

รายงานการวิจัย
การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจ
และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการวิจัย
การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจ
และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

371.39 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
ส 691ร รายงานการวิจัย การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
กรุงเทพฯ : 2565
212 หน้า
ISBN : 978-616-270-399-7
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ - พันธกิจและยุทธศาสตร์
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการพัฒนาที่ยั่งยืน 3. ชื่อเรื่อง

รายงานการศึกษาวิจัย การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

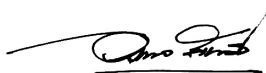
สิ่งพิมพ์ สกศ.	อันดับที่ 50/2565
ISBN	978-616-270-399-7
พิมพ์ครั้งที่ 1	กันยายน 2565
จำนวนพิมพ์	1,000 เล่ม
พิมพ์เผยแพร่โดย	กลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 99/20 ถนนสุขุวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ : 02 668 7123 ต่อ 2432, 2433 โทรสาร : 02 243 2787 Website : www.onec.go.th
พิมพ์ที่	บริษัท ดุมายเบส จำกัด 179/11 ถนนนางประชาพัฒนา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ : 02 565 5935-6 โทรสาร : 02 565 5935 E-mail : info@domybest.co.th

คำนำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่งทั่วประเทศได้ดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยได้น้อมนำพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวสู่การปฏิบัติ ซึ่งนับเป็นการดำเนินงานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศให้บรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

จากผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยโลกของ THE (Times Higher Education) เมื่อ พ.ศ. 2564 ที่ใช้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยทั่วโลกในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผลว่ามหาวิทยาลัยของประเทศไทยในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่งได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับโลกคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาในฐานะหน่วยงานกลางในการกำหนดนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ เห็นความสำคัญของการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งนับเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ในประเด็นเป้าหมายการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา จึงกำหนดให้มีการศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี แนวทางการดำเนินงาน การพัฒนารูปแบบ และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุพล ยงศร และคณะ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนผู้บริหาร คณาจารย์ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ให้ความร่วมมือและส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานตามพันธกิจ เพื่อร่วมยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ รวมทั้งร่วมพัฒนาประเทศในมิติที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

(นายอรรถพล สังขวาสี)

เลขาธิการสภาการศึกษา

บทสรุปผู้บริหาร

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน หรือ Mixed Methods Research โดยมีความมุ่งหมายของการวิจัย 4 ข้อ ประกอบด้วย 1) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 2) เพื่อศึกษาแนวทาง การดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 3) เพื่อพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ 4) เพื่อให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 โดยใช้การสัมภาษณ์ประกอบด้วยผู้บริหาร คณาจารย์ ประธานสโมสรนักศึกษา ตัวแทนนักศึกษา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน ผู้แทนองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยมีคุณสมบัติและจำนวนตามที่ผู้วิจัย กำหนดไว้ สำหรับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 โดยใช้การสัมภาษณ์ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการอุดมศึกษา รวมจำนวน ทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 3 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 ซึ่งใช้การสนทนากลุ่มประกอบด้วย ผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง อธิการบดีหรือรองอธิการบดี และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมจำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติ ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ และกลุ่มที่ 2 ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ ประธานสโมสรนักศึกษา นักศึกษา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 81 คน สำหรับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตาม ความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 4 โดยการสัมภาษณ์ประกอบด้วย ผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิการบดี ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับและดูแลด้านนโยบายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคย ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือคณบดี รวมจำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs) 2) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาแนวทาง การดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs) 3) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำเนินการพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานตาม พันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 4) แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงาน

ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.928 และ 5) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจ และการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ทั้งนี้เป็นการใช้วิธีการ (Method) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้น โดยมีได้มุ่งสร้าง ทฤษฎี การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (One-Sample t-test)

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผล ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีล้วนมีเป้าหมายสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มาอย่างยาวนาน ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ได้ กำหนดไว้ในมาตรา 7 ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้เกิดการดำเนินงานร่วมกับชุมชนต่าง ๆ โดยเริ่มต้นจากภารกิจ การจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการพัฒนาชุมชน การถ่ายทอดองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่จำเป็นต่อการพัฒนา และการแก้ปัญหาชุมชนท้องถิ่น การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรทำการศึกษาวิจัยเชิงพื้นที่ เพื่อตอบสนอง ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นเน้นการบูรณาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และบริการชุมชน รวมถึง การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พบว่า

❖ **บริบท** ที่สำคัญคือ การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน มีต้นทุน การทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นจนเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี **ปัจจัยนำเข้า** ที่มีความชัดเจนที่สุดก็คือ การที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 7 อย่างชัดเจนที่ระบุว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญา ของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้า อย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู” และยังได้น้อมนำพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงมี พระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ที่แม่นยำ ทุ่มเท เสียสละ และทำงานเป็นทีม มุ่งเน้นที่นำเสนอข้อมูล การดำเนินงานตามพันธกิจด้านการวิจัยและพันธกิจด้านการบริการวิชาการเป็นหลักเพื่อดำเนินการไปสู่บรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการตั้งคณะกรรมการชุดต่าง ๆ และมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีหน่วยงานหลัก

ในการทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน และผู้บริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏล้วนมีความสนใจและมีบทบาทสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น อย่างแท้จริง

❖ **กระบวนการ** ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จนนำไปสู่การเป็นแนวปฏิบัติที่ดีพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง จะมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบโดยตรง การจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ การตั้งคณะทำงานทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยหน่วยงานภายใน ที่มีบทบาทสำคัญในการบูรณาการการทำงานร่วมกันประกอบด้วย งานวิเทศสัมพันธ์ งานประชาสัมพันธ์ งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนคณะวิชาต่าง ๆ โดยจะมีหน่วยงานหลักที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดขึ้นทำหน้าที่ ในการจัดเก็บ รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลยังพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรที่ใกล้ชิดกันทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน แบบไม่เป็นทางการ เกิดการรวมตัวกันในแบบอุดมการณ์เดียวกันเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หรือที่เรียกว่า **การทำงานในเชิงอาสาสมัครร่วมมือ (Collaborative Volunteer)** นอกจากนี้ ยังพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง มีการดำเนินงานการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการให้เกิด การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น **การจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษา** การมีหลักสูตรการเรียน การสอนและรายวิชาที่เกี่ยวกับช่องกับความยั่งยืน รวมถึงจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษา ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความยั่งยืนทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร **การจัดสภาพแวดล้อม ทางด้านกายภาพ** มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ส่งเสริมสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ตอบสนอง SDGs ด้านต่าง ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ การจัดการขยะ นโยบายการประหยัดไฟฟ้าและพลังงานทดแทน การบริหารจัดการน้ำ โครงการมหาวิทยาลัยสีเขียว เป็นต้น และ**การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำงานของบุคลากร** เพื่อให้เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ให้การสนับสนุน ทั้ง 4 พันธกิจ มีการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน รวมถึงการดำเนินการตามนโยบายและประกาศต่าง ๆ ที่ตอบสนองตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนดังที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้

❖ **ผลลัพธ์การดำเนินงานและผลกระทบที่เกิดขึ้น** สามารถจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1) **ด้านบุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง** อาทิ ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนเกิดการรับรู้ มีความเข้าใจ และเกิดการยอมรับกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยของที่จะไปควบคู่กับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ให้เกิดกับชุมชน 2) **ด้านการทำงาน** เกิดการบูรณาการการทำงานของคณะวิชา หน่วยงาน และมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เช่น การทำโครงการบริการวิชาการร่วมกัน การส่งข้อมูล พื้นฐานการทำงานเพื่อวิเคราะห์การทำงานโดยมีสำนักวิจัยและพัฒนาเป็นตัวกลางในการให้ข้อมูลเพื่อนำไปเป็น โจทย์การพัฒนาความยั่งยืนในพื้นที่ 3) **ด้านบรรยากาศของมหาวิทยาลัย** มหาวิทยาลัยได้พัฒนาสภาพแวดล้อม และบรรยากาศเพื่อให้เอื้อต่อการให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น การจัดสภาพแวดล้อม ทางวิชาการเพื่อให้เกิดการพูดคุยทั้งในรูปแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกัน มีการจัดช่องทางพูดคุยเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ภายในมหาวิทยาลัย การเปิดโอกาส ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัยในทุกมิติเป็น Partnership ในการทำงาน 4) **ด้านองค์ความรู้** ในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น จึงทำให้เกิดองค์ความรู้ในการทำงานด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ตามเป้าหมายทั้ง 17 ด้าน มีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการทำงานไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ การแก้ปัญหา การแสวงหา
หนทางใหม่ นอกจากนี้ การทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ยังส่งผลทำให้เกิดการกำหนด
โจทย์การทำงานใหม่ ๆ ตามมามากมายในพื้นที่ ซึ่งก็จะนำไปสู่การกำหนดประเด็นการวิจัย การทำโครงการบริการ
วิชาการให้กับคณะวิชาและคณาจารย์ได้ต่อไป และ 5) **ด้านชุมชนและการสร้างภาคีเครือข่าย** การทำงาน
เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ส่งผลทำให้เกิดการทำงาน
และประสานงานร่วมมือกันกับชุมชน การสร้างภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก เกิดการสื่อสารกับชุมชน
ชุมชนให้การยอมรับมากยิ่งขึ้น ชุมชนมีความต้องการให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง เข้ามา
ช่วยเหลือและมีบทบาทในการให้คำแนะนำเชิงวิชาการ ร่วมคิด ร่วมลงมือทำ ร่วมแก้ปัญหา เป็นการสร้างโอกาส
สร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน จึงทำให้เกิดความร่วมมือกันไว้วางใจกันอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
จนทำให้ผู้ประกอบการเชื่อมั่นที่จะส่งบุตรหลานมาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งมากขึ้น

❖ **ปัจจัยความสำเร็จ** จากการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งพบว่า ปัจจัยความสำเร็จ
มาจาก 1) มีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และนำสู่การปฏิบัติ ผลักดัน ผ่านการบริหารสู่ส่วนต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย
“การวางเป้าหมายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างชัดเจน” กำหนดเป็นวาระสำคัญของ
การดำเนินงานและกิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย 2) มีการกำหนดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน นำทีมโดยผู้บริหาร
สูงสุดของมหาวิทยาลัยคือ อธิการบดี มอบนโยบายและมอบหมายให้รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้บริหาร
ทุกระดับของมหาวิทยาลัย 3) มีการพัฒนาระบบการทำงานอย่างต่อเนื่องและการบูรณาการดำเนินการตาม
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีฐานมาจากพันธกิจที่มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งดำเนินการอยู่แล้วตามแผน
ปฏิบัติราชการ 4) มีการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วน เป็นการทำงานร่วมกันของ
ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย 5) มีการประเมินผลลัพธ์การดำเนินงานร่วมกันเพื่อควบคุม
ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานทำให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามในการทำงานของ
มหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติมให้มากขึ้น 6) มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งเป็นสถาบันอุดมศึกษา
เพื่อพัฒนาท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน มีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน เป็นที่
ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี และ 7) มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเก็บข้อมูล
เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการนำข้อมูลมาใช้ในการบวกรการทำงานเพื่อการตัดสินใจ
ทำให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็ว นำเชื่อถือ และนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการทำงานให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
(SDGs) ได้รวดเร็วและแม่นยำ

2. แนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผล ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมีเป้าหมายสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
มาอย่างยาวนาน นับเนื่องมาแต่การเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู และสถาบันราชภัฏที่กระจายตัว
อยู่ในหลายจังหวัดทั่วทุกภูมิภาค และเมื่อยกฐานะมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏก็ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 7 ทำให้บทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
จะแตกต่างออกไปจากมหาวิทยาลัยในลักษณะอื่นกล่าวคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีความเชี่ยวชาญ ใกล้ชิด

และมีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ จากกรณีวิเคราะห์ข้อมูล พบแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

2.1 แนวทางในการจัดสภาพบริบทให้เอื้อต่อการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ 1) การสร้างบรรยากาศและความเข้าใจทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นสามารถตอบโจทย์ของเป้าหมายความยั่งยืนได้ และการนำเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็นกรอบเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนภารกิจทั้ง 8 ประการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในงานพัฒนาท้องถิ่นได้เช่นกัน และ 2) การรักษาและเพิ่มบทบาทของภาคีเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น เช่น การนำภาคีเครือข่ายมาร่วมกำหนดหลักสูตรและร่วมจัดการเรียนการสอน

2.2 แนวทางในด้านการพิจารณาปัจจัยนำเข้าที่จะนำไปสู่การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน นั้น 1) ในด้านบุคลากรที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งกับพื้นที่ท้องถิ่นชุมชนจะต้องมีการดึงเอาประสบการณ์ของบุคลากรเหล่านี้ออกมาบูรณาการในภาพรวมของมหาวิทยาลัยให้มากที่สุด ในด้านฝ่ายบริหารจะต้องทำหน้าที่ในการสนับสนุน ส่งเสริม วางเป้าหมายและจัดหางบประมาณให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายให้มากที่สุด ในส่วนของนักศึกษาและประชาชนจะต้องมองให้เป็นคนกลุ่มเดียวกัน เพราะในอนาคตกลุ่มนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเป็นกลุ่มประชาชนที่ต้องการเพิ่มและทบทวนทักษะมากขึ้นเรื่อย ๆ 2) ด้านการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการบริหารจัดการที่มุ่งเป้าหมายเพื่อท้องถิ่นคือจังหวัดในเขตความรับผิดชอบของตนเองโดยเฉพาะ หมายรวมถึงหลักสูตรที่ตอบสนองตลาดแรงงานในท้องถิ่นจริง ๆ ซึ่งอาจไม่มีความจำเป็นต้องสอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรระดับชาติมากเกินไปนัก และ 3) ด้านวัสดุอุปกรณ์มหาวิทยาลัยราชภัฏควรทำการบูรณาการทั้งงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ โดยยึดการพัฒนาท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญ

2.3 แนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ด้านกระบวนการเรียนการสอน ควรที่จะรักษารูปแบบผสมผสานทั้งในห้องเรียน/ในชุมชน เชิงทฤษฎี/เชิงปฏิบัติ ซึ่งมีชุมชนเป็นฐาน ควรมีการเปิดหลักสูตรใหม่ๆ ที่ท้องถิ่นต้องการ หากคณาจารย์ไม่มีความรู้ในหลักสูตรใหม่เพียงพอก็ให้ใช้การวิจัยและบริการวิชาการในการเติมความรู้ให้คณาจารย์ **ด้านกระบวนการวิจัย** เน้นกระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ทำให้งานวิจัย “กินได้” วิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่า/คุณค่าให้กับท้องถิ่นและชุมชน ใช้การวิจัยแก้ปัญหาชาวบ้าน ใช้ผลการแก้ปัญหาชาวบ้านมาเป็นความรู้เพื่อการวิจัยต่อยอดและการเรียนการสอน และ**ด้านกระบวนการบริการวิชาการ** ควรมีแนวทางของการบริการวิชาการเพื่อเติมความรู้ให้กับชุมชนและแลกเปลี่ยนความรู้จากชุมชนมาสู่การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ใช้การแลกเปลี่ยนความรู้สร้างมูลค่าคุณค่าให้ชุมชนและเพิ่มมูลค่า/คุณค่าให้กับนักศึกษาและคณาจารย์ แลกเปลี่ยนวิทยากรระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี

ผลลัพธ์ของดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนพบว่า 1) ขอบข่ายการทำงานของมหาวิทยาลัยมีความกว้างขวางมากขึ้น 2) บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจและผูกพันกับท้องถิ่นเป็นอย่างดี 3) คณาจารย์มีพื้นที่ในการทำงาน เข้าใจปัญหาของชุมชนและเป็นที่ยอมรับของชุมชน 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์คือ การผูกติดอยู่กับชุมชน เป็นแกนนำ/แนวร่วมในการพัฒนาชุมชน ทำให้มีพื้นที่ในการทำงานที่ชัดเจนของตนเอง 5) การสร้างหลักสูตรและมาตรฐานหลักสูตรเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มาจากความต้องการของท้องถิ่น และ 6) เกิดการบูรณาการภูมิปัญญาเทคโนโลยีชาวบ้านและความรู้ที่ทันสมัยเข้าด้วยกัน

3. รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผล ดังนี้

รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทุกด้านและทุกข้อมีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทุกด้านและทุกข้อมีความเป็นไปได้ในการทำไปได้อย่างในระดับมาก โดยมีส่วนประกอบ ดังนี้

- 1) หลักการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- 2) ขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.1) บริบท 5 ข้อ
 - 2.2) ปัจจัยนำเข้า 6 ข้อ
 - 2.3) กระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ 5 ด้าน คือ (1) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน (2) ด้านกระบวนการวิจัย (3) ด้านกระบวนการบริการวิชาการ (4) ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ (5) ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ รวมทั้ง 5 ด้าน 30 ข้อ
 - 2.5) ผลลัพธ์และผลกระทบ 4 ข้อ
 - 2.6) แนวคิดใหม่ในการทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 5 ข้อ

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผล ดังนี้

❖ ข้อเสนอแนะต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

✂ ด้านการผลิตบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน

- 1) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ได้ผลผลิตที่ตรงและเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ
- 2) มหาวิทยาลัยควรพิจารณาแสวงหาแนวทางในการสร้างการผลิตบัณฑิตที่ตอบโจทย์ความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน สังคม ประเทศ และอยู่ในวิสัยที่สามารถต่อยอดหรือปรับเปลี่ยนจากสาขาวิชาเดิมได้ เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาให้มีส่วนในการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศให้ทัดเทียมสากล
- 3) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบและกลไกในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาให้บรรลุผลการประเมินตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มหาวิทยาลัยที่กำหนด

4) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาแนวทางการขับเคลื่อน และผลักดันการดำเนินงานตามพันธกิจต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกระแสโลกปัจจุบันที่ตื่นตัวในเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการการดำเนินงานทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

5) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาวางแผนทางการยกระดับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการที่มุ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มหาวิทยาลัยที่กำหนดทั้งของอาจารย์ บุคลากร นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกในระดับชาติและนานาชาติ และกำหนดอัตราส่วนของแหล่งตีพิมพ์ที่เป็นแหล่งภายนอกกับแหล่งภายในของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

6) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการผลิตและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรโดยมุ่งเน้นตามกลยุทธ์ ปรับปรุงหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและท้องถิ่น เพิ่มสมรรถนะอาจารย์และบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ มีการบ่มเพาะนักศึกษาให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

✧ ด้านการวิจัย

1) มหาวิทยาลัยควรกำหนดจุดเน้นด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่โดดเด่นที่ตอบโจทย์เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงทรัพยากรพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น โดยใช้ความเข้มแข็งทางวิชาการเป็นหลักในการพัฒนา

2) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินการเพื่อให้ผลลัพธ์ในด้านสัดส่วนผลงานวิจัยและผลงานสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่มีความสอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัย และตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้มีผลการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสามารถรักษาแนวโน้มการขับเคลื่อนพันธกิจที่ดีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และงานวิจัยที่เชื่อมโยงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความโดดเด่นของสถาบัน โดยส่งเสริม สนับสนุนอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความชำนาญ และควรส่งเสริมงานวิจัยเฉพาะทางที่มุ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างความโดดเด่นของมหาวิทยาลัย และส่งเสริมการสร้างงานวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีผลงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นศูนย์กลางเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

4) มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ นักวิจัย บุคลากรมีศักยภาพด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม มีความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับ มีศักยภาพในการขอรับทุนขนาดใหญ่และได้รับการอ้างอิงในระดับชาติและนานาชาติ จึงควรวางแผนทางการต่อยอดงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริม พัฒนาให้นักศึกษาเรียนรู้และสามารถร่วมสร้างสรรค์งานนวัตกรรมที่มีคุณค่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์และสร้างชื่อเสียงด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นที่ยอมรับของสังคม ประเทศ และนานาชาติ

5) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม สนับสนุนให้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปต่อยอดเป็นนวัตกรรมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ได้ และควรวางแผนทางการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการดำเนินงาน

ตามพันธกิจเพื่อสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยในด้านผลงานวิจัยเชิงประยุกต์และการพัฒนา นวัตกรรมเพื่อให้มีการจดทะเบียนผลงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ การจดสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ อนุสิทธิบัตร

6) มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประเมินการดำเนินงานตามพันธกิจด้าน งานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีความครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลกระทบที่เกิดขึ้น และการสร้างคุณค่า เพื่อแสดงถึงความสำเร็จและเกิดประโยชน์ ต่อท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ

✧ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

1) มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประชาสัมพันธ์ และเพิ่มช่องทางการสื่อสาร เผยแพร่งานบริการวิชาการในมิติต่าง ๆ ตามบริบทเชิงพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ทันสมัย และครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้สาธารณชนรับรู้ รับทราบผลลัพธ์การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

2) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม สนับสนุนโครงการบริการวิชาการที่โดดเด่นและมีคุณค่า สนองต่อต่อเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาท้องถิ่นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคมในวงกว้างและเห็นเป็นรูปธรรม

3) มหาวิทยาลัยควรนำผลการบริการวิชาการที่สามารถสร้างคุณค่าแก่ผู้รับบริการ ชุมชน และสังคมได้ มีการจัดการความรู้และการถอดแนวปฏิบัติที่ดีของการดำเนินการก่อให้เกิดการเรียนรู้ และมีการนำไปบูรณาการเรียนการสอนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

4) มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ได้นำความรู้และประสบการณ์ตามความเชี่ยวชาญ ผลงานวิจัย และนวัตกรรมที่นำมาใช้ประกอบการบริการวิชาการ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างผลกระทบเชิงบวกสร้างคุณค่าแก่ประชาชน ชุมชน และสังคมที่มากขึ้น

5) มหาวิทยาลัยมีโครงการบริการวิชาการที่มีความโดดเด่นและมีคุณค่าหลายโครงการ จึงควรจัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้การพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเป็นต้นแบบ ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

6) มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประเมินงานบริการวิชาการในมิติต่าง ๆ ที่ตอบสนองพันธกิจการพัฒนาที่ยั่งยืนให้มีความครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และการสร้างคุณค่า เพื่อแสดงถึงความสำเร็จ ของโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ

7) มหาวิทยาลัยควรขยายผลของระบบและกลไกการบริการวิชาการให้ครอบคลุม โครงการที่มีความสำคัญและโครงการที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็ว และบุคลากร ของมหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญสูงสู่ปฏิบัติและควรขยายผลของระบบและกลไกในการบริหารจัดการโครงการ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

✧ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1) มหาวิทยาลัยควรทบทวนกระบวนการจัดทำแผน โครงการ และกิจกรรมด้านการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยอาจบูรณาการร่วมกับพันธกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อบรรลุเป้าหมาย

การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะในเรื่องวัตถุประสงค์ เกณฑ์การวัด เครื่องมือการวัด และการประเมินผลให้มีความสัมพันธ์กัน พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตามให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

2) มหาวิทยาลัยควรมีแผนการบูรณาการพันธกิจด้านศิลปวัฒนธรรมกับพันธกิจอื่น ๆ ให้ชัดเจน ซึ่งอาจบูรณาการกับพันธกิจด้านการบริการวิชาการ โดยการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่เป้าหมายของการบริการเพื่อทำให้เกิดผลกระทบต่อดังถิ่น ชุมชน และสังคมให้ชัดเจนขึ้น

3) มหาวิทยาลัยควรวางแผนการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมที่จะต่อยอดสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ในอนาคต เพื่อให้การดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมไม่ใช่เป็นต้นทุนของมหาวิทยาลัย แต่เป็นหนึ่งหน่วยธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัยได้ในอนาคต

4) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการพัฒนากลยุทธ์ในการสนับสนุนขยายผลพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และเผยแพร่หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาตามแนวทางพระราชดำริไปพัฒนาชุมชน มีการกำหนดเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามต่าง ๆ ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทเฉพาะพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

5) มหาวิทยาลัยควรใช้บริบทเชิงพื้นที่ประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นตามที่ตั้งของมหาวิทยาลัย เพื่อวางแผน ออกแบบ สร้างสรรค์ และต่อยอดเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การท่องเที่ยว และเป็นแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

6) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการบูรณาการดำเนินงานร่วมกับพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ ประชาชนชาวบ้าน เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

7) มหาวิทยาลัยควรกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในรูปแบบคณะกรรมการดำเนินงานหรือหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการทำหน้าที่ประสานงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อวางแผน กำกับ ติดตาม และประเมินผล และวางแผนทางการสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

✧ ด้านการบริหารจัดการ

1) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการจัดทำแผนพัฒนาฯ และแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยโดยบูรณาการแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ มีทิศทางด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเพื่อส่งผลให้เกิดความร่วมมือระดับหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัยเพื่อร่วมกันยกระดับการใช้ทรัพยากรพื้นถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2) มหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเพื่อการดำเนินงานในแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการประชุมชี้แจงและสั่งการโดยผู้บริหาร/คณะกรรมการเพื่อติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

3) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาการ วิชาชีพ และมีคุณวุฒิปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น โดยวิเคราะห์อัตรากำลังให้สอดคล้องกับการแผนพัฒนาฯ มหาวิทยาลัยในอนาคต

4) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการให้ครอบคลุมพันธกิจด้านการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถาบันและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและควรยกระดับเทคโนโลยี อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

5) มหาวิทยาลัยควรวางระบบและกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีระบบการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และนำผลการประเมินมากำหนดแผนพัฒนาที่ยั่งยืนทุกปีการศึกษา

6) มหาวิทยาลัยควรพิจารณาวางแผนเพิ่มช่องทางการสื่อสารพันธกิจด้านการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถาบันที่หลากหลายระหว่างสถาบันกับนักศึกษา ศิษย์เก่า และสาธารณชนให้ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์

❖ ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1) มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญและความโดดเด่นทางวิชาการ ทางวิชาชีพ ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสถาบันนำมากำหนดยุทธศาสตร์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อสามารถชี้นำสังคม

2) มหาวิทยาลัยควรพิจารณาเลือกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพและการพัฒนาระบบปฏิบัติการตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ตลอดจนโอกาสและความท้าทายเชิงกลยุทธ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน

3) มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาที่ยั่งยืน กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ค่าเป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จเพื่อใช้ในการประเมินแผนงาน/โครงการควรพิจารณาให้ครอบคลุมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่ตรงตามสภาพจริงของวัตถุประสงค์ในแต่ละแผนงาน/โครงการ ทั้งนี้ ควรพิจารณาความเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์กับนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งของมหาวิทยาลัย และเครือข่ายมหาวิทยาลัย เพื่อนำไปสู่การประเมินผลความสำเร็จที่ตอบสนองนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

4) มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับพันธกิจในการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ การวิจัย และการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษา เพื่อสอดคล้องกับนโยบาย ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อความทันสมัย โดยสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่ก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์จังหวัด

5) มหาวิทยาลัยควรวางแผนแนวทางในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน และส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน สามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างแก่ท้องถิ่น สังคม และประเทศ เพื่อรองรับโอกาสและความท้าทายในอนาคต

6) มหาวิทยาลัยควรทบทวนกระบวนการประเมินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ให้ความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ กิจกรรม และยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นและการสร้างคุณค่า

❖ **ข้อเสนอแนะต่อคณะวิชา มหาวิทยาลัย หน่วยงานต้นสังกัด และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยราชภัฏ**

✂ **ข้อเสนอแนะต่อคณะวิชา**

1) มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร โดยบูรณาการมาตรฐานสากลหรือมาตรฐานทางวิชาชีพเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดการยอมรับในระดับชาติ นานาชาติ และควรให้ความสำคัญกับการสร้างหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่นและทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

2) มหาวิทยาลัยควรการเปิดหลักสูตรใหม่ บูรณาการหลักสูตร และ/หรือหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรฝึก ในสาขาที่เป็นที่ต้องการของกลุ่มเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยอาจพิจารณารับนักศึกษาในกลุ่มที่แตกต่างออกไปจากเดิม

3) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผลลัพธ์ในด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเชื่อมโยงสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนความพึงพอใจต่อทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และผลการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

4) มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ข้อมูล และหาโอกาสในการส่งเสริมการดำเนินการเพื่อให้ผลลัพธ์ด้านคุณภาพของงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาในระดับชาติหรือนานาชาติ เพื่อให้งานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ซึ่งเป็นผลงานที่เกิดความรู้ใหม่ เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่และมีผลการดำเนินตอบสนองการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

5) มหาวิทยาลัยควรมีการสอบถามความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาเป็นระยะเพื่อนำความต้องการและความคาดหวังมากำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา คณะวิชา รายบุคคล การดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและมีความพึงพอใจต่อการการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

6) มหาวิทยาลัยควรมีการกำกับติดตามการดำเนินการตามแผนพัฒนาอาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งควรมีมาตรการส่งเสริมและจูงใจเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

✂ **ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ**

1) มหาวิทยาลัยควรใช้หลักการแนวคิดของการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงาน Frameworks การพัฒนาตามภูมิสังคม โดยใช้วิชาการเป็นฐานเพื่อเติมเต็มการทำงานเชิงพื้นที่ และการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย

2) สภามหาวิทยาลัยควรนำกรอบวิธีคิดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) มาเป็นหลักสำคัญในการกำหนดทิศทาง นโยบาย เพื่อกำกับ ติดตาม การดำเนินงาน และการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3) มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีโครงสร้างการบริหารงานให้เหมาะสมกับการเป็นมหาวิทยาลัยพัฒนาท้องถิ่น โดยมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบหลัก และมีคณะกรรมการกำหนดทิศทางแนวทาง กลยุทธ์และตัวชี้วัด เพื่อกำหนดนโยบาย จัดทำแผนกลยุทธ์ กระบวนการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

4) มหาวิทยาลัยควรจัดสรรจัดงบประมาณสนับสนุนโครงการ กิจกรรมตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้สามารถนำไปขยายผลสนับสนุนให้ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นวงกว้างยิ่งขึ้น เพื่อเป็นต้นแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนตามบริบทเชิงพื้นที่ ท้องถิ่น

5) มหาวิทยาลัยควรวางแนวทางการทำงานแบบการเรียนรู้เชิงรุกแบบสหสาขาวิชาชีพ (Multidisciplinary Active learning) เพื่อการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งหลักสูตร คณะ และการบริหารจัดการเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

6) มหาวิทยาลัยควรวางแนวทางการประเมินผลลัพธ์การดำเนินการ โดยพัฒนากระบวนการประเมินผลการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน สนับสนุนให้ท้องถิ่น ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพรองรับโอกาสและความท้าทายในอนาคตให้มีความครอบคลุมมากขึ้น

✘ ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต้นสังกัด

1) หน่วยงานต้นสังกัดทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานตามพันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

2) หน่วยงานต้นสังกัดควรส่งเสริมสนับสนุนการต่อยอดผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ สุนวัตกรรมและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่โดดเด่นของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศ

3) หน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนงบประมาณตามพันธกิจทุกด้าน เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาขับเคลื่อนตอบสนองวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยพันธกิจสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ สร้างคุณค่าเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

4) หน่วยงานต้นสังกัดควรเป็นศูนย์กลางในการประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นที่ตอบโจทย์การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่ครอบคลุมตามพันธกิจ และแหล่งเรียนรู้การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ประจักษ์แก่สาธารณชน

5) หน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนปัจจัยอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาของบุคลากร การจัดโครงการอบรมสัมมนา การจัดการความรู้ การใช้ฐานข้อมูลวิจัยร่วมกัน เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้แบบครบวงจรเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

6) หน่วยงานต้นสังกัดควรพิจารณาทบทวนสวัสดิการต่าง ๆ แก่บุคลากรที่เป็นต้นแบบ การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจ และแรงจูงใจในการทำงาน และสนับสนุนกิจกรรม โครงการเพื่อให้ ผู้บริหารและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาดูงานด้านการบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนพันธกิจการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง

✎ ข้อเสนอแนะต่อภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

1) มหาวิทยาลัยควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประสานความร่วมมือจากท้องถิ่น ชุมชน องค์กรภายนอก สถานประกอบการในการสนับสนุนและให้ความร่วมมือ ในการจัดการศึกษา การจัดกิจกรรม โครงการ ทั้งเป็นที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะ ร่วมกิจกรรม ให้การสนับสนุน งบประมาณ และสามารถออกไปเรียนรู้จากประสบการณ์จากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตาม เป้าหมายของมหาวิทยาลัย

2) มหาวิทยาลัยควรสร้างเครือข่ายการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานด้านวิชาการของอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา อันจะทำให้มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพิ่มมากขึ้น

3) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับภาคีเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั้งในระดับจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรระดับ ตำบล โรงเรียนเครือข่าย ผู้ประกอบการในจังหวัดเป็นเครือข่ายที่มั่นคง และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

4) มหาวิทยาลัยควรกำหนดผู้รับผิดชอบ/หน่วยงานกลางคณะกรรมการเพื่อเชื่อมโยง เครือข่ายให้เกิดความร่วมมือเชิงพื้นที่ทั้งในระดับหน่วยงานและชุมชนที่สามารถขอทุนวิจัยทั้งจากภาครัฐ และภาคเอกชนได้เพิ่มขึ้น

5) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยน่านโยบายการขับเคลื่อนประเทศตามเขตพื้นที่ซึ่งเป็นโอกาสให้มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษา ของจังหวัด ของท้องถิ่น สามารถเป็นที่พึ่งของจังหวัดและชุมชนได้โดยตรง ซึ่งสามารถพัฒนาเขตพื้นที่ร่วมกับ ภาคีเครือข่ายเพื่อนำไปสู่การเป็นแหล่งพัฒนาหลายด้านตามบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อตอบสนองการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรพื้นที่ให้เกิดคุณภาพ สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้

6) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการกำกับ ติดตาม พัฒนาระบบการประเมินงาน ทางการดำเนินงาน ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อตอบโจทย์ การพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง และควรขยายผลการดำเนินงาน ร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อความต่อเนื่อง ยั่งยืน

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แผนการศึกษา นโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	7
ปรัชญาการอุดมศึกษา	12
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	16
การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกที่มีการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)	23
ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2570)	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	35
ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	36
ระยะที่ 3 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	37
ระยะที่ 4 การให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ระยะที่ 1	ผลการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	41
ระยะที่ 2	ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	80
ระยะที่ 3	ผลการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	90
ระยะที่ 4	ผลการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	112
บทที่ 5	สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	121
	วิธีดำเนินการวิจัย	121
	สรุปผลการวิจัย	122
	การอภิปรายผล	134
	ข้อเสนอแนะ	138
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	140
บรรณานุกรม		141
ภาคผนวก		145

บัญชีตาราง

ตารางที่

1	ตารางแสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	99
2	ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านบริบท เทียบกับเกณฑ์ (3.51)	100
3	ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านปัจจัยนำเข้า เทียบกับเกณฑ์ (3.51)	101
4	ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ เทียบกับเกณฑ์ (3.51)	102
5	ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เทียบกับเกณฑ์ (3.51)	107
6	ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success) เทียบกับเกณฑ์ (3.51)	109
7	ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านผลลัพธ์และผลกระทบ เทียบกับเกณฑ์ (3.51)	110

บทที่ 1

บทนำ

❖ ความเป็นมาและความสำคัญ

ในตลอดรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระองค์ได้ทรงทุ่มเทพระวรกาย พระสติปัญญาในการพัฒนาประเทศผ่านโครงการต่าง ๆ มากมาย ทรงเป็นต้นแบบของ “พระมหากษัตริย์นักพัฒนา” เป็นที่ประจักษ์อย่างกว้างขวางถึงพระปรีชาสามารถ ทั้งคนไทยและทั่วโลกต่างก็ได้รับรู้และชื่นชมถึงพระอัจฉริยภาพมากมาย ยังผลให้หลายหน่วยงานทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลระดับโลกมากมายหลากหลายแขนง เพื่อเทิดพระเกียรติในพระปรีชาญาณและพระเกียรติคุณ หนึ่งในรางวัลที่สำคัญใน พ.ศ. 2549 สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ได้ทูลเกล้าฯ ถวาย “รางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์” จากการทำได้ทรงอุทิศกำลังพระวรกาย และทรงพระวิริยอุตสาหะ ในการปฏิบัติพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่นานัปการ เพื่อยังประโยชน์และความเจริญอย่างยั่งยืนมาสู่ประชาชนชาวไทยทั้งประเทศมาโดยตลอด 70 ปีของรัชสมัย

ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม 193 ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลังภายในปี ค.ศ. 2030 โดยกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย ประกอบไปด้วย 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกี่ยวพันกัน และกำหนดให้มี 247 ตัวชี้วัดเพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ 1) การพัฒนาคน (People) โดยให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป 3) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ 4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ 5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings 2021 ที่ใช้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยทั่วโลกในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของสหประชาชาติ (UN) ปรากฏว่า มหาวิทยาลัยของประเทศไทยในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับโลก คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยในรายละเอียดพบว่า **มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่** อยู่อันดับที่ 801 - 1,000 มีความโดดเด่นด้าน SDG 8 คือ งานที่มีค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ SDG 7 คือ พลังงานสะอาดและการเข้าถึง SDG 4 คือ คุณภาพทางการศึกษา ขณะที่ **มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย** อยู่อันดับที่ 1,001+ มีความโดดเด่นด้าน SDG 4 คือ คุณภาพทางการศึกษา SDG 5 คือ ความเท่าเทียมทางเพศ และ SDG 1 คือ การขจัดความยากจน ส่วน**มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา** อยู่อันดับที่ 1,001+ มีความโดดเด่นด้าน SDG 4 คือ คุณภาพทางการศึกษา SDG 15 คือ ระบบนิเวศทางบก และ SDG 1 คือ การขจัดความยากจน และ**มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี** อยู่อันดับที่ 1,001+ มีความโดดเด่นด้าน SDG 1 การขจัดความยากจน SDG 16 คือ สันติภาพ ความยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง และ SDG 4 คือ คุณภาพทางการศึกษา ทั้งนี้จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งที่ติดอันดับ Impact ranking จะเน้นการดำเนินงานด้าน SDG 4 คือ คุณภาพทางการศึกษาทุกแห่ง รองลงมาคือ การแก้ปัญหาความยากจน SDG 1 คือ การขจัดความยากจน ดังนั้นจึงเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏได้ก้าวไปสู่การได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ทั้งการสร้างกำลังคน วิจัยเพื่อผลิตผลงานวิชาการ การรับใช้สังคมที่ตอบโจทย์การพัฒนาอย่างยั่งยืนระดับโลก และตอบโจทย์ของประเทศ ประชาชน และท้องถิ่นไปด้วยกัน ซึ่งการพัฒนา**มหาวิทยาลัยราชภัฏ**ตามศักยภาพและเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ จึงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ใน 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ที่ผ่านมา**มหาวิทยาลัยราชภัฏ**ทั่วประเทศได้น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ทำงานให้เข้าเป้ายกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นเองให้มีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นคงของชาติที่สำคัญจะต้องเข้าถึงประชาชน ต้องวิเคราะห์และรับทราบปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย จึงเป็นที่มาสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังโดยการดำเนินงานโครงการสำคัญตามยุทธศาสตร์**มหาวิทยาลัยราชภัฏ**เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) โดยในปีงบประมาณ 2565 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าวและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏไปสู่การดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ**มหาวิทยาลัยราชภัฏ**เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ซึ่งจะทำให้ได้รูปแบบและแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของ**มหาวิทยาลัยราชภัฏ**ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อนำไปบูรณาการการทำงานกับยุทธศาสตร์ของ**มหาวิทยาลัยราชภัฏ** 4 ด้านของ**มหาวิทยาลัยราชภัฏ**ทั้ง 38 แห่ง ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาและกำหนดยุทธศาสตร์ของสถาบันให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตามแนวทางของสหประชาชาติ พร้อมทั้งจะปรับตัวในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

องค์ความรู้จากการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ**มหาวิทยาลัยราชภัฏ**เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” จะเป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์**มหาวิทยาลัยราชภัฏ** ให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ตามแนวทางของสหประชาชาติ รวมทั้งเป็นข้อมูลสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ให้เกิดผลต่อชุมชนและประชาชนอย่างรวดเร็ว และส่งเสริมให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถทำงานเชิงรุกนำยุทธศาสตร์ไปปรับปรุงพัฒนาสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ครอบคลุมการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้อย่างแท้จริง

❖ ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
3. เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
4. เพื่อให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร/ผู้ให้ข้อมูล

1. ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ ประธานสโมสรนักศึกษา นักศึกษา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาและมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีโดยมีคุณสมบัติและจำนวนตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้
2. ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) รวมจำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้
3. ผู้ให้ข้อมูลโดยการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำเนินการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) รวมจำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

4. ผู้ให้ข้อมูลเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี รวมจำนวนทั้งสิ้น 100 คนโดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

5. ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) รวมจำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

ขอบเขตด้านเนื้อหาและตัวแปรที่ศึกษา

1. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย จัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ 1) การพัฒนาคน (People) โดยให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป 3) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ 4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ 5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ใน 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

3. รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย 1) หลักการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ 2) วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย บริษัท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ ผลลัพธ์และผลกระทบ และแนวคิดใหม่ในการทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เป็นที่เข้าใจกันในการสื่อความหมาย งานวิจัยนี้จึงขอกำหนดความหมายของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อความหมาย ดังนี้

1. การดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หมายถึง การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยยึดตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 และครอบคลุมตามศักยภาพและอัตลักษณ์ของประเภทมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสามารถตรวจสอบได้คือ การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีคุณลักษณะของคนไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ด้วย 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การผลิต

และการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ประกอบด้วย 17 เป้าหมาย 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ 1) การพัฒนาคน (People) โดยให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคม 2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป 3) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ 4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุขและไม่แบ่งแยก และ 5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประสบความสำเร็จหรือนำไปสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ และมีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจนในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และผลกระทบ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์จากตัวบุคคลที่รับผิดชอบและที่ได้บันทึกเป็นเอกสาร และได้เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

3. แนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หมายถึง แนวคิด แนวทาง หลักการ วิธีปฏิบัติ และขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่จะทำให้การดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการ การกำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงานตามพันธกิจ และการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้

4. รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หมายถึง รูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยยึดตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 26 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยในรูปแบบประกอบด้วย 1) หลักการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ 2) วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ ผลลัพธ์และผลกระทบ และแนวคิดใหม่ในการทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

2. ได้รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อนำไปบูรณาการการทำงานกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการบริหารจัดการ

3. ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏใช้เป็นแนวทางการพัฒนาและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ขอนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. แผนการศึกษา นโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. ปรัชญาการอุดมศึกษา
3. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน
4. การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกที่มีการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)
5. ยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แผนการศึกษา นโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

❖ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 258 จ. โดยสรุปได้บัญญัติให้มีการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ครอบคลุมให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ให้ดำเนินการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพรูและอาจารย์ ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถ อย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบ คุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพรู ให้มีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัดและปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมาย ดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ ทั้งนี้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 261 กำหนดให้ การปฏิรูปตามมาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา มีคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระคณะหนึ่งที่คณะรัฐมนตรี แต่งตั้ง ดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะ และร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อบรรลุคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

นอกจากนี้การปฏิรูปการศึกษายังเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปประเทศเพื่อบรรลุตามยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดไว้ในด้านต่าง ๆ เนื่องด้วยการศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ ดังนั้นแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค ของสังคม และด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ โดยแผนงาน

เพื่อการปฏิรูปการศึกษา เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษาข้างต้น มีดังนี้ 1) การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง 2) การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน 3) การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา 4) การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิตคัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูและอาจารย์ 5) การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการปฏิรูปอุดมศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลของระบบอุดมศึกษา 6) การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา และ 7) การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform)

❖ แผนการศึกษาแห่งชาติ

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด และเนื่องจากแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเดิมได้สิ้นสุดลง กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ

❖ แนวคิดการจัดการศึกษา

วิสัยทัศน์ (Vision) “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” และมีการกำหนดเป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย

1. หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education)
2. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy)
3. หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education)
4. ยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030)

❖ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนา

• ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นอกจากนี้คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

• ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของ ตลาดงานและการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษามีบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเลิศเฉพาะด้าน การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ส่งเสริม การผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

• ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตาม หลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและ มาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ระบบและกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผล ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มาตรฐานระดับสากล ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สร้างเสริมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทยให้มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และพัฒนาระบบและกลไกการติดตาม การวัด และประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

• ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา

ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมิน และรายงานผล โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่มีมาตรฐาน เชื่อมโยงและเข้าถึงได้

• ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่ การปฏิบัติ การวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิด

ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และพัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

• ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้ ระบบการบริหารจัดการการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่ กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาคือ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบการเงินเพื่อการศึกษา พัฒนาระบบบริหารงานบุคคล ของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

❖ พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นประเด็นสำคัญในการดำเนินการปฏิรูปประเทศ ซึ่งในเวลาต่อมารัฐบาลได้มีการจัดทำแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา โดยแผนดังกล่าวมุ่งให้เกิดการพัฒนาการศึกษาของชาติ รวมไปถึงการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในส่วนของการจัดการอุดมศึกษา อาทิ ปัญหาการผลิตบัณฑิตไม่ตรงกับความต้องการของตลาด การพัฒนาคน การวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมไม่ตอบสนองความต้องการของประเทศ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และปัญหาธรรมาภิบาลภายในสถาบันอุดมศึกษา ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562

ด้วยเหตุที่สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างพื้นฐานของการพัฒนากำลังคนของประเทศและการขับเคลื่อนประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้าตามนโยบายของรัฐบาล ประกอบกับปัจจุบันมีการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก รวมทั้งมีการจัดการด้านการอุดมศึกษาที่หลากหลาย เพื่อให้การจัดการอุดมศึกษาและการพัฒนาบุคลากรของประเทศเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติประเทศไทยสมควรส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ความเป็นอิสระทางวิชาการ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีองค์ความรู้ทางวิชาการในแขนงต่าง ๆ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก มีการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมให้แก่กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ตลอดจนสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความเป็นเลิศในทางวิชาการและมีทักษะขั้นสูงในการประกอบวิชาชีพ สามารถตอบสนองความต้องการของภาครัฐและภาคเอกชนได้อย่างแท้จริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและแก้ปัญหาให้แก่สังคมส่วนรวมได้ อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ยังได้มีการกำหนด

สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ และหลักการในการจัดการอุดมศึกษา รวมไปถึงสร้างกลไกในการส่งเสริมและกำกับดูแลให้การจัดการอุดมศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจ แต่การที่จะกล่าวได้ว่าผลลัพธ์ (Outcome) ของการปฏิรูปการอุดมศึกษาเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับรักษาคุณภาพและมาตรฐานทางการอุดมศึกษาเป็นสำคัญด้วย

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ได้ระบุความหมายของมาตรฐานการอุดมศึกษาว่าเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา และในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 มาตรา 25 กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรียกโดยย่อว่า “กมอ.” ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้ กมอ. ยังมีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุน ติดตาม ตรวจสอบการจัดการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา ทำการประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดกระทรวงฯ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยคำนึงถึงประเภทและกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา ตลอดจนความเป็นอิสระและความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง

นอกจากนี้ กมอ. ยังต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในเรื่องต่างๆ อาทิ การตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา การจัดการศึกษาโดยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ทราบผลการประเมินคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก กำหนดหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก และกำหนดมาตรการเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการเพื่อแก้ไขและเยียวยาผู้เรียนที่ได้รับผลกระทบกรณีมีการวินิจฉัยชี้ขาดหรือสั่งการให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวงที่มีปัญหาในการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างร้ายแรง หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อส่วนรวม หรือมีการสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาระงับการดำเนินการตามหลักสูตรการศึกษาหากเห็นว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน หรือมีการไม่รับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาของหลักสูตรการศึกษา

ทั้งนี้ การใช้อำนาจของ กมอ. ต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ ความหลากหลาย ประเภทและกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา รวมทั้งสถานภาพของแต่ละสาขาวิชาและแต่ละสถาบันอุดมศึกษาด้วย โดย กมอ. อาจขอให้สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานของรัฐหรือของเอกชน หรือบุคคล ส่งข้อมูล เอกสาร หลักฐาน สถิติ รายงานการเงิน หรือเชิญบุคคลมาให้ข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อประกอบการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของ กมอ. ต่อไป

2. ปรัชญาของการอุดมศึกษา

การอุดมศึกษาถือเป็นระบบการศึกษาระดับสูงสุด และเป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นหลังระดับมัธยมศึกษา (Postsecondary Education) ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันหลักในการจัดการศึกษา โดยมุ่งพัฒนาสมองของผู้เรียนให้เจริญงอกงามโดยพัฒนาความรู้ และทักษะสาขาวิชาการเฉพาะทางให้ผู้เรียนมีความรู้ที่สามารถประกอบเป็นวิชาชีพจนมีทักษะและความชำนาญ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552 : 1-6) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาได้ระบุถึงปรัชญาของการอุดมศึกษาของประเทศไทยไว้อย่างน่าสนใจ กล่าวคือ

- 1) การอุดมศึกษา คือ การสร้างผู้ศึกษาเล่าเรียนให้เป็นบัณฑิตที่ได้รับการพัฒนาตามความต้องการของประเทศ
- 2) การอุดมศึกษาสร้างปัญญาแห่งความเป็นบัณฑิต
- 3) การอุดมศึกษาสร้างความรู้ความสามารถในวิชาชีพของบัณฑิต สร้างความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ด้วยจิตใจ ปัญญา และความสามารถทางวิชาชีพ
- 4) การอุดมศึกษาสร้างคุณลักษณะของบัณฑิตให้มีสัมพันธภาพที่ดีกับสังคม วัฒนธรรม และธรรมชาติที่อุดมไปด้วยฐานสี่ คือ จิตใจ ปัญญา วิชาชีพ และวัฒนธรรมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5) การอุดมศึกษาต้องตอบสนองกับทุกคนที่ต้องการไม่ใช่เรื่องของ “อภิชน” อีกต่อไป
- 6) การอุดมศึกษามุ่งสร้างคุณลักษณะอันเป็นฉันทะในการใฝ่ศึกษาพัฒนา และการฝึกฝนเรียนรู้ด้วยตนเอง

ดังนั้นจากหลักปรัชญาของการอุดมศึกษาของประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น จึงสะท้อนได้ว่าการอุดมศึกษาจะไม่เป็นการอุดมศึกษาหากเน้นเพียงการสร้างคน สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาไปสู่แหล่งความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ และแหล่งแสวงหาความจริงกับชีวิตและสรรพสิ่ง เพื่อความงอกงามของสังคมและมนุษยชาติ โดยใช้ระเบียบวิธีวิทยาในการลักษณะต่าง ๆ เป็นเครื่องมือ นอกจากนี้ปรัชญาของการอุดมศึกษาไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยและสภาพสังคม โดยสถาบันอุดมศึกษาอาจเน้นลักษณะใดลักษณะหนึ่งตามบริบทของช่วงเวลา แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงเน้นวิถีทางทางด้านการพัฒนาความเจริญทางปัญญาและคุณธรรมเข้ากับการทำงานในวิชาชีพและขยายจุดมุ่งหมายไปสู่การค้นคว้าวิจัย และการใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เข้ากับแขนงวิทยาการต่างๆ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปรัชญาของการอุดมศึกษาไทยจะมีลักษณะเฉพาะตามเอกลักษณ์ ความมุ่งมั่น อุดมการณ์ และปณิธานของสถาบันอุดมศึกษา โดยปรัชญาที่กำหนดจะเป็นเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และแนวทางในการบริหารจัดการและการดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาเพื่อมุ่งผลิตบัณฑิตทุกระดับ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดปรัชญานโยบาย และยุทธศาสตร์ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามความเป็นเลิศของตนเอง

❖ นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 - 2570 ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้มีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน ตามแนวทางที่กำหนดในยุทธศาสตร์ชาตินั้น จำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยความรู้ และความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนากำลังคนที่เหมาะสม เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการนำพาประเทศให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ยุทธศาสตร์ชาติได้ระบุ วาระการพัฒนาที่เน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Innovation-driven Economy) รวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ที่เข้าสู่สังคมสูงวัย ตลอดจนรองรับผลกระทบจากพลวัตของกระบวนการโลกาภิวัตน์ การย้ายหัวอำนาจทาง เศรษฐกิจ และภูมิรัฐศาสตร์ใหม่ ตลอดจนผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่คาดว่าจะมีความรุนแรง มากขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผัน (Disruption) จากการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดทางเทคโนโลยี และนวัตกรรม

รัฐบาลได้จัดให้มีสภาปฏิรูปแห่งชาติขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2557 และได้กำหนดให้มีวาระการปฏิรูประบบ การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นหนึ่งในวาระการปฏิรูปที่สำคัญ เพื่อปรับกระบวนทัศน์ การดำเนินงานและทิศทางการพัฒนาด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 ได้มีการจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ขึ้น และตราพระราชบัญญัติ เพื่อเป็นกฎหมายพื้นฐานด้านการพัฒนาระบบ อววน. ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาประเทศ และบริบทโลก จากโจทย์สำคัญข้างต้นสามารถสรุปประเด็นการพัฒนาที่การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรมจะมีบทบาทสำคัญเพื่อสนับสนุนให้โจทย์ท้าทายสำคัญของประเทศบรรลุเป้าหมายได้ ดังนี้

1) **การสร้างคน** มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต และมีทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2) **การสร้างองค์ความรู้** มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อสะสมความรู้เพื่อเป็นการวางรากฐานสำหรับอนาคต และการพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ไปสู่ขีดความสามารถและความเข้มแข็งของประเทศในด้านต่าง ๆ

3) **การสร้างนวัตกรรม** มุ่งเน้นการบ่มเพาะและพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ นวัตกรรม การพัฒนาระบบนิเวศทางนวัตกรรมในด้านต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการสร้างและแปลงนวัตกรรมสู่มูลค่าทางเศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคม

4) **การปรับบทบาทมหาวิทยาลัย** มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นฟันเฟืองสำคัญสำหรับการสร้างคน สร้างองค์ความรู้ และการสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของประเทศ ผ่านการปรับเปลี่ยน บทบาทภารกิจกลุ่มมหาวิทยาลัย เปลี่ยนหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งจัดระบบ และการบริหารจัดการ

นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563 – 2570 เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ให้สอดคล้องและ บูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่สอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท และนโยบายของรัฐบาล โดยมีวิสัยทัศน์เพื่อ “เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจ ที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึง สังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรม ระดับแนวหน้าในสากล นำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว” การจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ฉบับนี้

ค่านึงถึงบริบทของการปฏิรูปประเทศในปัจจุบัน การจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นกระทรวงใหม่และบริบทโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงออกแบบให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถมีส่วนร่วม ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในลักษณะแพลตฟอร์ม (Platform) ความร่วมมือตามเป้าประสงค์ของการพัฒนา ใน 4 ด้าน ได้แก่

1) การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว จำเป็นต้องลงทุนในทรัพยากรบุคคลและสถาบันความรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยเอื้อที่จะยกระดับการพัฒนาประเทศไทยไปสู่อนาคต และมีทิศทางการพัฒนาสอดคล้องกับแนวโน้มของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านเทคโนโลยี ประชากรศาสตร์ ความท้าทายด้าน สิ่งแวดล้อม ภูมิรัฐศาสตร์ และการปรับเปลี่ยนชีวอำนาจทางการเมืองโลก เป็นต้น โดยเป้าหมายของการลงทุนพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ ต้องปรับเปลี่ยนจากการลงทุนที่ตบโจทย์ระยะสั้นไปสู่การลงทุนที่จะเป็นรากฐานของการพัฒนาในระยะยาวให้ได้มากขึ้น ซึ่งรวมถึงการพัฒนาากำลังคนให้มีความรู้ และทักษะที่สอดคล้องกับการทำงานและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยในสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อการวิจัยและนวัตกรรม ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นของตนเอง และก้าวสู่ความเป็นผู้นำในสาขาที่เป็นจุดแข็งของประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาทรัพยากรบุคคลผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ลดการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศซึ่งจะนำไปสู่การขาดดุลทางเศรษฐกิจ และเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ ในระยะยาว และผลักดันให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม

การพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว จำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้จากการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม สามารถนำพาให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักความขัดแย้ง กับดักความเหลื่อมล้ำและกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา และสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยและสังคมโลกที่พลิกโฉมฉับพลันอย่างทันท่วงที โดยมุ่งหมายให้สังคมไทยในอนาคตเป็นสังคมคุณภาพสังคมที่เป็นธรรม สังคมประชาธิปไตยที่เปิดกว้าง เคารพความแตกต่างและโอบรับความหลากหลาย สังคมที่มีความเสมอภาคและความเท่าเทียม สังคมที่ไม่เลือกปฏิบัติและไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง ประชาชนทุกช่วงวัยมีหลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรม ถ้าวินิจฉัยและครบวงจร ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต มีความมั่นคงทางรายได้ มีความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ สังคมและเศรษฐกิจเติบโตอย่างสมดุลบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

ประเทศที่พัฒนาแล้วมีการแข่งขันอย่างรุนแรงด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมและการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) โดยมีการออกแบบสร้างระบบนิเวศทางนวัตกรรมและการสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่กำลังเข้ามาแทนที่เทคโนโลยีเดิม (Disruptive Technology) และการต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพดีขึ้นอย่างเป็นระบบ และการพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และเศรษฐกิจแบ่งปัน

(Sharing Economy) มีการสนับสนุนลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D Investment) ที่มีความเข้มข้นในโจทย์ที่ทำหายอย่างชาญฉลาดระหว่างภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชนจากทั้งในและต่างประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่พัฒนาจากเดิมไปอย่างก้าวกระโดด (Leapfrogging) หรือเป็นสิ่งที่ยังไม่เคยมีมาก่อนในโลกขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้มีผู้บริโภคให้การตอบรับผลิตภัณฑ์และบริการที่ทันสมัยเหล่านั้นจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ก่อให้เกิดรายได้และสร้างขีดความสามารถการแข่งขันให้สูงขึ้น ทำให้เป็นผู้นำด้านการพัฒนานวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่เสมอ แพลตฟอร์มการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน เป็นเวทีที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสเข้ามาร่วมกันคิดวางแผน กำหนดลงมือดำเนินการและการวัดผลในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างมีกลยุทธ์ด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรม และเขตเศรษฐกิจนวัตกรรมของประเทศไทยให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการควบคู่ไปด้วยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างพอเพียง ก่อให้เกิดการสร้าง สะสม พัฒนา ถ่ายทอด และต่อยอดองค์ความรู้ที่ทันสมัย ขับเคลื่อนและยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ สร้างและพัฒนาความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อไปสู่ “ประเทศไทย 4.0” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางและกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

4) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เป็นการดำเนินการที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับประเทศให้เป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับเศรษฐกิจไทยในอนาคตการส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้สามารถมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน พึ่งพาตนเองได้ จะก่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้นและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และความไม่เสมอภาคตามเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนให้กลายเป็นชุมชนนวัตกรรมและมีนวัตกรรมในชุมชน การใช้นวัตกรรมสังคมเข้าไปช่วยแก้ปัญหาในชุมชน ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกร วิชาหักเริ่มต้น และวิชาหักชุมชน การแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างแม่นยำในทุกมิติด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์จากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ รวมไปถึงการกระจายความเจริญสู่เมืองต่าง ๆ ทุกภูมิภาค ให้เป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศบนความสามารถของคนในพื้นที่

ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์การดำเนินงานในแต่ละแพลตฟอร์มได้กำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Objectives and Key Results: OKR) และชุดโปรแกรมภายใต้แพลตฟอร์มเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบแผนด้านการอุดมศึกษา และแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศต่อไป

3. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

❖ นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา

การพัฒนาเป็นคำที่มีความหมายรับรู้และถูกใช้กันมาเป็นเวลานาน แต่ความหมายของการพัฒนา ก็ได้เปลี่ยนแปลงไปตามบริบทและตลอดช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์มาโดยตลอด กล่าวอีกนัยหนึ่งความหมายของการพัฒนาเป็นสิ่งที่ไม่เคยหยุดนิ่งและคำว่าพัฒนาที่ถูกนำไปใช้ในหลายวงการและหลายสาขาวิชา การพัฒนา มาจากภาษาอังกฤษคือ Development หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เล็กละเอียด โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเหมาะสมกว่าเดิมหรืออาจก้าวหน้าไปถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ (ปกรณั ปรียากร, 2538) ส่วนในภาษาไทยนั้น การพัฒนา หมายถึง การทำความเจริญ การเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญขึ้น การคลี่คลายไปในทางที่ดี ถ้าเป็นกริยาใช้คำว่า พัฒนา หมายความว่า ทำให้เจริญ คือ ทำให้เติบโตได้ งอกงาม ทำให้งอกงามและมากขึ้น เช่น เจริญทางไมตรี (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525)

ดังนั้น การพัฒนาในทางภาษาศาสตร์พิจารณาจากรากศัพท์จึงหมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเจริญเติบโตงอกงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจอันเป็นที่มาของความหมายในภาษาไทยและเป็นแนวทางในการกำหนดความหมายอื่น ๆ (สนธยา พลศรี, 2547) การพัฒนาที่เข้าใจโดยทั่วไปมีความหมายหมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบหรือการทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่เป็นอยู่อย่างเป็นระบบ (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี, 2526) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบทางด้านคุณภาพระหว่างสภาพการณ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในช่วงเวลาที่แตกต่างกันกล่าวคือ ถ้าในปัจจุบันสภาพการณ์ของสิ่งนั้นดีกว่าสมบูรณ์กว่าก็แสดงว่าเป็นการพัฒนา (ปกรณั ปรียากร, 2538) การพัฒนาในความหมายโดยทั่วไปจึงหมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม ความหมายนี้ นับว่าเป็นความหมายที่รู้จักกันโดยทั่วไป เพราะนำมาใช้มากกว่าความหมายอื่น ๆ แม้ว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการก็ตาม (สนธยา พลศรี, 2547)

หากกล่าวเฉพาะความหมายของคำว่า การพัฒนาในบริบทของการพัฒนาประเทศ คำว่าการพัฒนา ได้ถูกนำมาใช้ในฐานะเป็นเครื่องมือในการให้ความช่วยเหลือของประเทศที่พัฒนาแล้วไปสู่ประเทศด้อยพัฒนา อันมีที่มาจากสุนทรพจน์ของประธานาธิบดีทรูแมนแห่งสหรัฐอเมริกา ทำให้คำว่า การด้อยพัฒนาหรือพัฒนาแล้วนี้เป็นเรื่องที่ถูกกำหนดมาจากมุมมองของประเทศตะวันตกและสหรัฐอเมริกาเป็นหลัก ทั้งนี้โดยเนื้อแท้ก็เป็นไปเพื่อการป้องปรามการเข้าร่วมกลุ่มกับประเทศที่มีอุดมการณ์แตกต่างจากสหรัฐอเมริกานั้นเอง

ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยมหาอำนาจตะวันตกที่มีต่อประเทศในเอเชียและแอฟริกา โดยมีมาตรฐานการอ้างอิงอยู่ที่การพัฒนาในแบบสหรัฐอเมริกาและยุโรปฝั่งตะวันตก ดังนั้นเป้าหมายของการพัฒนาจึงมุ่งไปสู่ความทันสมัย ซึ่งคำว่า “ความทันสมัย” นี้มิได้เป็นคำใหม่ ทว่ามีพัฒนาการมาอย่างยาวนานในประวัติศาสตร์สังคมยุโรป นับแต่เกิดการปฏิวัติวิทยาศาสตร์ในยุคแสงสว่างทางปัญญาแล้ว ภาวะความทันสมัย (Modernity) จึงได้เกิดขึ้นและในที่สุดก็นำมาเป็นการรอบยัดสำคัญของการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ผ่านองค์การระหว่างประเทศมากมาย เรียกได้ว่าเป็นการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยนั่นเอง โดยภาวะความทันสมัยนี้ประกอบด้วย 3 ประการที่แสดงถึงข้อดีของความเป็นภาวะความทันสมัย (ปรีชัย ดาวอุดม, 2562) ได้แก่

1) ความทันสมัยทางเศรษฐกิจได้จากการเติบโตของ GDP อัตราการไหลเวียนของเงินเสรี การใช้การผลิตอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง การผลิตเพื่อการค้าเสรีเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด การไหลของแรงงาน ขนบเข้าสู่เมือง การเกิดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเกิดขึ้นที่มีความชำนาญเฉพาะ

2) ความทันสมัยทางการเมือง เกิดระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยให้มีประชาชน มีสิทธิเสมอภาค มีการแบ่งแยกอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วม ผู้บริหารประเทศต้องมาจากการเลือกตั้ง รัฐบาล ต้องมีเสถียรภาพทางการเมืองโดยปราศจากการรัฐประหาร

3) ความทันสมัยในสังคม มีระบบการจัดการสาธารณสุขที่ทั่วถึง มีระบบการขนส่งคมนาคม ที่สะดวกสบายทั้งระบบหลักและระบบรอง มีระบบสาธารณสุขปโภคที่ประชาชนเข้าถึง มีการจัดการระบบการศึกษา ให้ชายและหญิงเท่าเทียมกัน อ่านออก เขียนได้มีแบบแผนที่ยืดเวลาเป็นสำคัญ มีระบบคุณธรรมลดระบบ อุปถัมภ์ ค่านิยมและความเชื่อต้องเป็นวิทยาศาสตร์

ในสังคมโลกมีผู้ให้ความหมายของ “การพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development” ไว้ หลายนियาม ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความหมายใกล้เคียงกันทั้งสิ้น แต่คำนิยามที่ได้รับการอ้างถึงจนเป็นที่ยอมรับคือ คำนิยามของ World Commission on Environment and Development หรือ Brundtland Report (United Nations, 1983) ที่ได้ให้ไว้ในรายงาน “Our Common Future” ซึ่งได้เสนอแนะว่า “การพัฒนาที่ยั่งยืน คือ รูปแบบของการพัฒนาที่ตอบสนองต่อความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันโดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคต ต้องประนีประนอม ยอมลดทอนความสามารถในการที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง (Sustainable Development is development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs) กล่าวคือ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ต่าง ๆ เพื่อผลประโยชน์ของคนรุ่นปัจจุบัน จะต้องไม่ใช่ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง แต่ควรเป็นการใช้ทรัพยากร ในเชิงอนุรักษ์และพัฒนาให้เต็มศักยภาพอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องพิจารณาทั้งทาง ด้านเศรษฐกิจ สังคม และความยั่งยืนของระบบนิเวศไปพร้อม ๆ กัน

สำหรับประเทศไทย ได้มีนักวิชาการหลายท่านพยายามอธิบายความหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นที่สำคัญคือ แนวคิดของพระธรรมปิฎก ป.อ.ปยุตโต (2541) ได้อธิบายการพัฒนาที่ยั่งยืนว่า “การพัฒนาที่ยั่งยืนมีลักษณะที่เป็นบูรณาการ (Integrated) คือ ทำให้เกิดเป็นองค์รวม (Holistic) หมายความว่า องค์ประกอบทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจะต้องมาประสานกันครบองค์และมีลักษณะอีกอย่างหนึ่ง คือ มีดุลยภาพ (Balance) หรือพูดอีกนัยหนึ่งคือ การทำให้กิจกรรมของมนุษย์สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ” นั่นก็คือ การกำหนดแนวทางการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านมนุษย์โดยให้คุณค่าทางวัฒนธรรมรวมอยู่ในกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วย ดังนั้นตามแนวคิดของพระธรรมปิฎก อาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาที่ครอบคลุมการพัฒนาในทุกด้านและทุกมิติกล่าวคือ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จิตใจ วัฒนธรรม ฯลฯ โดยมีคนเป็นศูนย์กลางหรือเป้าหมายของการพัฒนา เพื่อให้คนอยู่ดีกินดีและมีความสุขทั้งคนรุ่นนี้และคนรุ่นต่อ ๆ ไป

ทั้งนี้ การพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development คือการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบท ของสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ หรือเรียกได้ว่าเป็นการพัฒนาที่คำนึงถึงบริบทต่าง ๆ อย่างองค์รวม

ในทุกมิติ โดยเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนคือเน้นการอยู่ร่วมกับบริบทต่าง ๆ มีการปรับตัว ปรับเปลี่ยนอย่างเหมาะสม โดยการพัฒนาที่ยั่งยืนต้องนึกถึงคนทุกกลุ่มที่จะต้องมุ่งเน้นให้เกิดการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างโอกาสการเข้าถึงต่าง ๆ อย่างเท่าเทียม ซึ่งนักวิชาการได้เสนอองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืนไว้อย่างหลากหลาย แต่สำหรับองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มุ่งเน้นที่ความสมดุลในทุกมิติของการพัฒนา จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้ (ปรีชัช ดาวอุดม, 2562)

1) เป็นการพัฒนาที่มุ่งผลทางเศรษฐกิจ มีเป้าหมายเพื่อสร้างความเจริญเติบโต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นไปที่การเพิ่มรายได้ต่อหัวของประชาชนให้สูงขึ้น

2) ภายใต้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้นต้องทำให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และทั่วถึง ในกรณีนี้หมายถึง การลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยให้มากที่สุด พร้อมทั้งอาจมีความจำเป็นต้องใช้มาตรการในทางภาษี เพื่อสร้างความเป็นธรรมในรายได้ให้กับคนจน

3) ต้องเป็นการพัฒนาที่ทำให้ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากรได้เองหรือสามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเพื่อใช้ทรัพยากร รวมไปถึงการทำให้การเข้าถึงทรัพยากรเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการลดความไม่เป็นธรรมทางสังคม ทั้งนี้ไม่ได้หมายถึงทรัพยากรธรรมชาติอย่างเดียว แต่หมายถึงทรัพยากรทางอำนาจ ทรัพยากรทางการเงิน ทุนเศรษฐกิจ ทุนมนุษย์ ทุนทางสังคม ทุนสัญลักษณ์และทุนวัฒนธรรมด้วย

4) การพัฒนาที่ดำเนินการไปตามองค์ประกอบข้อที่ 1-3 นั้น จะต้องมีการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างระมัดระวัง ไม่ทิ้งมลพิษและทำลายสิ่งแวดล้อม อย่างคำนึงถึงสิทธิในการมีชีวิตที่ดีและสิทธิในทรัพยากรของคนรุ่นต่อ ๆ ไป

ที่ผ่านมาองค์กรสหประชาชาติมีเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals – MDGs) และได้สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2558 สหประชาชาติจึงได้ริเริ่มกระบวนการหารือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 (Post-2015 Development Agenda) ตามกระบวนการที่ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. 2558 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals–SDGs) เพื่อใช้เป็นเป้าหมายใหม่ในการพัฒนาไปจนถึงปี ค.ศ. 2030

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการพัฒนาที่ยั่งยืน แท้จริงแล้วก็เป็เป้าหมายที่แปรเปลี่ยนไปของการพัฒนาที่มีการขับเคลื่อนมาอย่างยาวนานตั้งแต่ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นความพยายามขององค์กรสากลระดับโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือองค์การสหประชาชาติในอันที่จะทำให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายสูงสุดอย่างแท้จริงและแก้ไขข้อบกพร่องผิดพลาดของการพัฒนาที่ผ่านมาในอดีต เป็นการสร้างความสมดุลของการพัฒนาในทุกมิติมากยิ่งขึ้น ทำให้การระบุและปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาามีทางเลือกมากยิ่งขึ้นสำหรับประเทศ ท้องถิ่น และชุมชนต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งให้ความสนใจต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามความหมายและเป้าหมายตลอดจนตัวชี้วัดที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดขึ้นนับแต่ปี ค.ศ. 2015 เป็นต้นมา

❖ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals (SDGs)

“การพัฒนาที่ยั่งยืน” เป็นกระแสที่มีการกล่าวผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง นับตั้งแต่ประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติทั้ง 193 ประเทศ มีฉันทามติรับรองและประกาศเป็น “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) 17 ประการภายใน พ.ศ. 2573 ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวเป็นความท้าทายของคนไทยทั้งประเทศและของทุกประเทศในโลกด้วย ในการสร้างความเจริญก้าวหน้าที่มีความสมดุลและสอดคล้องกันในระบบต่าง ๆ ของโลก ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อประชาคมโลกจะได้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ซึ่งปัจจุบันโลกกำลังเผชิญปัญหาความไม่ยั่งยืนจากหลายมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสันติภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความยากจนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของโลกที่เหนียวรั้งมิให้ผู้คนจำนวนมากสามารถบรรลุการมีชีวิตที่ดีได้ ปัญหาความยากจนนี้มีใช่เพียงแต่ในมิติเศรษฐกิจเท่านั้น แต่รวมถึงมิติในด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางอาหาร การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปในแบบไม่ครอบคลุมและไม่ยั่งยืน การพัฒนาเศรษฐกิจที่ผ่านมานั้น ขาดกลไกกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาที่เป็นธรรม ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นความไม่เท่าเทียมทางรายได้ ความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และความไม่เท่าเทียมของโอกาสทางสังคมและการเมือง ซึ่งความไม่เท่าเทียมนี้เกิดขึ้นทั้งในระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศ กระบวนการผลิตทางเศรษฐกิจ ทั้งอาหาร พลังงาน สินค้าอุตสาหกรรม และการบริการต่าง ๆ มีส่วนสำคัญในการเพิ่มแรงกดดันให้แก่ขอบเขตของผืนพิภพ (Rockstrom, Steffen, Noone, society, 2009) ส่งผลให้เกิดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัญหามลพิษในแหล่งน้ำและอากาศ ปัญหาการจัดการของเสีย การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและการสูญพันธุ์ และการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินที่นำไปสู่การสูญเสียพื้นที่ป่า ซึ่งย้อนกลับไปส่งผลต่อปัญหาอื่น ๆ ด้วย

ปัจจุบันในยุคดิจิทัลมีความสะดวกสบายและการบริโภคอย่างฟุ้งเฟ้อ กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต มนุษย์ถูกกระแสสื่อครอบงำด้วยโฆษณาชวนเชื่อให้ซื้อคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ และเสื้อผ้าใหม่ อยู่ตลอดเวลา ศูนย์การค้าใหม่เกิดขึ้นมาเรื่อย ๆ และวัฒนธรรมการบริโภคนิยมกระตุ้นให้มนุษย์ใช้จ่ายและใช้ชีวิตที่เกินตัว ขณะเดียวกันความต้องการวิถีคิดและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกผ่านความถี่ในการท่องเที่ยวหรือนิสัยรักสบายยิ่งกระตุ้นให้วงจรความฟุ่มเฟือยและสิ้นเปลืองมีมากขึ้น ทั้งหมดนี้นำไปสู่สถานการณ์ที่น่าวิตก ประชากรที่อาศัยอยู่บนโลกกว่า 7,400 ล้านคน ใช้ทรัพยากรเกินกว่าที่ธรรมชาติจะสามารถผลิตทดแทนได้ทันใน 1 ปี ถึง 1.5 เท่า มนุษย์ต้องการโลกอีก 1.5 ใบ หากต้องผลิตทรัพยากรให้ทันกับความต้องการที่ไม่มีวันสิ้นสุดของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้เอง แนวคิด “การพัฒนาที่ยั่งยืน” จึงเกิดขึ้น เพื่อเรียกร้องให้ชาวโลกเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิต และได้มีการพูดถึงแนวคิดนี้กันมากขึ้นทั่วทุกมุมโลก โดยได้รับการบรรจุเป็นวาระการประชุมนานาชาติต่าง ๆ ที่จัดโดยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน อีกทั้งคำว่า “ยั่งยืน” ยังกลายเป็นคำสำคัญและใช้กันอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นในภาคการท่องเที่ยว ภาคการผลิต ไปจนถึงในแวดวงสถาปัตยกรรมจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ การเงิน การธนาคาร การตลาด และในแวดวงการศึกษา (ปริญานูช ธรรมปิยา และผาณิต เกิดโชคชัย, 2562 : 14)

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี 2543 ประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกรวม 189 ประเทศจึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ภายในปี 2558 โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goals (MDGs) อันประกอบด้วย 8 เป้าหมายหลัก คือ

- 1) ขจัดความยากจนและความหิวโหย
- 2) ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา
- 3) ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี
- 4) ลดอัตราการตายของเด็ก
- 5) พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์
- 6) ต่อสู้กับโรคเอดส์ มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ
- 7) รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 8) ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่ สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม 193 ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ. 2030 โดยกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน

เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนา องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกันเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2558 ถึงเดือนสิงหาคม ปี พ.ศ. 2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี โดยประกอบไปด้วย 17 เป้าหมาย คือ

- GOAL 1 ขจัดความยากจน : No Poverty
- GOAL 2 ขจัดความหิวโหย : Zero Hunger
- GOAL 3 มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี : Good Health and Well-being
- GOAL 4 การศึกษาที่เท่าเทียม : Quality Education
- GOAL 5 ความเท่าเทียมทางเพศ : Gender Equality
- GOAL 6 การจัดการน้ำและสุขาภิบาล : Clean Water and Sanitation
- GOAL 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ : Affordable and Clean Energy
- GOAL 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ : Decent Work and Economic

Growth

- GOAL 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน : Industry, Innovation and Infrastructure
- GOAL 10 ลดความเหลื่อมล้ำ : Reduced Inequality
- GOAL 11 เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน : Sustainable Cities and Communities
- GOAL 12 แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน : Responsible Consumption and Production
- GOAL 13 การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ : Climate Action
- GOAL 14 การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล : Life Below Water
- GOAL 15 การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก : Life on Land
- GOAL 16 สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก : Peace and Justice Strong Institutions
- GOAL 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : Partnerships to achieve the Goal

ทั้งนี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ดังกล่าวยังได้ถูกกำหนดเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) 204 ตัวชี้วัด (ภาคผนวก) เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการพิจารณาการบรรลุเป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมายโดยละเอียด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558)

❖ **ความสำเร็จของการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมาใช้**

ประเทศไทยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ที่มีความสอดคล้องกับกรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ตามเป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมาย โดยมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาภายในประเทศใน 6 ยุทธศาสตร์ และ 10 แนวทางของแผนฯ ฉบับที่ 12 เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในช่วงระยะ 5 ปี ดังนี้ (Office of the National Economic and Social Development Council, 2018)

- 1) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของมนุษย์มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 2 3 และ 4
- 2) การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 1 5 10 และ 16
- 3) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 2 7 8 9 และ 11
- 4) การเจริญเติบโตที่เป็นมิตรกับสภาพแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 6 12 13 14 และ 15
- 5) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 16

6) การบริหารจัดการภาครัฐในการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 16 และ 17

7) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 6 7 9 และ 11

8) การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรม มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 9

9) การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 11

10) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 17

จาก 17 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเทศไทยสามารถดำเนินการพัฒนาได้ตามเป้าหมาย 4 เป้าหมาย มีผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ที่มีความสอดคล้องกับกรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals: SDGs ในเป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนในทุกรูปแบบ โดยตัวชี้วัดความสำเร็จระบุว่า ประเทศไทยสามารถเพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปี สัดส่วนประชากรที่อยู่ภายใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ 6.5 ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ เป้าหมายที่ 6 การจัดการน้ำและสุขาภิบาล โดยตัวชี้วัดความสำเร็จระบุว่า ประเทศไทยสามารถในการเพิ่มพื้นที่ชลประทานปีละ 350,000 ไร่ เป้าหมายที่ 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยตัวชี้วัดความสำเร็จระบุว่า ประเทศไทยสามารถเพิ่มอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงแผนฯ ฉบับที่ 12 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 และเป้าหมายที่ 9 อุตสาหกรรมและนวัตกรรมโครงสร้างพื้นฐาน การลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาโครงการพื้นฐาน โดยตัวชี้วัดความสำเร็จระบุว่าประเทศไทยสามารถสร้างความร่วมมือในการลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาโครงการพื้นฐานเฉลี่ยปีละ 47,000 ล้านบาท ส่วนในด้านที่มีการพัฒนาน้อยและยังคงเป็นเป้าหมายที่ท้าทายในการพัฒนาในอนาคตได้แก่ เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ ในด้านความไม่เสมอภาคของรายได้ประชาชนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจาก 0.445 ในปี พ.ศ. 2558 เป็น 0.430 ใน ปี พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นทิศทางตรงกันข้ามกับเป้าหมายที่กำหนด (Office of the National Economic and Social Development Board, 2020)

จากความสำเร็จที่ประเทศไทยสามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน 4 เป้าหมาย ประเทศไทยมีการวางแผนและเร่งพัฒนาในเป้าหมายอื่น ๆ เพื่อให้ครอบคลุมครอบคลุมทั้ง 17 เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนดังนี้ เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย เริ่มจากการแก้ไขปัญหาความยากจน การกระจาย รายได้ อย่างทั่วถึง เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 พบว่า ส่วนแบ่งรายได้ของประชากร ร้อยละ 40 ที่มีรายได้สูงสุดลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 14.3 เหลือร้อยละ 14.2 จึงแสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำเพิ่มขึ้น จึงเป็นความท้าทายผู้นำประเทศในแต่ละสมัยได้มีการกำหนดนโยบายเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจน เป้าหมาย ที่ 3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน การให้บริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพครอบคลุม ทุกพื้นที่มากกว่าร้อยละ 90 เป็นสิ่งจำเป็น ทั้งยังมีระบบสวัสดิการประกันตนภายใต้กฎหมายประกันสังคม

เป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่เท่าเทียม ประเทศไทยยังคงมีความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศ การให้การศึกษอย่างทั่วถึงและครอบคลุมทุกพื้นที่เป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ โดยควรมีกระบวนการจัดการเรียนการสอน เน้นทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ และมีกรติดตามและประเมินผลการศึกษา เป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ การเปิดโอกาสให้มีการยอมรับความหลากหลายทางเพศ และสร้างความเข้าใจให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญในความเท่าเทียม เป้าหมายที่ 7 พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ รัฐต้องมีการกำหนดจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ และจัดตั้งศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมนิเวศ (Eco Center) เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติทั้งด้านรายได้ การศึกษา และการเข้าถึงบริการของรัฐ เป้าหมายที่ 11 เมือง และถิ่นฐานมนุษย์ที่ยั่งยืน การกระจายทรัพยากรจากเมืองไปสู่ชนบท เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนที่ดีขึ้น และสร้างระบบสาธารณสุขปโภคที่มีคุณภาพและเพียงพอ เป้าหมายที่ 12 แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน มีเป้าหมาย ผลิตภาพการผลิตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ต่อปี เป้าหมายที่ 13 การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงกับสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของปริมาณก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและคมนาคมขนส่งควรลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ในช่วงเวลาปกติ เป้าหมายที่ 14 การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล ส่งเสริมให้มีการเพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าชายเลน เพื่อความสมดุลของสิ่งแวดล้อมทางทะเล เป้าหมายที่ 15 การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก มีการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ เป้าหมายที่ 16 สังคมสงบสุขยุติธรรมไม่แบ่งแยก การส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจยอมรับในความแตกต่าง และความหลากหลายทางสังคม วัฒนธรรม และเป้าหมายที่ 17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนายั่งยืน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกประเทศในการขับเคลื่อนสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (กัญญาณัฐ เสียงใหญ่ และศิริวรรณ วิสุทธิรัตนกุล, 2564: 20-23)

4. การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกที่มีการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

แนวทางการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกที่มีการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) มีรายละเอียดเบื้องต้น ดังนี้ (คู่มือการนำเข้าข้อมูลเพื่อการจัดอันดับ THE Impact Rankings, 2564)

Times Higher Education (THE) เป็นองค์กรจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกที่มีการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ประชาคมทั่วโลกได้ตกลงใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานด้านการพัฒนาร่วมกัน โดยองค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จำนวน 17 เป้าหมาย เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) และมุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และการบูรณาการ (Integrated) โดยมีเจตนารมณ์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนว่า “เราจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” (Leave No One Behind)

เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals หรือ SDGs) เป็นการเรียกร้องให้เกิดการปฏิบัติอย่างเร่งด่วนเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนจากทุกประเทศสมาชิกแห่งสหประชาชาติตั้งแต่วันที่ พ.ศ. 2558 ในลักษณะความร่วมมือระดับโลกจากทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา

ซึ่งทุกประเทศตระหนักดีว่า การขจัดความยากจนและการกีดกันด้านต่าง ๆ จำเป็นต้องดำเนินการควบคู่ไปกับ กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมสุขภาพและการศึกษา การลดความเหลื่อมล้ำ และการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันก็ต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่ตามมา ได้แก่ การอพยพ เชิงบังคับของสัตว์ป่า การดำเนินการเพื่อรักษามหาสมุทรและผืนป่าทั่วโลก เป็นต้น

แม้ว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไม่ได้เน้นไปที่การศึกษาระดับอุดมศึกษา แต่เพื่อให้สามารถบรรลุ เป้าหมายได้ภายในปี พ.ศ. 2573 จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมกันทำงานเชิงบูรณาการ พร้อมทั้งรวบรวมทรัพยากรทางการเงิน ความรู้และความเชี่ยวชาญ ดังนั้น มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา จึงกลายเป็นหนึ่งในทรัพยากรหลักดังกล่าว การจัดอันดับผลกระทบ (Impact Rankings) เป็นความพยายาม ระดับโลกครั้งแรกในการประเมินความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยที่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งการจัดอันดับผลกระทบดังกล่าวสามารถเป็นตัวเร่งให้เกิดการปฏิบัติอย่างจริงจัง เป็นกลไกทำให้ มหาวิทยาลัยตระหนักถึงความรับผิดชอบและเป็นโอกาสที่มหาวิทยาลัยจะได้เน้นย้ำถึงผลงานที่ผ่านมา

❖ แนวทาง (Approach) การจัดอันดับ

การจัดอันดับแบบนี้ถูกออกแบบมาเพื่อให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ สามารถเข้าร่วมได้มากขึ้น กล่าวคือ มีการจำกัดจำนวนข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการเข้าร่วมไว้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นลักษณะสำคัญของการจัดอันดับนี้ ทำให้ทุกมหาวิทยาลัยสามารถให้ข้อมูลในลักษณะเดียวกันได้ นอกจากนี้การจัดอันดับแบบนี้ทำให้มหาวิทยาลัย ที่ยังไม่เคยเข้าร่วมการจัดอันดับแบบเก่าสามารถเข้าร่วมได้ ดังนั้นเพื่อให้การจัดอันดับมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้หลายมหาวิทยาลัยทั่วโลกสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้

❖ การเข้าร่วม (Participation) การจัดอันดับ

การจัดอันดับนี้เปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งที่สอนในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี สามารถเข้าร่วมได้ และถึงแม้ว่างานวิจัยจะเป็นส่วนหนึ่งของการจัดอันดับนี้ แต่ก็ไม่มีการกำหนดงานวิจัยขั้นต่ำ สำหรับการเข้าร่วม THE ขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการเข้าร่วมของมหาวิทยาลัยที่ให้ข้อมูลเป็นเท็จหรือ มหาวิทยาลัยที่มีนโยบายไม่ตรงเป้าหมายของ SDG

❖ กลไก (Mechanism) การจัดอันดับ

เกณฑ์การประเมินถูกสร้างขึ้นแตกต่างกันของแต่ละ SDG มหาวิทยาลัยที่จัดส่งข้อมูลเพื่อเข้าร่วม การจัดอันดับจะได้รับคะแนนและอันดับในแต่ละ SDG ที่ส่งข้อมูล มหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะเข้ารับการจัดอันดับ ในภาพรวมจำเป็นต้องส่งข้อมูลอย่างน้อย 4 SDG หนึ่งในนั้นคือ SDG 17 การสร้างความร่วมมือระดับสากล ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน หากมหาวิทยาลัยใดส่งข้อมูลไม่ครบ 4 SDG มหาวิทยาลัยนั้นก็ยังจะได้รับการจัดอันดับ ในแต่ละ SDG ที่ส่งข้อมูล คะแนนรวมเกิดจากการนำคะแนนของ SDG 17 (ร้อยละ 22 ของคะแนนทั้งหมด) รวมกับคะแนนจาก SDG อื่น ๆ ที่มีคะแนนมากที่สุดอีก 3 SDGs (แต่ละ SDGs มีคะแนนร้อยละ 26 ของคะแนน ทั้งหมด) คะแนนของแต่ละ SDG จะอิงตามเกณฑ์ชี้วัด (Metric) ของ SDG นั้น ๆ และแต่ละเกณฑ์ชี้วัดจะมี รายละเอียดและตัวชี้วัดย่อย (Indicator) คะแนนสูงสุดของแต่ละเกณฑ์ชี้วัดจะขึ้นอยู่กับการจัดสรรร้อยละภายใน ของ SDG นั้น และร้อยละโดยประมาณจากคะแนนรวมทั้งหมดในกรณีที่ใช้ SDG นั้นในการจัดอันดับในภาพรวม ของมหาวิทยาลัย

❖ วิธีการคำนวณเกณฑ์ชีวิตทั่วไป : การวิจัย (General metric calculation notes : Research)

สำหรับการจัดอันดับในปี พ.ศ. 2564 เกณฑ์ชีวิตการวิจัยทั้งหมดจะถูกประเมินโดยการเทียบกับผลการค้นหาในระบบ Scopus ทำให้ได้ข้อมูลที่แคลงเหลือเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ SDG กระบวนการค้นหาข้อมูลดังกล่าวใช้เทคนิคแมชชีนเลิร์นนิงในการตรวจสอบเอกสารเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น วิธีการนี้จะถูกนำมาใช้สำหรับการประเมินเพื่อจัดอันดับของปี พ.ศ. 2565 เช่นเดียวกัน วิธีการค้นหาคำศัพท์เวิร์ดของแต่ละ SDG นอกจากการใช้วิธีสืบค้นข้อมูลจากระบบ Scopus แต่ละ SDG ก็จะมีรายละเอียดเฉพาะของเกณฑ์ชีวิตด้านการวิจัยอีกด้วย ในแต่ละ SDG คะแนนด้านการวิจัยจะมีสัดส่วนคะแนนสูงสุดถึงร้อยละ 27 (เทียบเท่ากับประมาณร้อยละ 7 ของคะแนนรวมทั้งหมด)

หลักฐานที่แสดงจะถูกประเมินคะแนนตามวิธีการคำนวณอย่างง่าย กล่าวคือ คะแนนจะได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับหลักฐานที่ยืนยันว่าสามารถตอบตัวชี้วัดนั้นได้ตรงประเด็นมากน้อยเพียงใดกล่าวคือ เมื่อมีการแสดงหลักฐาน หากหลักฐานที่แสดงนั้นสามารถตอบคำถามได้ครบถ้วนจะได้ 1 คะแนน หากตอบคำถามได้บางส่วนจะได้ 0.5 คะแนน หรือหากไม่สามารถตอบคำถามได้เลยจะได้ 0 คะแนน และหากมหาวิทยาลัยไม่สามารถแสดงหลักฐานใด ๆ เพื่อตอบเกณฑ์ชีวิตนั้นได้ก็จะได้คะแนนเท่ากับ 0 เช่นกัน

❖ โครงการริเริ่มเพื่อความยั่งยืนของการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในการประชุมนโยบายระดับสูงของสหประชาชาติในปี พ.ศ. 2564 โครงการริเริ่มเพื่อความยั่งยืนของการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ทำการเปิดตัวข้อตกลง 3 ฉบับที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการประเมินความยั่งยืนของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในการนั้น THE ได้ลงนามเห็นชอบในข้อตกลงฉบับแรก ซึ่ง THE มุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายหรือแม้กระทั่งบรรลุเกินค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้

❖ การปรับปรุงอันดับ (Rankings Improvement)

การจัดอันดับนี้ถูกออกแบบมาด้วยความตั้งใจอย่างที่สุด อย่างไรก็ตามต้องยอมรับว่าการจัดอันดับจะนำมาซึ่งความลำเอียง ทำให้ THE กระตือรือร้นที่จะพัฒนาแนวทางการจัดอันดับต่อไป เพื่อให้แน่ใจว่าแนวทางนั้นเหมาะสมกับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการตอบสนองต่อ SDG โดยให้ความสำคัญกับความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและด้านระบบของมหาวิทยาลัยทั่วโลก

❖ นโยบายการแก้ไข (Corrections Policy)

ในกรณีที่ THE ได้ทำการคำนวณผิดพลาด THE จะทำการแก้ไขการจัดอันดับตามนโยบายการแก้ไขที่มีอยู่ในกรณีที่ THE ได้ทำการประเมินคะแนนจากหลักฐานที่ยืนยันไว้ การตัดสินใจของ THE ถือเป็นขั้นสุดท้าย อย่างไรก็ตาม THE มีความยินดีที่จะรับฟังความคิดเห็นที่จะช่วยให้การตอบคำถามเกณฑ์ชีวิตเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น หรือข้อเสนอแนะที่จะช่วยให้เพิ่มคำถามใหม่ และอาจนำคำถามที่มีความเกี่ยวข้องน้อยลงออกไปได้ นอกจากนี้จะมีการจัดอันดับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของแต่ละ SDG แล้ว ก็ยังมีการจัดอันดับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในภาพรวมของทุก SDG อีกด้วย มหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะรับสิทธิ์ในการจัดอันดับในภาพรวม จะต้องจัดส่งข้อมูลเพื่อตอบเกณฑ์ชีวิตสำหรับ SDG 17 และ SDG อื่น ๆ อีกสามรายการ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยส่งข้อมูลมากกว่า 3 SDG ทาง THE จะเลือกเอาเฉพาะ 3 SDG แรกที่มีคะแนนสูงสุดมาคิดในการจัดอันดับในภาพรวม โดยการคำนวณคะแนนรวม (Calculating the overall score) ในการคำนวณคะแนนภาพรวมจะมีการกำหนดสัดส่วนไว้ ดังนี้ SDG 17 : 22% (SDG 17 คิดเป็นร้อยละ 22) ส่วน Top three SDGs: each 26% (อีก 3 SDG คิดเป็นร้อยละ 26)

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)

ด้วยพระมหากษัตริย์คุณและสายพระเนตรอันยาวไกลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงให้ความสำคัญกับการศึกษา และทรงมุ่งหมายให้การศึกษาสร้างคนไทยให้มีคุณลักษณะ 4 ประการ ได้แก่ มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง มีอาชีพ มีงานทำ และเป็นพลเมืองดีมีระเบียบวินัย อันเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ กอปรกับการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานปริญญาบัตรให้กับบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี ที่ได้ทรงติดตามและทอดพระเนตรเห็นศักยภาพอย่างเข้าพระทัยลึกซึ้งถึงแก่นแท้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จัดตั้งขึ้น เพื่อให้เป็นแหล่งผลิตครูที่มีคุณภาพ เป็นแหล่งความรู้วิชาการและเป็นปราชญ์แห่งการพัฒนาท้องถิ่น อันเป็นกลไกสำคัญที่จะสามารถเข้าถึงต้นตอแห่งปัญหาของพสกนิกรของพระองค์ในแต่ละท้องที่ และสามารถดำเนินการแก้ไขและพัฒนาอย่างมุ่งเป้า เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในทุกด้าน จึงทรงมอบหมายภารกิจให้องคมนตรีแนะนำมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ทำงานให้เข้าเป้าในการยกระดับการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่นของตน

จากพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ, 2560 : ออนไลน์)

1) ยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏในการยกระดับคุณภาพการศึกษาตามพระบรมราโชบาย โครงการและกิจกรรมประกอบด้วย

1.1) ยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏในการยกระดับคุณภาพการศึกษา

(1) (ร่าง) ยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

(2) ผลิตครูคุณภาพ

(2.1) ผลิตครูระบบปิด

(2.2) ผลิตครูท้องถิ่น

(2.3) ปรับปรุงหลักสูตร

(3) การปรับยุทธศาสตร์ (Reprofile)

(3.1) ราชภัฏเป็นเลิศ

(3.2) ราชภัฏสู่สากล

(3.3) ปรับปรุงหลักสูตรตามภารกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

1.2) สิ่งที่ต้องปฏิบัติ

(1) ดำเนินการปรับกลยุทธ์ (Reprofile) มหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างเข้มข้น เนื่องจากเป็นรากฐานของการยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏ

(2) มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องไม่ลืมเรื่องการผลิตครูที่มีคุณภาพ ต้องยกระดับคุณภาพบัณฑิตครูเพราะเป็นหัวใจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2) ยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏในการพัฒนาท้องถิ่นตามพระบรมราโชบาย โครงการและกิจกรรมประกอบด้วย

2.1) ยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏในการพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น

(1) (ร่าง) ยุทธศาสตร์ใหม่มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

- (2) สืบสานงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- (3) ผลិតครูท้องถิ่น
- (4) ศูนย์การเรียนรู้เพื่อให้บริการวิชาการแก่ประชาชนในท้องถิ่น
- (5) สถานศึกษาที่เลี้ยง
- (6) ปรับยุทธศาสตร์แต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ใหม่
- (7) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 20 ปี

2.2) สิ่งที่ต้องปฏิบัติ

(1) มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องสำรวจความต้องการที่แท้จริงของชุมชน และหากยิ่งสอดคล้องกับการพัฒนาตามยุทธศาสตร์จังหวัดก็จะทำให้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้ประโยชน์สูงสุดกับท้องถิ่น

(2) มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นที่ชัดเจนและมีแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับท้องถิ่นตนเอง (Area-based) ซึ่งในบางกรณีต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ต้องมุ่งแก้ปัญหาท้องถิ่นเป็นสำคัญ อย่าคิดแบบแยกคณะ ต่างคนต่างทำ)

(3) ต้องบูรณาการการทำงานร่วมกับท้องถิ่น/จังหวัด หลักสำคัญคือ การพัฒนาต้องเป็นไปตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏมีหน้าที่ให้ความรู้และทำความเข้าใจกับประชาชนในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน

(4) มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเป็นพี่เลี้ยงทางวิชาการให้กับโรงเรียนในท้องถิ่นด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาในการเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดทำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ขึ้น ต่อมาได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2561 โดยการมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่ง เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอยู่บนฐานความรู้ ความเข้าใจร่วมกัน ตรงตามเจตนารมณ์ของแผนยุทธศาสตร์บนพื้นฐานศักยภาพและบริบทของแต่ละมหาวิทยาลัยนำไปสู่ผลลัพธ์ตามเป้าหมายซึ่งประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์

เมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 38 แห่งทั่วประเทศได้ทราบถึงพระอัจฉริยภาพ จึงน้อมนำพระบรมราโชบายมาจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ที่สอดคล้องกับภารกิจในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย และได้ทบทวนแผนฯ ฉบับดังกล่าว เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2561 ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นทั้งเป้าหมาย กลยุทธ์ และตัวชี้วัดที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและพร้อมด้วยคุณลักษณะทั้ง 4 ประการ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาตามพระบรมราโชบาย มุ่งผลิตครูคุณภาพและพัฒนาท้องถิ่นทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการศึกษาตามสภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

การปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงถือว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศ สำหรับประเทศไทยนั้นได้มีการเตรียมความพร้อมโดยการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และมีเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - พ.ศ.2564) ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาประเทศไว้ว่า “ประเทศไทย

มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560: ออนไลน์) โดยประเทศไทยกำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติที่มีเชื่อมโยงกับการศึกษาคือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและการเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ซึ่งเป็นแผนระยะยาว 20 ปี โดยกำหนดวิสัยทัศน์ คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” และมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะที่ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือผืนกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลง เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับสัญญาประชาคมโลก โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นกรอบทิศทางพัฒนาของโลกภายหลังปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดต่อเนื่องจาก MDGs หรือเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals) การพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติครอบคลุมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ข้อ โดยเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคือ เป้าหมายที่ 4 (Quality Education) ซึ่งกำหนดเป้าหมายไว้ว่า “สร้างหลักประกันว่าทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตภายในปี 2573” ประเทศไทยจึงต้องนำเป้าหมายดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายของสัญญาประชาคมโลกที่ได้ตกลงไว้ร่วมกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาหรือองค์กรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการวิจัย และการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ ให้แก่ท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา, 2547: ออนไลน์) มหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และมีพันธกิจที่สำคัญของการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏก็คือ การให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดินฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ “เจ็ดชุมชนปัญญาของท้องถิ่น” สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน ทั้งนี้เมื่อสร้างให้พันธกิจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาที่คอยสนับสนุนสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นแล้ว จึงทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการกระจายตัวอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งประกอบด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมด 38 แห่ง กระจายกันเพื่อเข้าถึงพื้นที่ท้องถิ่น โดยมุ่งเป็นฐานการเสริมสร้างความรู้ให้แก่ท้องถิ่น สังคมไทย เพื่อขยายโอกาสในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม การที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นที่ยอมรับนั้นต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในมุมมองของการปฏิบัติ

ตามภารกิจเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติราชภัฏ
ตั้งนั้นแล้วมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศจะเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ
อย่างทั่วถึง

มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้ร่วมหารือและกำหนดแนวทางการยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 พ.ศ. 2560 - 2564 ระยะที่ 2
พ.ศ. 2565 - 2569 ระยะที่ 3 พ.ศ. 2570 - 2574 และระยะที่ 4 พ.ศ. 2575 - 2579 มุ่งเน้นให้มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบัน
ที่ผลิตบัณฑิตที่มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ มีสมรรถนะ และเป็นสถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรม
ในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประเทศ” โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) พันธกิจ

- 1.1) ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ดี เป็นพลเมืองดีในสังคมและมีสมรรถนะตาม
ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
- 1.2) วิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับมุ่งเน้นการบูรณาการ
เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม
- 1.3) พัฒนาท้องถิ่นตามศักยภาพ สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยการถ่ายทอด
องค์ความรู้ เทคโนโลยี และน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ
- 1.4) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเสริมสร้างความเข้มแข็ง
ของผู้นำชุมชนให้มีคุณธรรมและความสามารถในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ต่อส่วนร่วม
- 1.5) บริหารจัดการทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล
พร้อมรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2) วัตถุประสงค์

- 2.1) จัดการศึกษาสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบันและผลิตกำลังคน เพื่อตอบสนอง
การพัฒนาประเทศ
- 2.2) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาแก่สังคม ท้องถิ่นและประชาชน
- 2.3) การบูรณาการงานวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เข้ากับกระบวนการ
การจัดการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น โดยเน้นคุณภาพสู่ความเป็นเลิศ

3) ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)
ใน 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การยกระดับ
คุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

3.1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

- กลยุทธ์ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น มีดังนี้
 - (1) สร้างและพัฒนาร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดในการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่
และดำเนินโครงการตามพันธกิจและศักยภาพของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ

รวมถึง Timeline ในการดำเนินการทุกขั้นตอนอย่างเป็น รูปธรรม (ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว) ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย

(2) บูรณาการความร่วมมือในมหาวิทยาลัยและภายนอก มหาวิทยาลัย (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม) ในการดำเนิน โครงการพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีนัยสำคัญ

(3) บูรณาการการจัดการเรียนการสอน การวิจัยของนักศึกษา และอาจารย์กับการพัฒนาท้องถิ่น

- โครงการหลักยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่

(1) โครงการจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของพื้นที่บริการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจ ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นตามบทบาทและศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

(2) โครงการติดต่อราชการทางปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (บ่มเพาะประชาชนให้ พร้อมด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ) อันได้แก่ 1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงและเข้มแข็ง 3) มีงานทำ มีอาชีพ และ 4) เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย

(3) โครงการส่งเสริมสุขภาวะชุมชน เพื่อสร้างความสุขรวมชุมชน

3.2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู มีเป้าหมายเพื่อดำเนินการขับเคลื่อนการผลิตครู ให้ตรงตามความต้องการของชุมชนและพัฒนาครูประจำการให้มีสมรรถนะที่ดีสำหรับครู ซึ่งมีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการผลิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีอัตลักษณ์และสมรรถนะเป็นเลิศเป็นที่ต้องการของบัณฑิต 2) ด้านการผลิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สมบูรณ์ด้วยลักษณะ 4 และถ่ายทอด/บ่มเพาะให้ศิษย์แต่ละช่วงวัยได้ และ 3) ด้านการผลิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เข้าสู่วิชาชีพได้รับการเสริมสมรรถนะเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

- กลยุทธ์ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู มีดังนี้

(1) ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และกระบวนการผลิตให้มีสมรรถนะเป็นเลิศ เป็นที่ยอมรับด้วย School Integrated Learning และสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

(2) พัฒนาสมรรถนะครูของครูให้มีความเป็นมืออาชีพ

(3) บ่มเพาะนักศึกษาคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ พร้อมด้วย จิตวิญญาณความเป็นครูและคุณลักษณะ 4 ประการ คือ (1) มีทัศนคติที่ดี และถูกต้อง (2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง เข้มแข็ง (3) มีงานทำ มีอาชีพ และ (4) เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย

(4) จัดทำแผนการดำเนินงานตามข้อ 1 – 3 โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงขั้นตอนและระยะเวลา (Timeline) ในการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวเพื่อให้สามารถ บรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

- โครงการหลักกลยุทธ์ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู ได้แก่

(1) โครงการผลิตครูเป็นเลิศเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในระบบปิด

(2) โครงการสนับสนุน DLTV เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนครูให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก

(3) โครงการจัดทำคลังข้อสอบวัดแววความเป็นครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

(4) โครงการจัดทำ Platform เครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบัณฑิตครูจาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เข้าสู่วิชาชีพ

(5) โครงการพัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ฝึกปฏิบัติการและการวิจัยเป็นต้นแบบให้กับโรงเรียนในท้องถิ่น

3.3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา มีเป้าหมายในการดำเนินงาน 3 ด้าน คือ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความเป็นเลิศในการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศด้วยการบูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ 2) ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิตด้วยอัตลักษณ์ด้านสมรรถนะและคุณลักษณะ 4 พร้อมรองรับบริบทที่เปลี่ยนแปลง และ 3) อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเป็นมืออาชีพ มีสมรรถนะเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

- กลยุทธ์ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา ได้แก่

(1) ปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ทันสมัยและพัฒนาหลักสูตรใหม่ในรูปแบบสหวิทยาการที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ

(2) พัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ

(3) พัฒนาห้องปฏิบัติการ/อุปกรณ์การเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิต

(4) ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้บูรณาการกับการทำงานและเสริมสร้างทักษะและจิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่น

(5) ผลิตบัณฑิตได้ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ทั้งด้านสมรรถนะวิชาชีพ ทักษะบัณฑิตศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะ 4 ประการ คือ มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง มีอาชีพมีงานทำ และมีความเป็นพลเมืองดี มีวินัย

(6) จัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในลักษณะการ Reprofile อย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงระยะเวลาและขั้นตอนการดำเนินการ (Timeline) ในการปฏิบัติอย่างชัดเจน

- โครงการหลักกลยุทธ์ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา ได้แก่

(1) โครงการบูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมราชภัฏเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่

(2) โครงการพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่ายสถานประกอบการและองค์กรวิชาชีพเพื่อจัดการเรียนรู้

(3) โครงการบ่มเพาะให้บัณฑิต มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ภายใต้บริบทของการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

4.1) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารการจัดการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารการจัดการ มีเป้าหมายการดำเนินงาน 2 ด้าน คือ 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติด้านการเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นที่สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ และ 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏมีระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพ และคล่องตัว มุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาล ความพร้อม และความสามารถปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

- กลยุทธ์ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารการจัดการ ได้แก่

(1) ส่งเสริมบุคลากรที่เป็นคนดีและคนเก่งให้พัฒนาและแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในการพัฒนามหาวิทยาลัยและท้องถิ่นอย่างเต็มที่

(2) เพิ่มบทบาทการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการ การเรียนการสอนกับการพัฒนาท้องถิ่น และการสร้างผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

(3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผล ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

(4) ปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารการจัดการโดยเฉพาะด้านฐานข้อมูลงบประมาณและบุคลากร ให้ทันสมัย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

- โครงการหลักยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารการจัดการ ได้แก่

(1) โครงการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรสู่ความเป็นเลิศ

(2) โครงการ “ราชภัฏโพลล์” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแหล่งข้อมูลสารสนเทศ ที่ถูกต้องเป็นธรรม เป็นที่พึ่งที่นาเชื่อถือได้สำหรับท้องถิ่นในสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

(3) โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ

(4) โครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและความสะอาด สภาพแวดล้อมและการจัดการเรียนการสอน ที่ทันสมัย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาธินี คงสกลิต และสมบุรณ์ สุขสำราญ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษาเปรียบเทียบมหาวิทยาลัยราชภัฏในพื้นที่ชนบทและในพื้นที่เขตเมือง เพื่อศึกษาบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และศึกษารูปแบบพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่ตั้งที่มีความแตกต่างกันได้ออกแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยทำการเลือกมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ความเป็นท้องถิ่น ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์และมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ตั้งในพื้นที่ความเป็นเมือง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏยังคงเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามเจตนารมณ์เดิมอยู่ แม้ว่าบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม ผลการศึกษารูปแบบของการดำเนินพันธกิจเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการพบว่า รูปแบบในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์และมหาวิทยาลัยสวนสุนันทามีความแตกต่างกัน เนื่องจากในบางสาขาวิชาการตั้งอยู่พื้นที่ชนบทจะเอื้อต่อการใช้การศึกษาแบบลงพื้นที่จริงได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนทั้ง 2 มหาวิทยาลัยก็แสวงหารูปแบบที่เหมาะสมสำหรับพันธกิจด้านนี้ ในส่วนของด้านการวิจัยนั้นรูปแบบของทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาได้กำหนดให้คณาจารย์ต้องมีภาระด้านการวิจัยที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นโดยกำหนดพื้นที่บริการในบริเวณที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่และพื้นที่ท้องถิ่นตามที่มีมหาวิทยาลัย

มีวิทยาเขตตั้งอยู่ โดยที่งานวิจัยต้องบูรณาการร่วมกันระหว่างความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นและองค์ความรู้ทางวิชาการ สำหรับการบริการวิชาการจะเป็นรูปแบบและกระบวนการการจัดบริการองค์ความรู้ในรูปแบบทิศทางเดียวกันคือ เป็นการถ่ายทอดความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปสู่ชุมชน ท้องถิ่น

เกื้อกูล ปุฒิพาม (2557) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ศูนย์แมริม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน และแนวทางในการสร้างความร่วมมือกับประชาชนในการพัฒนาพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ศูนย์แมริม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ศูนย์แมริม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมพบว่า ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัยได้แก่ พื้นที่ตำบล และระยะเวลาในการอยู่อาศัย ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ศูนย์แมริม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ศูนย์แมริม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ และแนวทางในการสร้างความร่วมมือของประชาชนอันดับแรก คือ มหาวิทยาลัยควรสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ถึงวัตถุประสงค์และบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อพัฒนาพื้นที่ของมหาวิทยาลัยและชุมชนให้อยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

Dallago B. (2014) ทำการศึกษาเรื่อง The role universities in local development ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นพบว่า มหาวิทยาลัยมีบทบาทและมีส่วนร่วมสำคัญในการส่งเสริมนวัตกรรมทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับมหาวิทยาลัย และยังพบว่าระดับความสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยกับภาคส่วนอุตสาหกรรมที่มีต่อรัฐบาลก็มีความสำคัญยิ่ง ในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมาความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคส่วนอุตสาหกรรมได้มีส่วนในการส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของรัฐบาลไปสู่แนวทางที่เฉพาะเจาะจงและเน้นให้เห็นประสิทธิผลมากขึ้น โดยการสร้างแนวทางเพื่อให้เกิดผลนี้ทำให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทต่อเศรษฐกิจโดยตรง บทบาทนี้เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งรวมถึงองค์กรขนาดเล็กและขนาดกลางให้มีบทบาทและส่วนร่วมสำคัญของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตามพบว่า มหาวิทยาลัยยังไม่สามารถผลิตองค์ความรู้ให้เพียงพอต่อความต้องการของท้องถิ่น ประกอบกับท้องถิ่นยังขาดศักยภาพในการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตน ทั้งนี้ มีแนวคิดในเรื่องท้องถิ่นแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีเป้าหมายเน้นที่ความสัมพันธ์ระดับหน่วยงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิผลในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจบทบาทของมหาวิทยาลัยในเชิงนวัตกรรม

ชล บุณนาค (2561) ได้ศึกษาเรื่อง โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานผลการดำเนินงานทั้งหมดของโครงการตลอด 1 ปีที่ผ่านมา โดยการดำเนินงานดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการประสานงานฯ มีทั้งหมด 5 ประการคือ (1) เพื่อส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยภายใต้ประเด็นงานวิจัยที่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (2) เพื่อประสานงาน เครือข่ายนักวิจัยด้านที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อจัดการองค์ความรู้สังเคราะห์และถอดบทเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเป้าหมายด้านต่าง ๆ และผลิตเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย (3) เพื่อประสานงานเชื่อมโยงเครือข่ายนักวิชาการภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่ทำงานในประเทศนี้ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อจัดการองค์ความรู้ สังเคราะห์และถอดบทเรียนภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายด้านต่าง ๆ (4) เพื่อติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการของ SDGs ในระดับสากล และ (5) เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สถานการณ์ปัจจุบัน และความคืบหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า ในการขับเคลื่อน SDGs ด้วยความรู้และงานวิจัยนั้นมียุทธศาสตร์ 4 ประการที่สำคัญ คือ (1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับ SDGs ที่เข้าถึงได้โดยคนทุกกลุ่ม (2) การสร้างเครือข่ายนักวิชาการที่จะเข้ามาช่วยกันหาทางออกให้กับปัญหา โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ความยั่งยืนในประเทศไทยในรูปแบบของ Sustainable Development Solution Network (SDSN) (3) การสร้างองค์ความรู้และพัฒนาแนวทางในการนำ SDGs ไปปฏิบัติจริงในพื้นที่ (Localizing SDGs) (4) การทำงานกับภาครัฐเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับหลักการของ SDGs ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกับหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ซึ่งเป็นส่วนที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลังได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดเพื่อจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals (SDGs) Priority Index) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการออกนโยบายของกระทรวงการคลังพบว่า ภายใต้กรอบการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่กระทรวงการคลังควรให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ยุทธศาสตร์การลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ยุทธศาสตร์การสนับสนุนศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์การคลังการเงินเพื่อสิ่งแวดล้อม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นการศึกษาแบบผสมผสานหรือ Mixed Methods Research แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ คณะผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการ (Method) ของทฤษฎีฐานรากมาใช้ในการเก็บข้อมูล โดยเริ่มจากการค้นหาผู้เป็นด่านหน้าของข้อมูล (Gatekeeper) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความรู้ลึกซึ้งและเข้าใจบริบทของการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นอย่างดี ได้เป็นผู้แนะนำให้ได้พบกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง จากนั้นผู้วิจัยเมื่อได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลท่านแรกแล้ว ก็ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ และนำไปสู่การค้นหาผู้ให้ข้อมูลคนต่อ ๆ ไป โดยการเลือกตัวอย่างเชิงทฤษฎีจนข้อมูลมีความอิ่มตัวเชิงทฤษฎี นอกจากนี้ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้มีส่วนได้เสียที่หลากหลายทั้งคณะผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา และภาคีเครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังได้มีการจัดการสัมภาษณ์แบบกลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายภาคส่วน ทำให้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมีความน่าเชื่อถือ ทั้งในแง่ของความอิ่มตัว (Saturation) และการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) โดยมีรายละเอียดในแต่ละระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ ประธานสโมสรนักศึกษา ตัวแทนนักศึกษา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยมีคุณสมบัติและจำนวนตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

❖ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การสร้างเครื่องมือการวิจัยเพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการออกจดหมายเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปยังอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

❖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ทั้งนี้เป็นการใช้วิธีการ (Method) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้น โดยมีได้มุ่งสร้างทฤษฎี จากนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 คือ แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

❖ ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยมีคุณสมบัติเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำนวน 3 คน ด้านการศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏ) จำนวน 2 คน และด้านการอุดมศึกษา จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 7 คน

❖ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การสร้างเครื่องมือการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการออกจดหมายเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านการศึกษา และด้านการอุดมศึกษา

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

❖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ทั้งนี้เป็นการใช้วิธีการ (Method) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้น โดยมีได้มุ่งสร้างทฤษฎี จากนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย

ระยะที่ 3 การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 2 คือ แนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 3.1 การสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลโดยการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำเนินการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำนวน 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังนี้

1. มีประสบการณ์ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเคยดำรงตำแหน่งหรือปัจจุบันดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดี หรือคณบดี จำนวน 4 คน
2. มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำนวน 3 คน

❖ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มาดำเนินการยกร่างรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และดำเนินการจัดทำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิ

❖ การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการออกจดหมายเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำเนินการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มด้วยตนเองตามแบบบันทึกการสนทนากลุ่มที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

❖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์ผลการการสนทนากลุ่มและนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย

ขั้นตอนที่ 3.2 การศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 3.1 มาดำเนินการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

❖ ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 5 คน คณาจารย์ จำนวน 5 คน บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 5 คน ประธานสโมสรนักศึกษาหรือนักศึกษา จำนวน 5 คน ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 25 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทั้งสิ้น 100 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

❖ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 3.1 มาสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบฯ ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพด้วยการพิจารณาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยมีแบบสอบถามมีลักษณะ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบฯ ที่พัฒนาขึ้น โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้
อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้
อยู่ในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้
อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้
อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบฯ
ที่พัฒนาขึ้นได้อย่างเสรี

❖ การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการออกจดหมายเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปยังอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตาม
พันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มด้วยตนเอง

❖ การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability)
2. การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การทดสอบที (One-Sample t-test) เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบฯ
ที่พัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ไว้ว่า “ค่าคะแนนเฉลี่ยของความเหมาะสม” จะต้องมากกว่าหรือเท่ากับ
3.51 ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงถือว่ารูปแบบฯ นั้นมีความเหมาะสมที่จะเป็นรูปแบบฯ ต่อไป

ระยะที่ 4 การให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 - 3 มาดำเนินการไปสู่การให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
ในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
(SDGs) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

❖ ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำนวน 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังนี้

1. มีประสบการณ์ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเคยดำรงตำแหน่งหรือปัจจุบันดำรงตำแหน่งอธิการบดี จำนวน 3 คน
2. มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับและดูแลดำเนินนโยบายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 2 คน
3. มีประสบการณ์ในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาเคยดำรงตำแหน่งหรือปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองอธิการบดี หรือ คณบดี จำนวน 2 คน

❖ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาผลการศึกษาในระยะที่ 1 – 3 รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การสร้างเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการออกจดหมายเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ทั้งนี้จากการดำเนินการวิจัยมีผู้ทรงคุณวุฒิกำกับและดูแลดำเนินนโยบายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จากสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 1 ท่าน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้จัดส่งเป็นเอกสารแทนการสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อใช้ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

❖ การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ โดยมีผลการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

การสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุ เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ ประธานสโมสรนักศึกษา นักศึกษา ผู้แทน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์การสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) และนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

✧ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ✧

❖ ด้านบริบทเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้มีการประกาศเจตนารมณ์อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้จัดทำแผนความเป็นเลิศระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ดังที่ข้อกำหนด ของกฎกระทรวงการจกจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 ตามกรอบแนวทางที่สำนักงานปลัดกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมกำหนด โดยให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเป็นกรอบทิศทางของการขอรับการอุดหนุนงบประมาณสำหรับพลิกโฉมและพัฒนา มหาวิทยาลัย สู่ความเป็นเลิศตามกลุ่มยุทธศาสตร์ที่เลือกสังกัดคือ กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area based and community)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้กำหนดปรัชญาไว้ว่า “แหล่งวิชาการ สร้างสรรค์คนดี มีคุณธรรม นำสังคม” และกำหนดวิสัยทัศน์ คือ “เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศด้านการศึกษาเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น” โดยมีพันธกิจสำคัญคือ 1) ผลิตบัณฑิตให้มีทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และฐานวิถีชีวิตใหม่ (New normal) 2) วิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีผลกระทบต่อท้องถิ่น สังคม และประเทศ 3) สร้าง ต้นแบบการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน 4) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน และ 5) บริหารจัดการ ความเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาคือ “ที่พึ่งของท้องถิ่น” บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ร่วมกันพิจารณาอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยจาก ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งกำหนดบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และมหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ มีประเด็นยุทธศาสตร์และมาตรการที่เน้นการพัฒนาท้องถิ่นเป็นที่พึ่งของท้องถิ่น 5 ด้าน ได้แก่ 1) การให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนในท้องถิ่น 2) การบริการวิชาการเพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชนในท้องถิ่น 3) การอนุรักษ์ ส่งเสริม และถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น 4) การวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ท้องถิ่น และ 5) ความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้มีการดำเนินงาน “ที่พึ่งของท้องถิ่น” โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญภายใต้ความร่วมมือกับชุมชนในจังหวัดนครราชสีมา ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานและการส่งเสริมการมีบทบาทในการให้บริการวิชาการสู่ท้องถิ่น เพื่อให้มหาวิทยาลัยและชุมชนเกิดความร่วมมือในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ซึ่งเน้นการบริการวิชาการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย รวมถึงเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรทำการวิจัยเชิงพื้นที่สนองความต้องการของท้องถิ่นด้วยการบูรณาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการชุมชน อีกทั้งเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเข้าถึงชุมชน ตลอดจนแก้ปัญหา และพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาจึงได้มีการส่งเสริมให้เกิดชุมชนต้นแบบด้านการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ด้วยภารกิจด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชน การถ่ายทอดองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่จำเป็นต่อการพัฒนา การแก้ปัญหาท้องถิ่น การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรทำการศึกษาวิจัยเชิงพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นด้วยการบูรณาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และบริการชุมชน รวมถึงการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

❖ ด้านปัจจัยนำเข้าเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ชัดเจนและมีทิศทางมากขึ้น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ซึ่งนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้อย่างประสบความสำเร็จ โดยสาระสำคัญของแผนดังกล่าวสอดคล้องกับที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ไว้ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เพื่อเป็นทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมกันของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ รวมทั้งมหาวิทยาลัยยังได้น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ทำงานให้เข้าเป้า ยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นที่ตนเองให้มีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นคงของชาติที่สำคัญจะต้องเข้าถึงประชาชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาจึงได้กำหนดสาขาความเชี่ยวชาญที่มุ่งเน้นการพัฒนาไว้จำนวน 4 สาขา คือ การผลิตและพัฒนาครูสมรรถนะสูง (Professional Teacher) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์ของทรัพยากรทางวัฒนธรรมและภูมิศาสตร์ (Creative Geotourism and Cultural Tourism) การพัฒนาเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย (Agriculture and Food) และการพัฒนาสุขภาพชุมชนและผู้สูงอายุ (Health and Aging) โดยกำหนดเป้าหมายของการพลิกโฉมไว้ 3 ประการ คือ 1) เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีสมรรถนะสูง สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างรวดเร็ว 2) เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ที่ได้รับการยอมรับตามสาขาความเชี่ยวชาญที่มุ่งเน้นในระดับชาติและนานาชาติ และ 3) เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความโดดเด่นด้านการผลิตครู และการพัฒนาครู และการสร้างนวัตกรรมเพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้ 7 แพลตฟอร์มหลัก ได้แก่ 1) การผลิตและพัฒนาครูให้มีขีดสมรรถนะสูงในวิชาชีพ 2) การแสวงหาและพัฒนาบุคลากรที่มีสมรรถนะสูง สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในยุค Next Normal 3) การ Up-skill/Re-skill ประชาชนในพื้นที่เพื่อเสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการและความต้องการของสถานประกอบการ เพื่อรองรับ NEEC 4) การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น 5) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์ของทรัพยากรทางวัฒนธรรมและภูมิศาสตร์ (Creative Geotourism and Cultural Tourism) 6) การพัฒนาเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย และ 7) การพัฒนาสุขภาพชุมชนและผู้สูงอายุ

“มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมามีความคาดหวังว่าในอนาคตจะมีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ของประชาชน ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ มีนวัตกรรมต้นแบบเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นทุกมิติเพื่อไปสู่ความยั่งยืนต่อไปได้”

ทั้งนี้แผนพัฒนาความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ในด้านการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ในแพลตฟอร์มหลักที่ 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ยังได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คือ

“เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการชุมชนนำอยู่เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนด้วยการศึกษา วิจัย และถ่ายทอดองค์ความรู้ และแนวทางการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

ในแพลตฟอร์มหลักที่ 5 การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์บนฐานอัตลักษณ์ของทรัพยากรทางวัฒนธรรมและภูมิศาสตร์ ซึ่งได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คือ

“การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน และเป้าหมายที่ 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน โดยทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน”

จากเจตนารมณ์อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน และการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ได้มีการกำหนดแผนพัฒนาความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) คณะผู้วิจัยได้ทำการการสัมภาษณ์ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง พบประเด็นที่น่าสนใจที่สามารถสะท้อนบริบทเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ดังนี้

“เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเรื่องที่ชัดเจนที่ตอบโจทย์มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เพราะพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏก็ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” นอกจากนี้ยังพบว่า

ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีความพยายามในการไปมุ่งสู่การยอมรับในมิติต่าง ๆ ซึ่งจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ที่วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยทั่วโลกในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของสหประชาชาติ (UN) ดังนั้น การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings จึงเป็นประเด็นการจัดอันดับที่อยู่ในขอบข่ายงานและเหมาะสมกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นอย่างยิ่ง และยังสามารถสู้และแข่งขันได้กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในเวทีระดับโลกอีกด้วย

ในฐานะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมามีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน จึงเป็นที่เชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี ดังนั้นจากประเด็นดังกล่าวจึงปัจจัยนำเข้าสู่ที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และเป็นวาระสำคัญของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ที่จะต้องคำนึงถึงในทุกพันธกิจจนนำไปกำหนดเป็นแผนการดำเนินงานเพื่อไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งกำหนดบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง และเป็นความหวังของชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืนต่อไป

❖ ด้านกระบวนการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้มอบหมายให้ผู้บริหารระดับผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษาและพัฒนาความเป็นสากลรับผิดชอบเรื่องการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยไม่ได้มีการตั้งหน่วยงานใหม่เพื่อกำกับดูแล แต่เป็นการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่อยู่ในการทำงานปกติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยเน้นการขับเคลื่อนตาม Impact Rankings ที่วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยทั่วโลกในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของสหประชาชาติ (UN) โดยหน่วยงานภายในที่มีบทบาทสำคัญในการบูรณาการการทำงานร่วมกันประกอบด้วย งานวิเทศสัมพันธ์ งานประชาสัมพันธ์ ตลอดจนคณะวิชาต่าง ๆ โดยมีสำนักวิจัยและพัฒนาทำหน้าที่ในการจัดเก็บ รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล โดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณะผู้วิจัยแล้วพบว่า **มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จะมุ่งเน้นที่พันธกิจด้านการวิจัย เช่น ผลงานวิจัยที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานะข้อมูลระดับนานาชาติ และพันธกิจด้านการบริการวิชาการ เช่น โครงการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยออกไปช่วยสนับสนุนชุมชนและท้องถิ่นเป็นหลักเพื่อดำเนินการไปสู่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)** ซึ่งผลจากการดำเนินพันธกิจทั้ง 2 เรื่องดังกล่าวจึงเป็นหัวใจสำคัญของการได้รับการยอมรับจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings

ซึ่งจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings เมื่อปี พ.ศ. 2564 ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาอยู่อันดับที่ 1,001+ มีความโดดเด่นด้าน SDG 1 คือ การขจัดความยากจน SDG 4 คือ คุณภาพทางการศึกษา และ SDG 15 คือ ระบบนิเวศทางบก ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวโดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณะผู้วิจัยแล้วพบว่ามาจากกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. การมอบหมายผู้รับผิดชอบ คือ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษาและพัฒนาความเป็นสากลทำการศึกษาเกณฑ์การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ที่วัดความสำเร็จเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของสหประชาชาติ (UN) อย่างลุ่มลึก **โดยมีเจ้าหน้าที่จากงานวิเทศสัมพันธ์ช่วยแปลเอกสารซึ่งเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ศึกษาภาพรวมการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาที่ได้ทำอยู่**

2. ตั้งคณะทำงาน (อย่างไม่เป็นทางการ) และ**บูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย** ได้แก่ งานวิเทศสัมพันธ์ งานประชาสัมพันธ์ ตลอดจนคณะวิชาต่าง ๆ โดยมีสำนักวิจัยและพัฒนา

ทำหน้าที่ในการจัดเก็บ รวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล โดยมีผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา และพัฒนาความเป็นสากล คอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

3. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรที่ใกล้ชิดกันทั้งภายใน และภายนอกหน่วยงานแบบไม่เป็นทางการ เกิดการรวมตัวกันแบบอุดมการณ์เดียวกันเพื่อการบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หรือที่เรียกว่า *การทำงานในเชิงอาสาสมัครร่วมมือ (Collaborative Volunteer)*

4. สำนักวิจัยและพัฒนาทำหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลงานต่าง ๆ ทั้งจากโครงการวิจัยที่มหาวิทยาลัย กำลังดำเนินการอยู่และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานะข้อมูลระดับนานาชาติ นอกจากนี้ การศึกษาเกณฑ์การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ที่วัดความสำเร็จเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของ สหประชาชาติ (UN) ว่าอยู่ในตัวชี้วัดใด หากจะส่งข้อมูลนั้นเพื่อรับการจัดอันดับจะมีโอกาสประสบความสำเร็จหรือไม่ นอกจากนี้ *การวิเคราะห์ข้อมูลงานต่าง ๆ จะทำให้มหาวิทยาลัยทราบว่าต้องขับเคลื่อนตาม ตัวชี้วัดความสำเร็จนั้นอย่างไร สิ่งใดที่ยังไม่ได้ดำเนินการก็จะมอบหมายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ และนำผลมารายงานต่อไป*

5. การวิเคราะห์งาน โครงการ และงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยดำเนินการหรือกำลังดำเนินการ โดยเป็นการทำงานร่วมกันของงาน คณะอาจารย์จากคณะวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีผู้บริหารมหาวิทยาลัย โดยสำนักวิจัยและพัฒนาจะให้คำแนะนำและวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการดำเนินงานดังกล่าว จากนั้นก็ต้อง *“กวาดต้อนและคัดเลือก”* ผลการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ชัดเจน โดดเด่น และเป็นรูปธรรมที่สุดส่งให้เจ้าหน้าที่จากงานวิเทศสัมพันธ์ช่วยแปลเอกสารเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด โดยผู้ช่วย อธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษาและพัฒนาความเป็นสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาจะเป็น ผู้พิจารณาคนสุดท้ายเพื่อผลส่งข้อมูล (Submit) ไปยังการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ต่อไป

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณะผู้วิจัยแล้วพบว่า ความสำเร็จของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา ในการเข้าสู่อันดับอันดับจากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะมาจากประเด็นกระบวนการสำคัญอีกดังนี้

1. เนื่องจากเกณฑ์การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ที่วัดความสำเร็จเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของสหประชาชาติ (UN) จะเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด *ดังนั้นผู้รับผิดชอบและผู้ปฏิบัติงานจะต้อง มีทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษค่อนข้างดี รวมทั้งจะต้องเข้าใจหลักสำคัญของตัวชี้วัดและเกณฑ์การจัด อันดับเป็นอย่างดีด้วย*

2. เนื่องจากการรวบรวม การวิเคราะห์งาน โครงการ และงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยดำเนินการ หรือกำลังดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) จะเป็นการทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มาจากหลากหลายหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ *ที่ดี การทำงานเป็นทีม* ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาจึงสร้างกระบวนการทำงานที่เป็นกันเอง ทั้งในรูปแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีช่องทางการติดต่อหลากหลายช่องทางเพื่อให้กระบวนการทำงาน มีความคล่องตัว

3. ในการรวบรวม การวิเคราะห์งาน โครงการ และงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ดำเนินการหรือกำลังดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน **ทำให้เห็นถึงจุดอ่อนในการทำงานของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติมให้มากขึ้น และเห็นถึงความมุงอกงามที่มหาวิทยาลัยได้ไปขับเคลื่อนให้ชุมชนและท้องถิ่นเกิดการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยไม่ได้ นำผลการจัดอันดับ (Rankings) มาเป็นตัวตั้งไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงาน**

❖ ผลลัพธ์การดำเนินงานและผลกระทบที่เกิดขึ้น

จากการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นอกเหนือจากผลการจัดอันดับของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ที่มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยแล้วนั้น ยังส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการดำเนินงานเพื่อชุมชนและท้องถิ่นเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนี้ **ด้านบุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง** อาทิ ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนเกิดการรับรู้ มีความเข้าใจ และเกิดการยอมรับกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยของที่จะไปควบคู่กับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ให้เกิดกับชุมชน **ด้านการทำงาน** เกิดการบูรณาการการทำงานของคณะวิชา หน่วยงานและมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เช่น การทำโครงการบริการวิชาการร่วมกัน การส่งข้อมูลพื้นฐานการทำงานเพื่อวิเคราะห์การทำงานโดยมีสำนักวิจัยและพัฒนาเป็นตัวกลางในการให้ข้อมูลเพื่อนำไปเป็นโจทย์การพัฒนาความยั่งยืนในพื้นที่ **ด้านบรรยากาศของมหาวิทยาลัย** มหาวิทยาลัยได้พัฒนาสภาพแวดล้อมและบรรยากาศเพื่อให้เอื้อต่อการให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น การจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการเพื่อให้เกิดการพูดคุยทั้งในรูปแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกัน มีการจัดช่องทางพูดคุยเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ภายในมหาวิทยาลัย การเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัยในทุกมิติเป็น Partnership ในการทำงาน **ด้านความรู้เชิงเนื้อหา** ดังที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น จึงทำให้เกิดองค์ความรู้ในการทำงานด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตามเป้าหมายทั้ง 17 ด้าน มีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการทำงานไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ การแก้ปัญหา การแสวงหาหนทางใหม่ นอกจากนี้การทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ยังส่งผลทำให้เกิดการกำหนดโจทย์การทำงานใหม่ ๆ ตามมามากมายในพื้นที่ ซึ่งก็จะนำไปสู่การกำหนดประเด็นการวิจัย การทำโครงการบริการวิชาการให้กับคณะวิชาและคณาจารย์ได้ต่อไป **ด้านชุมชน** การทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ส่งผลทำให้เกิดการทำงานและประสานงานร่วมมือกันกับชุมชน เกิดการสื่อสารกับชุมชน ชุมชนให้การยอมรับมากยิ่งขึ้น ชุมชนมีความต้องการให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาเข้ามาช่วยเหลือและมีบทบาทในการให้คำแนะนำเชิงวิชาการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ลงมือทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างโอกาสสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน จึงทำให้เกิดความร่วมมือกันไว้วางใจกันอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จนทำให้ผู้ประกอบการเชื่อมั่นที่จะส่งบุตรหลานมาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมามากขึ้น

❖ ปัจจัยความสำเร็จ

1. การเปิดโอกาสและเสริมสร้างให้บุคลากรทุกคนในองค์กรเท่าทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อเป็นการรับรู้สถานการณ์การแข่งขันความเป็นไปของโลกโดยเฉพาะในมิติด้านการศึกษา และการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยมหาวิทยาลัยจะต้องให้การอบรม บรรยายให้ความรู้ สร้างความตระหนัก และจัดบรรยายภาคการทำงานให้เอื้อต่อการทำงานและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาคำนึงถึงพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งกำหนดบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และมหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ มีประเด็นยุทธศาสตร์และมาตรการที่เน้นการพัฒนาท้องถิ่นเป็นที่พึงของท้องถิ่นของชัดเจนเป็นรูปธรรมไปสู่การปฏิบัติได้จริง
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีผู้บริหารระดับผู้ช่วยอธิการบดีรับผิดชอบเรื่องการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ชัดเจน แม้ว่าจะไม่มีการตั้งหน่วยงานใหม่เพื่อมากำกับดูแล แต่เป็นการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่อยู่ในการทำงานปกติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีการวางแผนและจัดระบบการบริหารจัดการที่ดีที่มุ่งไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ได้แก่ งานวิเทศสัมพันธ์ งานประชาสัมพันธ์ สำนักวิจัยและพัฒนา ตลอดจนคณะวิชาต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายในการเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัย โครงการต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานต่าง ๆ ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยเฉพาะ ทำให้สามารถทราบว่ามีผลการดำเนินงานไปในทิศทางต่าง ๆ อย่างไร

รูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

Input ปัจจัยนำเข้า	Process กระบวนการ	Output-Outcome ผลลัพธ์/ Impact ผลกระทบ
<ul style="list-style-type: none"> • พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น • น้อมนำพระบรมราโชบาย ร.10 ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม • มหาวิทยาลัยมีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี • จัดทำแผนพัฒนาความเป็นเลิศในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่จะนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งครอบคลุมทุกมิติการพัฒนาไว้จำนวน 4 สาขา • มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ที่แม่นยำ ทุ่มเท เสียสละ และทำงานเป็นทีม • มุ่งเน้นที่นำเสนอข้อมูลการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการวิจัยและพันธกิจด้านการบริการวิชาการเป็นหลัก เพื่อดำเนินการไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 	<ul style="list-style-type: none"> • การมอบหมายผู้รับผิดชอบ ศึกษาเกณฑ์ที่วัดความสำเร็จเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างลุ่มลึก • ตั้งคณะทำงานและบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในมหาวิทยาลัย • วิเคราะห์ข้อมูลงานต่าง ๆ ทั้งจากโครงการวิจัยที่มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานะข้อมูลระดับนานาชาติ ควบคู่กับการพัฒนาโจทย์ใหม่ไปด้วย • <i>กวาดต้อนและคัดเลือก</i> การดำเนินงานที่ชัดเจน โดดเด่น และเป็นรูปธรรมที่สุด เพื่อผลส่งข้อมูล (Submit) ไปยังการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) • ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกัน มีอุดมการณ์เดียวกันเพื่อเป้าหมายเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หรือที่เรียกว่า <i>การทำงานในเชิงอาสาสมัครร่วมมือ</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>ด้านบุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง</i> เกิดการยอมรับกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยกับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ให้เกิดกับชุมชน • <i>ด้านการทำงาน</i> เกิดการบูรณาการการทำงานทั้งภายในและภายนอกให้โอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกพันธกิจเป็น Partnership การทำงาน • <i>ด้านความรู้เชิงเนื้อหา</i> เกิดโจทย์การทำงานใหม่ๆ ในพื้นที่ นำไปสู่การวิจัยโครงการบริการวิชาการ การนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ การแก้ปัญหา การแสวงหาหนทางใหม่เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) • <i>ด้านชุมชน</i> ต้องการให้คณาจารย์มาช่วยเหลือและมีบทบาทในการให้คำแนะนำเชิงวิชาการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ทำให้เกิดความร่วมมือนอกไว้วางใจกันอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success)

- ผู้รับผิดชอบและผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษค่อนข้างดี รวมทั้งจะต้องเข้าใจหลักสำคัญของตัวชี้วัดและเกณฑ์การจัดอันดับเป็นอย่างดีด้วย
- เป็นการทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มาจากหลากหลายหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือที่ดีในการทำงานเป็นทีม
- มีระบบการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลที่ดี ใช้ระบบสารสนเทศมาช่วยในการดำเนินงาน เพื่อให้การทำงานเป็นระบบมากขึ้น
- การดำเนินงานทำให้ทราบถึงจุดอ่อนในการทำงานของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติมให้มากขึ้นและต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยไม่ได้นำผลการจัดอันดับ (Rankings) มาเป็นตัวตั้งไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงาน

✧ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ✧

❖ ด้านบริบทเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้กำหนดปรัชญาไว้ว่า “การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น” และกำหนดวิสัยทัศน์คือ “เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครู และเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” โดยมีพันธกิจสำคัญเพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยนำไปสู่วิสัยทัศน์ ซึ่งกำหนดพันธกิจหลักไว้ 5 ด้าน คือ 1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาครู ผลิตและพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง 2) ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน 3) สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ด้วยการวิจัย และการบริการวิชาการ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน น้อมนำแนวพระราชดำริ 4) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ และ 5) พัฒนาระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

อีกทั้งได้กำหนดอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (Identity) หมายถึง ผลผลิตของผู้เรียนตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์ การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ความเป็นมาของมหาวิทยาลัย และเจตนารมณ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย “บัณฑิตมีทักษะชีวิต จิตสาธารณะ และสู้งาน” ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถของบัณฑิตในการปรับตัว รู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง และเลือกทางเดินชีวิตที่เหมาะสม เพื่อดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ รวมทั้งสามารถเผชิญปัญหาต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

❖ ด้านปัจจัยนำเข้าเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่ชัดเจน และมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสังคมชุมชนอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เช่น การยกระดับคุณภาพ การศึกษา การพัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ และนโยบายที่สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาดภายในมหาวิทยาลัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพัฒนาต่อยอดในการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย โดยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีเป้าหมายการพัฒนาให้อันดับและคะแนนรวมที่ดีขึ้นจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้วยการจัดทำแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่สามารถตอบโจทย์ของการพัฒนาท้องถิ่นสังคมอย่างยั่งยืน (SDGs) และกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นระบบและรูปธรรมมากขึ้น อาศัยการมีส่วนร่วมของคณะ/สถาบัน/ศูนย์/สำนักของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภาคีเครือข่ายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชน จากที่กล่าวมาแล้วเป็นหัวใจสำคัญที่จะนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ไว้ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ การผลิตและการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ เพื่อเป็นทิศทางยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมกันของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศและ เป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นตนเองให้มีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นคงของชาติ ที่สำคัญจะต้องเข้าถึงประชาชน ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญเพื่อการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ

ปัจจัยนำเข้าที่สำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้แก่

1. การมีคณะกรรมการในการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งคณะกรรมการมีการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน คณะกรรมการทุกคน มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยที่ คณะกรรมการประกอบด้วย **รองอธิการบดีด้านวิชาการและวิจัย คณบดีทุกคณะ เลขานุการ ซึ่งเป็นในส่วนของสำนักวิจัยและพัฒนา** เป็นผู้ดูแลส่วนนี้ทำหน้าที่ในการรวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ผลงาน งานวิจัยและโครงการต่าง ๆ ที่แต่ละภาคส่วนได้ดำเนินการแล้ว ซึ่งเมื่อมหาวิทยาลัยจะดำเนินการเข้าสู่การจัดอันดับ Ranking สำนักวิจัยและพัฒนาจะดำเนินการรวบรวมใน Platform ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานในส่วนนี้

คณะกรรมการมีการประชุมกันปีละ 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 หลังจากที่มีการประกาศผล **การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) เพื่อทำการสรุปผลการปฏิบัติงานในปีที่ผ่านมา และครั้งที่ 2** ก่อนที่ทางสำนักวิจัยและพัฒนาจะทำการ Submit เข้าระบบเพื่อตรวจสอบ **ข้อมูลในการ Submit ให้ครบถ้วน** ซึ่งในปีถัดไปคณะกรรมการชุดนี้ได้วางเป้าหมายไว้ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีอันดับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่สูงขึ้นจากอันดับ 600 - 800 และมองถึงประเด็นและตัวชี้วัดตัวใดที่ทางมหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาเข้าสู่พัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ต่อไป

2. โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ชัดเจน จากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีการจัดตั้ง คณะกรรมการกำกับ ดูแล ติดตามเพื่อนำมหาวิทยาลัยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) นั้น มหาวิทยาลัยมีการกำหนด โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละภาคส่วนอย่างชัดเจน ส่งผลให้การปฏิบัติงานดำเนินการ ไปด้วยความคล่องตัว ซึ่งแต่ละภาคส่วนงานปฏิบัติงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์ส่งผล ให้การปฏิบัติงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่วางไว้

3. เป้าหมายที่ชัดเจน ในการเข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน **เพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติ ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมซึ่งทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยต้องมีส่วนร่วมในการนำมหาวิทยาลัยเข้าสู่ กระบวนการจัดอันดับ** จะเห็นได้จากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติ หน้าที่ในส่วนของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างชัดเจน มีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานได้อย่าง ตรงประเด็น ทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มองเห็นความสำคัญ ในส่วนภาระงานของผู้ปฏิบัติงาน โดย**มีการลดภาระงานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่ของอาจารย์และ ไม่เพิ่มภาระงานให้อาจารย์รับผิดชอบมากขึ้น เพื่อที่อาจารย์จะได้มีเวลาในการลงพื้นที่ปฏิบัติงานและจัดทำ โครงการที่สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน(SDGs) ได้อย่างเต็มที่**

5. การมีหน่วยงานหลักในการรวบรวมข้อมูล การมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีหน่วย งานหลักในการทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อทำการ Submit เข้าระบบ ได้แก่ สำนักงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งหน่วยงานนี้จะเป็นหลักในการดูแลสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

6. การมีช่องทางการส่งผลงานของนักศึกษา โดยนักศึกษาสามารถส่งผลงาน โครงการ ต่าง ๆ Submit เข้าระบบการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยเป็นโครงการที่นักศึกษาลงพื้นที่ชุมชนจริงและ เกิด Impact ที่ชัดเจนในชุมชนนักศึกษาต้องแนบหลักฐานอันได้แก่ จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ผลที่เกิดจาก การลงพื้นที่ชุมชน และทางคณะกรรมการจะเป็นผู้พิจารณาว่าผลงานโครงการที่นักศึกษาส่งมา Submit ว่า ควรอยู่ใน SDGs ไหนและทำการพัฒนาต่อไป

❖ **ด้านกระบวนการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)**

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เริ่มต้นการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้วยการได้รับคำแนะนำ จากผู้ทรงคุณวุฒิ (ภายนอก) มหาวิทยาลัย โดยที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ควรเข้าสู่การจัดอันดับ Time Ranking ของ (SGDs) เนื่องด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้จัดทำโครงการ พัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ จำนวนมากและร่วมพัฒนาชุมชนเป็นเวลานาน ซึ่งโครงการและและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินมีความสอดคล้องกับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ซึ่งจากการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings เมื่อปี พ.ศ. 2564 ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่อยู่อันดับที่ 601 - 800 ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยอันดับที่หนึ่งในเครือมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าร่วมทั้งหมด 23 แห่ง สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้เข้าร่วมการจัดอันดับทั้งหมด 7 ตัวชี้วัด มี 4 ตัวชี้วัดที่ได้ระดับคะแนนสูงสุด

4 อันดับ ได้แก่ SDG 8 คือ การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง SDG 7 คือ พลังงานสมัยใหม่ SDG 11 คือ การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์และ SDG 17 คือ ความเข้มแข็งให้แก่งlobalizationดำเนินงานและฟื้นฟู ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวโดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณะผู้วิจัยแล้วพบว่ามาจากกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. การเสนอคำแนะนำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ (ภายนอก) มหาวิทยาลัยให้ดำเนินการเข้าสู่การจัดอันดับ Time Ranking ของ (SGDs) โดยที่ผู้ทรงคุณวุฒิเล็งเห็นว่าการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้จัดทำโครงการพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ จำนวนมาก และร่วมพัฒนาชุมชนเป็นเวลานานซึ่งโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินมีความสอดคล้องกับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings

2. การจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการ หลังจากที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิให้มหาวิทยาลัยเข้าสู่การจัดอันดับ Time Ranking ของ (SGDs) มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คณะกรรมการประกอบด้วย **รองอธิการบดีด้านวิชาการและวิจัย คณบดีทุกคณะ เลขาธิการคณบดีสำนักวิจัยและพัฒนา** โดยคณะกรรมการมีหน้าที่ในการวิเคราะห์ จัดเก็บข้อมูลและทำการคัดเลือกข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อจัดส่งการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) ซึ่งปีแรกมหาวิทยาลัยเลือกการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 4 เป็นเป้าหมายแรก ซึ่งเป็นเป้าหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการจัดโครงการที่มีการเชื่อมโยงให้เห็นถึงความเท่าเทียมและทั่วถึงของการศึกษา เช่น ศูนย์การเรียนรู้ด้านสุขภาพเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีกิจกรรมการฝึกอบรมให้ความรู้หมวดวิชาชีวิตและสุขภาพแก่ผู้สูงอายุ นอกจากกิจกรรมดังกล่าวจะสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs ที่ 4 แล้วยังสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และเลือกการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป้าหมายที่ 8 โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมที่ยั่งยืนและการจ้างงานที่มีคุณภาพ

3. การรวบรวม การวิเคราะห์ โครงการ และงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยสถาบันวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีมหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่แล้วไม่ได้ทำการจัดตั้งขึ้นใหม่ ทำหน้าที่ในการรวบรวม การวิเคราะห์ โครงการ และงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยทำการประสานกับหน่วยงาน/สถาบัน/สำนักต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ได้คุณภาพก่อนที่หน่วยงานจะนำส่งไปยังการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) โดยข้อมูลนั้นต้องผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่แต่งตั้งขึ้นในตอนต้น จุดเริ่มต้นการทำงานของสถาบันวิจัยและพัฒนาเริ่มจากสำรวจข้อมูลจาก Publication ทำการสำรวจย้อนหลัง 3 ปี ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน Publication ดังนี้ 1) ฐานข้อมูลที่เป็นนานาชาติ เช่น ฐาน Scopus 2) ผลงานวิจัยต้องตอบโจทย์ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 3) ผลการดำเนินโครงการมีการร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เมื่อสถาบันวิจัยและพัฒนาได้ทำการวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูลเรียบร้อยแล้ว สถาบันวิจัยและพัฒนาจะนำส่งข้อมูลในระบบการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education)

ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลของคณะผู้วิจัยแล้วพบว่า ความสำเร็จของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในการเข้าสู่อันดับอันดับจากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะมาจากประเด็นกระบวนการสำคัญอีกดังนี้

4. กระบวนการบูรณาการปฏิบัติร่วมกัน อีกหนึ่งกระบวนการของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ นั่นคือหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน 4 หน่วยงาน ได้แก่ 1) ลำดับแรก เริ่มต้นที่ **งานเทคโนโลยีสารสนเทศ** ซึ่งทำหน้าที่หลัก คือ **อำนวยการในการสร้างระบบให้หน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ นำข้อมูลงานวิจัย** โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ตบโจทย์ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏและสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยที่หน่วยงานต่าง ๆ นำเข้าสู่ระบบ และเมื่อหน่วยงานต่าง ๆ นำข้อมูลลงระบบแล้วหน่วยงานที่จะทำหน้าที่ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้แก่ สำนักงานวิจัยและพัฒนา 2) ลำดับที่สอง **สำนักงานวิจัยและพัฒนา** ซึ่งทำหน้าที่ในการทำหน้าที่ในการรวบรวม การวิเคราะห์ โครงการ และงานวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หลังจากทำการวิเคราะห์รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เรียบร้อยแล้วจะนำส่งต่อข้อมูลให้ สำนักวิเทศสัมพันธ์ เพื่อทำการแปลเอกสารทั้งหมดเป็นภาษาอังกฤษก่อนจะทำการ Submit 3) ลำดับถัดมา **สำนักวิเทศสัมพันธ์** ซึ่งมีหน้าที่หลัก คือ **การแปลเอกสารทุกส่วนงานที่ได้รับจากสำนักวิจัยและพัฒนาเนื่องจากการนำส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) จำเป็นต้องใช้ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ** งานวิเทศสัมพันธ์จึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการนำส่งข้อมูล 4) ลำดับสุดท้าย **งานประชาสัมพันธ์** มีหน้าที่สำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานในการนำมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าสู่ระบบการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) เพื่อเป็นการสร้างการตระหนักรู้ เกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของบุคลากรในมหาวิทยาลัย ชุมชน ภาคีทั้งรัฐและเอกชนและผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งในทุกภาคส่วนที่กล่าวมาปฏิบัติงานร่วมกันได้เป็นอย่างดีทำให้การนำมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education)

❖ ผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

1. การจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เน้นกระบวนการพัฒนานักศึกษา โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เน้นให้นักศึกษาเกิดทักษะในการปฏิบัติงานโดยที่มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นทั้ง Hard Skill และ Soft Skill นอกจากนี้แล้วมหาวิทยาลัยยังเน้นในส่วนของวิศวกรรมสังคม นั่นคือให้นักศึกษาเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงเหตุ-ผล ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นและทักษะในการสร้างนวัตกรรม โดยที่อาจารย์นำนักศึกษาลงพื้นที่ชุมชนจริงและให้นักศึกษาคิดโจทย์ในการพัฒนาชุมชนต่อไป ดังจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ส่งผลต่อตัวนักศึกษาโดยตรงนักศึกษาเกิดทักษะในการเรียนการสอนและสามารถนำมาบูรณาการในการลงพื้นที่เพื่อนำไปสู่การแก้ไขและพัฒนาต่อไป

2. วิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ให้ความสำคัญการทำวิจัยของอาจารย์เป็นอย่างมาก เห็นได้จากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีทุนสนับสนุนการทำวิจัยเป็นจำนวนมากส่งผลให้อาจารย์มีแรงขับเคลื่อนในการทำวิจัยเพื่อตอบโจทย์พันธกิจอุดมศึกษาและส่งผลต่อตัวชีวิตการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อาจารย์มีการขับเคลื่อนด้านการวิจัยพร้อมกันนั้นอาจารย์ยังนำนักศึกษาลงพื้นที่การทำวิจัยเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดประสบการณ์ทำงานวิจัยในพื้นที่จริงส่งผลให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้จากการวิจัยอีกด้วย นอกจากนี้ยังส่งผลให้ผลงานการตีพิมพ์ของอาจารย์เพิ่มขึ้น เนื่องจากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีการลงพื้นที่ในการทำวิจัย จัดโครงการต่าง ๆ ส่งผลให้อาจารย์มีผลงานต่าง ๆ เพิ่มขึ้น รวมถึงผลการตีพิมพ์ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เพิ่มขึ้นตามลำดับ

3. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่อยู่แล้ว มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานของ “สำนักศิลปะและวัฒนธรรมโดยมุ่งเน้นการบูรณาการความรู้ ด้านภาษาถิ่น ด้านศิลปะและวัฒนธรรมสู่ระบบการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักศึกษาและท้องถิ่น สร้างคุณค่าและมูลค่าทางศิลปะและวัฒนธรรม” ส่งผลให้ทั้งอาจารย์ นักศึกษา บุคลากรและชุมชนได้เกิดการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและยังมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในชุมชนทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดการตระหนักรู้และยังร่วมด้วยกันสร้างคุณค่าและมูลค่าทางศิลปวัฒนธรรมส่งผลต่อความยั่งยืนของชุมชน ทั้งยังเป็นการตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อีกด้วย

4. การบริการวิชาการ ก่อนหน้านั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เน้นผู้ให้บริการวิชาการที่ตัวอาจารย์ แต่ปัจจุบันทางมหาวิทยาลัยมีการถ่ายทอดไปสู่นักศึกษา โดยอาจารย์จะนำนักศึกษาไปลงพื้นที่บริการวิชาการด้วย เพื่อให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้และสามารถนำมาปรับใช้เมื่อต้องลงพื้นที่บริการวิชาการเอง นักศึกษาจะเกิดการปฏิบัติงานจริง มองเห็นกระบวนการ การแก้ปัญหา เพื่อสามารถเข้าพัฒนาพื้นที่ในชุมชนได้จริง หลังจากนั้นนักศึกษาจะเก็บข้อมูลในการลงพื้นที่จริงเพื่อมาเป็นโจทย์ร่วมกันถอดบทเรียนและพูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อนำผลที่ได้กลับมาพัฒนาชุมชนในครั้งต่อไป

5. การสร้างเครือข่ายที่ยั่งยืน เกิดการสร้างเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน และภาคี ทั้งภาครัฐและเอกชน ส่งผลให้วิสาหกิจของชุมชนเกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างเศรษฐกิจ มีการหมุนเวียนของเม็ดเงินในชุมชน อีกทั้งยังเกิดการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชน

6. เกิดความไว้วางใจ จากการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้อง ทำให้ชุมชนและมหาวิทยาลัยเกิดความใกล้ชิดสนิทสนม ช่วยเหลือกัน เอื้ออำนวยความสะดวกในการทำงานกัน

ส่งผลให้เกิดความไว้วางใจกันระหว่างชุมชนและมหาวิทยาลัย ถือเป็นการทำงานที่เกื้อหนุนกันระหว่างมหาวิทยาลัย และชุมชนรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีจะส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ในส่วนงานอื่น ๆ ต่อไป

❖ ปัจจัยความสำเร็จ

1. **ความชัดเจนของเป้าหมาย** การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในการเข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน **เพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมซึ่งทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัย ต้องมีส่วนร่วมในการนำมหาวิทยาลัยเข้าสู่กระบวนการจัดอันดับ** มีผลทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. **มีหน่วยงานหลักรับผิดชอบข้อมูลในการทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล** ต่าง ๆ ที่ใช้ในการ Submit ข้อมูลต่าง ๆ ลงระบบ ซึ่งการมีหน่วยงานหลักจะทำให้เกิดการบริการจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการให้แต่ละหน่วยงานเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลเอง

3. **สร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานที่เข้มแข็งและมีการบูรณาการการปฏิบัติร่วมกัน** มีการสร้างเครือข่าย การปฏิบัติงานทั้งภายในมหาวิทยาลัยที่ทุกภาคส่วน คณะ สำนัก และส่วนงานที่เกี่ยวข้อง มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างดี ทุกภาคส่วนรับผิดชอบตามหน้าที่ของตนเองได้ดีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัย ส่วนภายนอกมหาวิทยาลัย ชุมชน และภาคีที่เกี่ยวข้องได้ร่วมทำโครงการการพัฒนาชุมชนด้วยกัน ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. **ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี** งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งทำหน้าที่หลักในการสร้างระบบให้หน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ นำข้อมูลงานวิจัย โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ตอบโจทย์ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏและสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยที่หน่วยงานต่าง ๆ นำเข้าสู่ระบบ ถือเป็นระบบหนึ่งที่สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

5. **เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาที่ยั่งยืนได้แสดงความคิดเห็น** มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีปัจจัยสู่ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อีกหนึ่งข้อที่มองข้ามไม่ได้ก็คือ การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็น **ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้แสดงความคิดเห็นเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงาน** ทำให้มหาวิทยาลัยสามารถวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคได้เพื่อนำมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

6. **บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่โดยเฉพาะอาจารย์ที่ทำหน้าที่ลงพื้นที่ทำวิจัย** โครงการพัฒนาชุมชนต่าง ๆ มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับกับชุมชน ชาวบ้าน และส่วนงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้มหาวิทยาลัยสามารถสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานลงพื้นที่ในชุมชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งถือเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่สำคัญของมหาวิทยาลัย

รูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

Input ปัจจัยนำเข้า	Process กระบวนการ	Output/outcome ผลลัพธ์/ ผลกระทบ
<ul style="list-style-type: none"> • การมีคณะกรรมการในการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกัน คณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน • โครงสร้างและบทบาทหน้าที่ มหาวิทยาลัย มีการกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละภาคส่วนอย่างชัดเจนส่งผลให้การปฏิบัติงาน ดำเนินการไปด้วยความคล่องตัว • เป้าหมายการปฏิบัติงาน ในการเข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมซึ่งทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัย ต้องมีส่วนร่วมในการนำมหาวิทยาลัยเข้าสู่กระบวนการจัดอันดับ • วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มองเห็นความสำคัญในส่วนภาระงานของผู้ปฏิบัติงาน • หน่วยงานหลักในการรวบรวมข้อมูล มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มีหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน • การมีช่องทางส่งผลงานของนักศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> • การเสนอคำแนะนำ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ (ภายนอก) มหาวิทยาลัย ให้ดำเนินการเข้าสู่การจัดอันดับ Time Ranking ของ (SDGs) • การจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการ มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คณะกรรมการประกอบด้วยรองอธิการบดีด้านวิชาการและวิจัย คณบดีทุกคณะ เลขานุการคือสำนักวิจัยและพัฒนา • การรวบรวม การวิเคราะห์ โครงการ และงานวิจัยโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีมหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่แล้วไม่ได้นำการจัดตั้งขึ้นใหม่ทำหน้าที่ในการรวบรวม การวิเคราะห์ โครงการ และงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) • ใช้กระบวนการบูรณาการการทำงานร่วมกัน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีหน่วยงานที่บูรณาการการทำงานร่วมกันเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งสิ้น 4 หน่วยงาน 1) งานเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) สำนักวิจัยและพัฒนา 3) งานวิเทศสัมพันธ์ 4) งานประชาสัมพันธ์ ทั้ง 4 หน่วยงาน มีกระบวนการทำงานที่เชื่อมโยงกัน 	<ul style="list-style-type: none"> • การจัดการเรียนการสอน นักศึกษาเกิดทักษะในการปฏิบัติงานโดยที่มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นทั้ง Hard Skill และ Soft Skill และยังเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงเหตุ-ผล ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นและทักษะในการสร้างนวัตกรรม • การวิจัย มีทุนสนับสนุนการทำวิจัยเป็นจำนวนมากส่งผลให้อาจารย์มีแรงขับเคลื่อนในการทำวิจัยเพื่อตอบโจทย์พันธกิจอุดมศึกษาและส่งผลต่อตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) • ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งผลให้อาจารย์ นักศึกษา บุคลากรและชุมชนได้เกิดการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ชุมชนร่วมกัน สร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ส่งผลต่อความยั่งยืนของชุมชน • บริกรวิชาการ อาจารย์นำนักศึกษาไปลงพื้นที่บริการวิชาการด้วยเพื่อให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้ นักศึกษาเกิดการปฏิบัติงานจริง การแก้ปัญหาเพื่อสามารถเข้าพัฒนาพื้นที่ในชุมชนได้จริง • การสร้างเครือข่ายที่ยั่งยืน ส่งผลให้วิสาหกิจของชุมชนเกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างเศรษฐกิจ มีการหมุนเวียนของเม็ดเงินในชุมชน • ความสัมพันธ์ ส่งผลให้เกิดความไว้วางใจกันระหว่างชุมชน และมหาวิทยาลัย ถือเป็นการทำงานที่เกื้อหนุนกันระหว่างมหาวิทยาลัย

เงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success)

- ความชัดเจนของเป้าหมาย การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในการเข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education)
- มีหน่วยงานหลักรับผิดชอบข้อมูลในการทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ
- สร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานที่เข้มแข็งและมีการบูรณาการการปฏิบัติร่วมกัน มีการสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานทั้งภายในมหาวิทยาลัยที่ทุกภาคส่วน คณะ สำนัก และส่วนงานที่เกี่ยวข้อง มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างดีทุกภาคส่วนรับผิดชอบตามหน้าที่ของตนเองได้ดีเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี มีระบบในการนำผ่านข้อมูลที่ดีเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาที่ยั่งยืนได้แสดงความคิดเห็น มีส่วนได้ส่วนเสียในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้แสดงความคิดเห็น เสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงาน
- บุคลากร บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่โดยเฉพาะอาจารย์ที่ทำหน้าที่ทำหน้าลงพื้นที่ทำวิจัย โครงการพัฒนาชุมชนต่าง ๆ มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับกับชุมชน ชาวบ้าน และส่วนงานที่เกี่ยวข้อง

✧ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ✧

❖ ด้านบริบทเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีพัฒนาการจากการเป็น “วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี” โดยก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2516 ตามนโยบายและเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2516) เปิดรับนักศึกษาครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2519 เข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา (ป.กศ.) ปี พ.ศ. 2520 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และสภาการฝึกหัดครู ได้ออกประกาศแบ่งส่วนราชการลงวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2520 ดำเนินการเปิดสำนักงาน อธิการบดี และคณะวิชา จำนวน 3 คณะวิชา เพื่อรับนักศึกษา ได้แก่ 1) คณะวิชาครุศาสตร์ 2) คณะวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ 3) คณะวิชาวิทยาศาสตร์ พ.ศ. 2528 วิทยาลัยขยายฐานทางการศึกษากว้างขึ้นเนื่องจากพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2527 กำหนดให้วิทยาลัยจัดการศึกษาในสาขาอื่นได้ จึงเปิดรับนักศึกษาระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรีนอกเหนือจากสาขาครุศาสตร์ ในปีนี้สภาการฝึกหัดครู ได้ออกบังคับว่าด้วยกลุ่มวิทยาลัยครู จึงส่งผลให้กลุ่มวิทยาลัยครูพัฒนาเป็นสหวิทยาลัยในภาคใต้จึงมีสหวิทยาลัยทักษิณขึ้นประกอบด้วยวิทยาลัยครูทั้งหมดที่มีในภาคใต้ 5 แห่ง มีสำนักงานของสหวิทยาลัยที่วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2551 ดำเนินการเปิดคณะใหม่ 2 คณะ คือ คณะนิติศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์ จากการพัฒนาการศึกษาและแรงผลักดันด้านปัจจัยต่าง ๆ รอบด้านส่งผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เติบโตและเข้มแข็งในทุก ๆ ด้านสมดังเจตนาที่มุ่งมั่นในการสร้างสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพสูงสุดเพื่อตอบสนองความต้องการเข้าศึกษาของนักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไปในสาขาต่าง ๆ เพื่อเป้าหมายให้นักศึกษาเข้าสู่วงการศึกษาตามศักยภาพแห่งตนและตามเกณฑ์มาตรฐานของการศึกษา

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ดังจะเห็นได้จากปรัชญาของมหาวิทยาลัย “สร้างปัญญาเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น” มีการกำหนดวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย “มหาวิทยาลัยพลังแผ่นดิน สร้างแผ่นดินด้วยภูมิปัญญาให้เป็นพลัง ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เอกลักษณ์ของสถาบัน คือ “มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ปณิธาน “องค์กรต้นแบบแห่งการเรียนรู้ สร้างสรรค์ชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” อีกทั้งมีการกำหนดนโยบายการบริหารของมหาวิทยาลัย คือ “มหาวิทยาลัยแห่งการบูรณาการ ผสานองค์ความรู้ สู่การสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน”

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้มุ่งเน้นการดำเนินงาน “การพัฒนาท้องถิ่นเป็นที่พึงของท้องถิ่น” ซึ่งกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 1 “การพัฒนาท้องถิ่น แผนปฏิบัติการด้าน “สร้างสรรค์” คุณภาพท้องถิ่นและสังคมอย่างยั่งยืน เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ยกระดับชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งมั่นคงยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชาวาด้วย “การพัฒนาคน” “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” “การระเบิดจากข้างใน” และ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญต่อชุมชนท้องถิ่นในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด” และได้ประกาศโมเดลสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนท้องถิ่น “สร้างนักศึกษาเป็น “วิศวกรสังคม” เพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้ตอบสนองความต้องการบุคลากรในการพัฒนาประเทศ โดยมีคุณลักษณะหลัก 4 ประการ คือ 1) นักศึกษาต้องมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ เห็นความเชื่อมโยงระหว่างเหตุ

และผลเห็นปัญหาเป็นเรื่องท้าทาย 2) คือการนำความรู้ที่เรียนไปใช้ประโยชน์ให้กับชุมชนได้อย่างไร สามารถสื่อสารองค์ความรู้ที่เรียนไปเพื่อนำไปแก้ปัญหาให้กับชุมชนได้ 3) คือ การทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยปราศจากข้อขัดแย้งสามารถที่จะระดมกำลังไม่ว่าจะภายในท้องถิ่น หรือนอกท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นได้ และ 4) คือต้องมีทักษะในการสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาให้กับชุมชนท้องถิ่นได้จากการพัฒนาการศึกษาและแรงผลักดันด้านปัจจัยต่าง ๆ รอบด้าน” ส่งผลให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเติบโตและเข้มแข็งในทุก ๆ ด้าน สมดังเจตนาที่มุ่งมั่นในการสร้างสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพสูงสุดเพื่อตอบสนองความต้องการเข้าศึกษาของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปในสาขาต่าง ๆ เพื่อเป้าหมายให้นักศึกษาเข้าสู่การวิชาการตามศักยภาพแห่งตนและตามเกณฑ์มาตรฐานของการศึกษา โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญภายใต้ความร่วมมือกับชุมชนในพื้นที่ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานและการส่งเสริมการมีบทบาทในการให้บริการวิชาการสู่ท้องถิ่น เพื่อให้มหาวิทยาลัยและชุมชนเกิดความร่วมมือในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ด้านปัจจัยนำเข้าเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้วางพันธกิจที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนี้

1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมมีสำนึกความเป็นไทย มีทักษะที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานมีความรักและผูกพันต่อชุมชนท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อหนุนเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
3. สร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
4. บริการวิชาการที่มีคุณภาพ รับผิดชอบต่อสังคมและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของชุมชนท้องถิ่น โดยใช้ศาสตร์พระราชารวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
5. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมไทย เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติโดยรวมแสวงหาความจริงและความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล
6. สร้างเครือข่าย ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนท้องถิ่น ผู้ประกอบการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนผู้นำศาสนา และนักการเมืองให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย มีคุณธรรมจริยธรรมและความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

7. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลสู่การเปลี่ยนแปลง การพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจัดการเรียนการสอนในหลากหลายสาขาวิชา ที่ตอบโจทย์ความต้องการของบุคลากรท้องถิ่น พันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเพื่อให้ตรงกับ ความต้องการของตลาดแรงงานใน 8 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะนิติศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ วิทยาลัยนานาชาติ การท่องเที่ยวและบัณฑิตวิทยาลัย ทำให้บัณฑิตที่จบไปสามารถแก้ปัญหาชุมชนได้หลากหลายมิติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีอยู่ในกลุ่มของการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community) ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายและผลลัพธ์การดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งในกลุ่มดังกล่าวได้กำหนดเป้าหมายผลลัพธ์การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ ดังนี้

- อัตราการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต
- การพัฒนาเชิงพื้นที่ (โครงสร้างพื้นฐาน ด้านภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม สังคม)
- การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค
- ความยั่งยืนของมหาวิทยาลัย ชุมชนและสังคม
- ความสอดคล้องของหลักสูตร
- การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค
- การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน
- การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและ

สังคมในพื้นที่

สำหรับนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัยที่สนับสนุนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในปี 2563 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้เข้าร่วมการจัดอันดับด้วยการนำผลการดำเนินงาน ของปี 2562 จำนวน 6 SDGs ได้แก่ SDG 1 No Poverty SDG 3 Good Health and Well – being SDG 4 Quality Education SDG 11 Sustainable Cities and Communities SDG 16 Peace, Justice and Strong Institutions และ SDG 17 Partnership for the Goals

ในปี 2564 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เข้าร่วมการจัดอันดับด้วยการนำผลการดำเนินงาน ของปี 2563 จำนวน 6 SDGs ซึ่งมี 5 SDG เดิม และได้เปลี่ยนจาก SDG 11 เป็น SDG 10 เพื่อความหลากหลาย และเพิ่มความท้าทายขึ้น ได้แก่ SDG 1 No Poverty SDG 3 Good Health and Well – being SDG 4 Quality Education SDG 10 Reduce Inequalities SDG 16 Peace, Justice and Strong Institutions และ SDG 17 Partnership for the Goals

ในปี 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี กำหนดแผนในการเข้าร่วมการจัดอันดับด้วยการ นำผลการดำเนินงานของปี 2564 จำนวน 6 SDGs ซึ่งเหมือนกับการเข้าร่วมของปี 2564 ได้แก่ SDG 1 No Poverty SDG 3 Good Health and Well – being SDG 4 Quality Education SDG 10 Reduce Inequalities SDG 16 Peace, Justice and Strong Institutions และ SDG 17 Partnership for the Goals

อย่างไรก็ตาม ในปี 2566 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีความมุ่งมั่นในการเข้าร่วมการจัดอันดับด้วยการนำผลการดำเนินงานของปี 2565 จำนวนทั้ง 17 SDGs ซึ่งนอกจากจะเป็นการเพิ่มความท้าทายในมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยยังได้ถือโอกาสนี้ในการทบทวนผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอีกด้วย

ในปี 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้กำหนดแผนปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังรายละเอียดดังนี้

• ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

01. เป็นสถาบันที่มีความโดดเด่นในการบูรณาการศาสตร์สู่การสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

02. ศูนย์กลางการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นภาคใต้ตอนบนสู่ความยั่งยืน

03. เป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์ ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ สร้างความเข้มแข็งทางศิลปวัฒนธรรม นำสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

• ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู

04. ผลิตบัณฑิตครูนวัตกรรมที่มีศักยภาพและความสามารถสูงในภูมิภาค

05. องค์กรพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาชั้นนำแห่งภูมิภาค เพื่อผลิตครูคุณภาพที่มีสมรรถนะสูงให้เป็นครูดีครูเก่งและครูที่สามารถทำงานเชื่อมโยงกับท้องถิ่นได้

• ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา

06. บัณฑิตมีสมรรถนะและทักษะสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศ

07. หลักสูตรมีคุณภาพและตอบโจทย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับคนทุกช่วงวัย

08. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลและรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

• ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการ

09. ส่งเสริมบุคลากรที่เป็นคนดีและคนเก่งให้พัฒนาและแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในการพัฒนามหาวิทยาลัยและท้องถิ่นอย่างเต็มที่

010. ปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานโดย “*หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบสนับสนุนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย คือ หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักด้านการจัดอันดับ ได้แก่ งานความร่วมมือระหว่างประเทศ (หรืองานวิเทศสัมพันธ์เดิม) สังกัดกองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มีเจ้าหน้าที่จำนวน 2 คน ภายใต้การกำกับดูแลจากอธิการบดี รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนยุทธศาสตร์และทรัพยากรมนุษย์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและจัดการทรัพย์สิน ผู้ช่วยอธิการบดี ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ และผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน*” ซึ่งงานความร่วมมือระหว่างประเทศหรืองานวิเทศสัมพันธ์เดิม (Foreign Relation Office) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือกับบุคลากรองค์กร สถาบัน และมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เพื่อตอบสนองนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัย

ราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถผ่านการประสานความร่วมมือกับองค์กรอื่นทั้งภายในและภายนอกประเทศทั้งระดับทวีและพหุภาคี โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการบริหาร การเรียนการสอน การวิจัยและการบริการสังคม และด้านการพัฒนาบุคลากร อันจะทำให้มหาวิทยาลัยได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนความก้าวหน้าทางวิชาการและสร้างความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยให้มีมาตรฐานระดับสากล ดังจะเห็นได้จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือผ่านการเข้าร่วมประชุม สัมมนา ศึกษาดูงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จากหลากหลายประเทศ ทั่วโลก จนนำไปสู่การร่วมลงนามบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding) ทำให้มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานีเป็นที่รู้จักของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มากขึ้น

นอกจากนี้ งานความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นหน่วยงานหลักที่ดำเนินการเกี่ยวกับการจ้างงาน การขอต่อใบอนุญาตทำงาน การขอย้ายอยู่ในประเทศ และให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ชาวต่างประเทศ และยังเป็น หน่วยงานหลักที่ประสานการดำเนินการขอย้ายอยู่ในประเทศของนักศึกษาต่างประเทศทั้งในวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และวิทยาเขตเกาะสมุย ตลอดจนตอบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่สนับสนุน เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนี้

- **พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต** การจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มีความมุ่งมั่นที่จะยกระดับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ และมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับประเทศและภูมิภาคอาเซียน เพื่อรองรับนักศึกษาที่หลากหลายจากทั้งภายใน และต่างประเทศ รวมทั้งยกระดับการเรียนการสอนให้เข้มแข็งและเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้นด้วยการสร้าง กระบวนการบริหารการศึกษามีประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิตในทุกระดับให้มีคุณภาพสูงรวมทั้งคิดค้น นวัตกรรมด้านการศึกษาที่มีคุณภาพเหมาะสมกับประชาชนทุกเพศทุกวัย เพื่อยกระดับการศึกษาให้กับประชาชน อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

- **พันธกิจด้านการวิจัยและนวัตกรรม** มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีความมุ่งมั่นที่จะเป็น ศูนย์กลางการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นภาคใต้ตอนบนสู่ความยั่งยืน เพื่อผลิตผลงานวิจัย ในเชิงสหวิทยาการที่ตอบสนองการดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยแก้ปัญหาพัฒนา ในมิติด้านสังคมเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัด สุราษฎร์ธานีและพื้นที่ภาคใต้

- **พันธกิจด้านการบริการวิชาการ** มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีความมุ่งมั่นที่จะเป็น สถาบันที่มีความโดดเด่นในการบูรณาการศาสตร์สู่การสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ยกระดับชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งมั่นคงยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชาคว่าด้วย “การพัฒนาคน” “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” “การระเบิดจากข้างใน” และ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญต่อชุมชน ท้องถิ่นในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด

- **พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม** มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีความมุ่งมั่น ที่จะเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์ ถ่ายทอด ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ สร้างความเข้มแข็ง

ทางศิลปวัฒนธรรม นำสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริม และพัฒนาขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและทรัพย์สินทางวัฒนธรรมของจังหวัดและภาคใต้เพื่อประโยชน์ในการวิจัยการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของสมาชิกในชุมชนท้องถิ่นและผู้ใช้ประโยชน์ทางวิชาการทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสถานที่สำหรับการสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับประชาชน เป็นทรัพยากรทางการศึกษา สำหรับโรงเรียนและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพักผ่อน หย่อนใจทางวัฒนธรรมของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดใกล้เคียง และมีส่วนร่วมในการพัฒนา ด้านสังคมและเศรษฐกิจของจังหวัดและภาคใต้

• **พันธกิจด้านการบริหารจัดการ** มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีความมุ่งมั่นที่จะ ส่งเสริมบุคลากรที่เป็นคนดีและคนเก่งให้พัฒนาและแสดงออกถึงความรู้ ความสามารถและศักยภาพในการพัฒนา มหาวิทยาลัยและท้องถิ่นอย่างเต็มที่และปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา

❖ **ด้านกระบวนการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีกระบวนการสร้างการรับรู้และสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากร ของมหาวิทยาลัยเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการรับมอบนโยบายจากผู้บริหารตามโครงสร้าง การบริหารงานโดยมีฝ่ายความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นผู้ประสานงานหลัก และแต่งตั้งคณะทำงานภายใน มหาวิทยาลัยเพื่อนำนโยบายลงสู่ระดับคณะฯ ฝ่าย/กอง สำนัก/สถาบัน ศูนย์ ประกอบด้วย

1. คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเข้าสู่การจัดอันดับ ความยั่งยืนระดับสากล THE Impact Ranking โดย Times Higher Education (THE) ตามคำสั่งมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่ 2292/2564 ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากคณะและสำนักงานภายในมหาวิทยาลัย เพื่อการสื่อสาร ผลักดันด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งรวบรวมและรายงานผลการดำเนินงานมายังมหาวิทยาลัย เพื่อการนำเข้าสู่ระบบ

2. คณะกรรมการดำเนินงานการนำเข้าข้อมูลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่ 0475/2565 เพื่อให้การนำเข้า ข้อมูลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งตัวชี้วัด 17 เป้าหมายของมหาวิทยาลัยเป็นระบบ ทันสมัย และทันต่อการใช้งาน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่ดำเนินการตามแผน เช่น **งานความร่วมมือระหว่างประเทศ** จัดโครงการพัฒนาคุณภาพ การบริหารจัดการเพื่อเตรียมเข้าสู่การประเมิน THE หัวข้อ SDGs เพื่อการพลิกโฉมและความยั่งยืนของ มหาวิทยาลัยผ่าน Webex Online Meeting โดยมีผู้เข้าร่วมเป็นบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน เข้าร่วมจำนวนมาก **งานความร่วมมือระหว่างประเทศและกองกลาง** จัดประชุมบุคลากรสายสนับสนุนประจำ หน่วยงานที่ดูแลเรื่องการลงข่าวประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน เพื่อชี้แจงและให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำเข้า ข้อมูลและข่าวที่เกี่ยวข้องกับ SDG ที่หน่วยงานดำเนินการลงในเว็บไซต์ SDG ของมหาวิทยาลัย และจัดอบรม บุคลากรสายสนับสนุนประจำหน่วยงานที่ดูแลเรื่องการลงข่าวประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานเพื่อฝึกปฏิบัติวิธีการ นำเข้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ SDG ที่หน่วยงานดำเนินการ ในเว็บไซต์ SDG ของมหาวิทยาลัย **งานความร่วมมือ ระหว่างประเทศจัดทำคู่มือ (Methodology)** การจัดอันดับมหาวิทยาลัยเพื่อสื่อสารและเป็นแนวทาง ในการทำงานให้ทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยได้รับรู้รับทราบ**งานความร่วมมือระหว่างประเทศจัดทำ รายงานประจำปีเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs Report)** นอกจากนี้ยังมีช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ ภายใน

คณะทำงาน และช่องทางประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ Social Media เพื่อเป็นช่องทางสื่อสารเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย

3. การบูรณาการการทำงานของมหาวิทยาลัย เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ถูกบูรณาการเข้ากับนโยบายและแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นและมีการทบทวนและติดตามการดำเนินงานตามแผนเป็นระยะ โดยผลการดำเนินงานการพัฒนาที่ยั่งยืนถูกบรรจุจำเพาะไว้ในแผนปฏิบัติการที่ตั้งเป้าหมาย ปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ผลการจัดอันดับโดยตาม The Impact Ranking นอกจากนี้ ยังมีการบูรณาการโดยการต่อยอดการทำงานของมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการอยู่แล้ว รวมทั้งสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น

4. การจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีการจัดสภาพแวดล้อมทางด้านการศึกษามหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่เกี่ยวกับความยั่งยืน เช่น ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาชุมชน สาขาวิชานวัตกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและอื่น ๆ รวมถึงรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความยั่งยืนทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร **การจัดสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ** มหาวิทยาลัยส่งเสริมสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ตอบสนอง SDGs ด้านต่าง ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ การจัดการขยะ นโยบายการประหยัดไฟฟ้า การบริหารจัดการน้ำ เป็นต้น และ**การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำงานของบุคลากรที่เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน** โดยมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนทั้ง 4 พันธกิจ รวมถึงนโยบายและประกาศต่าง ๆ ที่ตอบสนองตัวชี้วัด เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น นโยบายปลอดบุหรี นโยบายการไม่เลือกปฏิบัติสำหรับเพศหญิง ประกาศเสรีภาพทางวิชาการ

5. การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
จากกระบวนการทำงานในด้านการสร้างการรับรู้ที่มีการนำนโยบายจากผู้บริหารสู่การปฏิบัติผ่านการประสานงานโดยฝ่ายงานความร่วมมือระหว่างประเทศ และคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นโดยเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมและแสดงให้เห็นว่างานที่ทุกส่วนที่ทำอยู่แล้ว สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืนและสามารถพัฒนาเพื่อตอบสนองการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้เริ่มเข้าสู่การจัดอันดับ THE Impact Rankings ตั้งแต่ปี 2563 โดยในระยะเริ่มต้นมีงานความร่วมมือระหว่างประเทศ สังกัดกองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดีเป็นหน่วยหลักในการศึกษา จัดเตรียม และนำเข้าข้อมูลแต่ตั้งแต่ปี 2565 เพื่อให้การจัดเตรียมข้อมูลมีประสิทธิภาพ ครอบคลุม รวดเร็ว และครบถ้วนมากยิ่งขึ้นงานความร่วมมือระหว่างประเทศได้ดำเนินการจัดทำคู่มือพร้อมกับสรุปแนวทางการดำเนินการจัดเตรียมข้อมูลให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้มี ส่วนร่วมกับการจัดอันดับมากขึ้น

❖ ผลลัพธ์การดำเนินงานและผลกระทบที่เกิดขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) นอกเหนือจากผลการจัดอันดับของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings แล้ว ผลลัพธ์การดำเนินงานและผลกระทบที่เกิดขึ้นหลังเกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ส่งผลกระทบต่อ

ต่อภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ **ผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา** มหาวิทยาลัยได้รับการจัดอันดับด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ในส่วนของนักศึกษาได้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน นักศึกษารับรู้รับทราบด้านการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัดอันดับเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ความภาคภูมิใจจากการเป็นนักศึกษา ของมหาวิทยาลัย ได้โอกาสในการบูรณาการองค์ความรู้ เกิดผลจากการดำเนินการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของ มหาวิทยาลัย เช่น การบริหารจัดการนักศึกษาพิการ การรับนักศึกษาที่มีรายได้น้อยต่ำ การบูรณาการการเรียน การสอนกับกิจกรรมพัฒนานักศึกษา การส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับความยั่งยืนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย **ผลที่เกิดขึ้นกับผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร** มหาวิทยาลัยได้ผู้บริหาร คณาจารย์และ บุคลากรที่มีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจกับการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น และร่วมกันกำหนดเป้าหมาย แผนพัฒนาเพื่อทำให้มหาวิทยาลัยดีขึ้น ได้รับโอกาสในการขับเคลื่อนสิ่งใหม่ ได้เครือข่ายความร่วมมือ เปิดประสบการณ์การเรียนรู้และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ให้สังคม มีความสุขกับการทำงานในมหาวิทยาลัย ผลที่เกิดขึ้น กับชุมชน ชุมชนได้รับผลจากการมุ่งพัฒนาเพื่อความยั่งยืนของมหาวิทยาลัยที่มีเป้าหมาย ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น และครอบคลุมในหลายมิติมากขึ้น เช่น การดำเนินโครงการเพื่อขจัดความยากจน การจัดการ สิ่งแวดล้อม การสร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับชุมชนในระดับ Local National และ International เพื่อเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน ชุมชนได้รับโอกาสและร่วมแบ่งปันโอกาสให้กับมหาวิทยาลัย ชุมชนสามารถสร้างรายได้ สร้างภูมิปัญญาเพื่อความยั่งยืนและผลที่เกิดขึ้นกับสถาบัน มหาวิทยาลัยได้รับการพูดถึงและมีชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น หลังการได้รับการจัดอันดับด้านความยั่งยืน การเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยได้เรียนรู้การพัฒนาที่ยั่งยืนจากมิติอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งจากการผลักดันโดย สป.อว. การสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น การได้โอกาสเรียนรู้ จากมหาวิทยาลัยชั้นนำอื่น ๆ ผ่านประสบการณ์การพูดคุย การศึกษา การอบรม และประสบการณ์การทำงาน ของมหาวิทยาลัยเกิดพลังขับเคลื่อนเพื่อเป้าหมายความยั่งยืนตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

❖ ปัจจัยความสำเร็จ (Success Factor)

หากจะกล่าวถึงปัจจัยความสำเร็จจากการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานีจนได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ มีหลายปัจจัยที่เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้มหาวิทยาลัย การยอมรับในระดับนานาชาติ สิ่งสำคัญของความสำเร็จคือ “การเริ่มต้นเกิดจากเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่มีความพร้อม มีความเก่าแก่ของสถาบันกว่า 49 ปี เราดำเนินการตามพันธกิจมาโดยตลอด ตั้งแต่ยังไม่ถูกจัดอันดับของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings เราทบทวนตนเอง มุ่งเน้น การดำเนินงานตามพันธกิจมาโดยตลอด แต่เมื่อโอกาสเปิดคือ นโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้ประกาศให้มหาวิทยาลัยขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หลายที่อาจฟังแต่ไม่ได้ยิน แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ไม่ฟังอย่างเดียว เรานำมาขับเคลื่อนต่อ นี่คือ จุดเริ่มต้นของความสำเร็จของเราคือ จะไม่ยอมทิ้งโอกาสถ้าไม่ได้ลงมือทำ” ซึ่งปัจจัยความสำเร็จยังมีอีกหลายส่วน หากจะสรุปเป็นด้าน ๆ มีดังนี้

1. ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และนำสู่การปฏิบัติ ผลักดันผ่านการบริหารสู่ส่วนต่าง ๆ ภายใน มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยได้วางแผนการดำเนินการโดย “วางเป้าหมายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปี พ.ศ. 2563 มหาวิทยาลัยอยู่ในอันดับที่ 1000+ ปี พ.ศ. 2564 มหาวิทยาลัยอยู่ในอันดับ ที่ 800+ และรอบต่อไป มหาวิทยาลัยตั้งเป้าหมายอยู่ในอันดับที่ 400+” และกำหนดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน

นำทีมโดยผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยคือ อธิการบดี มอบนโยบายและมอบหมายให้รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และกำหนดให้ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์เป็นหน่วยงานหลักในการประสาน รวบรวม ติดตามผล การดำเนินการทั้งระบบผ่านคณะกรรมการขับเคลื่อนหลายชุด ซึ่งมาจากผู้แทนจากคณะและหน่วยงานทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัย เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

2. การพัฒนาและบูรณาการการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีฐานมาจากพันธกิจที่มหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่แล้วตามแผนปฏิบัติราชการ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนช่วยให้ มหาวิทยาลัยเห็นถึงเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ที่ชัดเจนขึ้นในการดำเนินพันธกิจต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้วางแนวทางชัดเจนในการการพัฒนาที่ยั่งยืน สนับสนุนให้บุคลากรบูรณาการตามเป้าหมายให้ครอบคลุมทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการสู่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อบุคลากร นักศึกษา และชุมชน นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ชัดเจน มีการสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลิตผลงานที่มีคุณค่า ซึ่งสิ่งทีบุคลากรแต่ละคนได้ทำจะเป็นผลงานที่ส่งผลลัพธ์ความสำเร็จที่เกิดประโยชน์ต่อบุคลากรและผลลัพธ์ จากความสำเร็จของบุคลากรจะส่งผลถึงความยั่งยืนของมหาวิทยาลัย

3. การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วนเป็นการทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือที่ดี มหาวิทยาลัยมุ่งเน้น การบริหารจัดการโดยเปิดโอกาสให้บุคลากรทำงานเชิงรุกร่วมกันในการดำเนินการทุกพันธกิจที่สำคัญจะมุ่งเน้น การมีส่วนร่วมของบุคลากรอย่างแท้จริง จึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการทุกกิจกรรม/โครงการที่มาจาก ตัวแทนจากทุกคณะ/หน่วยงาน และผู้แทนจากชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมผ่านกระบวนการบูรณาการร่วมกัน มีการ บูรณาการแผนงานและโครงการ การบูรณาการข้อมูล การบูรณาการการพัฒนาหรือแก้ปัญหา การบูรณาการ นำทรัพยากรมาใช้และการบูรณาการงบประมาณ ให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์รวมทั้งการนำข้อมูล เชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับผลงาน วิธีการ และเงินลงทุนในระดับภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติมาใช้ ในการเปรียบเทียบในกระบวนการวางแผนและการประเมินผลเพื่อให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน

4. กระบวนการ PDCA และการเรียนรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัยชั้นนำและนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของมหาวิทยาลัย ในด้านการบริหารจัดการในภาพรวมมหาวิทยาลัยมีระบบคุณภาพ ที่เข้มแข็ง เป็นระบบ ในการดำเนินการทุกพันธกิจจะมุ่งเน้นการขับเคลื่อนวัฒนธรรมคุณภาพครบวงจร เริ่มจาก การวางแผนการดำเนินการก่อนดำเนินการทุกพันธกิจ การปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ การประเมินติดตาม การดำเนินงานเป็นระยะ ๆ ตามวงจรของแต่ละภารกิจ และเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานก็จะนำผลการประเมิน ในรอบปีที่ผ่านมาเพื่อนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องยั่งยืน

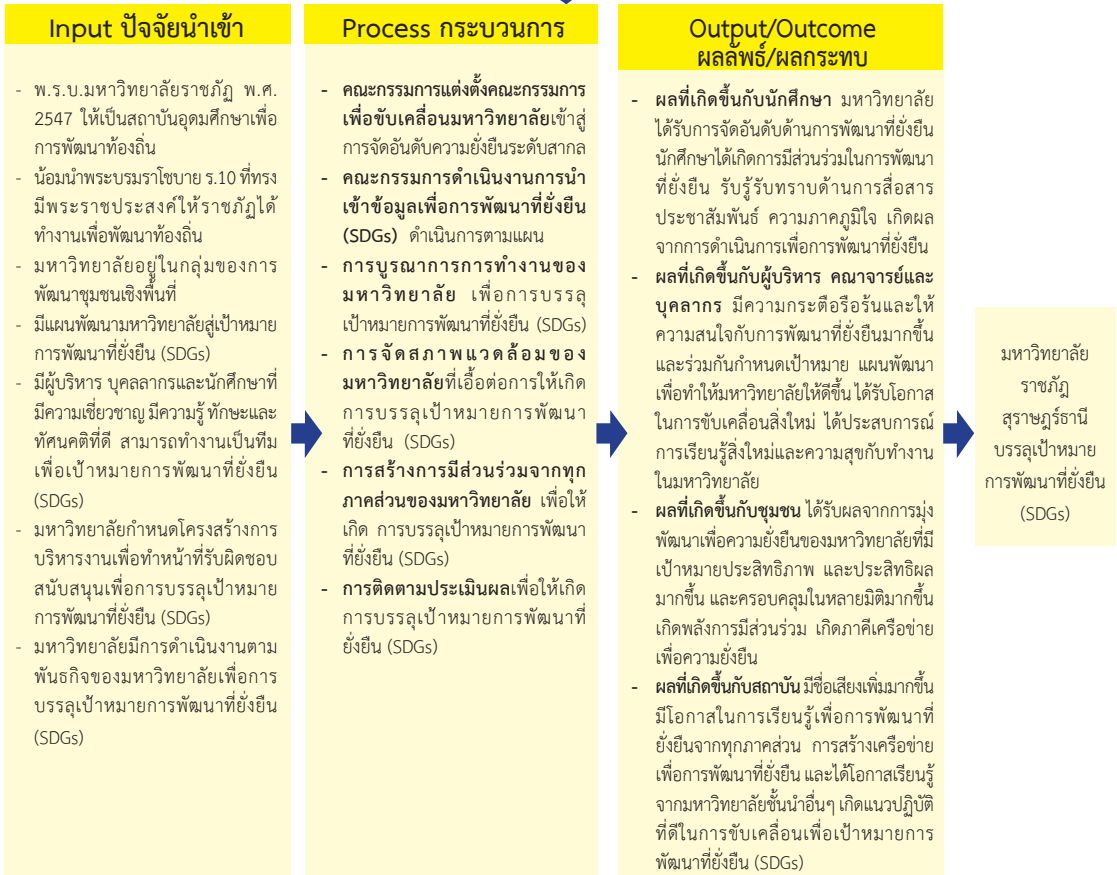
5. การประเมินผลลัพธ์การดำเนินงานร่วมกัน เพื่อควบคุม ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามในการทำงานของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติม ให้มากขึ้นและต้องสอดคล้องกับเป้าหมายตามพันธกิจที่วางไว้ โดยมีคณะกรรมการดำเนินการขับเคลื่อน การดำเนินการแต่ละประเด็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจะทำหน้าที่รับผิดชอบหลักในการติดตามผล การดำเนินการกิจกรรม/โครงการที่อยู่ภายใต้ภารกิจที่คณะกรรมการดำเนินการแต่ละชุดรับผิดชอบ มีบทบาท

ในการกำกับดูแล ขับเคลื่อนการดำเนินงานในแต่ละประเด็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการขับเคลื่อนการพัฒนา การนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยมีการติดตามตั้งแต่กระบวนการวางแผน กระบวนการนำไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและการประเมินผล มีระบบรายงานผลที่มีคุณภาพทันต่อสถานการณ์ รวมทั้งกระบวนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินการตามประเด็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง มีกระบวนการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการนำไปสู่การบรรลุเป้าประสงค์ (Purpose) ของแผนงาน รวมทั้งมีความสอดคล้อง ส่งเสริม และสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ระบุไว้ในประเด็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือไม่ เพื่อนำมาเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงานพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ต่อไป

รูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

Context บริบท

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้วางพันธกิจที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีจัดการเรียนการสอนในหลากหลายสาขาวิชาที่ตอบโจทย์ความต้องการของบุคลากรท้องถิ่น สังคม และตลาดแรงงาน
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีอยู่ในกลุ่มของการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area – Based and Community)

มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ
สุราษฎร์ธานี
บรรลุเป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืน
(SDGs)

ปัจจัยความสำเร็จ (Success Factor)

1. ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และนำสู่การปฏิบัติ ผลักดันผ่านการบริหารสู่ส่วนต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย
2. การพัฒนาและบูรณาการการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีฐานมาจากพันธกิจที่มหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่แล้วตามแผนปฏิบัติราชการ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนช่วยให้มหาวิทยาลัยเห็นถึงเป้าหมาย หรือผลลัพธ์ที่ชัดเจนมากขึ้นในการดำเนินงานพันธกิจต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
3. การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วนเป็นการทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือที่ดี
4. กระบวนการ PDCA และการเรียนรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัยชั้นนำและนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของมหาวิทยาลัย
5. การประเมินผลต่อการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อควบคุม ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานทำให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามในการทำงานของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติมให้มากขึ้นและต้องสอดคล้องกับเป้าหมายตามพันธกิจที่วางไว้ เพื่อนำมาเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงานพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ต่อไป

✧ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ✧

ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกใน THE (Times Higher Education) Impact Rankings 2021 ที่ใช้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยทั่วโลกในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของสหประชาชาติปรากฏว่ามหาวิทยาลัยในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้รับการจัดอันดับอยู่ในระดับโลกคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อยู่อันดับที่ 1001+ มีความโดดเด่นด้าน SDG 4 คือ คุณภาพทางการศึกษา SDG 5 คือ ความเท่าเทียมทางเพศ และ SDG 1 คือ การขจัดความยากจน ซึ่งนอกจากจะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจของนักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนภาคีเครือข่ายของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยแล้ว ผลการจัดอันดับยังเป็นเครื่องประกันความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม และยังถือเป็นการเคลื่อนไหวที่สำคัญในแวดวงอุดมศึกษาไทย นับเป็นความสำเร็จที่น่าสนใจและควรค่าแก่การเรียนรู้/ถอดบทเรียน และสังเคราะห์ออกมาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยด้วยคำถามที่ว่า มีเงื่อนไขและกระบวนการอย่างไรที่ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยประสบความสำเร็จในการขับเคลื่อนเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนดังกล่าว

❖ บริบทเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (Loei Rajabhat University) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2516 เดิมมีฐานะเป็น “วิทยาลัยครูเลย” เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการสถาปนาเมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2516 โดยใช้เงินงบประมาณโครงการเงินยืมจากธนาคารโลก มีพื้นที่ประมาณ 323 ไร่ ตั้งอยู่บริเวณทุ่งชุมทอง เป็นพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย ร่วมกับพื้นที่ของชาวบ้านใกล้เคียง อยู่ห่างจากจังหวัดเลย ประมาณ 5 กิโลเมตร ตามเส้นทาง 201 เลย-เชียงคาน

ปี พ.ศ. 2519 เปิดรับนักเรียนรุ่นแรก หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) มีจำนวนนักศึกษา 640 คน โดยมีอาจารย์ย้ายมาจากวิทยาลัยครูอุดรธานี วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม วิทยาลัยครูนครสวรรค์ และรับอาจารย์บรรจุใหม่ รวม 47 คน เปิดสอนเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2519 ต่อมาขยายการจัดการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้นนับตั้งแต่การก่อตั้งในปี พ.ศ. 2516 จนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้คู่คุณธรรม น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล ยกระดับคุณภาพการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือการพัฒนาท้องถิ่นกับหน่วยงานในจังหวัด สร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับชุมชน ท้องถิ่น

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้กำหนดปรัชญาของมหาวิทยาลัยไว้ว่า “อุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” โดยมีวิสัยทัศน์ (Vision) ของมหาวิทยาลัย คือ “ภายในปี พ.ศ. 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเป็นผู้นำการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อการบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน”

อย่างไรก็ตาม สำหรับพันธกิจ (Mission) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยนั้น ทางมหาวิทยาลัยเน้นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ระบุไว้ใน มาตรา 7 “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชู ภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู” มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยจึงกำหนดพันธกิจไว้เป็น 5 ด้าน ประกอบด้วย

1. ผลิตบัณฑิตให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21
2. การผลิตและพัฒนาครู
3. การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาหรือสร้างความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่น
4. การพัฒนาท้องถิ่น
5. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยยังกำหนดค่านิยม (Value) โดยมุ่งที่การเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นภูมิปัญญาเชิงวิชาการของท้องถิ่น ร่วมบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์กับท้องถิ่น การทำงานด้วยความรับผิดชอบ หมายถึง การยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรมรักษาคุณภาพและมาตรฐาน โปร่งใสและตรวจสอบได้และการประสานสามัคคี หมายถึง การทำงานด้วยความเคารพในความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันโดยไม่แบ่งฝ่ายและเสียสละเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม รวมถึงได้มีการระบุอัตลักษณ์ของบัณฑิต (Identity) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยไว้ว่า “บูรณาการความรู้สู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน”

โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีการจัดทำ แผนงาน/โครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาให้มีอัตลักษณ์ “บูรณาการความรู้สู่การพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” รวมทั้งคุณลักษณะของคนไทย 4 ประการ ตามพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยมหาวิทยาลัยได้ดำเนินโครงการส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย เข้าใจคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ หน้าที่สิทธิของตนเองและผู้อื่น และมีการประเมินผลการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

จากบริบทข้างต้นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยจะให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีการวางรากฐานและพื้นฐานให้เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน สอดรับกันมาตั้งแต่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏจนถึงปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจและอัตลักษณ์ของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งสอดคล้องเกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมาอยู่ก่อนแล้ว ความตระหนักในพันธกิจเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเอง ได้กลายมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการและการวิจัยที่มีพื้นที่เป็นฐานนั่นก็คือ ท้องถิ่นที่เป็นจังหวัดที่ตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเป็นหลักและบางส่วนของจังหวัดขอนแก่นอันเป็นพื้นที่ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้ดูแลอยู่ในความรับผิดชอบอีกจังหวัดหนึ่ง

ด้วยความที่จังหวัดเลยมีลักษณะเป็นจังหวัดเล็ก ๆ ที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลาย ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยก็มีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก เมื่อพิจารณาจากจำนวนนักศึกษาและคณาจารย์/

บุคลากร แต่ภายใต้ความหมายนิยามของคำว่ามหาวิทยาลัยเล็ก ๆ นั้นเองที่ได้ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีความใกล้ชิดกับนักศึกษา ประชาชน และชุมชนท้องถิ่น ในด้านนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยส่วนใหญ่ ก็เป็นคนในพื้นที่จังหวัดเลย ทำให้การจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปจะมีการสะท้อนปัญหาและความต้องการ ของคนในพื้นที่มาโดยธรรมชาติ ประกอบกับเมื่อคณาจารย์จะเข้าพื้นที่เพื่อไปทำงานบริการวิชาการหรือการวิจัย ก็มักจะมีทั้งนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่และเครือข่ายศิษย์เก่าให้การสนับสนุน ทำให้การทำงานในพื้นที่ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยไม่มีความโดดเดี่ยว แต่เป็นไปในลักษณะของเครือข่าย และทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ก็ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายนี้เป็นอย่างมากและถือได้ว่าการสร้างพื้นฐานในเรื่องของเครือข่ายมา ยาวนานแล้วอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งอาจเป็นเครือข่ายทางอ้อมผ่านนักศึกษาและศิษย์เก่าในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้น แต่อย่างไรก็ตามการสร้างเครือข่ายที่เป็นทางการก็ดำเนินการมาเกือบ 20 ปีแล้วเช่นกันตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

“อย่างมาตรา 10 ก็บอกว่าจะต้องมีคณะกรรมการชุดหนึ่ง เพื่อที่จะทำหน้าที่เป็นเครือข่ายสร้าง เครือข่ายร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจะทำบันทึกข้อตกลงอันนี้ พ.ร.บ. กล่าวไว้อย่างชัดเจนและ มาตรา 47 ก็บอกไว้ว่าคณะกรรมการที่เกิดขึ้นต้องประสานสัมพันธ์เครือข่ายหรือ MOU กับมหาวิทยาลัย ก็ต้องไปทำ MOU กำหนดวิธีการเป้าหมายและวิธีที่จะทำ และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยให้รับทราบ ในมาตรา 48 ก็บอกว่าราชภัฏจะต้องมีหน้าที่ในการที่จะดำเนินการให้บรรลุ MOU ที่คุณจะทำ เพราะฉะนั้นเครือข่ายที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องก็จะมีสำคัญ ราชภัฏก็ถือยึดว่าเครือข่ายคือสิ่งที่สำคัญ อย่างยิ่งทั้งภายในและภายนอก” (สัมภาษณ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย)

ปฏิเสธไม่ได้ว่าการให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายนี้ยังนำไปสู่การสร้างเครือข่ายภายในกล่าว คือ ในการดำเนินงานของคณะวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยก็ถูกสร้างขึ้นภายใต้บรรยากาศของความร่วมมือ ในลักษณะเครือข่ายเช่นเดียวกัน บรรยากาศการทำงานแบบเครือข่ายภายในถือเป็นบริบทที่สำคัญอีกอันหนึ่ง ที่นำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาที่ยั่งยืน เพราะคณะต่าง ๆ ที่มีอยู่ 5 คณะ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยนั้น ถือได้ว่ามีความใกล้ชิด พุดคุยกันตลอดเวลา ที่สำคัญคือการมีเป้าหมายเดียวกัน ความเชี่ยวชาญของคณาจารย์ จึงถูกนำมาบูรณาการเพื่อแก้โจทย์ปัญหาในระดับพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง

❖ ปัจจัยนำเข้าเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยสามารถบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้นแม้ว่าจะมี เงื่อนไขเชิงบริบทที่เอื้ออำนวยและมีผลผลักดันให้ประสบความสำเร็จอยู่มาก แต่ก็ต้องยอมรับว่าเงื่อนไข เชิงบริบทหลายประการเกิดจากการบริหารจัดการที่มีความมุ่งหมายไปที่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนของ ผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่องยาวนาน จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสามารถกล่าวได้ว่า มีปัจจัยบางประการที่เป็นเงื่อนไขเชิงสาเหตุอันนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนหลายประการ ได้แก่ วิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจนของคณะผู้บริหาร ความสามัคคีของบุคลากร ความสามารถ/ความเชี่ยวชาญ ที่หลากหลายของบุคลากร การบริหารจัดการที่สามารถบูรณาการภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน การสนับสนุน งบประมาณจากหน่วยงานภายนอก แนวพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี

ประการแรก วิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจนของคณะผู้บริหาร คณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจนในการมุ่งเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เห็นได้จากการที่มีการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการเรียนการสอนและการบริการวิชาการในพื้นที่ท้องถิ่นชุมชนอย่างต่อเนื่อง และโดยตลอด นอกจากนี้คณะผู้บริหารนำโดยอธิการบดียังยึดหลักการบริหารที่มีกรอบและทิศทางโดยอ้างอิงจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 อย่างครอบคลุมและใช้เป็นเข็มทิศนำทางการบริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งนอกจากจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกรอบของกฎหมายแล้วยังทำให้เป้าหมายนี้มีความต่อเนื่องสามารถไปปรับประยุกต์ใช้ได้ในทุกมิติของการบริหาร

“จริง ๆ แล้วพวกเราก็ได้ตระหนักถึง 17 ตัวชี้วัดในการดำเนินการมาโดยตลอดเพราะว่าตาม พ.ร.บ. มาตรา 7 และ 8 ราชภัฏจะเป็นสถาบันเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและมาตรา 8 เขาจะบอกว่า ให้เปิดวัตถุประสงค์ข้อ 1-8 ก็จะต้องสอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น อันนี้คือโจทย์หลักของเรา พอไปถึงหมวด 3 ก็จะพูดถึงการระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาท้องถิ่นซึ่งเรายึดตามหลักนี้กันมาตลอด” (สัมภาษณ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย)

ประการที่สอง บรรยากาศการทำงานของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยถือได้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่มีขนาดเล็ก จำนวนบุคลากรไม่มากจนเกินไป และมีบรรยากาศของการทำงานที่เอื้อเพื่อเกื้อหนุนซึ่งกันและกันในแบบพี่น้อง บรรยากาศการทำงานแบบนี้ทำให้การสื่อสารระหว่างกันภายในองค์กรก็ดี การร่วมมือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการลงพื้นที่จนนำไปสู่ความร่วมมือในการแก้ปัญหาให้กับชุมชนอย่างตรงจุดและนำเอาความสามารถของบุคลากรที่หลากหลายมารวมกันจึงเป็นสิ่งที่มีความเป็นไปได้ที่ดี นอกจากนี้บรรยากาศการทำงานแบบเอื้อเพื่อเกื้อหนุนกันนี้ ยังทำให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัย ไม่ประสบปัญหาความขัดแย้งที่รุนแรง สามารถเดินหน้าได้อย่างชัดเจนและมีทิศทางอีกด้วย

ประการที่สาม ความสามารถ/ความเชี่ยวชาญที่หลากหลายของบุคลากร การมีเป้าหมายเพื่อความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ความสามารถของบุคลากรที่หลากหลาย ซึ่งสิ่งนี้นับได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีสิ่งตอบโจทย์ดังกล่าวเนื่องจากมีคณะวิชาถึง 5 คณะ ทำให้มีบุคลากรภายในที่มีความรอบรู้ที่หลากหลาย ทั้งวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านครุศาสตร์ซึ่งเป็นรากฐานความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมาอย่างยาวนาน ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่หลากหลายของบุคลากรนี้นับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การพัฒนาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย/ในชุมชน ได้รับการแก้ไขปัญหามาอย่างตรงจุด *“เมื่อชุมชนต้องการองค์ความรู้ด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะ คณะใดที่มีบุคคลหรือเชี่ยวชาญทางด้านนั้นก็จะมารวมกัน โดยตั้งคำถามวิจัยทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ยกตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นเรื่องขององค์ความรู้การเกษตรคณะวิทยาศาสตร์ก็จะเข้ามารับผิดชอบ ถ้าเป็นเรื่องของความรู้เกี่ยวกับ packaging ก็จะเป็นคณะมนุษยศาสตร์ หรือเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการผลิตต่าง ๆ” (สัมภาษณ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย)*

ประการที่สี่ การบริหารจัดการที่สามารถบูรณาการภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน ปัจจัยที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอีกประการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยก็คือ การบริหารจัดการที่สามารถบูรณาการภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วม เพราะนอกจากการที่จะสามารถนำความรู้ของบุคลากร

ภายในมาบูรณาการจนเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและตรงเป้าแล้ว จุดเด่นประการสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยคือการสร้างเครือข่าย ซึ่งนอกจากอ้างอิงถึงข้อกำหนดในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏยังสามารถเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้เกิดเครือข่ายกับทั้งภาคการปกครองส่วนภูมิภาค การปกครองส่วนท้องถิ่น หอการค้าจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน รัฐวิสาหกิจ ซึ่งถูกนำมาบูรณาการในการทำงานเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่นอย่างป็นรูปธรรม อาทิ การร่วมมือกับทางจังหวัดเลยในการจัดทำข้อมูลที่เป็นฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) การร่วมมือกับหอการค้าและอุตสาหกรรมจังหวัดในการผลักดันสินค้าจากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้มีมาตรฐานและมีตลาดที่มั่นคง เป็นต้น

“ปัจจุบันก็คือเป็น engagement ก็เลยเกิดขึ้นเป็นพันธกิจสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคม ที่นี้พอเป็นแบบนี้จึงต้องมีการทำงานร่วมกัน ภาคีเครือข่ายก็เกิดขึ้น มีทั้งรัฐวิสาหกิจ มีทั้งองค์กร การปกครองนั้นก็เกิดขึ้นหลากหลาย เราก็มาสร้างเครือข่ายตรงนี้ก็กลับมา เพื่อที่จะมาตอบโจทย์ตรงนี้” (สัมภาษณ์อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย)

การมีเครือข่ายดังกล่าวได้ทำให้บุคลากรและชุมชนเองสามารถใช้ความสามารถ/ความชำนาญและทุนทางสังคม/ทุนสัญลักษณ์ที่หลากหลายในการแก้ปัญหาให้กับชุมชน ได้อย่างถูกต้องและตรงจุด และเครือข่ายนี้ ได้สร้างเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการจากการประสานงานกันในแนวราบจนกลายเป็นความสัมพันธ์ที่แนบแน่นระหว่างบุคลากรที่อยู่ข้ามหน่วยงานก่อให้เกิดการประสานความร่วมมือในอีกหลายมิติ “บางชุมชนเราก็อาจไม่ได้รู้จักเอง ไม่รู้หรือกว่าเรามีปัญหาอะไร ไม่รู้ว่ามีชุมชนหรือกลุ่มคนที่ทำเรื่องนี้อยู่ตรงไหน แต่พอเราได้ร่วมงานกับข้าราชการในหน่วยงานอื่น รู้จักกันบางทีนัดกินข้าวกันนอกรอบก็เกิดการยกปัญหา ยกโจทย์ขึ้นมาในวงสนทนา เราก็ได้เข้าไปแก้ปัญหา ทำงานวิจัย พาเด็กไปเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันได้” (สัมภาษณ์อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์)

ประการที่ห้า แนวพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวิทยาลัยราชภัฏได้รับพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณให้น้อมนำแนวพระบรมราโชบายไปปฏิบัติดังนี้ ให้ยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ทำงานให้เข้าเป้าในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่นที่ต้องวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วยเมื่อตกลงกันแล้วให้นายุทธศาสตร์ใหม่มาพัฒนาใช้ และให้ปรับให้เหมาะสมตามสภาพและประเด็นท้องถิ่นด้วย ดังนั้นจึงทรงมีพระบรมราโชบายให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่งทั่วประเทศ 3 ประการคือ 1) ผลិតครูคุณภาพ 2) การศึกษามีคุณภาพ 3) พัฒนาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้มีการจัดทำ แผนงาน/โครงการเพื่อพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาให้มีอัตลักษณ์ “บูรณาการความรู้สู่การพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน” รวมทั้งคุณลักษณะของคนไทย 4 ประการตามพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยมหาวิทยาลัยได้ดำเนินโครงการส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย เข้าใจคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ หน้าที่สิทธิของตนเอง และผู้อื่นและมีการประเมินผลการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

ประการสุดท้าย ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ทิศทางของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาที่ทรงพระกรุณาฯ พระราชทานให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศแล้วนั้น การมียุทธศาสตร์

เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้มีการระดมทรัพยากรทั้งบุคลากร และเครือข่ายต่าง ๆ เข้าสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนอย่างเป็นระบบประกอบกับเมื่อมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน มหาวิทยาลัยยังได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้แยกออกมาเป็นโครงการเฉพาะ ทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น และทำให้มีเป้าหมายที่ชัดเจน แม้ว่าหลายกิจกรรมหลายโครงการจะเคยดำเนินการมาก่อนแล้ว แต่เมื่อมียุทธศาสตร์ดังกล่าว ทำให้เกิดความร่วมมือและความชัดเจนในเชิงพื้นที่และปัญหาที่ต้องการการแก้ไขมากยิ่งขึ้น

“โครงการยุทธศาสตร์ ซึ่งจริงๆ แล้วก็โครงการนี้ก็เป็นส่วนที่ดีมากในการที่จะสนับสนุนให้เราได้ลงพื้นที่ เพราะว่าทำให้มีงบประมาณจัดสรรมาและสามารถดำเนินการได้ค่อนข้างง่าย แล้วก็พื้นที่ของมหาวิทยาลัยก็มีพื้นที่เป้าหมายซึ่งการดำเนินการก็ได้กำหนดเอง เราไปคุยกับทางจังหวัดว่าพื้นที่เป้าหมายที่ต้องการการพัฒนามีที่ไหนบ้าง พื้นที่ไหนตำบลไหน แล้วเรารับผิดชอบทั้งจังหวัดเลยและจังหวัดขอนแก่นเราก็ดูไปทั้งหมดเลย แล้วเราก็ไปคุยกับหน่วยงานที่เป็นหลักของทางโน้นทั้งหมด พอคุยเรียบร้อยแล้วก็จะเห็นพื้นที่เป้าหมาย จริง ๆ พอได้พื้นที่เป้าหมายแล้วในส่วนของโครงการยุทธศาสตร์เราก็ไม่ได้ทำแบบหวานแหว่งไปเนื่องจากว่าวิธีการของเรา เรามีกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย” (สัมภาษณ์รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ)

❖ กระบวนการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

แม้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเลยจะประสบความสำเร็จในการขับเคลื่อนไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนตามบริบท และทิศทางที่มีมาก่อนการประกาศเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติก็ตาม แต่จากการศึกษาจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีกระบวนการต่าง ๆ ที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหลายประการกล่าวคือ

ประการแรกการบูรณาการการจัดการเรียนการสอน การบริการวิชาการและการวิจัยเข้ากับการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรเดิมสู่กระบวนการทัศน์ใหม่เพื่อให้บัณฑิต/ผู้สำเร็จการศึกษามีทักษะตรงหรือใกล้เคียงตามความต้องการของตลาดแรงงาน เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน โดยบูรณาการกับชุมชน และเครือข่ายสหกิจศึกษา มีการส่งเสริมพัฒนาอาจารย์จาก “ผู้สอน” ให้เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้ และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบ กิจกรรม สร้างนวัตกรรม การเรียนรู้ วิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนมีกระบวนการจัดการเรียนรู้บูรณาการกับการทำงานที่เสริมสร้างทักษะและจิตสำนึก (จิตอาสา) ในการพัฒนาท้องถิ่นพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นนักปฏิบัติอย่างมืออาชีพ

“ต้องผลิตลูกศิษย์ให้มาตอบสนองตลาดแรงงาน ตลาดแรงงานก็ต้องมาคุยกันว่าอยากได้อะไร ซึ่งเป็นโจทย์ที่ถ้าถามกับอาจารย์ราชภัฏมาก ดั้งนั้นอาจารย์ 4-500 คน คณะมนุษย์ก็เข้าไปหลายกลุ่มหลายอันทำอย่างไรจะทำให้ไปด้วยกันได้ จะทำความเข้าใจยังไง ก็ต้องระดับเชิงนโยบาย รองคณบดี ผอ.กระจายไปให้ทั่วถึงกลุ่มข้างล่าง แล้วก็ระดมความคิดสะท้อนกลับขึ้นมาแล้วก็หาคำตอบร่วมกัน ตอนนั้นก็พยายามทำได้ในบางสิ่งที่ได้ อย่าง AUN QA ตอนนั้น เราก็พยายามเข้าไปสัก 1 หรือ

2 ที่ฐานคิดอาจารย์ 5 คนนั้นเป็นหนึ่งในเดียวก่อน ก็ต้องเจาะลงไปในรายละเอียดเชิงลึกจริง ๆ ก็เข้ามาสู่ ว่าทำอย่างไรเราจะไม่แบ่งแยก ก็จะสอดคล้องกันเอง”

นอกจากนี้ยังมีการบูรณาการการเรียนการสอนสู่ชุมชน สร้างความเสมอภาคด้านการศึกษา ในท้องถิ่น ส่งเสริมกระบวนการวิจัย พัฒนานวัตกรรม หรืองาน สร้างสรรค์เพื่อหารูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ ตามบริบทอย่างเป็นรูปธรรมและส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนในท้องถิ่นนำรูปแบบ กิจกรรม นวัตกรรม ผลงานวิจัย และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ของมหาวิทยาลัย และของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ไปใช้ประโยชน์

❖ **การระดมสรรพกำลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น** มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีการระดมสรรพกำลังในการมุ่งพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรมผ่านกระบวนการต่าง ๆ ดังนี้

- **กระบวนการดำเนินงานภารกิจตามยุทธศาสตร์** ยกระดับคุณภาพชีวิต และรายได้ให้กับชุมชน ในพื้นที่เป้าหมายให้พ้นจากเกณฑ์ความยากจน (300 ครัวเรือนในจังหวัดเลย และจังหวัดขอนแก่น ในพื้นที่เป้าหมาย และหมู่บ้านเป้าหมาย 31 หมู่บ้านในจังหวัดเลย) ในเรื่องของการจัดความยากจน “อันนี้ก็เป็นพื้นฐานมาตั้งแต่ต้นที่ผมนำเรียนมาว่ามหาวิทยาลัยก็ทำแบบนี้มาตั้งแต่ต้น เป็นแหล่งความรู้ของชุมชนและมหาวิทยาลัย ก็จะมีโครงการที่เป็นวิชาการ แล้วหลังจากนั้นเราก็จะมีโครงการที่ท่านอธิการได้นำเรียนว่าจะจะเป็นโครงการยุทธศาสตร์ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็โครงการนี้ก็เป็นส่วนที่ตีมากในการที่จะสนับสนุนให้เราได้ลงพื้นที่ เพราะว่าทำให้มีงบประมาณจัดสรรมาและสามารถดำเนินการได้ค่อนข้างง่าย แล้วก็ที่นี่ของมหาวิทยาลัยก็มีพื้นที่เป้าหมาย ซึ่งการดำเนินการก็ไม่ได้กำหนดเอง เราไปคุยกับทางจังหวัดว่าพื้นที่เป้าหมายที่ต้องการการพัฒนามีที่ไหนบ้าง พื้นที่ไหนตำบลไหน แล้วเรารับผิดชอบทั้งจังหวัดเลยและจังหวัดขอนแก่นเราก็ดูไปทั้งหมดเลย แล้วเราก็ไปคุยกับหน่วยงานที่เป็นหลักของทางโน้นทั้งหมด” ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ เอกชน และเครือข่ายประชาชนในพื้นที่ ค้นหาพื้นที่เป้าหมายในการยกระดับรายได้ซึ่งนับเป็นโครงการตามแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปีมีกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเราทำที่เป็น Big Data ตั้งแต่เริ่มต้นเพื่อที่จะวิเคราะห์ลักษณะของความยากจน ข้อมูลพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นครอบครัว การศึกษา รายได้ อาชีพของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย แล้วนำเอามาเป็นข้อมูลพื้นฐานให้โครงการอื่นๆ ใช้เป็นฐานในการที่จะทำโครงการยุทธศาสตร์ต่อไป นับเป็นวิธีการที่วางแผนเป็นขั้นตอน คือมีพื้นที่เป้าหมายแล้วเก็บข้อมูลอย่างละเอียดเป็นพื้นฐานให้วิเคราะห์ต่อไปในการที่อาจารย์จะลงพื้นที่ พออาจารย์ลงพื้นที่ก็จะไปสำรวจปัญหาอีกรอบหนึ่งที่เป็นปัญหาหลัก ๆ ที่ไม่ได้สำรวจไว้ขั้นต้น เพราะ Big Data จะมีข้อมูลที่เป็นพื้นฐาน ด้านอื่น ๆ ก็จะมีการสำรวจให้ครบรอบด้าน เมื่ออาจารย์ลงพื้นที่ก็จะไปวิเคราะห์ปัญหาเพิ่มเติมอีกก่อนที่จะลงไปทำในพื้นที่นั้น ๆ “เพราะฉะนั้นการที่มหาวิทยาลัยลงไปแต่ละของคณะจึงครอบคลุมหมดเลยทั้งที่เป็นเสาหลักของทาง SDGs ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ครอบคลุมเลย แล้วก็ในส่วนของความเสมอภาค ความยุติธรรมที่ท่านอธิการได้นำเสนอไปนะครับ ก็คิดว่าทางมหาวิทยาลัยก็ดำเนินการแบบนี้”

- **กระบวนการบริการวิชาการและการวิจัย** กระบวนการผลิตผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยการสนับสนุนการวิจัยที่ตอบโจทย์และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และประเทศชาติ ส่งเสริมให้คนในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ด้วยองค์ความรู้ที่เกิดจากการวิจัยและนวัตกรรม ด้านทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและการเกษตรพัฒนาระบบบริหารจัดการระบบงานวิจัยเชิงพื้นที่ มีการพัฒนาที่เลี้ยงนักวิจัยเชิงพื้นที่และนักวิจัยเชิงพื้นที่

ตลอดจนพัฒนานวัตกรรมเชิงพื้นที่ที่เกิดจากงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ต่อชุมชนทั้งในมิติเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ ยังมียกระดับผลงาน วิจัย องค์ความรู้และนวัตกรรม สู่อการใช้ประโยชน์เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนา ชุมชน/ท้องถิ่น ด้านเกษตรกรรม อาหารและสุขภาพ และการท่องเที่ยวสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้มีความสัมพันธ์ กับชุมชนและท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาประชาชนในพื้นที่เป้าหมายมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ภายใต้วัฒนธรรมความเป็นไทย ขับเคลื่อนศูนย์นวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา และสร้าง ความเข้มแข็ง ให้กับท้องถิ่น ตามบริบทและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น สร้างนวัตกรรมชุมชน เพื่อยกระดับ รายได้ให้กับชุมชน ยกยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมาตรฐานและคุณภาพที่สูงขึ้น ยกย่องเศรษฐกิจชุมชน จากการท่องเที่ยว การเกษตร และการค้าขายแดนการลงทุนในกลุ่มน้ำโขง สร้างเครือข่ายการเรียนรู้นอกห้องเรียน (Learn Beyond Classroom) และการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีศักยภาพ เพื่อเผยแพร่ ขยายองค์ความรู้ได้ในวงกว้าง ผ่านโรงเรียน แหล่งเรียนรู้ในพื้นที่และชุมชน มหาวิทยาลัยจะเป็นผู้นำที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะ ที่สามารถพึ่งตนเอง เพื่อบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เพราะเป็นตรงนี้ก็เลยมาตอบว่า การที่เราจะบูรณาการกับชุมชนท้องถิ่นได้ เราเคยไปออกบริการงานวิชาการ เราอยากไปรอด อยากไปสร้างแต่ เพราะว่าชาวบ้านเขาไม่ต้องการ สังคมเขาไม่ต้องการองค์ความรู้เรื่องนี้เลย ก็เลยกลับมามุมมองว่าอย่างไรที่ท่านพิชัย นำเรียน เรามีพื้นฐานข้อมูลเบื้องต้นแล้วเราก็ไปสำรวจความต้องการของเขาว่าเขาต้องการให้เราทำอะไร ก็เลย กลับมาที่ที่เกิดขึ้นปัจจุบันก็คือ เป็น Engagement มันก็เลยเกิดขึ้นเป็นพันธกิจสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับสังคม

• **กระบวนการสร้างภาคีเครือข่าย** มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยให้ความสำคัญอย่างมากกับการสร้างภาคีเครือข่าย แต่หากกล่าวถึงภาคีเครือข่ายส่วนใหญ่จะมองกันแต่เครือข่ายจากภายนอก แต่สำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายภายในก่อน กล่าวคือก่อนที่จะเริ่มดำเนินการโครงการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น หน่วยงานระดับหลักสูตรต้องสามารถสร้างความเข้าใจและมีเป้าหมายร่วมกัน และด้วยความเข้าใจและเป้าหมายร่วมกันระดับนี้เองจะนำไปสู่การเกิดเครือข่ายในระดับระหว่างหลักสูตรภายในคณะ และเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งของมหาวิทยาลัย กระบวนการสร้างเครือข่ายภายในนี้จะช่วยให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกิดจากการสำรวจในระดับชุมชนสามารถไหลเวียนได้ทั่วมหาวิทยาลัย เพราะอาจารย์แต่ละคน แต่ละหลักสูตร แต่ละคณะวิชา ต่างมีความเชี่ยวชาญที่ไม่เหมือนกัน เมื่อพบปัญหาที่ชาวบ้านต้องการให้ช่วยแก้ไข ต้องสามารถประสาน แลกเปลี่ยนเชื่อมโยงระหว่างกันได้ ก่อนที่จะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษากับหน่วยงาน ภาครัฐ / เอกชนต่อไป

“หน่วยงานภายในของเราทั้ง 5 คณะก็ต้องคุยภาษาเดียวกัน มีเป้าหมายร่วมกันว่าจุดเดินของเรา ที่อยู่ข้างหน้าเราจะไปแบบนี้ เพราะฉะนั้นองค์ความรู้เรื่องนี้คณะไหนที่มีบุคคลหรือเชื้อชาติเชี่ยวชาญ ทางด้านนี้ก็จะมารวมกันอาจารย์ในหลักสูตร มี 5 คน ต้องคุยกันให้รู้เรื่องก่อน ถ้าคุยกันไม่รู้เรื่อง เก็บไว้ก่อนอย่าเพิ่งให้ออกไปทำ เอาหลักสูตรที่เขาคุยกัน 5 คนรู้เรื่องกันก่อน” (สัมภาษณ์อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย)

“พอเราได้ออกไปทำงานข้างนอกในชุมชนมากขึ้น คนก็จะเริ่มรู้จักเรา หน่วยงานนั้นหน่วยงานนี้ ก็จะเริ่มเรียกใช้เรา ผมบอกบางที่ไม่ต้องคุยกันเรื่องงบประมาณ เราไปช่วยเขา เดี่ยวเขาก็มาช่วยเรา แต่ที่เราได้แน่ ๆ คือได้ทำให้เด็กเราเรียนรู้ได้ฝึกงาน” (สัมภาษณ์อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

❖ กระบวนการเข้าสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

• การเข้าสู่การจัดอันดับ ในการเข้าสู่การจัดอันดับครั้งแรกของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยนั้น

เป็นการเข้าสู่การจัดอันดับจากการให้คำแนะนำของกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ที่มีหนังสือชี้ชวนให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้ความสนใจกับการจัดอันดับของ Time Higher Education ซึ่ง The Times Higher Education University Impact Rankings เป็นการจัดอันดับโลกเรื่องตารางประสิทธิภาพที่ประเมินมหาวิทยาลัยกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสหประชาชาติ ซึ่งใช้ตัวบ่งชี้ที่อย่างละเอียด เพื่อให้การเปรียบเทียบเป็นไปอย่างครอบคลุม และมีความสมดุลในสามด้านกว้าง ๆ ได้แก่ งานวิจัย การเผยแพร่ และการให้บริการ ซึ่งด้วยความรู้ความสามารถของผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์ในขณะนั้น ซึ่งติดตามการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในรูปแบบต่าง ๆ มาอย่างยาวนานแล้วประกอบกับเป็นผู้มีความสามารถด้านภาษาและกำกับดูแลศูนย์ภาษาด้วย ทำให้ได้นำประเด็นดังกล่าวขออนุมัติโดยตรงต่ออธิการบดีและคณะผู้บริหาร โดยคณะผู้บริหารเห็นว่าไม่ได้เพิ่มภาระอะไรกับทางมหาวิทยาลัยมากมาย เพียงแต่เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลในสิ่งที่ทำอยู่แล้ว เห็นผลเชิงประจักษ์แล้ว และเป็นผู้เริ่มดำเนินการรวบรวมข้อมูล ซึ่งทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการเข้าสู่การจัดอันดับดังกล่าวอยู่ที่สำนักคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

“ตัว ranking เองตัวทาง higher education ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดอันดับนี้ เขาก็เพิ่งจะเอามา ประเดิมทำในช่วงปีถ้าผมจำไม่ผิดน่าจะเป็นปี 61 แต่ทำให้ครบนะครบ แต่พอที่เขาเอาออกมาเมื่อปี 62 ที่พยายามทำให้ครบทั้ง 17 ด้าน เราก็เริ่มเข้าไปได้รับการชักชวนจากทาง อ.ว. นะครับ ให้ลองพิจารณา ranking อันนี้ดู ที่นี้พอหนังสือจากทาง อ.ว. เข้ามา ทางมหาวิทยาลัยก็ได้ดำเนินการและเอาทั้ง 17 ด้าน ที่ได้มาเอามาทางออก แล้วเราก็เห็นว่าที่อยู่ในนั้นแต่ละด้านเราทำทั้งหมดเลย” (สัมภาษณ์รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ)

• **การนำเข้าสู่ข้อมูล** จากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้ดำเนินงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มาอย่างต่อเนื่องและมีความสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่แล้ว กระบวนการนำเข้าสู่ข้อมูลจึงเป็นการไปทบทวน ตรวจสอบ รายงานโครงการ การบริการวิชาการ การวิจัย และบรรดาข้อมูลเชิงสถิติต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัย มีอยู่แล้ว และนำมาเข้าสู่กระบวนการนำเข้าสู่ข้อมูล “ที่นี้พอทางดูเสร็จในปีแรกกรอกข้อมูลไปในปี 62 เนื่องจาก ว่าตัว impact ranking เขาให้กรอกอยู่คือ 17 ด้านพื้นฐานอันนี้คือบังคับใช้ใหม่ครับ แล้วก็เขาให้เพิ่มอีก 3 ด้าน ตอนที่เรารู้เราใส่เข้าไปอีก 4 ด้านนะครับในตอนนั้น เท่าที่เราเห็นว่าข้อมูลเรามีพร้อมมีพอนะครับ ท่านอื่น ก็เลยตายอยู่ว่าจะกรอกอันนี้ แต่บางที่ขาดอันนี้ไปส่วนหนึ่งอันนั้นไปส่วนหนึ่ง ก็เลยกรอกหนึ่งในเรื่องของการจัด ความยากจน เพราะเนื่องจากทำมาเป็นระยะเวลายาวนานมากก็กรอกอันนี้ไป อีกส่วนหนึ่งก็หนีไม่พ้นเลย เรื่องของการศึกษาเพราะว่านี่คือพันธกิจของมหาวิทยาลัย”

โดยปกติข้อมูลที่ต้องการคือข้อมูลที่ได้ลงพื้นที่ไปปฏิบัติจริง ดังนั้นการนำเข้าสู่ข้อมูลจึงเป็นการนำ ข้อมูลโครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วในเว็บไซต์มาจัดเรียงและนำเสนอออกไป

“เขาไปดูไปตรวจเองเลยครับ เพราะว่าตัวหลักฐานนี้มันชัดเจน มันมีภาพถ่ายมีอะไรเข้าไป เพราะว่า เนื่องจากถ้าเราเอาตัว report ไปส่งเขา เขาจะไม่เชื่อ แต่อันนี้เขาดูเองเลย ก็สัมพันธ์กับหลักฐานเอกสาร ของมหาวิทยาลัยที่มีคำสั่งพวกแต่งตั้งกรรมการอะไรพวกนี้ ที่ลงพื้นที่ไปรวมถึงโครงการเราก็ให้เขาไป นะครับ ก็เพื่อความน่าเชื่อถือว่าเราได้ทำจริง ๆ ในส่วนตรงนี้”

❖ ผลลัพธ์การดำเนินงานและผลกระทบที่เกิดขึ้น

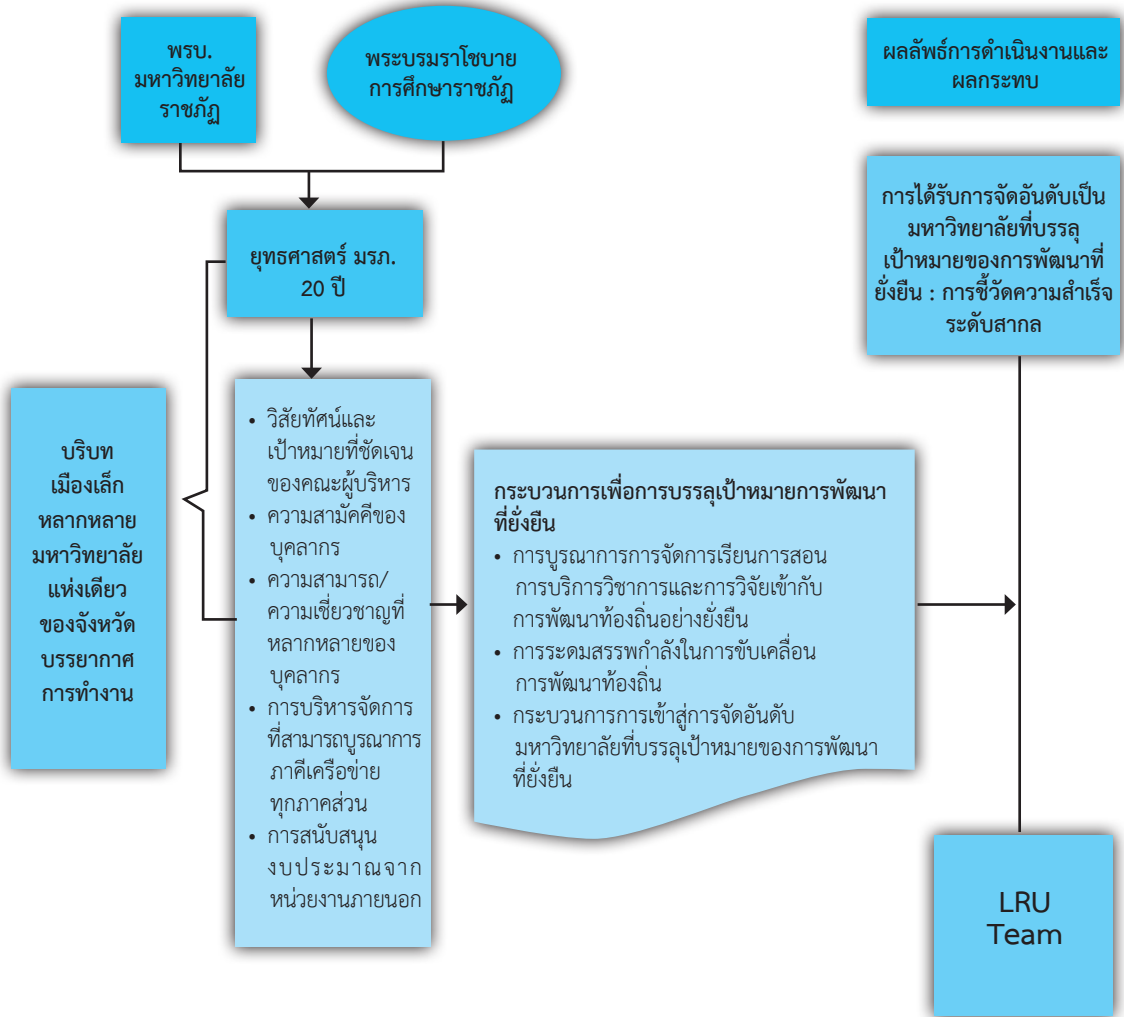
• การได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยที่บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน การชี้วัดความสำเร็จระดับสากล รากฐานการพัฒนาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน รวมถึงการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งเดียวที่อยู่คู่จังหวัดเลยมาเกือบ 50 ปี ทำให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีความใกล้ชิดชุมชน ความชัดเจนของพระราชบัญญัติที่ยกฐานะสถาบันราชภัฏให้เป็นมหาวิทยาลัย ในปี 2547 ประกอบด้วยพระบรมราชโองบายที่มาจากน้ำพระราชหฤทัยอันเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ถูกน้อมนำผลักดันออกมาเป็นยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี นั้น นำไปสู่การระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน เคลื่อนไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่ตอบโจทย์ชุมชน ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีผลงานที่ถือได้ว่าสอดคล้องกับเกณฑ์ในการจัดลำดับมหาวิทยาลัยที่บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจัดอันดับโดยสถาบัน Time Higher Education โดยได้รับการจัดอันดับ 4 ด้านด้วยกัน กล่าวคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อยู่อันดับที่ 1001+ มีความโดดเด่นด้าน SDG 4 คือ คุณภาพทางการศึกษา SDG 5 คือ ความเท่าเทียม ทางเพศและ SDG 1 คือการขจัดความยากจน

• LRU Team ผลจากความสำเร็จอีกประการก็คือการเกิดขึ้นของคณะทำงานที่เรียกชื่อว่า “LRU Team” ซึ่งจะเป็นคณะทำงานที่รวบรวมเอาคณาจารย์และบุคลากรที่มีผลงานโดดเด่นด้านการพัฒนาท้องถิ่นมาเป็นคณะทำงาน เพื่อที่จะขับเคลื่อนกำกับติดตามและต่อยอดโครงการที่ดำเนินการผ่านมาแล้วตั้งแต่ปี 2562 - 2563 คณะกรรมการที่เกิดขึ้นนี้นับได้ว่าเป็นผลที่ต่อเนื่องมาจากทั้งการทำงานในอดีตและทิศทางที่ชัดเจนของแผนยุทธศาสตร์ราชภัฏ ซึ่งได้สร้างทั้งโครงการ กิจกรรม การเรียนรู้ การวิจัยและบริการวิชาการจนเกิดคนรุ่นใหม่ อาจารย์รุ่นใหม่ และนักศึกษาที่มีแนวโน้มการเป็นนักพัฒนาสร้างสรรค์ท้องถิ่นชุมชนเพื่อความยั่งยืน

❖ ปัจจัยความสำเร็จ

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยเปิดโอกาสและเสริมสร้างให้บุคลากรทุกคนเพื่อสร้างความรู้ สร้างความตระหนัก และจัดบรรยากาศการทำงานให้เอื้อต่อการทำงานและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้ดำเนินการกิจกรรมตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมียุทธศาสตร์ที่เน้นการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสร้างความยั่งยืนให้กับชุมชนทั่วทั้งจังหวัดเลย
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยมีผู้รับผิดชอบเรื่องการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ชัดเจน ทีมผู้บริหารร่วมกันการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีที่มุ่งไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ใช้การบูรณาการการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อนำข้อมูลมาช่วยตอบสนองความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ได้สร้างแนวปฏิบัติที่ดีของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กล่าวคือ บทบาททั้งผลิตบุคลากรเพื่อไปสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกด้านให้กับชุมชนท้องถิ่น และการดำเนินบทบาทเป็นผู้มีส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนไปในเวลาเดียวกัน

รูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ระยะที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

การสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิทางการอุดมศึกษา ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) และนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย ดังนี้

❖ ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

มหาวิทยาลัยราชภัฏถือเป็นมหาวิทยาลัยที่มีพัฒนาการมาอย่างยาวนาน นับแต่การจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ในปี พ.ศ. 2435 จวบจนมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏในปัจจุบันได้สร้างคุณูปการต่อสังคมไทยเป็นอย่างมากนับแต่การผลิตครูที่มีคุณภาพป้อนเข้าสู่ระบบการศึกษาไทย กระทั่งปัจจุบันได้ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้กับสังคมอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังช่วยยกระดับการศึกษาไทยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในภาพรวมของประเทศ

ปฏิเสธไม่ได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏได้ทำหน้าที่ในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้กับสังคมไทย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเป็นมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นที่กระจายตัวอยู่ทั่วทุกภูมิภาค และมีจำนวนอยู่ถึง 38 แห่งทั่วประเทศ ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถที่จะรองรับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาได้เป็นจำนวนมาก และด้วยความที่เป็นมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น ผู้สำเร็จการศึกษาก็จะออกไปทำงานเป็นกำลังสำคัญให้กับท้องถิ่นเป็นจำนวนมากในทุกภาคส่วนทั้งราชการและเอกชน ตลอดจนผู้ประกอบการอาชีพอิสระต่าง ๆ

การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมีเป้าหมายสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมาอย่างยาวนานนี้ ทำให้บทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะแตกต่างออกไปจากมหาวิทยาลัยในลักษณะอื่น กล่าวคือมหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีความเชี่ยวชาญ ใกล้ชิดและมีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ นอกจากนี้ในปากฝั่งของประชาชนในพื้นที่ก็มีความไว้วางใจที่จะปรึกษาหารือหรือขอความรู้กับคณาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเช่นกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากบทบาทที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการมาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ต้องยอมรับว่ามีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในหลายประเด็นและมีความโดดเด่นแตกต่างกันออกไป

จากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกใน THE (Times Higher Education) Impact Rankings 2021 ที่ใช้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยทั่วโลกในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของสหประชาชาติ และเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเชิงลึกจากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง พร้อมทั้งได้สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการอุดมศึกษา ด้านมหาวิทยาลัยราชภัฏ

และด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถที่จะสังเคราะห์และเสนอเป็นแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยคณะผู้วิจัยจะนำเสนอตามแนวทางของทฤษฎีระบบอันประกอบไปด้วย แนวทางการจัดสภาพบริบทให้เอื้อต่อการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แนวทางการพิจารณาปัจจัยนำเข้าที่จะนำไปสู่การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน แนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และผลลัพธ์ของดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจากการวิเคราะห์

❖ ข้อมูลพบแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. แนวทางการจัดสภาพบริบทให้เอื้อต่อการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่น และมีความใกล้ชิดกับชุมชนนับเนื่องมาแต่การเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู และสถาบันราชภัฏที่กระจายตัวอยู่ในหลายจังหวัดทั่วทุกภูมิภาคและเมื่อยกฐานะมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 7

“ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลัง ปัญญาของแผ่นดิน พื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอนวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู”

ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการเกิดขึ้นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นมีเป้าหมายหรือเป้าหมายหลักในการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นแนวทางในการจัดสภาพบริบทให้เอื้อต่อการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ก็คือการสร้างบรรยากาศและความเข้าใจทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรว่าเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏก็คือ เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ความสอดคล้องกันของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏนี้เป็นบริบทที่เป็นรากฐานอันสำคัญที่ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยที่บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งหากจะกล่าวให้ชัดเจนขึ้นต้องยอมรับว่าการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมีเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามกฎหมายตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 อันเป็นปีที่มีการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยพร้อมกันทั้ง 41 แห่งนั้น นับเป็นการกำหนดเป้าหมายที่เกิดขึ้นก่อนการประกาศเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติกว่า 10 ปี การมุ่งเป้าทำงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมาอย่างยาวนานนี้เอง ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ลองผิดลองถูกกับหลายรูปแบบหลายวิธีการในการปฏิบัติการกิจของตนเอง ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเองก็มีการกิจถึง 8 ประการแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไป กล่าวคือ

- (1) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล
- (2) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- (3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำคัญและความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติ
- (4) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตยคุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม
- (5) เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง
- (6) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- (7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- (8) ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ซึ่งนับได้ว่าเป็นเจตนารมณ์ของการร่างกฎหมายที่มุ่งหมายให้มหาวิทยาลัยราชภัฏแตกต่างจากมหาวิทยาลัยแต่เดิมที่ประเทศไทยเคยมีมา การทำงานเพื่อท้องถิ่นและเกาะติดกับชุมชนนี้เองที่ทำให้แต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏค่อย ๆ สร้างสมแนวทางในการทำงานที่มากกว่าการเรียนการสอน และมากกว่ากิจกรรมในรั้วมหาวิทยาลัย เมื่อขอบเขตขอบข่ายของงานได้ขยายออกสู่ชุมชน การพัฒนาท้องถิ่น/ชุมชนก็เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนของภาคส่วนต่าง ๆ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งในฐานะเจ้าภาพ และภาคีเครือข่าย เมื่อมีการประกาศเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีการจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงทำให้รากฐานของงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้ทำมานานแล้วสามารถตอบโจทย์เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้หลายประการ

ดังนั้นการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการกิจที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยในรูปแบบอื่น และผลของการทำภารกิจที่ผ่านมาก็มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงควรที่จะสร้างบรรยากาศของการทำงานให้ทั้งสองเป้าหมายเป็นหนึ่งเดียวกัน กล่าวคือเป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นที่ตอบโจทย์ของเป้าหมายความยั่งยืนได้ และการนำเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็นกรอบเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนภารกิจทั้ง 8 ประการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในงานพัฒนาท้องถิ่นนั่นเอง

นอกจากนี้ในเชิงบริบทนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความโดดเด่นในเรื่องของภาคีเครือข่ายในชุมชนท้องถิ่นและสามารถผสานไปถึงระดับประเทศและระดับสากลอยู่แล้ว ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการตามพันธกิจ

ที่จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยราชภัฏควรที่จะรักษาภาคีเครือข่ายของตนเองที่มีอยู่ กระชับความสัมพันธ์ให้เกิดความใกล้ชิดในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจหมายรวมถึงการทำให้ภาคีเครือข่ายเข้ามาร่วมทำภารกิจของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นการสอน การวิจัย หรือการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนการเพิ่มและขยายภาคีเครือข่ายออกไป บรรยากาศเช่นนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีเป้าหมายเรื่องนักศึกษาชั้นแตกต่างไปจากเดิมกล่าวคือ ในอดีตการจัดการเรียนการสอนจะเน้นอยู่ที่การรับเด็กที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายมาศึกษาต่อ แต่ในอนาคตเป้าหมายเรื่องนักศึกษาจะโน้มเอียงไปเป็นบุคลากรในท้องถิ่น/ชุมชนที่ต้องการเพิ่มทักษะความรู้ (Up skills) หรือทบทวนความรู้ (Re-skills) ซึ่งการสร้างบรรยากาศแวดล้อมดังกล่าวจะทำให้การปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 8 ด้านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. แนวทางการพิจารณาปัจจัยนำเข้าที่จะนำไปสู่การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในประเด็นของปัจจัยนำเข้านั้น คณะผู้วิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นมีปัจจัยนำเข้าที่สอดคล้องเหมาะสมกับการที่จะนำไปสู่การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่แล้ว แต่แนวทางที่จะได้นำเสนอต่อไปนี้นอกจากได้มาจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับการจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยที่บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับสากล ยังผนวกเข้ากับการสังเคราะห์ที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยระยะที่ 2 ด้วย โดยจะเป็นการเสนอแนวทางที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยนำเข้า ดังนี้

ประการแรกด้านบุคลากร ถือได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นมีข้อได้เปรียบในด้านบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มคณาจารย์ เนื่องจากระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการทำงานที่ใกล้ชิดกับชุมชนมากขึ้น ภารกิจสำคัญที่อาจารย์ส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายคือภารกิจเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นจะพบว่าคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่จะมีความรู้ ทักษะ และความรู้แบบแฝงฝัง (Tacit knowledge) อันเกิดจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนมาอย่างยาวนาน นอกจากนี้บางมหาวิทยาลัยยังได้มีการมอบหมายให้อาจารย์ 1 ท่านรับผิดชอบพื้นที่ในท้องถิ่น/ชุมชน 1 พื้นที่ เพื่อให้อาจารย์แต่ละท่านเป็นเจ้าภาพหลักของการดูแลและเรียนรู้ร่วมกันกับคนในพื้นที่ ยิ่งทำให้คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความรู้ที่ลึกซึ้งในชุมชน ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าบุคลากรโดยเฉพาะคณาจารย์ที่ได้กล่าวข้างต้นจะต้องถูกดึงเอาประสบการณ์ที่มีเข้ามาใช้ในการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามในส่วนของบุคลากรที่เป็นคณะผู้บริหาร ซึ่งในที่นี้จะหมายรวมถึงไปถึงกรรมการสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้ามาร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะที่ปรึกษาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย นับได้ว่าเป็นปัจจัยนำเข้าที่สำคัญเช่นกัน แต่จะเห็นได้ว่าการที่จะดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น คณะผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่ กำหนดเป้าหมายของการทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้การกำหนดเป้าหมายมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่พัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนแล้ว ซึ่งผู้บริหารต้องผลักดันให้ไปอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ แผนงาน และโครงการของมหาวิทยาลัย จากนั้นก็ทำหน้าที่เอื้ออำนวยให้คณาจารย์และบุคลากรสามารถที่จะทำงานได้ตามแผน ซึ่งคำว่าเอื้ออำนวยนี้หมายถึงการช่วยเหลือ สนับสนุน ให้คณาจารย์และบุคลากรได้รับความสะดวกอย่างเพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้สำเร็จ รวมไปถึงการทำหน้าที่สรรหางบประมาณจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอต่อการทำงานของอาจารย์ด้วย

“หาเงิน ผู้บริหารต้องหาเงิน เอมาสสนับสนุนการทำงานของอาจารย์ ช่วยเขาให้มากที่สุด แต่ไม่ต้องไปยุ่งว่าให้เขาทำอะไรในรายละเอียดถ้าเขาไปทำสิ่งที่ เป็นไปตามแผน ผู้บริหารต้องหาเงิน มาใส่ เรากำหนดเป้าหมายแล้วพอเขาเดินไปตามเป้าหมายเรามีหน้าที่แค่ช่วยให้เขาเดินไปให้ถึง เป้า นี้คือผู้บริหาร” (สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านมหาวิทยาลัยราชภัฏ)

ในส่วนของนักศึกษาและประชาชนในพื้นที่ นับได้ว่าเป็นปัจจัยนำเข้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งเพื่อให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน เนื่องจากการมุ่งเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมหาวิทยาลัยต้องมองตัวป้อนที่เป็นคนในท้องถิ่น ดังนั้นกลุ่มนักศึกษาและประชาชนใน ท้องถิ่นอาจถูกมองว่าเป็นคนกลุ่มเดียวกัน ทั้งนี้ยังหมายรวมถึงบรรดาศิษย์เก่าและบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ที่จบการศึกษาไปแล้วอาจกลับมาเป็นตัวป้อนที่สำคัญของมหาวิทยาลัยและจะกลายเป็นผลผลิตที่สำคัญในอันที่ จะมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนต่อไป

ประการที่สองด้านการบริหารจัดการ การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี อันเป็น การน้อมนำพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อน ซึ่งมีความสอดคล้องอย่างยิ่งกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่แล้ว ดังนั้นทิศทางของการบริหารจัดการ กล่าวคือ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัยทั้งระยะกลางและระยะสั้นตลอดจนแผนปฏิบัติการ จึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ดังกล่าว จากการศึกษาจะพบว่าทั้ง 4 มหาวิทยาลัยที่ได้รับการจัด อันดับต่างก็มีแผนยุทธศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัย ทั้งระยะกลางและระยะสั้นตลอดจนแผนปฏิบัติการ จึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี ด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งแผนงาน/โครงการที่กล่าวถึงในที่นี้ ย่อมจะหมายถึงรวมถึงแผนงาน/โครงการในการผลิตบัณฑิต หรือในการจัด การเรียนการสอนที่ต้องมีความชัดเจนด้วย กล่าวคือเมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏมุ่งที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อ การพัฒนาท้องถิ่นแล้วการสอนและการผลิตบัณฑิตต้องมีแผนที่แตกต่างกันออกไปจากการผลิตบัณฑิตที่เป็นกระแสหลัก ของสังคมในปัจจุบันที่มุ่งสนองตอบต่อตลาดแรงงานระดับประเทศ ซึ่งต้องยอมรับว่าในภาพรวมตลาดแรงงาน ระดับประเทศมีหลายส่วนที่ไม่ได้สะท้อนความต้องการบุคลากรในท้องถิ่น ดังนั้นแผนการผลิตบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงควรมีแผนที่จะผลิตให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นด้วย ซึ่งหมาย รวมถึงการมีหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการในท้องถิ่นที่แท้จริงด้วย

ในส่วนของการนำแผนไปสู่การปฏิบัตินั้นจะสอดคล้องกับบทบาทของผู้บริหารที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น แล้ว แต่อย่างไรก็ตามเราจะสามารถเห็นบทเรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งว่าการบริหารจัดการที่จะนำ ไปสู่การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ได้ให้บทเรียนทางการบริหารแก่มหาวิทยาลัย ทั้ง 4 แห่งแตกต่างกันออกไปแต่บทเรียนที่ได้เหมือนกันก็คือการบริหารโดยใช้ประโยชน์จากเป้าหมายของ การพัฒนาที่ยั่งยืน มาเป็นกรอบและกำหนดทิศทางควบคู่ไปกับการดำเนินงานตามแผน/โครงการ และยุทธศาสตร์ ที่มีอยู่แล้ว

ประการที่สามด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ แม้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีงบประมาณ ที่มาจากงบประมาณแผ่นดินและงบจากรายได้ของมหาวิทยาลัยบางส่วน แต่การขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดการพัฒนา ท้องถิ่นและเป็นไปตามเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องมีงบประมาณที่จัดไว้

เป็นการเฉพาะเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ รวมไปถึงบรรดาวัสดุ เครื่องไม้เครื่องมือต่าง ๆ ที่เมื่อเข้าไปพัฒนาท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องจัดหาเพื่อเอื้อให้เกิดการแก้ไขปัญหาให้ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะพบว่างบประมาณในการทำงานในระดับพื้นที่นั้นมีการบูรณาการจากหน่วยงานอื่น ทั้งรัฐและเอกชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี มีการใช้วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ร่วมกัน ทั้งนี้เกิดจากภาคีเครือข่ายที่สร้างสานสัมพันธ์กันมายาวนานและความเกะติด ในพื้นที่ทำให้เมื่อหลายหน่วยงานจะขับเคลื่อนงานวิชาการใดในพื้นที่จะคิดถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏก่อนเสมอ

ดังนั้นเพื่อการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏควรที่จะทำการบูรณาการทั้งงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ โดยยึดการพัฒนาท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญ

3. แนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

สำหรับกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นสามารถดำเนินการอย่างน้อยเป็น 3 กระบวนการ แต่ทั้ง 3 กระบวนการนั้นจะมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

กระบวนการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น จะมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นเป็นฐาน นักศึกษาจะไม่ได้เรียนเพียงแต่ในห้องเรียนอย่างเดียว แต่การเรียนรู้จะถูกจัดในพื้นที่ชุมชน เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปกับปัญหาของชุมชนและคนในชุมชน ดังนั้นในรายวิชาต่าง ๆ จึงถูกออกแบบให้ทั้งอาจารย์และผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ในชุมชนด้วย นอกจากนี้การเรียนการสอนก็ไม่ได้มีแต่การเรียนการสอนที่เป็นวิชาความรู้แบบที่มหาวิทยาลัยทั่วไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อมุ่งผลิตบัณฑิต แต่ทว่ายังมีการเรียนการสอนที่สามารถเสริมเติมความรู้ให้กับคนในชุมชนที่หลากหลายอีกด้วย ทั้งนี้ก็จำเป็นที่จะต้องใช้แต่บุคลากรกล่าวคือคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป ประชาชน ประชาชนชาวบ้าน เจ้าของภูมิปัญญา เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าของกิจการ ซึ่งเป็นภาคีเครือข่ายก็สามารถมีสถานะเป็นผู้สอนในหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ด้วยกระบวนการเช่นนี้ วิธีการจัดการเรียนการสอนจึงไม่ใช่เป็นสารถ่ายทอดจากผู้รู้ไปสู่ผู้ไม่รู้ แต่จะเป็นการเรียนการสอนที่หลากหลายในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏให้สนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน การผลิตบัณฑิตที่ควรจะสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นนั้นจะทำให้เกิดข้อจำกัดประการหนึ่งคือคณาจารย์อาจไม่มีความรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ในอันที่จะทำให้บัณฑิตมีความรู้หรือทักษะที่สอดคล้องกับงานในท้องถิ่น ในจุดนี้การออกไปบริการวิชาการและทำวิจัยในท้องถิ่นจะเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเติมความรู้ให้กับคณาจารย์ ซึ่งนอกจากจะได้รายงานการวิจัย คณาจารย์ก็ยังสามารถนำความรู้ที่ได้มาเขียนเป็นเอกสาร ตำรา และนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจะช่วยให้บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นทั้งผลิตบัณฑิตที่จะออกไปเป็นบุคลากรขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนในท้องถิ่น และตัวมหาวิทยาลัยเองก็เป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยในเวลาเดียวกัน

กระบวนการวิจัย การวิจัยนับเป็นพันธกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยทุกแห่งทั่วโลก แต่จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีกระบวนการวิจัยที่อาจแตกต่างไปจากการวิจัยของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเริ่มต้นการทำวิจัย ด้วยการสนับสนุนองค์ความรู้เกี่ยวกับวิถีวิทยาการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งเป็นการวิจัยท้องถิ่น ดังนั้นการปฏิบัติการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงไม่ได้เน้นไปที่การวิจัยพื้นฐาน หากแต่เป็นกระบวนการวิจัยท้องถิ่น ซึ่งมีหลักคิดที่ว่า วิจัยเพื่อท้องถิ่น เป็นข้อสงสัย เป็นคำถาม หรือเป็นประเด็นที่คนในชุมชนท้องถิ่นเห็นว่ามีมีความสำคัญ และต้องการจะค้นหาคำตอบร่วมกัน มีคนในชุมชนท้องถิ่นร่วมเป็นนักวิจัยและร่วมในกระบวนการวิจัยเพื่อค้นคว้าหาคำตอบ มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหา สามารถดำเนินการได้ 2 รูปแบบ คือ การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นให้ชาวบ้านใช้งานวิจัยเป็นเครื่องมือตามแนวคิดและวิธีการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ทั้งในเชิงเนื้อหาและกระบวนการภายใต้หลักการว่า “เป็นปัญหาของชาวบ้าน ชาวบ้านเป็นที่วิจัย และมีปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหา” โดยใช้ระยะเวลาดำเนินการ 1-2 ปี งานวิจัยแบบนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากคนในชุมชนท้องถิ่น เพื่อการทำความเข้าใจและหาทางเลือกในการแก้ปัญหาในทุกประเด็น โดยชุมชนท้องถิ่นจะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการในทุกขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ชุมชนเพื่อกำหนดโจทย์/คำถามวิจัย การทบทวนทุนเดิมในพื้นที่ การออกแบบการวิจัยและการวางแผนปฏิบัติการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล การทดลองปฏิบัติการจริงเพื่อหาบูรณาการแก้ไขปัญหาระหว่างดำเนินการวิจัยในพื้นที่ มีการประเมินและสรุปบทเรียน โดยนำเอาข้อสรุป/ผลจากการวิจัยไปสู่ทางเลือกของการแก้ไขปัญหาในพื้นที่วิจัย และการวิจัยเพื่อสร้างทางเลือกของท้องถิ่น ซึ่งจะเสนอทางเลือกให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการและศักยภาพของท้องถิ่น และกลุ่มคนเป้าหมายที่มีหลากหลายระดับหรือเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถเลือกความเหมาะสม งานวิจัยแบบนี้ใช้ระยะเวลาดำเนินการ 8-10 เดือน โดยมุ่งใช้งานวิจัยเพื่อเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ของปัญหาหรือสถานการณ์ดำรงอยู่ของประเด็นหรือข้อสงสัยในชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งเป็นกระบวนการพัฒนาโจทย์วิจัยและการสกัดความรู้และโจทย์การวิจัยจากการทำงานของชุมชน ตลอดจนใช้กระบวนการวิจัยเพื่อการเตรียมชุมชน เตรียมทีมวิจัยชาวบ้าน และนำไปสู่การวางแผนปฏิบัติการและการสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหาในเบื้องต้นของชุมชนท้องถิ่น

ปฏิเสธไม่ได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏมีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นนี้มาอย่างยาวนาน จนเป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจของคนในชุมชนเป็นอย่างมาก หากการวิจัยนี้จะไปผูกโยงกับการบริการวิชาการและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือการสร้างหลักสูตรใหม่ ๆ ก็จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างมาก ดังนั้นในกระบวนการวิจัยนี้เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนผลของการวิจัยต้องนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและต้องเป็นวิจัยที่ “กินได้” คือก่อให้เกิดการผสมผสานความรู้ใหม่ เทคโนโลยีชาวบ้าน ภูมิปัญญาเพื่อเพิ่มคุณค่า/มูลค่าให้กับท้องถิ่นทั้งนี้จะเป็นการยกระดับทั้งคุณภาพชีวิตและรายได้ ขจัดความหิวโหยและยากจนให้กับคนในพื้นที่ได้นั่นเอง

กระบวนการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะมีการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น จะต้องเป็นการวิจัยที่ทั้งคณาจารย์ นักศึกษาและบุคลากร บุคลากรงานในหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นการสอน การเรียน การวิจัย ไปให้บริการกับชุมชน เป็นการเอาความรู้ที่มีมหาวิทยาลัยมีไปเติมให้กับ

ชุมชนและเป็นการเรียนรู้ปัญหาและหาความรู้ใหม่จากการบริการวิชาการในชุมชน การบริการวิชาการจะเน้นไปที่ การเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้กับทรัพยากร สินค้า อาชีพ วิถีชีวิตในชุมชนและในขั้นตอนของกระบวนการบริการ วิชาการนี้ จะทำให้มหาวิทยาลัยเอง ได้เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และบุคลากรในชุมชนมาเป็นผู้สอน ผู้ถ่ายทอด ความรู้ให้กับนักศึกษาต่อไปได้อีก

❖ ผลลัพธ์ของดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

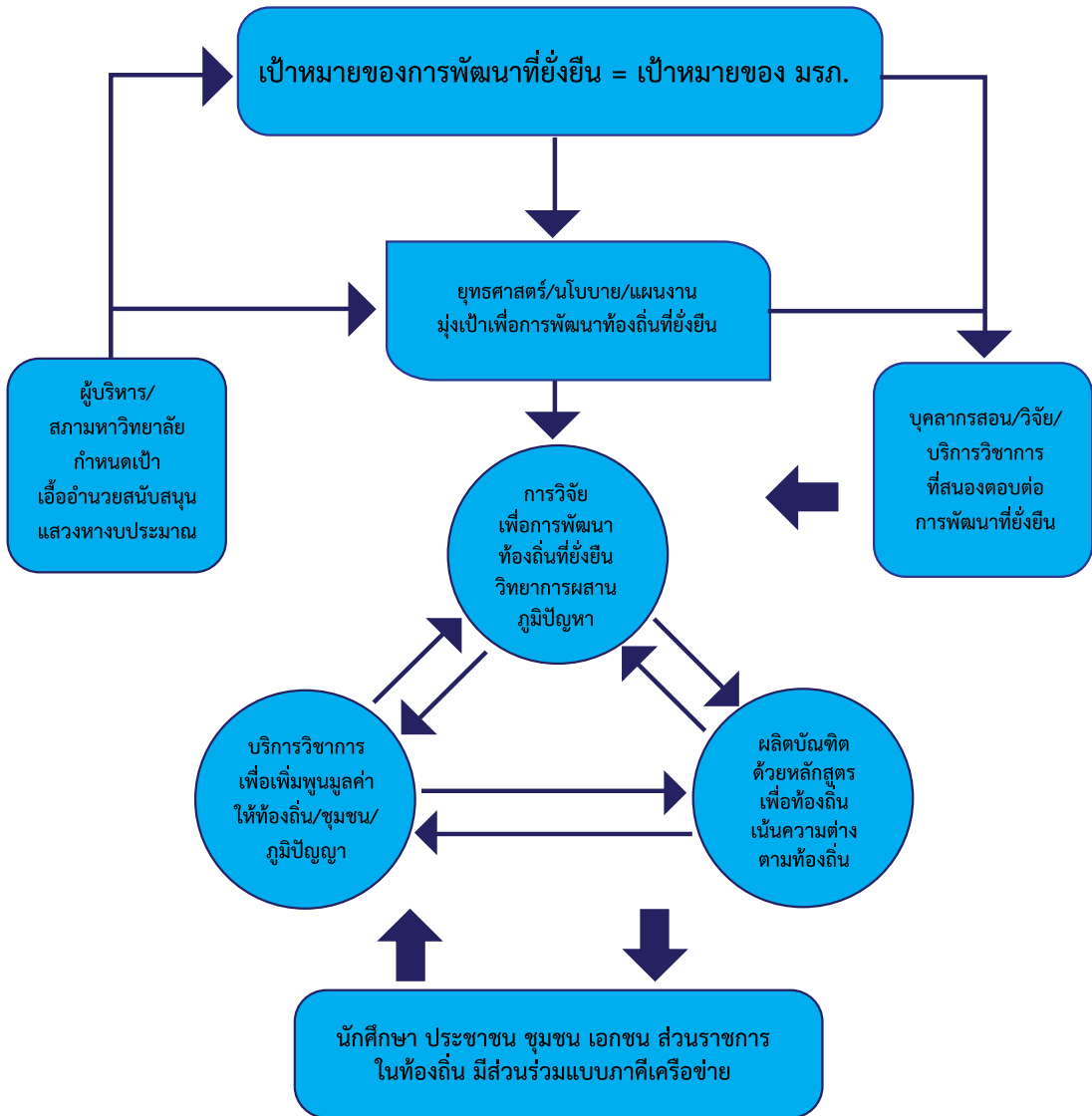
เมื่อก้าวถึงผลลัพธ์ของการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นคณะผู้วิจัย จะได้นำเสนอออกเป็นสองส่วนคือส่วนที่เป็นผลจากการสังเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการศึกษารั้งนี้ทั้ง 4 แห่ง กับผลการสังเคราะห์ที่มาจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

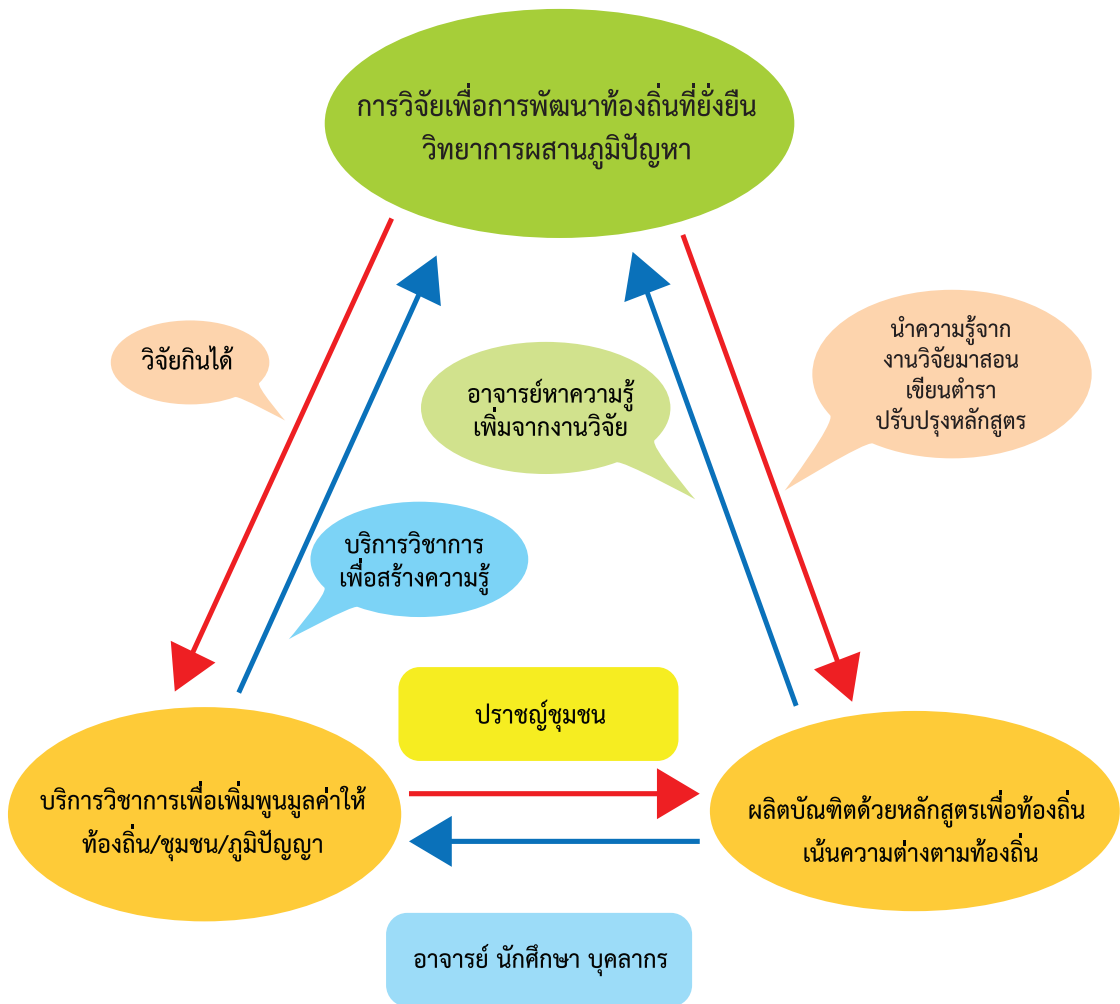
ส่วนแรกผลลัพธ์ที่ได้จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง จะพบว่าทำให้ขอบข่ายการทำงานของ มหาวิทยาลัยมีความกว้างขวางมากขึ้น บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจและผูกพันกับท้องถิ่นเป็นอย่างดี คณาจารย์ มีพื้นที่ในการทำงานรู้และเข้าใจปัญหาของชุมชนเป็นที่ไว้วางใจของชุมชน อาจารย์บางคนเกิดความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ผลงานวิจัยที่ตอบโจทย์ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การได้รับการจัดอันดับจาก Time Higher Education มีส่วนทำให้เกิดความภาคภูมิใจ กระตุ้นการทำงานของบุคลากร และในบางแห่งกำลังประยุกต์ไปสู่ การกำหนดกรอบและทิศทางในการพัฒนาท้องถิ่นที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่สองผลการสังเคราะห์ที่มาจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ ว่าการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมุ่งที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การนำกรอบคิดเรื่องเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็นแนวทางนับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ “ถูกฝาถูกตัว” มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่ควรที่ จะต้องแข่งกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ด้วยการจัดการเรียนการสอน ทำวิจัย และบริการวิชาการในรูปแบบเดียวกัน แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏมีเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ที่แตกต่างมาตั้งแต่เริ่มต้น คือการผูกติดอยู่กับชุมชน เป็นแกนนำ/ แนวร่วมในการพัฒนาชุมชนมาตั้งแต่อดีต โดยเฉพาะการผลิตครูที่อยู่ในชุมชน/ท้องถิ่นนั้น ได้ออกไปเป็น แกนนำ/แนวร่วมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง บทบาทนี้มีได้ลดลงแม้จะเปลี่ยนมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ แสดงให้เห็นข้อได้เปรียบที่จะมีเครือข่าย มีศิษย์เก่า และมีพื้นที่ในการทำงานที่ชัดเจนของตนเอง

ผลลัพธ์ที่สำคัญประการหนึ่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นก็คือ การสร้างหลักสูตรและมาตรฐาน หลักสูตรเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเอง เป็นมาตรฐานที่มาจากความต้องการของท้องถิ่น และผลิตคน ออกไปให้ท้องถิ่น ด้วยความรู้ที่บูรณาการภูมิปัญญาเทคโนโลยีชาวบ้านและความรู้ทันสมัยเข้าด้วยกัน อาจไม่จำเป็นต้องเป็นหลักสูตรที่ให้ปริญญา แต่เน้นการให้ความรู้และทักษะแก่คนในท้องถิ่น

แนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ระยะที่ 3 ผลการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

3.1 ผลวิเคราะห์การสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

การสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาร่างรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย 1) หลักการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ 2) วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประกอบด้วย บริบทปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ ผลลัพธ์และผลกระทบและแนวคิดใหม่ในการทำงานเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ข้อหลักการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ตั้งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมีเป้าหมายสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน นับเนื่องมาแต่การเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู และสถาบันราชภัฏที่กระจายตัวอยู่ในหลายจังหวัดทั่วทุกภูมิภาค และเมื่อยกฐานะมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏก็ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 ทำให้บทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะแตกต่างออกไปจากมหาวิทยาลัยในลักษณะอื่น กล่าวคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีความเชี่ยวชาญ ใกล้ชิด และมีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่

ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการดำเนินงาน “ที่พึงของท้องถิ่น” โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญภายใต้ความร่วมมือกับชุมชนในจังหวัดต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานและการส่งเสริมการมีบทบาทในการให้บริการวิชาการสู่ท้องถิ่น เพื่อให้มหาวิทยาลัยและชุมชนเกิดความร่วมมือในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ซึ่งเน้นให้ความสำคัญกับทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย รวมถึงเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรได้ทำการวิจัยเชิงพื้นที่สนองความต้องการของท้องถิ่นด้วยการบูรณาการกับการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการชุมชน อีกทั้งเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเข้าถึงชุมชน ตลอดจนแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เพื่อไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงได้มีการส่งเสริมให้เกิดชุมชนต้นแบบด้านการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ด้วยภารกิจด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชน การถ่ายทอดองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่จำเป็นต่อการพัฒนา การแก้ปัญหาท้องถิ่น การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรทำการศึกษาวิจัยเชิงพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นด้วยการบูรณาการกับการเรียนการสอน การวิจัยและบริการชุมชน รวมถึงการสร้างเครือข่ายภาคีการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงต้องมีการกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน และมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสังคมชุมชน อย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) เช่น การยกระดับคุณภาพการศึกษา การพัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศ และนโยบายที่สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาดภายใน มหาวิทยาลัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพัฒนาต่อยอดในการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังชุมชนโดยรอบ มหาวิทยาลัย โดยที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องมีเป้าหมายการพัฒนาให้มีอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้วยการจัดทำแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่สามารถตอบโจทย์ของการพัฒนาท้องถิ่นสังคมอย่างยั่งยืน (SDGs) และกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นระบบและ รุปรธรรมมากขึ้น อาศัยการมีส่วนร่วมของคณะ สถาบัน ศูนย์สำนักของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภาคีเครือข่าย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชน จากที่กล่าวมาล้วนเป็นหัวใจสำคัญที่จะนำไปสู่ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยได้น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีพระราชประสงค์ ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ทำงานให้เข้าเป้า ยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนา ท้องถิ่นในท้องถิ่นตนเองให้มีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นคงของชาติที่สำคัญจะต้องเข้าถึงประชาชน ต้องวิเคราะห์ และรับทราบปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย สอดคล้องกับที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ไว้ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์ การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่อเป็นทิศทางยุทธศาสตร์ การพัฒนาร่วมกันของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ และเป็นยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนา ท้องถิ่นในท้องถิ่นตนเองให้มีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นคงของชาติที่สำคัญจะต้องเข้าถึงประชาชน ซึ่งมี เป้าหมายสำคัญเพื่อการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่งและมีคุณภาพ ซึ่งหากมหาวิทยาลัย ราชภัฏได้นำหลักการต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาไปทำการปรับปรุง พัฒนา และกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตามแนวทางของสหประชาชาติได้ก็จะส่งผลให้มหาวิทยาลัย มีความพร้อมที่จะปรับตัวในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แข่งขันได้ “เป็นที่พึ่งของท้องถิ่น” เพื่อไปสู่ การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้อย่างแท้จริง

❖ วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของรูปแบบ การดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (SDGs) ฉบับนี้ผู้วิจัยจะอธิบายตามบริบทปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์และผลกระทบ นอกจากนี้ จะมีเงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success) เพื่อให้เป็นแนวทางการนำไปปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยมียุทธศาสตร์ ดังนี้

✧ ด้านบริบท

1. การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและการผลิตครูมาอย่างยาวนาน มีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นจนเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี
2. การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องครอบคลุมกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์หลากหลายสาขาวิชาและมีการจัดการเรียนการสอนที่ตอบโจทย์ความต้องการของบุคลากรท้องถิ่น สังคม และตลาดแรงงาน
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area – Based and Community) ตามการแบ่งกลุ่มของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

✧ ปัจจัยนำเข้า

1. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 กำหนดให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อความเจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืนของปวงชน
2. น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม
3. มหาวิทยาลัยมีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี
4. มียุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยควบคู่ไปกับการรับใช้ชุมชนและท้องถิ่น
5. มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ที่แม่นยำ ทุ่มเท เสียสละ และทำงานเป็นทีม
6. มุ่งเน้นการดำเนินงานในทุกพันธกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 และมาตรา 8 ที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

✧ กระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์

1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

1.1 จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นเป็นฐาน นักศึกษาจะไม่ได้เรียนเพียงแต่ในห้องเรียนอย่างเดียว แต่การเรียนรู้จะถูกจัดในพื้นที่ชุมชนโดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปกับปัญหาของชุมชน มุ่งเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในคุณค่าคุณธรรมและจริยธรรม ความกตัญญู การมีจิตสำนึก จิตอาสา การเป็นคนดีและรักท้องถิ่น ตลอดจนความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของประเทศชาติ

1.2 รายวิชาต่าง ๆ ถูกออกแบบให้ทั้งอาจารย์และผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ในชุมชนด้วยเน้นกระบวนการแสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

1.3 การเรียนการสอนที่สามารถเสริมความรู้ให้กับคนในชุมชนที่หลากหลาย เน้นการเรียนรู้ทุกช่วงวัย เปิดโอกาสให้ประชาชน ประชาชนชาวบ้าน เจ้าของภูมิปัญญา เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าของกิจการ สามารถเป็นภาคีเครือข่าย มีสถานะเป็นผู้สอนให้ความรู้ในหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้

1.4 ใช้กระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

1.5 คณาจารย์นำความรู้ที่ได้จากการไปทำงานกับชุมชนและท้องถิ่นมาเขียนเป็นเอกสาร ตำรา และนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.6 สร้างกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้กระบวนการ Localization เช่น การใช้ข้อมูลพื้นฐานจากชุมชนและท้องถิ่น การใช้คนในท้องถิ่น จนนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือการจัดกิจกรรมหรือโครงการ เป็นต้น

2. ด้านกระบวนการวิจัย

2.1 เน้นกระบวนการวิจัยท้องถิ่น เลือกประเด็นโจทย์วิจัยที่คนในชุมชนท้องถิ่นต้องการจะค้นหาคำตอบร่วมกัน โดยงานวิจัยต้องมีลักษณะที่เห็นผลเร็ว การนำไปใช้ประโยชน์มูลค่าของการดำเนินงานต้องไม่สูงนัก และขั้นตอนวิธีการที่ไม่ซับซ้อน เน้นอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปลอดภัย

2.2 มีคนในชุมชนท้องถิ่นร่วมเป็นนักวิจัยและร่วมในกระบวนการวิจัยเพื่อค้นหาคำตอบ

2.3 เน้นการศึกษาวิจัยหรือสร้างนวัตกรรมที่แสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

2.4 ลักษณะงานวิจัยที่ทำเป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงใน 2 รูปแบบ คือ 1) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นให้ชาวบ้านใช้งานวิจัย เป็นเครื่องมือตามแนวคิดและวิธีการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ทั้งในเชิงเนื้อหาและกระบวนการ ภายใต้หลักการ “เป็นปัญหาของชาวบ้าน ชาวบ้านเป็นที่วิจัย และมีปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหา” และ 2) การวิจัยเพื่อสร้างทางเลือกของท้องถิ่น ซึ่งจะเสนอทางเลือกให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการและศักยภาพของท้องถิ่น

2.5 การทำวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน การบริการวิชาการ มีการบูรณาการข้ามศาสตร์ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือการสร้างหลักสูตรใหม่ๆ

2.6 เน้นผลผลิตงานวิจัยที่ “กินได้” กล่าวคือ ก่อให้เกิดการผสมผสานความรู้ใหม่ เทคโนโลยีชาวบ้าน ภูมิปัญญาเพื่อเพิ่มคุณค่า/มูลค่าให้กับท้องถิ่น ทั้งนี้จะเป็นการยกระดับทั้งคุณภาพชีวิตและรายได้ ขจัดความหิวโหย และยากจนให้กับคนในพื้นที่ได้รับผลประโยชน์นั่นเอง

2.7 การศึกษาวิจัยเพื่อการส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

3. ด้านกระบวนการบริการวิชาการ

3.1 ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ที่ได้กำหนดขึ้น ดำเนินการประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูล ให้ความรู้แบ่งปัน ความรู้และความเชี่ยวชาญกันระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่น ทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนานาท้องถิ่น

3.2 มีโครงการบริการวิชาการที่มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิต อันเป็นพื้นฐานสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีส่วนร่วมในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

3.3 คณาจารย์ นักศึกษาและบุคลากร บูรณาการงานในหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นการสอน การเรียน การวิจัยไปให้บริการกับชุมชน เป็นการเอาความรู้ที่มหาวิทยาลัยมีไปเติมให้กับชุมชน และเป็นการเรียนรู้ปัญหา และหาความรู้ใหม่จากการบริการวิชาการในชุมชน

3.4 การบริการวิชาการจะเน้นไปที่การเพิ่มมูลค่า/และคุณค่าให้กับทรัพยากร สินค้า อาชีพ วิถีชีวิตในชุมชน โดยการสร้างเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านและบุคลากรในชุมชนมาเป็นผู้สอน เป็นผู้ถ่ายทอด ความรู้ตามที่ชุมชนต้องการ

3.5 ผสมผสานความร่วมมือโดยการเป็นหุ้นส่วนกับชุมชน วิสาหกิจชุมชน และหน่วยงานอื่นๆ คิดค้นแสวงหาแนวทางร่วมกัน โดยคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยจะมีบทบาทในการให้ความรู้ ทักษะ และความรู้ แบบแฝงฝัง (Tacit knowledge) อันเกิดจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนมาอย่างยาวนาน

4. ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

4.1 ผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญ ประกาศเป็นนโยบาย มีแผน การดำเนินงานและเป้าหมาย และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงานอย่างชัดเจน

4.2 ตั้งคณะทำงานและบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเพื่อ การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.3 การให้ความสำคัญกับการสร้างระบบนิเวศการทำงาน (Ecosystem) ที่ดี โดยเน้นระบบ ที่มีความเกี่ยวข้องกันและการเชื่อมโยงและเกื้อกูลซึ่งกันและกันของทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัย

4.4 การมอบหมายผู้รับผิดชอบศึกษาเกณฑ์ที่วัดความสำเร็จเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างลุ่มลึก

4.5 วิเคราะห์ข้อมูลงานต่าง ๆ ทั้งจากโครงการวิจัยและโครงการบริการวิชาการที่ มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ควบคู่ กับการพัฒนาโจทย์ใหม่เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปด้วย

4.6 มีวิธีการ “กวาดต้อนและคัดเลือก” “การนำเข้าข้อมูล” “การคัดสรร” จากการทำงาน เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ชัดเจน โดดเด่น และเป็นรูปธรรมที่สุด เพื่อผลส่งข้อมูล (Submit) ไปยังการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education)

4.7 ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกัน มีอุดมการณ์เดียวกันเพื่อเป้าหมาย เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หรือที่เรียกว่า การทำงานในเชิงอาสาสมัครร่วมมือ (Collaborative Volunteer)

4.8 มีขั้นตอนการประเมินผลติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลในการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุง เสริมสร้างความเข้มแข็งการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs) ในรอบปีต่อ ๆ ไป

✧ เงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success) เพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

1. ผู้รับผิดชอบและผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษค่อนข้างดี รวมทั้งจะต้องเข้าใจหลักสำคัญของตัวชี้วัดและเกณฑ์การจัดอันดับเป็นอย่างดีด้วย
2. เป็นการทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มาจากหลากหลายหน่วยงาน จึงจำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือที่ดี การทำงานเป็นทีม
3. มีระบบการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลที่ดี ใช้ระบบสารสนเทศมาช่วยในการดำเนินงาน เพื่อให้การทำงานเป็นระบบมากขึ้น
4. การดำเนินงานทำให้ทราบถึงจุดอ่อนในการทำงานของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติมให้มากขึ้นและต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยไม่ได้นำผลการจัดอันดับ (Rankings) มาเป็นตัวตั้งไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงาน

✧ ผลลัพธ์และผลกระทบ

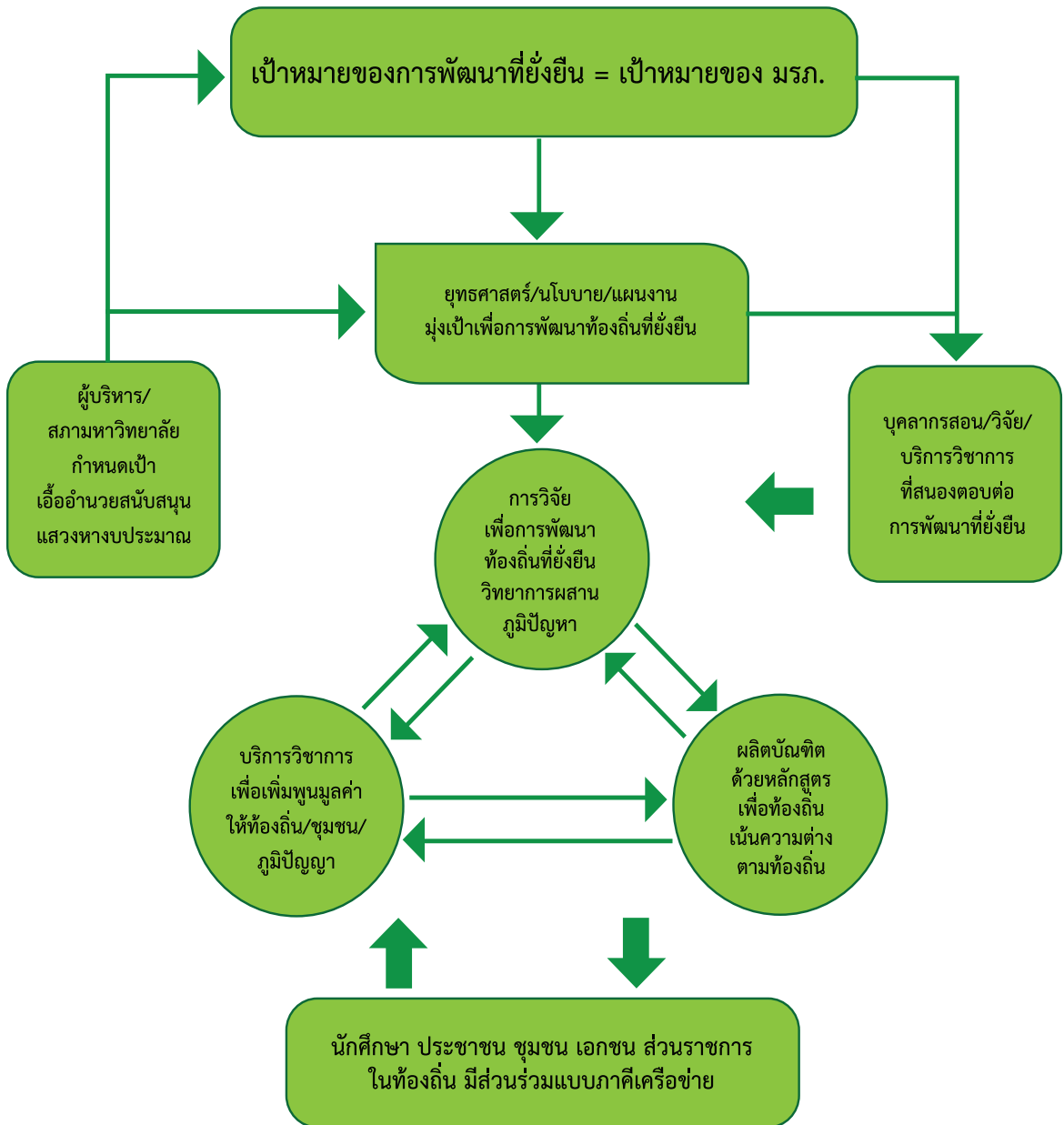
1. **ผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา** นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน นักศึกษาได้เรียนรู้ลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาหรือโครงการต่าง ๆ ทีมมหาวิทยาลัยจัดขึ้น นักศึกษารับรู้และรับทราบด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ มีความภาคภูมิใจ จนนำไปสู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) เกิดผลจากการดำเนินการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วประกอบอาชีพได้และมุ่งมั่นทำ มหาวิทยาลัยสามารถใช้ประโยชน์จากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาช่วยกันพัฒนามหาวิทยาลัยชุมชน และการพัฒนาท้องถิ่น

2. **ผลที่เกิดขึ้นกับผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร** มีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจกับการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น และร่วมกันกำหนดเป้าหมาย แผนพัฒนา สร้างผลงานทางวิชาการ จัดทำโครงการบริการทางวิชาการเพื่อทำให้มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับให้มากขึ้น ตลอดจนได้รับโอกาสในการขับเคลื่อนสิ่งใหม่ ได้เครือข่ายความร่วมมือ ประสบการณ์การเรียนรู้สิ่งใหม่ และมีความสุขกับการทำงานในมหาวิทยาลัย

3. **ผลที่เกิดขึ้นกับชุมชน** ชุมชนได้รับการพัฒนาโดยใช้ความรู้และเทคนิคทางวิชาการจากคณาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ลงไปพัฒนาพื้นที่อย่างใกล้ชิด ชาวบ้านประชาชนรอบข้างมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผลผลิตของชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานจนก่อให้เกิดเป็นรายได้ ผลจากการทำงานกับชุมชนอย่างหนักของมหาวิทยาลัยราชภัฏทำให้ชุมชนได้รับผลจากการมุ่งพัฒนาเพื่อความยั่งยืนของมหาวิทยาลัยที่มีเป้าหมายชัดเจน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น และครอบคลุมในหลายมิติของความเจริญของชุมชน ช่วยลดความเหลื่อมล้ำ เกิดพลังการมีส่วนร่วม เกิดภาคีเครือข่ายเพื่อความยั่งยืน

4. **ผลที่เกิดขึ้นกับสถาบัน** มหาวิทยาลัยราชภัฏมีชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น มีโอกาสในการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนจากทุกภาคส่วน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี การสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และได้โอกาสเรียนรู้จากมหาวิทยาลัยชั้นนำอื่นๆ เกิดแนวปฏิบัติที่ดีในการขับเคลื่อนเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ แนวคิดใหม่ในการทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

1. ในการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน องค์ความรู้ในตัวบุคคลจึงเป็นหลักสำคัญในการทำงาน ซึ่งองค์ความรู้นั้นจะต้องใช้ศาสตร์ในหลากหลายด้าน ทั้งในเชิงวิชาการและทฤษฎี และเชิงทักษะการปฏิบัติงาน มุมมองทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุมมองในเชิงมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดังนั้นการผสมผสานศาสตร์ความรู้ในตัวคนที่จะมาทำในด้านนี้ ซึ่งในการคัดเลือกคนมาทำงานจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยดังที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

2. ในการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กระบวนการมีส่วนร่วมสำคัญอย่างยิ่ง ต้องทำให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรที่ใกล้ชิดกันทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานแบบไม่เป็นทางการ เกิดการรวมตัวกันในแบบอุดมการณ์เดียวกันเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หรือที่เรียกว่า *การทำงานในเชิงอาสาสมัครร่วมมือ (Collaborative Volunteer)* ซึ่งในงานวิจัยนี้พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏมีคุณลักษณะดังกล่าวอย่างชัดเจน

3. ต้องสร้างระบบการทำงานที่เรียกว่า *“กลไกที่เป็นระบบ” หรือ Systematic Mechanism* ซึ่งเป็นหลักสำคัญในการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในงานวิจัยนี้ พบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏมีความพยายามในการจัดระบบการดำเนินงานและการทำงานที่เป็นขั้นตอน มีกลไกในการทำงานที่คล่องตัว การส่งต่อและการรับข้อมูล การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล และการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการรวบรวมข้อมูลและการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดการบูรณาการทำงานร่วมกันทั้งระดับมหาวิทยาลัย ระดับคณะวิชา ส่วนงานสนับสนุน และยังต้องร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานราชการ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนภายนอก ดังนั้นการวางระบบกลไกในการทำงานจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้การดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ราบรื่นและประสบความสำเร็จ

4. *การสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานระดับท้องถิ่น (Local Labour Market Need)* การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ประการหนึ่งคือการกระทำพันธกิจให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิเสธไม่ได้ว่าภารกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาอันหนึ่งคือการจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิต ต้องยอมรับว่าในปัจจุบันบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ผลิตออกมาสู่สังคมเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพสอดคล้องกับคุณลักษณะอันเป็นที่ต้องการหรือถูกกำหนดโดยตลาดแรงงานในภาพรวมของประเทศ *แต่อาจยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น* ทำให้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่ได้ทำงานอยู่กับท้องถิ่นอย่างมากเพียงพอ *การสำรวจตลาดแรงงานในท้องถิ่นจะมีส่วนทำให้เกิดหลักสูตรที่สนองตอบต่อท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น* ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานหลักสูตรที่แตกต่างออกไปจากมาตรฐานหลักสูตรระดับชาติได้ หรือ การกำหนดกรอบคุณวุฒิท้องถิ่น (Local Qualification Framework: LQF) และเมื่อมีการดำเนินงานดังกล่าวจะทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อีกหลายเป้าหมายตามมา

5. *การผสมผสานความรู้แบบศาสตร์ทันสมัย เข้ากับเทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้าน* การพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏได้มุ่งดำเนินการมาอย่างยาวนาน มีเป้าหมายสุดท้ายอยู่ที่การพึ่งตนเองได้ทั้งในระดับบุคคล ชุมชน และประเทศชาติ ในฐานะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏอยู่ใกล้ชุมชนท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน

จึงมีโอกาสดีกว่ามหาวิทยาลัยในรูปแบบอื่น ในอันที่จะสร้างอิสรภาพและความยั่งยืนทางปัญญา แต่ไม่ใช่การปฏิเสธความรู้แบบศาสตร์ทันสมัย (Modern Science) เสียทั้งหมด แต่นักวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏต้องทำหน้าที่ **ผสมผสานความรู้สองกระแส กล่าวคือ ความรู้แบบศาสตร์ทันสมัย เข้ากับเทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน** ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ และสร้างสรรค์นวัตกรรมได้อีกอย่างหลากหลาย ซึ่งนับได้ว่าเป็นรากฐานของความยั่งยืนของชุมชนท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง และเมื่อสามารถสร้างความยั่งยืนได้อย่างแท้จริงแล้ว การเข้าสู่การจัดอันดับโลกด้าน SDGs ก็จะเป็นเรื่องที่ไม่ยากอีกต่อไป

3.2 ผลการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

การดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบฯ กับผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ประธานสโมสรนักศึกษา หรือ นักศึกษา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทั้งสิ้น 100 คน ปรากฏผลว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 81 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81 โดยมีรายละเอียดดังนี้

❖ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย

เพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายผลการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ดังนี้

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่พิจารณาใน t-distribution
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของการมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 1 ตารางแสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
- ผู้บริหารมหาวิทยาลัย (อธิการบดี / รองอธิการบดี / คณบดี หรือ ผู้อำนวยการ)	15	18.52
- อาจารย์	22	27.16
- บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ	10	12.35
- นักศึกษา	13	16.05
- เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	8	9.88
- ข้าราชการเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ	6	7.41
- เจ้าหน้าที่ภาคเอกชน	7	8.64
	81	100.00
มหาวิทยาลัยที่สังกัดหรือมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง		
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	22	27.16
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	20	24.69
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	21	25.93
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	18	22.22
รวม	81	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นอาจารย์ (ร้อยละ 27.16) โดยมีมหาวิทยาลัยที่สังกัดหรือมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่อยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (ร้อยละ 27.16)

ตาราง 2 ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านบริบท เทียบกับเกณฑ์ (3.51)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X} S.D.	tp	\bar{X}	S.D.		
1. การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและการผลิตครูมาอย่างยาวนาน มีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นจนเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี	4.05	0.56	9.39	.001	4.32	0.53
2. การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น	4.16	0.60	10.47	.001	4.19	0.61
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องครอบคลุมกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	4.18	0.63	10.31	.001	4.27	0.67
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์หลากหลายสาขาวิชาและมีการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการของบุคลากรท้องถิ่น สังคม และตลาดแรงงาน	4.11	0.72	8.00	.001	4.32	0.68
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area – Based and Community) ตามการแบ่งกลุ่มของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	4.24	0.61	12.56	.001	4.30	0.68

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่าการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านบริบท ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 3 ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านปัจจัยนำเข้า เทียบกับเกณฑ์ (3.51)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
1. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 กำหนดให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อความเจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืนของปวงชน	4.25	0.59	12.11	.001	4.37	0.62
2. น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม	4.27	0.63	11.58	.001	4.32	0.68
3. มหาวิทยาลัยมีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี	4.18	0.55	11.70	.001	4.17	0.69
4. มียุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยควบคู่ไปกับการรับใช้ชุมชนและท้องถิ่น	4.28	0.65	11.37	.001	4.27	0.67
5. มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ที่แม่นยำ ทุ่มเท เสียสละ และทำงานเป็นทีม	3.95	0.70	5.96	.001	3.84	0.72
6. มุ่งเน้นการดำเนินงานในทุกพันธกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 และมาตรา 8 ที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	4.16	0.60	10.47	.001	4.20	0.73

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่ารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านปัจจัยนำเข้า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4 ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ เทียบกับเกณฑ์ (3.51)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน	4.08	0.65	8.35	.001	4.05	0.79
1.1 จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นเป็นฐาน นักศึกษาจะได้เรียนเพียงแต่ในห้องเรียนอย่างเดียว แต่การเรียนรู้จะถูกจัดในพื้นที่ชุมชนโดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปกับปัญหาของชุมชนและคนในชุมชน มุ่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าคุณธรรมและจริยธรรม ความกตัญญู การมีจิตสำนึก จิตอาสา การเป็นคนดีและรักษาท้องถิ่น ตลอดจนความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของประเทศชาติ						
1.2 รายวิชาต่างๆ ถูกออกแบบให้ทั้งอาจารย์และผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ในชุมชนด้วย เน้นกระบวนการแสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล	3.92	0.72	5.56	.001	4.11	0.93
1.3 การเรียนการสอนที่สามารถเสริมเติมความรู้ให้กับคนในชุมชนที่หลากหลาย เน้นการเรียนรู้ทุกช่วงวัย เปิดโอกาสให้ประชาชน ประชาชนชาวบ้าน เจ้าของภูมิปัญญา เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าของกิจการ สามารถเป็นภาคีเครือข่าย มีสถานะเป็นผู้สอนให้ความรู้ในหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้	3.87	0.77	4.46	.001	3.85	0.84
1.4 ใช้กระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง	3.85	0.74	4.38	.001	3.82	0.92

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
1.5 คณาจารย์นำความรู้ที่ได้จากการไปทำงานกับชุมชนและท้องถิ่นมาเขียนเป็นเอกสาร ตำรา และนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	3.95	0.83	5.03	.001	3.90	0.79
1.6 สร้างกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้กระบวนการ Localization เช่น การใช้ข้อมูลพื้นฐานจากชุมชนและท้องถิ่น การใช้คนในท้องถิ่น จนนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือการจัดกิจกรรมหรือโครงการ เป็นต้น	4.04	0.66	7.74	.001	4.03	0.75
2. ด้านกระบวนการวิจัย						
2.1 เน้นกระบวนการวิจัยท้องถิ่น เลือกประเด็นโจทย์วิจัยที่คนในชุมชนท้องถิ่นต้องการจะค้นหาคำตอบร่วมกัน โดยงานวิจัยต้องมีลักษณะที่เห็นผลเร็ว การนำไปใช้ประโยชน์มูลค่าของการดำเนินงานต้องไม่สูงนักและขั้นตอนวิธีการที่ไม่ซับซ้อน เน้นอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปลอดภัย	4.00	0.66	7.09	.001	3.99	0.92
2.2 มีคนในชุมชนท้องถิ่นร่วมเป็นนักวิจัยและร่วมในกระบวนการวิจัยเพื่อค้นคว้าหาคำตอบ	4.03	0.62	8.09	.001	4.04	0.69
2.3 เน้นการศึกษาวิจัยหรือสร้างนวัตกรรมที่แสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐานและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทาง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน	3.96	0.66	6.47	.001	3.94	0.77

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
2.4 ลักษณะงานวิจัยที่ทำเป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ใน 2 รูปแบบ คือ 1) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ที่มุ่งเน้นให้ชาวบ้านใช้งานวิจัยเป็นเครื่องมือตามแนวคิดและวิธีการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ทั้งในเชิงเนื้อหาและกระบวนการ ภายใต้หลักการว่า “เป็นปัญหาของชาวบ้าน ชาวบ้าน เป็นที่วิจัย และมีปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหา” และ 2) การวิจัยเพื่อสร้างทางเลือกของท้องถิ่น ซึ่งจะเสนอทางเลือกให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการและศักยภาพของท้องถิ่น	3.85	0.74	4.38	.001	3.82	0.92
2.5 การทำวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน การบริการวิชาการ มีการบูรณาการข้ามศาสตร์ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือการสร้างหลักสูตรใหม่ๆ	4.04	0.61	8.39	.001	4.08	0.77
2.6 เน้นผลผลิตงานวิจัยที่ “กินได้” กล่าวคือ ก่อให้เกิดการผสมผสานความรู้ใหม่ เทคโนโลยีชาวบ้าน ภูมิปัญญาเพื่อเพิ่มคุณค่า/มูลค่าให้กับท้องถิ่น ทั้งนี้จะเป็นการยกระดับทั้งคุณภาพชีวิตและรายได้ ขจัดความหิวโหยและยากจนให้กับคนในพื้นที่ได้รับผลประโยชน์นั่นเอง	4.10	0.68	8.29	.001	4.06	0.94
2.7 การศึกษาวิจัยเพื่อการส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติการกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	4.03	0.62	8.09	.001	4.05	0.77

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
3. ด้านกระบวนการบริการวิชาการ 3.1 ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ที่ได้กำหนดขึ้น ดำเนินการประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูล ให้ความรู้แบ่งปันความรู้และความเชี่ยวชาญกันระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่น ทั้งในและต่าง	4.25	0.71	10.07	.001	4.17	0.75
3.2 มีโครงการบริการวิชาการที่มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิต อันเป็นพื้นฐานสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีส่วนร่วมในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง	4.01	0.67	7.16	.001	4.05	0.77
3.3 คณาจารย์ นักศึกษาและบุคลากร บูรณาการงานในหน้าที่ไม่ว่าจะเป็น การสอน การเรียน การวิจัย ไปให้บริการกับชุมชน เป็นการเอาความรู้ที่มหาวิทยาลัยมีไปเติมให้กับชุมชน และเป็นการเรียนรู้ปัญหาและหาความรู้ใหม่จากการบริการวิชาการในชุมชน	4.02	0.78	6.26	.001	4.04	0.88
3.4 การบริการวิชาการจะเน้นไปที่การเพิ่มมูลค่า/และคุณค่าให้กับทรัพยากร สินค้า อาชีพ วิถีชีวิต ในชุมชน โดยการสร้างเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน และบุคลากรในชุมชนมาเป็นผู้สอน เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ตามที่ชุมชนต้องการ	3.96	0.69	6.17	.001	3.94	0.77

ตาราง 4 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
3.5 ผสมผสานสร้างความร่วมมือโดยการเป็นหุ้นส่วนกับชุมชน วิชาทกิจชุมชน และหน่วยงานอื่นๆ คิดค้นแสวงหาแนวทางร่วมกัน โดยคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยจะมีบทบาทในการให้ความรู้ทักษะ และความรู้แบบแฝงฝัง (Tacit knowledge) อันเกิดจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนมาอย่างยาวนาน	4.01	0.67	7.16	.001	4.09	0.76

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่ารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 5 ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เทียบกับเกณฑ์ (3.51)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
4. ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	4.00	0.65	7.27	.001	4.03	0.76
4.1 ผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญ ประกาศเป็นนโยบาย มีแผนการดำเนินงานและเป้าหมาย และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงานอย่างชัดเจน	4.05	0.54	9.63	.001	4.08	0.65
4.2 ตั้งคณะทำงานและบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	4.14	0.57	10.70	.001	4.00	0.66
4.3 การให้ความสำคัญกับการสร้างระบบนิเวศการทำงาน (Ecosystem) ที่ดี โดยเน้นระบบที่มีความเกี่ยวข้องกันและการเชื่อมโยงและเกื้อกูลซึ่งกันและกันของทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัย	4.15	0.59	10.41	.001	4.04	0.61
4.4 การมอบหมายผู้รับผิดชอบศึกษาเกณฑ์ที่วัดความสำเร็จเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างลุ่มลึก	4.02	0.61	8.04	.001	4.03	0.62
4.5 วิเคราะห์ข้อมูลงานต่างๆ ทั้งจากโครงการวิจัยและโครงการบริการวิชาการที่มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ควบคู่กับการพัฒนาโจทย์ใหม่เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปด้วย						

ตาราง 5 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
4.6 มีวิธีการ “กวาดต้อนและคัดเลือก” “การนำเข้าข้อมูล” “การคัดสรร” จากการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ชัดเจน โดดเด่น และเป็นรูปธรรมที่สุด เพื่อผลส่งข้อมูล (Submit) ไปยังการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education)	4.09	0.53	10.49	.001	4.25	0.71
4.7 ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกัน มีอุดมการณ์เดียวกันเพื่อเป้าหมายเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หรือที่เรียกว่า การทำงานในเชิงอาสาสมัครร่วมมือ (Collaborative Volunteer)	4.10	0.58	9.80	.001	4.01	0.67
4.8 มีขั้นตอนการประเมินผลติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุง เสริมสร้างความเข้มแข็งการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในรอบปีต่อไป	4.02	0.61	8.04	.001	4.00	0.66

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่ารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 6 ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success) เทียบกับเกณฑ์ (3.51)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success)	4.02	0.68	7.23	.001	4.11	0.72
1. ผู้รับผิดชอบและผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษค่อนข้างดี รวมทั้งจะต้องเข้าใจหลักสำคัญของตัวชี้วัดและเกณฑ์การจัดอันดับเป็นอย่างดีด้วย						
2. เป็นการทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มาจากหลากหลายหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือที่ดี การทำงานเป็นทีม	4.10	0.65	8.71	.001	4.15	0.65
3. มีระบบการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลที่ดี ใช้ระบบสารสนเทศมาช่วยในการดำเนินงาน เพื่อให้การทำงานเป็นระบบมากขึ้น	4.12	0.51	11.46	.001	4.15	0.65
4. การดำเนินงานทำให้ทราบถึงจุดอ่อนในการทำงานของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติมให้มากขึ้น และต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยไม่ได้นำผลการจัดอันดับ (Rankings) มาเป็นตัวตั้งไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงาน	4.10	0.59	9.49	.001	4.18	0.55

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่ารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success) ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 7 ตารางแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านผลลัพธ์และผลกระทบเทียบกับเกณฑ์ (3.51)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
ด้านผลลัพธ์และผลกระทบ	4.27	0.60	12.28	.001	4.14	0.57
1. ผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน นักศึกษาได้เรียนรู้ลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาหรือโครงการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น นักศึกษารับรู้และรับทราบด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์ มีความภาคภูมิใจ จนนำไปสู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) เกิดผลจากการดำเนินการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วประกอบอาชีพได้และมีงานทำ มหาวิทยาลัยสามารถใช้ประโยชน์จากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาว่าจะมาช่วยกันพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และการพัฒนาท้องถิ่น						
2. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร มีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจกับการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น และร่วมกันกำหนดเป้าหมายแผนพัฒนา สร้างผลงานทางวิชาการ จัดทำโครงการบริการทางวิชาการเพื่อทำให้มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับให้มากขึ้น ตลอดจนได้รับโอกาสในการขับเคลื่อนสิ่งใหม่ ได้เครือข่ายความร่วมมือ ประสบการณ์การเรียนรู้สิ่งใหม่ และมีความสุขกับการทำงานในมหาวิทยาลัย	4.37	0.62	13.21	.001	4.15	0.59

ตาราง 7 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินงาน	n = 81					
	ระดับความเหมาะสม				ระดับความเป็นไปได้	
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.
3. ผลที่เกิดขึ้นกับชุมชน ชุมชนได้รับการพัฒนาโดยใช้ความรู้และเทคนิคทางวิชาการจากคณาจารย์นักวิจัย และนักวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ลงไปพัฒนาพื้นที่อย่างใกล้ชิด ชาวบ้านประชาชนรอบข้างมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผลผลิตของชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานจนทำให้เกิดเป็นรายได้ ผลจากการทำงานกับชุมชนอย่างหนักของมหาวิทยาลัยราชภัฏทำให้ชุมชนได้รับผลจากการมุ่งพัฒนาเพื่อความยั่งยืนของมหาวิทยาลัยที่มีเป้าหมายชัดเจน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น และครอบคลุมในหลายมิติของความเจริญของชุมชน ช่วยลดความเหลื่อมล้ำ เกิดพลังการมีส่วนร่วม เกิดภาคีเครือข่ายเพื่อความยั่งยืน	4.18	0.61	10.61	.001	4.10	0.58
4. ผลที่เกิดขึ้นกับสถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏมีชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น มีโอกาสในการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนจากทุกภาคส่วน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี การสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และได้โอกาสเรียนรู้จากมหาวิทยาลัยชั้นนำอื่นๆ เกิดแนวปฏิบัติที่ดีในการขับเคลื่อนเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	4.04	0.69	7.37	.001	4.02	0.61

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้ตอบเห็นว่รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านผลลัพธ์และผลกระทบ ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระยะที่ 4 ผลการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดี หรือคณบดี ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับและดูแลด้านนโยบายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และผู้เคยดำรงตำแหน่งหรือปัจจุบันดำรงตำแหน่งคณบดี โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) และนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1 ด้านการผลิตบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน

1.1.1 มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตร ให้เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-Based Education) เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ได้ผลผลิตที่ตรงและเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ

1.1.2 มหาวิทยาลัยควรพิจารณาแสวงหาแนวทางในการสร้างการผลิตบัณฑิตที่ตอบโจทย์ความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน สังคม ประเทศ และอยู่ในวิสัยที่สถาบันสามารถต่อยอดหรือปรับเปลี่ยนจากสาขาวิชาเดิมได้ เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาให้มีส่วนในการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศให้ทัดเทียมสากล

1.1.3 มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบและกลไกในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาให้บรรลุผลการประเมินตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มหาวิทยาลัยที่กำหนด

1.1.4 มหาวิทยาลัยควรพัฒนาแนวทางการขับเคลื่อน และผลักดันการดำเนินงานตามพันธกิจต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกระแสโลกปัจจุบันที่ตื่นตัวในเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการการดำเนินงานทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.1.5 มหาวิทยาลัยควรพัฒนาวางแผนทางการยกระดับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการที่มุ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มหาวิทยาลัยที่กำหนดทั้งของอาจารย์ บุคลากร นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกในระดับชาติและนานาชาติ และกำหนดอัตราส่วนของแหล่งตีพิมพ์ที่เป็นแหล่งภายนอกกับแหล่งภายในของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.1.6 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการผลิตและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรโดยมุ่งเน้นตามกลยุทธ์ ปรับปรุงหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและท้องถิ่น เพิ่มสมรรถนะอาจารย์และบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ มีการบ่มเพาะนักศึกษาให้สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.2 ด้านการวิจัย

1.2.1 มหาวิทยาลัยควรกำหนดจุดเน้นด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่โดดเด่นที่ตอบโจทย์เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงทรัพยากรพื้นฐาน และความต้องการของท้องถิ่น โดยใช้ความเข้มแข็งทางวิชาการเป็นหลักในการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.2.2 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินการเพื่อให้ผลลัพธ์ในด้านสัดส่วนผลงานวิจัย และผลงานสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่มีความสอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัย และตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้มีผลการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสามารถรักษาแนวโน้มการขับเคลื่อนพันธกิจที่ดีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.2.3 มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และงานวิจัยที่เชื่อมโยงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความโดดเด่นของสถาบัน โดยส่งเสริมสนับสนุนอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความชำนาญ และควรส่งเสริมงานวิจัยเฉพาะทางที่มุ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างความโดดเด่นของมหาวิทยาลัย และส่งเสริมการสร้างงานวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีผลงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นศูนย์กลางเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

1.2.4 มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ นักวิจัย บุคลากรมีศักยภาพด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม มีความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับ มีศักยภาพในการขอรับทุนขนาดใหญ่และได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ และนานาชาติ จึงควรวางแผนทางการต่อยอดงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริม พัฒนาให้นักศึกษาเรียนรู้ และสามารถร่วมสร้างสรรค์งานนวัตกรรมที่มีคุณค่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์และสร้างชื่อเสียงด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นที่ยอมรับของสังคม ประเทศ และนานาชาติ

1.2.5 มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม สนับสนุนให้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปต่อยอดเป็นนวัตกรรมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่น สังคม และประเทศได้ และควรวางแผนทางการส่งเสริม และพัฒนากระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจเพื่อสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยในด้านผลงานวิจัยเชิงประยุกต์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้มีการจดทะเบียนผลงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ การจดสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ อนุสิทธิบัตร เป็นต้น

1.2.6 มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประเมินการดำเนินงานตามพันธกิจด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีความครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลกระทบที่เกิดขึ้น และการสร้างคุณค่า เพื่อแสดงถึงความสำเร็จและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ

1.3 ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

1.3.1 มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประชาสัมพันธ์ และเพิ่มช่องทางการสื่อสาร เผยแพร่งานบริการวิชาการในมิติต่างๆ ตามบริบทเชิงพื้นที่ที่มีความโดดเด่น ทันสมัย และครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้สาธารณชนรับรู้ รับทราบผลลัพธ์การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

1.3.2 มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม สนับสนุนโครงการบริการวิชาการที่โดดเด่นและมีคุณค่า สอดคล้องต่อเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาท้องถิ่นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคมในวงกว้างและเห็นเป็นรูปธรรม

1.3.3 มหาวิทยาลัยควรนำผลการบริการวิชาการที่สามารถสร้างคุณค่าแก่ผู้รับบริการ ชุมชน และสังคมได้ มีการจัดการความรู้และการถอดแนวปฏิบัติที่ดีของการดำเนินการก่อให้เกิดการเรียนรู้ และมีการนำไป บูรณาการเรียนการสอนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3.4 มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ได้นำ ความรู้และประสบการณ์ตามความเชี่ยวชาญ ผลงานวิจัย และนวัตกรรมที่มาใช้ประกอบการบริการวิชาการเพื่อ การพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างผลกระทบเชิงบวกสร้างคุณค่าแก่ประชาชน ชุมชน และสังคมที่มากขึ้น

1.3.5 มหาวิทยาลัยมีโครงการบริการวิชาการที่มีความโดดเด่นและมีคุณค่าหลายโครงการ จึงควรจัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้การพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเป็น ต้นแบบด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3.6 มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประเมินงานบริการวิชาการในมิติต่าง ๆ ที่ตอบสนอง พันธกิจการพัฒนาที่ยั่งยืนให้มีความครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ที่สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของโครงการ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และการสร้างคุณค่า เพื่อแสดงถึงความสำเร็จของโครงการและ กิจกรรมต่างๆ

1.3.7 มหาวิทยาลัยควรขยายผลของระบบและกลไกการบริการวิชาการให้ครอบคลุมโครงการ ที่มีความสำคัญและโครงการที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็ว และบุคลากรของ มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญลงสู่ปฏิบัติและขยายผลของระบบและกลไกในการบริหารจัดการโครงการ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4 ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1.4.1 มหาวิทยาลัยควรทบทวนกระบวนการจัดทำแผน โครงการและกิจกรรมด้านการทํานุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม โดยอาจบูรณาการร่วมกับพันธกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อบรรลุเป้าหมายพัฒนา ที่ยั่งยืน โดยเฉพาะในเรื่อง วัตถุประสงค์ เกณฑ์การวัด เครื่องมือการวัด และการประเมินผล ให้มีความสัมพันธ์กัน พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตามให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

1.4.2 มหาวิทยาลัยควรมีแผนการบูรณาการพันธกิจด้านศิลปวัฒนธรรมกับพันธกิจอื่น ๆ ให้ชัดเจน ซึ่งอาจบูรณาการกับพันธกิจด้านการบริการวิชาการ โดยการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนาและ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่เป้าหมายของการบริการเพื่อทำให้เกิดผลกระทบต่อท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ให้ชัดเจนขึ้น

1.4.3 มหาวิทยาลัยควรวางแผนการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมที่จะต่อยอดสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ในอนาคต เพื่อให้การดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมไม่ใช่เป็นต้นทุนของมหาวิทยาลัยแต่เป็นหนึ่งหน่วยธุรกิจ ที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัยได้ในอนาคต

1.4.4 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการพัฒนากลยุทธ์ในการสนับสนุนขยายผลพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และเผยแพร่หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาตามแนวทางพระราชดำริไปพัฒนาชุมชน มีการกำหนดเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามต่าง ๆ ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทเฉพาะพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

1.4.5 มหาวิทยาลัยควรใช้บริบทเชิงพื้นที่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมนิยมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่นตามที่ตั้งของมหาวิทยาลัย เพื่อวางแผน ออกแบบ สร้างสรรค์ และต่อยอดเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ออกแบบและเป็นที่แห่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.4.6 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการบูรณาการดำเนินงานร่วมกับพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ ประชาชนชาวบ้าน เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4.7 มหาวิทยาลัยควรกำหนดผู้รับผิดชอบหลัก ในรูปแบบคณะกรรมการดำเนินงานหรือหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการทำหน้าที่ประสานงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อวางแผน กำกับ ติดตาม และประเมินผล และวางแผนทางการสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5 ด้านการบริหารจัดการ

1.5.1 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการจัดทำแผนพัฒนาฯ และแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยโดยบูรณาการแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ มีทิศทางด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเพื่อส่งผลให้เกิดความร่วมมือระดับหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัยเพื่อร่วมกันยกระดับการใช้ทรัพยากรพื้นถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.5.2 มหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเพื่อการดำเนินงานในแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการประชุมชี้แจงและสั่งการโดยผู้บริหาร/คณะกรรมการเพื่อติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

1.5.3 มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาการ วิชาชีพ และมีคุณวุฒิปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้น โดยวิเคราะห์อัตรากำลังให้สอดคล้องกับการแผนพัฒนาฯ มหาวิทยาลัยในอนาคตเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5.4 มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการให้ครอบคลุมพันธกิจด้านการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถาบันและทันต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และควรยกระดับเทคโนโลยี อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

1.5.5 มหาวิทยาลัยควรวางระบบ และกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีระบบการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และนำผลการประเมินมากำหนดแผนพัฒนาที่ยั่งยืนทุกปีการศึกษา

1.5.6 มหาวิทยาลัยควรพิจารณาวางแผนเพิ่มช่องทางการสื่อสารพันธกิจด้านการขับเคลื่อน การดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถาบันที่หลากหลายระหว่างสถาบันกับนักศึกษา ศิษย์เก่า และสาธารณชนให้ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์

2. ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.1 มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญ และความโดดเด่นทางวิชาการ วิชาชีพที่ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบริบทของ สถาบัน นำมากำหนดยุทธศาสตร์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อสามารถชี้นำสังคม

2.2 มหาวิทยาลัยควรพิจารณาเลือกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เหมาะสม สอดคล้องกับ ศักยภาพและการพัฒนาระบบปฏิบัติการตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ตลอดจนโอกาสและความท้าทาย เชิงกลยุทธ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ฉบับสั้น

2.3 มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาที่ยั่งยืน กำหนดประเด็น ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ค่าเป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จเพื่อใช้ในการประเมินแผนงาน โครงการ ควรพิจารณาให้ครอบคลุมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่ตรงตามสภาพจริงของวัตถุประสงค์ในแต่ละ แผนงาน/โครงการ ทั้งนี้ ควรพิจารณาความเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์กับนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งของมหาวิทยาลัย และเครือข่ายมหาวิทยาลัย เพื่อนำไปสู่การประเมินผลความสำเร็จที่ตอบสนองนโยบาย การพัฒนาที่ยั่งยืนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.4 มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับพันธกิจในการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ การวิจัย และการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษา เพื่อสอดคล้องกับนโยบาย ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อ ความทันสมัย โดยสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่ก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์จังหวัด

2.5 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน และส่งเสริมให้ ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน สามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งอย่างเป็น รูปธรรม เพื่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างแก่ท้องถิ่น สังคม และประเทศ เพื่อรองรับโอกาสและ ความท้าทายในอนาคต

2.6 มหาวิทยาลัยควรทบทวนกระบวนการประเมินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ให้มี ความครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ กิจกรรม และยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของ มหาวิทยาลัยตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นและการสร้างคุณค่า

3. ข้อเสนอแนะต่อคณะวิชา มหาวิทยาลัย หน่วยงานต้นสังกัด และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.1 ข้อเสนอแนะต่อคณะวิชา

3.1.1 มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร โดยบูรณาการมาตรฐานสากล หรือมาตรฐานทางวิชาชีพเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้เกิดการยอมรับในระดับชาติ นานาชาติ และควรให้ ความสำคัญกับการสร้างหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น และทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

3.1.2 มหาวิทยาลัยควรเปิดหลักสูตรใหม่ บูรณาการหลักสูตร และ/หรือหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรฝึกในสาขาที่เป็นที่ต้องการของกลุ่มเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยอาจพิจารณารับนักศึกษาในกลุ่มที่แตกต่างออกไปจากเดิม

3.1.3 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผลลัพธ์ในด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเชื่อมโยงสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนความพึงพอใจต่อทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และผลการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

3.1.4 มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ข้อมูล และหากเป็นไปได้ในการส่งเสริมการดำเนินการเพื่อให้ผลลัพธ์ด้านคุณภาพของงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาในระดับชาติหรือนานาชาติ เพื่อให้นักวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ซึ่งเป็นผลงานที่เกิดความรู้ใหม่ เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ และมีผลการดำเนินตอบสนองการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.1.5 มหาวิทยาลัยควรมีความสอบถามความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาเป็นระยะเพื่อนำความต้องการและความคาดหวังมากำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา คณะวิชา รายบุคคล การดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและมีความพึงพอใจต่อการการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

3.1.6 มหาวิทยาลัยควรมีการกำกับติดตามการดำเนินการตามแผนพัฒนาอาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง ควรมีมาตรการส่งเสริมและจูงใจเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2 ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.2.1 มหาวิทยาลัยควรใช้หลักการ แนวคิดของการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงาน Frameworks การพัฒนาตามภูมิสังคม โดยใช้วิชาการเป็นฐาน เพื่อเป็นการเติมเต็มการทำงานเชิงพื้นที่ และการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย

3.2.2 สภามหาวิทยาลัยควรนำกรอบวิธีคิดของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) มาเป็นหลักสำคัญในการกำหนดทิศทาง นโยบาย เพื่อกำกับ ติดตามการดำเนินงาน และการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2.3 มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีโครงสร้างการบริหารงานให้เหมาะสมกับการเป็นมหาวิทยาลัยพัฒนาท้องถิ่น โดยมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบหลัก และมีคณะกรรมการกำหนดทิศทาง แนวทาง กลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อกำหนดนโยบาย จัดทำแผนกลยุทธ์ กระบวนการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เกิดผลลัพธ์ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2.4 มหาวิทยาลัยควรจัดสรรจัดงบประมาณสนับสนุนโครงการ กิจกรรมตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้สามารถนำไปขยายผลสนับสนุนให้ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นวงกว้างยิ่งขึ้น เพื่อเป็นต้นแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนตามบริบทเชิงพื้นที่ ท้องถิ่น

3.2.5 มหาวิทยาลัยควรวางแผนการทำงานแบบการเรียนรู้เชิงรุกแบบสหสาขาวิชาชีพ (Multidisciplinary Active learning) เพื่อการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งหลักสูตร คณะ และการบริหารจัดการเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2.6 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการประเมินผลลัพธ์การดำเนินการ โดยพัฒนากระบวนการประเมินผลการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน สนับสนุนให้ท้องถิ่น ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพ รองรับโอกาสและความท้าทายในอนาคตให้มีความครอบคลุมมากขึ้น

3.3 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต้นสังกัด

3.3.1 หน่วยงานต้นสังกัดทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานตามพันธกิจ และยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

3.3.2 หน่วยงานต้นสังกัดควรส่งเสริมสนับสนุนการต่อยอดผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์สู่นวัตกรรม และโครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่โดดเด่นของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สังคมและประเทศ

3.3.3 หน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนงบประมาณตามพันธกิจทุกด้าน เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาขับเคลื่อนตอบสนองวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยพันธกิจสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ สร้างคุณค่าเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.3.4 หน่วยงานต้นสังกัดควรเป็นศูนย์กลางในการประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นที่ตอบโจทย์การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่ครอบคลุมตามพันธกิจ และแหล่งเรียนรู้การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ประจักษ์แก่สาธารณชน

3.3.5 หน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนปัจจัยอื่นๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาของบุคลากร การจัดโครงการอบรมสัมมนา การจัดการความรู้ การใช้ฐานข้อมูลวิจัยร่วมกัน เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้แบบครบวงจรเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.3.6 หน่วยงานต้นสังกัดควรพิจารณาทบทวนสวัสดิการต่างๆ แก่บุคลากรที่เป็นต้นแบบการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจ และแรงจูงใจในการทำงาน และสนับสนุนกิจกรรม โครงการเพื่อให้ผู้บริหารและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาดูงานด้านการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนพันธกิจการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง

3.4 ข้อเสนอแนะต่อภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

3.4.1 มหาวิทยาลัยควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประสานความร่วมมือจากท้องถิ่น ชุมชน องค์กรภายนอก สถานประกอบการในการสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา การจัดกิจกรรม โครงการ ทั้งเป็นที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะ ร่วมกิจกรรม ให้การสนับสนุนงบประมาณ และสามารถออกไปเรียนรู้จากประสบการณ์ จากหน่วยงานต่างๆ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

3.4.2 มหาวิทยาลัยควรสร้างเครือข่ายการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานด้านวิชาการของอาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาอันจะทำให้มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพิ่มมากขึ้น

3.4.3 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายและตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน ร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั้งในระดับจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรระดับตำบล โรงเรียน เครือข่าย ผู้ประกอบการในจังหวัด เป็นเครือข่ายที่มั่นคงและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

3.4.4 มหาวิทยาลัยควรกำหนดผู้รับผิดชอบ/หน่วยงานกลางคณะกรรมการเพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายให้เกิดความร่วมมือเชิงพื้นที่ทั้งในระดับหน่วยงานและชุมชนที่สามารถขอทุนวิจัยทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนได้เพิ่มขึ้น

3.4.5 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยนำนโยบายการขับเคลื่อนประเทศตามเขตพื้นที่ ซึ่งเป็นโอกาสให้มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของจังหวัด ของท้องถิ่น สามารถเป็นที่พึ่งของจังหวัดและชุมชนได้โดยตรง ซึ่งสามารถพัฒนาเขตพื้นที่ร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อนำไปสู่การเป็นแหล่งพัฒนาหลายด้านตามบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อตอบสนองการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรพื้นที่ให้เกิดคุณภาพสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้

3.4.6 มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการกำกับ ติดตาม พัฒนาระบบการประเมินงานทางการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง และควรขยายผลการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อความต่อเนื่อง ยั่งยืน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

❖ ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
3. เพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
4. เพื่อให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นการศึกษาแบบผสมผสานหรือ Mixed Methods Research แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ระยะ

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 1 โดยใช้การสัมภาษณ์ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ ประธานสโมสรนักศึกษา ตัวแทนนักศึกษา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยมีคุณสมบัติและจำนวนตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

สำหรับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 2 โดยใช้การสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิทางการอุดมศึกษา รวมจำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 3 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 โดยใช้การสนทนากลุ่ม ประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือรองอธิการบดีและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมจำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ และกลุ่มที่ 2

ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยผู้บริหาร คณาจารย์ ประธานสโมสรนักศึกษา นักศึกษา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่งรวมจำนวนทั้งสิ้น 81 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

สำหรับผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อ 4 โดยการสัมภาษณ์ประกอบด้วย ผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิการบดี ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับและดูแลด้านนโยบาย การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม และเคยดำรงตำแหน่งหรือปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี หรือ คณบดี รวมจำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 2) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 3) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำเนินการพัฒนาแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 4) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.928 และ 5) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีทฤษฎีฐานราก (Grounded Theory) ทั้งนี้เป็นการใช้วิธีการ (Method) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้น โดยมิได้มุ่งสร้างทฤษฎี การวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (One-Sample t-test)

❖ สรุปผลการวิจัย

1. แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผล ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาและ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ล้วนมีเป้าหมายสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมา อย่างยาวนาน ได้เน้นย้ำและให้ความสำคัญกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 7 ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้เกิดการดำเนินงานร่วมกับชุมชนต่างๆ โดยเริ่มต้นจากภารกิจ การจัดการเรียนการสอนควบคู่ไปการพัฒนาชุมชน การถ่ายทอดองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่จำเป็นต่อการพัฒนา และการแก้ปัญหาชุมชนท้องถิ่น การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรทำการศึกษาวิจัยเชิงพื้นที่ เพื่อตอบสนอง

ความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นเน้นการบูรณาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และบริการชุมชน รวมถึงการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย แนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พบว่า

บริบท ที่สำคัญคือ การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน มีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี

ปัจจัยนำเข้า ที่มีความชัดเจนที่สุดก็คือการที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 7 อย่างชัดเจนที่ระบุว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลัง ปัญญาของแผ่นดิน พื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู” และยังได้น้อมนำพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ที่แม่นยำ ทุ่มเท เสียสละ และทำงานเป็นทีม มุ่งเน้นที่นำเสนอข้อมูลการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการวิจัยและพันธกิจด้านการบริการวิชาการเป็นหลักเพื่อดำเนินการไปสู่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการตั้งคณะกรรมการชุดต่าง ๆ และมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน และผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏล้วนมีความสนใจและมีบทบาทสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

กระบวนการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จนนำไปสู่การเป็นแนวปฏิบัติที่ดีพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง จะมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบโดยตรง การจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ การตั้งคณะทำงานทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยหน่วยงานภายในที่มีบทบาทสำคัญในการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย งานวิเทศสัมพันธ์ งานประชาสัมพันธ์ งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนคณะวิชาต่าง ๆ โดยจะมีหน่วยงานหลักที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดขึ้นทำหน้าที่ในการจัดเก็บรวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ยังพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรที่ใกล้ชิดกันทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานแบบไม่เป็นทางการ เกิดการรวมตัวกันในรูปแบบอุดมการณ์เดียวกันเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หรือที่เรียกว่า **การทำงานในเชิงอาสาสมัครร่วมมือ (Collaborative Volunteer)** นอกจากนี้ยังพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง มีการดำเนินงานการจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น

- **การจัดสภาพแวดล้อมทางด้านการศึกษา** การมีหลักสูตรการเรียนการสอนและรายวิชาที่เกี่ยวกับช่องกับความยั่งยืน รวมถึงจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความยั่งยืนทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

- **การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ** มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ส่งเสริมสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ตอบสนอง SDGs ด้านต่าง ๆ เช่น การปลูกต้นไม้ การจัดการขยะ นโยบายการประหยัดไฟฟ้าและพลังงานทดแทน การบริหารจัดการน้ำ โครงการมหาวิทยาลัยสีเขียว เป็นต้น

- **การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำงานของบุคลากร** เพื่อให้เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ให้การสนับสนุนทั้ง 4 พันธกิจ มีการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน รวมถึงการดำเนินการตามนโยบายและประกาศต่างๆ ที่ตอบสนองตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้

ผลลัพธ์การดำเนินงานและผลกระทบที่เกิดขึ้น สามารถจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1) **ด้านบุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง** อาทิ ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน เกิดการรับรู้ มีความเข้าใจ และเกิดการยอมรับกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยของที่จะไปควบคู่กับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ให้เกิดกับชุมชน

2) **ด้านการทำงาน** เกิดการบูรณาการการทำงานของคนวิชา หน่วยงาน และมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เช่น การทำโครงการบริการวิชาการร่วมกัน การส่งข้อมูลพื้นฐานการทำงานเพื่อวิเคราะห์การทำงาน โดยมีสำนักวิจัยและพัฒนาเป็นตัวกลางในการให้ข้อมูลเพื่อนำไปเป็นโจทย์การพัฒนาความยั่งยืนในพื้นที่

3) **ด้านบรรยากาศของมหาวิทยาลัย** มหาวิทยาลัยได้พัฒนาสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ เพื่อให้เกิดการให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น การจัดสภาพแวดล้อมทางวิชาการเพื่อให้เกิดการพูดคุยทั้งในรูปแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกัน มีการจัดช่องทางพูดคุยเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ภายในมหาวิทยาลัย การเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัยในทุกมิติเป็น Partnership ในการทำงาน

4) **ด้านองค์ความรู้** ในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น จึงทำให้เกิดองค์ความรู้ในการทำงานด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตามเป้าหมายทั้ง 17 ด้าน มีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการทำงานไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ การแก้ปัญหา การแสวงหาหนทางใหม่ นอกจากนี้การทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ยังส่งผลทำให้เกิดการกำหนดโจทย์การทำงานใหม่ๆ ตามมามากมายในพื้นที่ ซึ่งก็จะนำไปสู่การกำหนดประเด็นการวิจัย การทำโครงการบริการวิชาการให้กับคณะวิชาและคณาจารย์ได้ต่อไป

5) **ด้านชุมชนและการสร้างภาคีเครือข่าย** การทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ส่งผลทำให้เกิดการทำงานและประสานงานร่วมมือกันกับชุมชน การสร้างภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก เกิดการสื่อสารกับชุมชน ชุมชนให้การยอมรับมากยิ่งขึ้น ชุมชนมีความต้องการให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง เข้ามาช่วยเหลือและ มีบทบาทในการให้คำแนะนำเชิงวิชาการ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ลงมือทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างโอกาสสร้างรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน จึงทำให้เกิดความร่วมมือกันไว้วางใจกันอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จนทำให้ผู้ปกครองเชื่อมั่นที่จะส่งบุตรหลานมาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งมากขึ้น

ปัจจัยความสำเร็จ จากการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อ การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง พบว่า ปัจจัยความสำเร็จมาจาก

1) มีผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และนำสู่การปฏิบัติ ผลักดันผ่านการบริหารส่วนต่าง ๆ ภายใน มหาวิทยาลัย “การวางเป้าหมายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างชัดเจน” กำหนดเป็น วาระสำคัญของการดำเนินงานและกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

2) มีการกำหนดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน นำทีมโดยผู้บริหารสูงสุดของมหาวิทยาลัยคือ อธิการบดี มอบนโยบายและมอบหมายให้รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย

3) มีการพัฒนาระบบการทำงานอย่างต่อเนื่องและการบูรณาการการดำเนินการตามเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนมีฐานมาจากพันธกิจที่มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งดำเนินการอยู่แล้วตามแผนปฏิบัติราชการ

4) มีการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วน เป็นการทำงานร่วมกันของ ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

5) มีการประเมินผลลัพธ์การดำเนินงานร่วมกัน เพื่อควบคุม ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน ทำให้ทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามในการทำงานของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติม ให้มากขึ้น

6) มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน มีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี

7) มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเก็บข้อมูล เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการนำข้อมูลมาใช้ในกระบวนการทำงานเพื่อการตัดสินใจ ทำให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็ว น่าเชื่อถือ และนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการทำงานให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้รวดเร็วและแม่นยำ

2. แนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผล ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีเป้าหมายสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมา อย่างยาวนาน นับเนื่องมาแต่การเป็นโรงเรียนฝึกหัดครู วิทยาลัยครู และสถาบันราชภัฏที่กระจายตัวอยู่ใน หลายจังหวัดทั่วทุกภูมิภาค และเมื่อยกฐานะมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏก็ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 7 ทำให้บทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะแตกต่างออกไปจากมหาวิทยาลัยในลักษณะอื่น กล่าวคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏจะมีความเชี่ยวชาญ โดดเด่น และมีสัมพันธ์อันดีกับชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1) แนวทางในการจัดสภาพบริบทให้เอื้อต่อการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.1) การสร้างบรรยากาศและความเข้าใจทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรว่า เป้าหมาย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ เป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นนั้นสามารถตอบโจทย์ของเป้าหมายความยั่งยืนได้

และการนำเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็นกรอบเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนภารกิจทั้ง 8 ประการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในงานพัฒนาท้องถิ่นได้เช่นกัน

1.2) การศึกษาและเพิ่มบทบาทของภาคีเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยมากขึ้น เช่น การนำภาคีเครือข่ายมาร่วมกำหนดหลักสูตร และร่วมจัดการเรียนการสอน

2) แนวทางในด้านการพิจารณาปัจจัยนำเข้าไปสู่การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1) ในด้านบุคลากรที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งกับพื้นที่ท้องถิ่นชุมชน จะต้องมีการดึงเอาประสบการณ์ของบุคลากรเหล่านี้ออกมาบูรณาการในภาพรวมของมหาวิทยาลัยให้มากที่สุด ในด้านฝ่ายบริหารจะต้องทำหน้าที่ในการสนับสนุน ส่งเสริม วางเป้าหมายและจัดหางบประมาณให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายให้มากที่สุด ในส่วนของนักศึกษาและประชาชนจะต้องมองให้เป็นคนกลุ่มเดียวกัน เพราะในอนาคตกลุ่มนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเป็นกลุ่มประชาชนที่ต้องการเพิ่มและทบทวนทักษะมากขึ้นเรื่อยๆ

2.2) ด้านการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการบริหารจัดการที่มุ่งเป้าหมายเพื่อท้องถิ่นคือจังหวัดในเขตความรับผิดชอบของตนเองโดยเฉพาะ หมายรวมถึงหลักสูตรที่ตอบสนองตลาดแรงงานในท้องถิ่นจริง ๆ ซึ่งอาจไม่มีความจำเป็นต้องสอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรระดับชาติมากเกินไปนัก

2.3) ในด้านวัสดุอุปกรณ์มหาวิทยาลัยราชภัฏควรที่จะทำการบูรณาการทั้งงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ โดยยึดการพัฒนาท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญ

3) แนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ด้านกระบวนการเรียนการสอน ควรที่จะรักษารูปแบบผสมผสานทั้งในห้องเรียน/ในชุมชนเชิงทฤษฎี/เชิงปฏิบัติ ซึ่งมีชุมชนเป็นฐาน ควรมีการเปิดหลักสูตรใหม่ ๆ ที่ท้องถิ่นต้องการ หากคณาจารย์ไม่มีความรู้ในหลักสูตรใหม่เพียงพอก็ให้ใช้การวิจัยและบริการวิชาการในการเติมความรู้ให้คณาจารย์ **ในด้านกระบวนการวิจัย** เน้นกระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ทำให้งานวิจัย “กินได้” วิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่า/คุณค่าให้กับท้องถิ่นและชุมชน ใช้การวิจัยแก้ปัญหาชาวบ้าน ใช้ผลการแก้ปัญหาชาวบ้านมาเป็นความรู้เพื่อการวิจัยต่อยอดและการเรียนการสอน ในส่วนของ **ด้านกระบวนการบริการวิชาการ** ควรมีแนวทางของการบริการวิชาการเพื่อเติมความรู้ให้กับชุมชนและแลกเปลี่ยนความรู้จากชุมชนมาสู่การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ใช้การแลกเปลี่ยนความรู้สร้างมูลค่าคุณค่าให้ชุมชนและเพิ่มมูลค่า/คุณค่าให้กับนักศึกษาและคณาจารย์ แลกเปลี่ยนวิทยากรระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชนในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี

ในด้านผลลัพธ์ของการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า

- 1) ขอบข่ายการทำงานของมหาวิทยาลัยมีความกว้างขวางมากขึ้น
- 2) บัณฑิตมีความรู้ความเข้าใจและผูกพันกับท้องถิ่นเป็นอย่างดี
- 3) คณาจารย์มีพื้นที่ในการทำงานรู้และเข้าใจปัญหาของชุมชนเป็นที่ไว้วางใจของชุมชน
- 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏมีเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ คือ การผูกติดอยู่กับชุมชน เป็นแกนนำ/

แนวร่วมในการพัฒนาชุมชนทำให้มีพื้นที่ในการทำงานที่ชัดเจนของตนเอง

5) การสร้างหลักสูตรและมาตรฐานหลักสูตรเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มาจากความต้องการของท้องถิ่น

6) เกิดการบูรณาการภูมิปัญญาเทคโนโลยีชาวบ้านและความรู้ทันสมัยเข้าด้วยกัน

3. รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผล ดังนี้

รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทุกด้านและทุกข้อมีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทุกด้านและทุกข้อมีความเป็นไปได้ในการทำไปให้อยู่ในระดับมาก โดยมีส่วนประกอบ ดังนี้

1) หลักการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

2) วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ซึ่งประกอบด้วย

2.1) บริบท จำนวน 5 ข้อ

2.2) ปัจจัยนำเข้า จำนวน 6 ข้อ

2.3) กระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

(1) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน (2) ด้านกระบวนการวิจัย (3) ด้านกระบวนการบริการวิชาการ (4) ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ (5) ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ รวมทั้ง 5 ด้าน มีจำนวน 30 ข้อ

2.5) ผลลัพธ์และผลกระทบ มีจำนวน 4 ข้อ

2.6) แนวคิดใหม่ในการทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีจำนวน 5 ข้อ

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ปรากฏผล ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1) ด้านการผลิตบัณฑิตและการจัดการเรียนการสอน

1.1.1) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตรให้มุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ (Outcome Based Education) เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้ได้ผลผลิตที่ตรงและเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรเป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ

1.1.2) มหาวิทยาลัยควรพิจารณาแสวงหาแนวทางในการสร้างการผลิตบัณฑิตที่ตอบโจทย์ความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน สังคม ประเทศ และอยู่ในวิสัยที่สถาบันสามารถต่อยอดหรือปรับเปลี่ยนจากสาขาวิชาเดิมได้ เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาให้มีส่วนในการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศให้ทัดเทียมสากล

1.1.3) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบและกลไกในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษา
ชั้นในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาให้บรรลุผลการประเมินตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มหาวิทยาลัย
ที่กำหนด

1.1.4) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาแนวทางการขับเคลื่อน และผลักดันการดำเนินงาน
ตามพันธกิจต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกระแสโลกปัจจุบันที่ตื่นตัวในเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการการดำเนินงาน
ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.1.5) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาวางแผนทางการยกระดับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน
วิชาการที่มุ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มหาวิทยาลัยที่กำหนดทั้งของอาจารย์ บุคลากร นักศึกษาระดับปริญญาตรี
ปริญญาโทและปริญญาเอกในระดับชาติและนานาชาติ และกำหนดอัตราส่วนของแหล่งตีพิมพ์ที่เป็นแหล่ง
ภายนอกกับแหล่งภายในของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.1.6) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการผลิตและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรโดยมุ่งเน้น
ตามกลยุทธ์ ปรับปรุงหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและท้องถิ่น เพิ่มสมรรถนะอาจารย์และ
บุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ มีการบ่มเพาะนักศึกษาให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพตอบสนองเป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืน

1.2) ด้านการวิจัย

1.2.1) มหาวิทยาลัยควรกำหนดจุดเน้นด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมที่
โดดเด่น ที่ตอบโจทย์เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงทรัพยากรพื้นที่ และความต้องการของท้องถิ่น
โดยใช้ความเข้มแข็งทางวิชาการเป็นหลักในการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.2.2) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินการเพื่อให้ผลลัพธ์ในด้านสัดส่วนผลงาน
วิจัยและผลงานสร้างสรรค์ นวัตกรรมที่มีความสอดคล้องกับบริบทของมหาวิทยาลัย และตอบโจทย์การพัฒนา
ท้องถิ่น เพื่อให้มีผลการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสามารถรักษา
แนวโน้มการขับเคลื่อนพันธกิจที่ดีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

1.2.3) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญ
เฉพาะด้าน และงานวิจัยที่เชื่อมโยงเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความโดดเด่นของสถาบัน
โดยส่งเสริม สนับสนุนอาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ มีความชำนาญ และควรส่งเสริมงานวิจัยเฉพาะทาง
ที่มุ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างความโดดเด่นของมหาวิทยาลัย และส่งเสริมการสร้างงานวิจัยเพื่อ
การพัฒนาการเรียนการสอนให้มีผลงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นศูนย์กลางเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
ตามความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย

1.2.4) มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ นักวิจัย บุคลากรมีศักยภาพด้านการวิจัย งานสร้างสรรค์
และนวัตกรรม มีความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับ มีศักยภาพในการขอรับทุนขนาดใหญ่และได้รับการอ้างอิงในระดับชาติ
และนานาชาติ จึงควรวางแผนทางการต่อยอดงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริม พัฒนาให้นักศึกษาเรียนรู้
และสามารถร่วมสร้างสรรค์งานนวัตกรรมที่มีคุณค่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์และสร้างชื่อเสียงด้านการพัฒนา
ที่ยั่งยืนเป็นที่ยอมรับของสังคม ประเทศ และนานาชาติ

1.2.5) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม สนับสนุนให้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปต่อยอดเป็นนวัตกรรมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่น สังคม และประเทศได้ และควรวางแผนทางส่งเสริมและพัฒนากระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจเพื่อสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยในด้านผลงานวิจัยเชิงประยุกต์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้มีการจดทะเบียนผลงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ การจดสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ อนุสิทธิบัตร เป็นต้น

1.2.6) มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประเมินการดำเนินงานตามพันธกิจด้านงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีความครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ผลกระทบที่เกิดขึ้น และการสร้างคุณค่า เพื่อแสดงถึงความสำเร็จและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น สังคม และประเทศชาติ

1.3) ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

1.3.1) มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประชาสัมพันธ์ และเพิ่มช่องทางการสื่อสารเผยแพร่งานบริการวิชาการในมิติต่าง ๆ ตามบริบทเชิงพื้นที่ให้มีความโดดเด่น ทันสมัย และครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้สาธารณชนรับรู้ รับทราบผลลัพธ์การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

1.3.2) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม สนับสนุนโครงการบริการวิชาการที่โดดเด่นและมีคุณค่าสนองตอบต่อเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาท้องถิ่นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคมในวงกว้างและเห็นเป็นรูปธรรม

1.3.3) มหาวิทยาลัยควรนำผลการบริการวิชาการที่สามารถสร้างคุณค่าแก่ผู้รับบริการชุมชนและสังคมได้ มีการจัดการความรู้และการถอดแนวปฏิบัติที่ดีของการดำเนินการก่อให้เกิดการเรียนรู้และมีการนำไปบูรณาการเรียนการสอนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3.4) มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาได้นำความรู้และประสบการณ์ตามความเชี่ยวชาญ ผลงานวิจัย และนวัตกรรมที่มาใช้ประกอบการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างผลกระทบเชิงบวกสร้างคุณค่า แก่ประชาชน ชุมชน และสังคมที่มากขึ้น

1.3.5) มหาวิทยาลัยมีโครงการบริการวิชาการที่มีความโดดเด่นและมีคุณค่าหลายโครงการ จึงควรจัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้การพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเป็นต้นแบบด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3.6) มหาวิทยาลัยควรพัฒนากระบวนการประเมินงานบริการวิชาการในมิติต่าง ๆ ที่ตอบสนองพันธกิจการพัฒนาที่ยั่งยืนให้มีความครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ผลกระทบที่เกิดขึ้น และการสร้างคุณค่า เพื่อแสดงถึงความสำเร็จของโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ

1.3.7) มหาวิทยาลัยควรขยายผลของระบบและกลไกการบริการวิชาการให้ครอบคลุมโครงการที่มีความสำคัญและโครงการที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็ว และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญลงสู่ปฏิบัติและควรขยายผลของระบบและกลไกในการบริหารจัดการโครงการที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1.4.1) มหาวิทยาลัยควรทบทวนกระบวนการจัดทำแผน โครงการและกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยอาจบูรณาการร่วมกับพันธกิจด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะในเรื่องวัตถุประสงค์ เกณฑ์การวัด เครื่องมือการวัด และการประเมินผล ให้มีความสัมพันธ์กัน พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตามให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

1.4.2) มหาวิทยาลัยควรมีแผนการบูรณาการพันธกิจด้านศิลปวัฒนธรรมกับพันธกิจอื่น ๆ ให้ชัดเจน ซึ่งอาจบูรณาการกับพันธกิจด้านการบริการวิชาการ โดยการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่เป้าหมายของการบริการเพื่อทำให้เกิดผลกระทบต่อท้องถิ่น ชุมชน และสังคมให้ชัดเจนขึ้น

1.4.3) มหาวิทยาลัยควรวางแผนการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมที่จะต่อยอดสู่เศรษฐกิจ สร้างสรรค์ในอนาคต เพื่อให้การดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมไม่ใช่เป็นต้นทุนของมหาวิทยาลัย แต่เป็น หนึ่งหน่วยธุรกิจที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัยได้ในอนาคต

1.4.4) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการพัฒนากลยุทธ์ในการสนับสนุนขยายผลพันธกิจ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และเผยแพร่หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนา ตามแนวทางพระราชดำริไปพัฒนาชุมชน มีการกำหนดเป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามต่าง ๆ ได้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบท เฉพาะพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

1.4.5) มหาวิทยาลัยควรใช้บริบทเชิงพื้นที่ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมนิยมประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่นตามที่ตั้งของมหาวิทยาลัย เพื่อวางแผน ออกแบบ สร้างสรรค์ และต่อยอดเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ การท่องเที่ยว และเป็นแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.4.6) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการบูรณาการดำเนินงานร่วมกับพันธกิจด้าน การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ ประชาชนชาวบ้าน เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.4.7) มหาวิทยาลัยควรกำหนดผู้รับผิดชอบหลัก ในรูปแบบคณะกรรมการดำเนินงาน หรือหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการทำหน้าที่ประสานงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย ระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อวางแผน กำกับ ติดตาม และประเมินผล และวางแผนทาง ในการสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5) ด้านการบริหารจัดการ

1.5.1) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการจัดทำแผนพัฒนาฯ และแผนปฏิบัติราชการของ มหาวิทยาลัยโดยบูรณาการแผนงาน โครงการ และกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ มีทิศทางด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเพื่อส่งผลให้เกิดความร่วมมือระดับหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัยเพื่อร่วมกัน ยกกระตือรือร้นใช้ทรัพยากรพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.5.2) มหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย เพื่อการดำเนินงานในแผนงาน/โครงการให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มีการประชุมชี้แจงและสั่งการ โดยผู้บริหาร/คณะกรรมการเพื่อติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

1.5.3) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาการ วิชาชีพ และมีคุณวุฒิปริญญาเอก และตำแหน่งทางวิชาการ เพิ่มขึ้น โดยวิเคราะห์ข้อจำกัดทำให้สอดคล้องกับการพัฒนา มหาวิทยาลัยในอนาคต เพื่อการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5.4) มหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการให้ครอบคลุม พันธกิจด้านการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถาบันและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ในอนาคต และควรยกระดับเทคโนโลยี อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานให้เท่าทัน ต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

1.5.5) มหาวิทยาลัยควรวางระบบ และกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีระบบการควบคุม ตรวจสอบ ประเมิน และนำผลการประเมิน มากำหนดแผนพัฒนาที่ยั่งยืนทุกปีการศึกษา

1.5.6) มหาวิทยาลัยควรพิจารณาวางแผนเพิ่มช่องทางการสื่อสารพันธกิจด้าน การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสถาบันที่หลากหลายระหว่างสถาบันกับ นักศึกษา ศิษย์เก่า และสาธารณะให้ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์

2) ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.1) มหาวิทยาลัยควรวินิจฉัยวิเคราะห์ความเชี่ยวชาญ และความโดดเด่นทางวิชาการ วิชาชีพที่ตอบสนอง ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสถาบัน นำมากำหนดยุทธศาสตร์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อสามารถขึ้นำสังคม

2.2) มหาวิทยาลัยควรพิจารณาเลือกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เหมาะสม สอดคล้องกับ ศักยภาพและการพัฒนาระบบปฏิบัติการตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ตลอดจนโอกาสและความท้าทาย เชิงกลยุทธ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน

2.3) มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาที่ยั่งยืน กำหนดประเด็น ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงาน/โครงการ ค่าเป้าหมาย และตัวชี้วัดเพื่อใช้ในการประเมินแผนงานโครงการ ควรพิจารณาให้ครอบคลุมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพที่ตรงตามสภาพจริง ทั้งนี้ ควรพิจารณาความเชื่อมโยงของ ประเด็นยุทธศาสตร์กับนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งของมหาวิทยาลัยและเครือข่ายมหาวิทยาลัย เพื่อนำไปสู่ การประเมินผลความสำเร็จที่ตอบสนองนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.4) มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับพันธกิจในการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ การวิจัย และการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของนักศึกษา เพื่อสอดคล้องกับนโยบาย ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อความทันสมัย โดยสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ได้นวัตกรรมใหม่ที่ก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์จังหวัด

2.5) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน และส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วน สามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาหรือประยุกต์ใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ เกิดผลกระทบเชิงบวกในวงกว้างแก่ท้องถิ่น สังคม และประเทศ เพื่อรองรับโอกาสและความท้าทายในอนาคต

2.6) มหาวิทยาลัยควรทบทวนกระบวนการประเมินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้มีความครอบคลุม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ กิจกรรม และยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัย ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นและการสร้างคุณค่า

3) ข้อเสนอแนะต่อคณะวิชา มหาวิทยาลัย หน่วยงานต้นสังกัด และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.1) ข้อเสนอแนะต่อคณะวิชา

3.1.1) มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร โดยบูรณาการมาตรฐานสากลหรือมาตรฐานทางวิชาชีพเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้เกิดการยอมรับในระดับชาติ นานาชาติ และควรให้ความสำคัญกับการสร้างหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น และทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

3.1.2) มหาวิทยาลัยควรเปิดหลักสูตรใหม่ บูรณาการหลักสูตร และ/หรือหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรฝึกในสาขาที่เป็นที่ต้องการของกลุ่มเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยอาจพิจารณารับนักศึกษาในกลุ่มที่แตกต่างออกไปจากเดิม

3.1.3) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผลลัพธ์ในด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเชื่อมโยงสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนความพึงพอใจต่อทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และผลการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

3.1.4) มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ข้อมูล และหากลไกในการส่งเสริมการดำเนินการเพื่อให้ผลลัพธ์ด้านคุณภาพของงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาในระดับชาติหรือนานาชาติ เพื่อให้งานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ซึ่งเป็นผลงานที่เกิดความรู้ใหม่ เกิดการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ และมีผลการดำเนินตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.1.5) มหาวิทยาลัยควรสอบถามความต้องการและความคาดหวังของนักศึกษาเป็นระยะ เพื่อนำความต้องการและความคาดหวังมากำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาของนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา คณะวิชา รายบุคคล การดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและมีความพึงพอใจต่อการการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น

3.1.6) มหาวิทยาลัยควรมีการกำกับติดตามการดำเนินการตามแผนพัฒนาอาจารย์และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง ควรมีมาตรการส่งเสริมและจูงใจเพื่อทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2) ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.2.1) มหาวิทยาลัยควรใช้หลักการ แนวคิดของการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงาน Frameworks การพัฒนาตามภูมิสังคม โดยใช้วิชาการเป็นฐาน เพื่อเป็นการเติมเต็ม การทำงานเชิงพื้นที่ และการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย

3.2.2) สภามหาวิทยาลัยควรมำกรอบวิสัยทัศน์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือ Sustainable Development Goals (SDGs) มาเป็นหลักสำคัญในการกำหนดทิศทาง นโยบาย เพื่อกำกับ ติดตามการดำเนินงาน และการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2.3) มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีโครงสร้างการบริหารงานให้เหมาะสมกับการเป็นมหาวิทยาลัย พัฒนาท้องถิ่น โดยมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบหลัก และมีคณะกรรมการกำหนดทิศทาง แนวทาง กลยุทธ์ และตัวชี้วัด เพื่อกำหนดนโยบาย จัดทำแผนกลยุทธ์และกระบวนการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เกิดผลลัพธ์ ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2.4) มหาวิทยาลัยควรจัดสรรจัดงบประมาณสนับสนุนโครงการ กิจกรรมตามพันธกิจและ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้สามารถนำไปขยายผลสนับสนุน ให้ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นวงกว้างยิ่งขึ้น เพื่อเป็นต้นแบบการพัฒนาที่ยั่งยืนตาม บริบทเชิงพื้นที่ ท้องถิ่น

3.2.5) มหาวิทยาลัยควรวางแนวทางการทำงานแบบการเรียนรู้เชิงรุกแบบสหสาขาวิชาชีพ (Multidisciplinary Active learning) เพื่อการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน ทั้งหลักสูตร คณะ และการบริหารจัดการเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.2.6) มหาวิทยาลัยควรวางแนวทางการประเมินผลลัพธ์การดำเนินการ โดยพัฒนากระบวนการ ประเมินผลการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน สนับสนุนให้ท้องถิ่น ชุมชนสร้างสังคมคุณภาพ รองรับโอกาสและความท้าทายในอนาคตให้มีความครอบคลุมมากขึ้น

3.3 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต้นสังกัด

3.3.1) หน่วยงานต้นสังกัดทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานตามพันธกิจ และยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระ ในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

3.3.2) หน่วยงานต้นสังกัดควรส่งเสริมสนับสนุนการต่อยอดผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ สู่นวัตกรรม และโครงการบริการวิชาการแก่สังคมที่โดดเด่นของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศ

3.3.3) หน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนงบประมาณตามพันธกิจทุกด้าน เพื่อให้มหาวิทยาลัย สามารถพัฒนาขับเคลื่อนตอบสนององวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยพันธกิจสัมพันธ์ที่มีคุณภาพ สร้างคุณค่าเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น” เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.3.4) หน่วยงานต้นสังกัดควรเป็นศูนย์กลางในการประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นที่ตอบใจหยัก การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่ครอบคลุมตามพันธกิจ และแหล่งเรียนรู้การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ประจักษ์แก่สาธารณชน

3.3.5) หน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนปัจจัยอื่นๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาของบุคลากร การจัดโครงการอบรมสัมมนา การจัดการความรู้ การใช้ฐานข้อมูลวิจัยร่วมกัน เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ แบบครบวงจรเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3.3.6) หน่วยงานต้นสังกัดควรพิจารณาทบทวนสวัสดิการต่าง ๆ แก่บุคลากรที่เป็นต้นแบบ การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน และสนับสนุนกิจกรรม โครงการเพื่อให้ผู้บริหารและ อาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อสร้างเครือข่ายการขับเคลื่อนพันธกิจอย่างต่อเนื่อง

3.4 ข้อเสนอแนะต่อภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

3.4.1) มหาวิทยาลัยควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประสานความร่วมมือจากท้องถิ่น ชุมชน องค์กรภายนอก สถานประกอบการในการสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา การจัดกิจกรรม โครงการ ทั้งเป็นที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะ ร่วมกิจกรรม ให้การสนับสนุนงบประมาณ และสามารถออกไปเรียนรู้จากประสบการณ์ จากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

3.4.2) มหาวิทยาลัยควรสร้างเครือข่ายการวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัย ทั้งภายใน และภายนอกประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานด้านวิชาการของอาจารย์ บุคลากรและนักศึกษา อันจะทำให้มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และนวัตกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพิ่มมากขึ้น

3.4.3) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยทั้งในระดับจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรระดับตำบล โรงเรียนเครือข่าย ผู้ประกอบการในจังหวัดเป็นเครือข่ายที่มั่นคง และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

3.4.4) มหาวิทยาลัยควรกำหนดผู้รับผิดชอบ/หน่วยงานกลางคณะกรรมการ เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายให้เกิดความร่วมมือเชิงพื้นที่ทั้งในระดับหน่วยงานและชุมชนที่สามารถขอกุณวิจัยทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนได้เพิ่มขึ้น

3.4.5) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยนำนโยบายการขับเคลื่อนประเทศตามเขตพื้นที่ซึ่งเป็นโอกาสให้มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของจังหวัดของท้องถิ่น สามารถเป็นที่พึ่งของจังหวัดและชุมชนได้โดยตรง ซึ่งสามารถพัฒนาเขตพื้นที่ร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อนำไปสู่การเป็นแหล่งพัฒนาหลายด้านตามบริบทเชิงพื้นที่เพื่อตอบสนองการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรพื้นที่ให้เกิดคุณภาพสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้

3.4.6) มหาวิทยาลัยควรวางแผนทางการกำกับ ติดตาม พัฒนากระบวนการประเมินงานทางการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง และควรขยายผลการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อความต่อเนื่อง ยั่งยืน

❖ การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งทั้ง 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏมีผลการจัดอันดับ

มหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings 2021 ในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ของสหประชาชาติ (UN) ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ทั้ง 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏล้วนมีเป้าหมายสำคัญในการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน มีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่น จนเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี มีการดำเนินการกิจกรรมที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 7 อย่างชัดเจน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากได้พบว่า การมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ที่แม่นยำ ทุ่มเท เสียสละ และทำงานเป็นทีม มุ่งเน้นที่นำเสนอข้อมูลการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการวิจัยและพันธกิจด้านการบริการวิชาการเป็นหลักเพื่อดำเนินการไปสู่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีการบูรณาการในการปฏิบัติงานร่วมกัน และยังพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 4 แห่ง ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรที่ใกล้ชิดกันทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานแบบไม่เป็นทางการ เกิดการรวมตัวกันในรูปแบบอุดมการณ์เดียวกันเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางด้านการศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำงานของบุคลากร จนนำไปสู่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นตามมามายในพื้นที่ สอดคล้องกับที่ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 ที่ระบุว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู” ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ มาธินี คงสถิตย์ และ สมบูรณ์ สุขสำราญ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษาเปรียบเทียบมหาวิทยาลัยราชภัฏในพื้นที่ชนบทและในพื้นที่เขตเมือง ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏยังคงเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นตามเจตนารมณ์เดิมอยู่ แม้ว่าบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม และตรงกับงานวิจัยของ เกื้อกุล ปืดผาม (2557) ที่ได้ทำการศึกษามีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ศูนย์แม่ริม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยควรสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ถึงวัตถุประสงค์และบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะต้องมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือผู้นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อพัฒนาพื้นที่ของมหาวิทยาลัยและชุมชนให้อยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

2. แนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 3 แนวทาง คือ 1) แนวทางในการจัดสภาพบริบท 2) แนวทางการกำหนดกระบวนการ (ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านกระบวนการวิจัย และด้านกระบวนการบริการวิชาการ) และ 3) แนวทางการกำหนดผลลัพธ์ของการดำเนินงาน โดยทั้ง 3 แนวทาง จะมุ่งเพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ เน้นการสร้างบรรยากาศและความเข้าใจทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กร การนำเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

มาเป็นกรอบเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนภารกิจทั้ง 8 ประการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในงานพัฒนาท้องถิ่น และการรักษาและเพิ่มบทบาทของภาคีเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยมากขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏมีเจตนารมย์ที่ชัดเจนในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งได้น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงาน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ทำงานให้เข้าเป้า ยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาท้องถิ่นในท้องถิ่น ตนเองให้มีส่วนร่วมในการสร้างความมั่นคงของชาติที่สำคัญจะต้องเข้าถึงประชาชน ต้องวิเคราะห์และรับทราบ ปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย จึงเป็นที่มาสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังโดยการดำเนินงานโครงการ สำคัญตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ดังที่ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 8 ได้กำหนดกรอบภารกิจไว้ว่า (1) แสวงหาความจริงเพื่อ สู่ความเป็นเลิศ ทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล (2) ผลิตบัณฑิต ที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง (3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ (4) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำ ศาสนา และนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตยคุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหาร งานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม (5) เสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิตและ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง (6) ประสาน ความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่น ทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและ เทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหา แนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน และ (8) ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ ในการปฏิบัติการกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งภารกิจดังกล่าวสอดคล้องกับที่ วิจิตร ศรีสะอ้าน (2518) กล่าวไว้ว่า เพื่อไม่ให้สถาบันอุดมศึกษามุ่งเน้นแต่ความเป็นเลิศทางวิชาการเพียงอย่างเดียวจนกลายเป็น “หอคอยงาช้าง” สถาบันอุดมศึกษาจึงควรมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับความต้องการและความเป็นจริงของสังคม มหาวิทยาลัยจึงต้องหันมาเน้นความสัมพันธ์ทางวิชาการกับสังคมโดยใช้ความเป็นเลิศทางวิชาการที่มีอยู่มา เชื่อมโยงกับความต้องการและความคาดหวังของสังคมอย่างผสมผสานกัน สอดคล้องกับงานวิจัยที่ธนานันต์ กุลไพบุตร (2562) ได้ศึกษาบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการวิจัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีบทบาทเป็น “สถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ซึ่งใช้แนวคิดของ “การมีส่วนร่วม ของประชาชน” ทั้งการร่วมคิด ร่วมทำ การร่วมรับผลประโยชน์ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และมีส่วนในการแก้ไข ปัญหาความต้องการของประชาชนผ่าน 3 แผนงาน คือ (1) แผนงานเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต (2) แผนงานปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตร (3) แผนงานส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชุมชน โดยมี การวางยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศ 4 ด้าน คือ (1) ด้านนโยบายและ ยุทธศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม (2) ด้านบุคลากรการวิจัยและนวัตกรรม (3) ด้านระบบงบประมาณการวิจัย และนวัตกรรม และ (4) ด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นมหาวิทยาลัยรับใช้สังคม

ด้วยการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมที่นำสู่การแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การเสริมพลังแก่ชุมชนในจัดการตนเอง สนับสนุนการวิจัยตามความต้องการในแต่ละพื้นที่ เช่น การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านพลังงานทางเลือก การจัดตั้งกลุ่มวิจัย การจัดเวทีการเสวนา การพัฒนาท้องถิ่นด้วยวิจัยและนวัตกรรม การสนับสนุนการวิจัยทั้งด้านนโยบาย บุคลากร งบประมาณและการสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการประดิษฐ์ เป็นต้น

3. รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พบว่า ประกอบด้วย (1) หลักการเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ (2) วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งจะประกอบด้วย (1) บริบท (2) ปัจจัยนำเข้า (3) กระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านกระบวนการวิจัย ด้านกระบวนการบริการวิชาการ ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings (4) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (5) ผลลัพธ์และผลกระทบ และ (6) แนวคิดใหม่ในการทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยทุกด้านและทุกข้อมีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการดำเนินงานดังกล่าวพัฒนาขึ้นมาจากข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งผ่านความเห็นจากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและนอกจากนี้รูปแบบการดำเนินงานดังกล่าวยังได้ผ่านการศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบฯ กับผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ประธานสโมสรนักศึกษา หรือ นักศึกษา ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งพบว่า ทุกด้านและทุกข้อมีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกด้วย ดังนั้นข้อมูลต่าง ๆ ที่ประกอบกันมาจนเป็นรูปแบบ จึงอาจเป็นข้อมูลที่สำคัญตรงกับบริบทการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีเนื้อหาสาระที่อยู่ภายใต้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 26 และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยในรูปแบบดังกล่าวได้นำเสนออธิบายและมีโครงสร้างที่ชัดเจนประกอบด้วย บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์และผลกระทบ ตลอดจนในรูปแบบนี้จะได้นำเสนอแนวคิด หลักการ วิธีปฏิบัติ ขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อที่จะทำให้การดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏจะไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้อย่างสมบูรณ์แท้จริง ดังที่ Keeves (1988) กล่าวว่า รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้ ควรจะมีข้อกำหนด (Requirement) 4 ประการ คือ ความสัมพันธ์อย่างมีโครงสร้าง (Structural Relationship) มากกว่าความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันแบบรวมๆ (Associative Relationship) เป็นแนวทางที่จะเกิดขึ้นสามารถถูกตรวจสอบได้ หรือทดสอบรูปแบบพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ ระบุหรือชี้ให้เห็นถึงกลไกเชิงเหตุผลที่ชัดเจน ดังนั้นนอกจากรูปแบบจะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ได้ ควรใช้อธิบายปรากฏการณ์ได้ด้วย

และควรเป็นเครื่องมือในการสร้างนวัตกรรมใหม่ได้ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวัลย์ จารุอรียานนท์ (2553) ที่ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อการขับเคลื่อนการจัดการความรู้ สำหรับ มหาวิทยาลัยราชภัฏพบว่า รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อการขับเคลื่อนการจัดการความรู้ ได้รูปแบบ ชื่อว่า รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนการจัดการความรู้ (Integrated Change Management Model to Drive Knowledge Management) ประกอบด้วยรูปแบบหลักที่แสดงการบูรณาการ องค์ประกอบและกระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลง และรูปแบบย่อยที่แสดงถึง กระบวนการบริหาร การเปลี่ยนแปลงเพื่อขับเคลื่อนการจัดการความรู้ในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ (1) โครงสร้าง : การมีนโยบาย การจัดการความรู้ โดยการสื่อสารที่ชัดเจน เน้นสื่อสารสองทาง ปรับกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพโดยใช้ การจัดการความรู้ (2) ผู้บริหาร : เน้นการเป็นแบบอย่างที่ดีในการจัดการความรู้ เป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากร บุคลากร : เน้นการเป็นบุคคลใฝ่เรียนรู้ ปฏิบัติงานโดยใช้การจัดการความรู้และ ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย (3) วัฒนธรรมองค์กร : เน้นวัฒนธรรมการทำงานที่ใช้การจัดการความรู้และ การทำงานเป็นทีม (4) เทคโนโลยี: เน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการจัดการความรู้และเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงาน โดยมีการอบรมทักษะที่จำเป็นอย่างทั่วถึง นอกจากนี้รูปแบบยังได้แสดงแนวทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในแต่ละองค์ประกอบ โดยเน้นการบริหารจัดการตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริกัญญา แก่นทอง สุทธิวรรณ ตันตริจนาวงศ์ และสมถวิล วิจิตรวรรณ (2559) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบ การบริหารสถาบันอุดมศึกษาที่เกิดจากการหลอมรวม ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พบว่า รูปแบบ การบริหารสถาบันอุดมศึกษาที่เกิดจากการหลอมรวมของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีองค์ประกอบ สำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ปัจจัยนำเข้า (2) กระบวนการ และ (3) ผลผลิต และผลการประเมินคุณภาพ รูปแบบพบว่า รูปแบบการบริหารสถาบันอุดมศึกษาที่เกิดจากการหลอมรวมของมหาวิทยาลัยนราธิวาส ราชนครินทร์ที่พัฒนาขึ้น มีความถูกต้อง เหมาะสม มีประโยชน์ และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

❖ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ผู้วิจัยขอให้ข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมาอย่าง ยาวนาน มีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นจนเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี ประกอบกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่ได้กำหนดภารกิจและพันธกิจการดำเนินงานไว้ อย่างชัดเจน ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงต้องเน้นและให้ความสำคัญและตระหนักต่อภารกิจต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ อย่างชัดเจนดังที่พระราชบัญญัติฯ กำหนดไว้ และดังที่มีการกำหนดยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) จึงเป็นแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน และควรเน้นย้ำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินภารกิจ 8 ประการให้ครบถ้วนแตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไป กล่าวคือ (1) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทาง วิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล (2) ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม

สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง (3) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าความสำคัญและความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ (4) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตยคุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม (5) เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง (6) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (7) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐานและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และ (8) ศึกษาวิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

2. จากการศึกษาพบว่า แนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คือ การจัดสภาพบริบทให้เอื้อต่อการดำเนินงาน ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงต้องสร้างบรรยากาศและความเข้าใจทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรว่า เป้าหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3. จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีภารกิจที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยในรูปแบบอื่นและผลของการทำภารกิจที่ผ่านมามีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงควรสร้างบรรยากาศของการทำงานให้ทั้งสองเป้าหมายเป็นหนึ่งเดียวกันกล่าวคือ เป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นที่ตอบโจทย์ของเป้าหมายที่ยั่งยืนได้ และการนำเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนมาประกอบเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนภารกิจทั้ง 8 ประการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในงานพัฒนาท้องถิ่นนั่นเอง

4. จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมีความโดดเด่นในเรื่องของภาคีเครือข่ายในชุมชนท้องถิ่นและสามารถผสมผสานไปถึงระดับประเทศและระดับสากลอยู่แล้ว ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการตามพันธกิจที่จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยราชภัฏควรที่จะรักษาภาคีเครือข่ายของตนเองที่มีอยู่ กระชับความสัมพันธ์ให้เกิดความใกล้ชิดในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจหมายรวมถึงการทำให้ภาคีเครือข่ายเข้ามาร่วมทำภารกิจของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นการสอน การวิจัย หรือการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนการเพิ่มและขยายภาคีเครือข่ายออกไป

5. จากการศึกษาพบว่า แนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย กระบวนการจัดการเรียนการสอน กระบวนการวิจัย และกระบวนการบริการวิชาการ ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามพันธกิจ ซึ่งหากพิจารณาแล้วหากมหาวิทยาลัยราชภัฏจะขับเคลื่อนให้แนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนประสบความสำเร็จจะต้องอาศัยกรอบการทำงานที่เป็นแบบฉบับของวัฒนธรรมและการทำงานของตนเองกล่าวคือ กระบวนการจัด

การเรียนการสอนที่ใช้พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นเป็นฐาน การออกไปบริการวิชาการและทำวิจัยในท้องถิ่นของคณาจารย์ที่เน้นเติมความรู้ให้กับคณาจารย์ ซึ่งนอกจากจะได้รายงานการวิจัย คณาจารย์ก็ยังสามารถนำความรู้ที่ได้มาเขียนเป็นเอกสาร ตำรา และนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และปรับบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นทั้งแหล่งผลิตบัณฑิตที่จะออกไปเป็นบุคลากรขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนในท้องถิ่น และตัวมหาวิทยาลัยเองก็เป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยในเวลาเดียวกัน

6. จากการศึกษาพบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนจะเป็นแนวทางในการกำหนดกระบวนการตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการสร้างหลักสูตรและมาตรฐานหลักสูตรเพื่อท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเอง เพื่อให้เป็นมาตรฐานที่มาจากความต้องการของท้องถิ่น และผลิตคนออกไปให้ท้องถิ่นด้วยความรู้ที่บูรณาการภูมิปัญญาเทคโนโลยีชาวบ้านและความรู้ทันสมัยเข้าด้วยกัน อาจไม่จำเป็นต้องเป็นหลักสูตรที่ให้ปริญญาแต่เน้นการให้ความรู้และทักษะแก่คนในท้องถิ่นเอง

❖ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพ ความต้องการ และปัญหาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมีบริบทการดำเนินงานเชิงพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน

2. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบการดำเนินงานอื่น ๆ นอกเหนือจากการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อให้ได้วิธีการปฏิบัติหรือภารกิจใหม่ ๆ ที่สอดคล้องเหมาะสมกับปัจจุบันจนนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

3. ควรมีการศึกษานำรูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปทดลองใช้จริงกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเลือกมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะสมัครใจเข้าร่วมโดยจะใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participation Action Research: PAR) เพื่อวิเคราะห์ ติดตาม และประเมินรูปแบบการดำเนินงานที่ได้พัฒนาขึ้น

บรรณานุกรม

- กัณญาณัฐ เสียงใหญ่ และศิริวรรณ วิสุทธีรัตนกุล. (2564). *ความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อการพัฒนาประเทศไทย*. วารสารรัชต์ภาคย์. 15(43): 20-23.
- เกื้อกุล ปืดผาด. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ศูนย์แมริม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่*. วารสารบัณฑิตวิจัย, 5(2), 1-11.
- คู่มือการนำเข้าสู่ข้อมูลเพื่อการจัดอันดับ THE Impact Rankings. (2564). สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี.
- ชล บุนนาค และคณะ. (2561). *โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- จิตยา สุวรรณชฎ. (2527). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัฐพล ชันธไชย. (2527). *แนวความคิดและทฤษฎีในการพัฒนาประเทศและการพัฒนาชนบท, ในการบริหารงานพัฒนาชุมชน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ดาร์พงษ์ รัตนสุวรรณ. (2561). *พระบรมราโชบายด้านการศึกษาในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร*. สืบค้นจาก <http://www.bic.moe.go.th/images/stories/120170702-The-Education-Act.pdf>
- ธีรยุทธ บุญมี. (2546). *โลก modern & post modern*. กรุงเทพฯ : สายธาร.
- ธนานันต์ กุลไพบุตร. (2562). *บทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการวิจัยเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น. วารสารการพยาบาล สุขภาพ และการศึกษา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 (ม.ค.-เม.ย.62)*.
- นรินทร์ จงวุฒิเวศย์. (2534). *ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท, ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาชุมชน หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยโซทัยธรรมาธิราช.
- นรินทร์ จงวุฒิเวศย์และพูนศิริ วิจารณ์ภูมิ. (2534). *ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท, ในเอกสารการสอนชุดวิชาคหกรรมศาสตร์กับการพัฒนาชุมชน หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปกรณ์ ปรียากร. (2538). *ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาในการบริหารการพัฒนา* กรุงเทพฯ : สามเจริญพานิช.
- ปรีชัย ดาวอุดม. (2562). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชา พจน722 การประยุกต์ทฤษฎีทางสังคมเพื่อการวิจัยทางการศึกษา*. อุดรธานี.
- ปรียานุช ธรรมปิยา และผาณิต เกิดโชคชัย. (2562). *สืบสานสู่ปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : บริษัท ส.พิจิตรการพิมพ์ จำกัด.
- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. (2538). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). 2539. *การศึกษาเพื่ออารยธรรมที่ยั่งยืน*. มูลนิธิพุทธธรรม. กรุงเทพฯ.

- พระราชวรมณี, (ประยูรท์ ปยุตโต). (2530). *ทางสายกลางของการศึกษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547. (2547). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ. (2561). *ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579)*. สืบค้นจาก <http://rdi.bru.ac.th/2018/wp-content/uploads/2020/>
- มาธินี คงสกลิต. (2561). มหาวิทยาลัยราชภัฏกับการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษาเปรียบเทียบมหาวิทยาลัยราชภัฏในพื้นที่ชนบทและในพื้นที่เขตเมือง. *วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*, 6(3), 1-11.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2534). *การพัฒนาชุมชน : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : บางกอกบล็อก.
- วิจิตร ศรีสะอาด. (2518). *หลักการอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิลาวุธ จารุอรุณานนท์. (2558). *การบริหารจัดการการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่*. จันทเกษมสาร. ปีที่ 21 ฉบับที่ 41 (2015): กรกฎาคม - ธันวาคม 2558.
- ศิริกัญญา แก่นทอง สุทธิวรรณ ตันตริจนาวงศ์ และสมถวิล วิจิตรวรรณนา. (2559). *การพัฒนารูปแบบการบริหารสถาบันอุดมศึกษาที่เกิดจากการหลอมรวมของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. วิทยานิพนธ์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สนธยา พลศรี. (2547). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2525). *สังคมไทยแนวทางการวิจัยและพัฒนา*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุนทร โคมิน. (2522). *ผลกระทบของการพัฒนาในแง่ของจิตวิทยาสังคม, พัฒนบริหารศาสตร์*. 19, 3 (กรกฎาคม 2522) : 374-396.
- สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2547). *พระราชบัญญัติการจัดตั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2547*. สืบค้นจาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%C134/%C134-20-2547-a0001.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2560-2579)*. สืบค้นจาก <http://www.nesdb.go.th>
- อัจฉรา โพธิยานนท์. (2539). *การศึกษากับการพัฒนาชุมชน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- Dallago, B. (2014). The role of universities in local development. *Corvinus Journal of Sociology and Social Policy*. 5 (1). pp. 35-59.
- Gupta, J., & Vegelin, C. (2016). *Sustainable development goals and inclusive development. International Environmental Agreements: Politics, Law and Economics*, 16(3), 433-448.
- Keeves, P. J. (1988). *Educational research methodology, and measurement: An international handbook*. Oxford, England: Pergamon Press.
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2018). *Report on the Results of Economic and Social Development of the Country*. Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Board.

- Office of the National Economic and Social Development Board. (2020). *Report on the Results Of Economic and Social Development of the Country*. Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Board.
- Rockstrom, J., Steffen, W., Noone, K., society. (2009). Planetary boundaries: exploring the safe operating space for humanity. Jstor. <http://doi.org/10.2307/26268316>.
- Streeten, Paul. (1972). *The Frontiers of Development studies*. London: Macmillan.Sustainable Development Solution Network. (2015, December). Getting Started with the Sustainable Development Goals.
- UNESCO.(1982). *Basic Concepts and Considerations in Educational Planning and Management*. Bangkok : UNESCO Regional office for education in Asia and the Pacific. (Basic Training Programme in Educational Planning and Management Book 1).
- United nation. (1983). Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future. สืบค้นจาก : http://mom.gov.af/Content/files/Bruntdland_Report.pdf/. (สืบค้นวันที่ 20 มีนาคม 2565)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ให้ข้อมูลเพื่อการสัมภาษณ์

รายนามผู้ให้ข้อมูลเพื่อการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงาน
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

1. ผศ.ดร.อดิสร	เนาวนนท์	อธิการบดี
2. ผศ.ดร.รุ่งโรจน์	พงศ์กนิษฐ	ผู้ช่วยอธิการบดี

❖ คณะทำงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

1. ดร.สิริลักษณ์	โปรงสันเทียะ
2. นายวิศวมาศ	ภักดีกุล
3. นายสุภาพ	โคงกระโทก
4. นางสาวดลยา	เพ็ชรดี
5. นางสาวกัลยาณี	อินทรพาณิชย์
6. นางสาวสุภารัตน์	ชัยมีแรง

❖ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

1. รศ.ดร.วัชรพงษ์	วัฒนกุล	รองอธิการบดี
2. ผศ.ดร.อัศววิทย์	บุญส่งแท้	ผู้อำนวยการวิจัยและพัฒนา
3. ผศ.ดร.เกษม	กฤษศรี	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
4. ผศ.ดร.ศุภฤกษ์	ธราพิทักษวงศ์	คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
5. ว่าที่ร้อยตรีชนะ	ไชยชนะ	ประธานวิสาหกิจชุมชน
6. นายวิวิทย์	คำใจ	นักศึกษา (ประธานสภานักศึกษา)
7. นายรัชพล	รำพา	นักศึกษา (รองประธานสภานักศึกษา)

❖ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

1. ผศ.ดร.วัฒนา	รัตนพรหม	รักษาราชการแทนอธิการบดี
2. ดร.สมปราชญ์	วุฒิจันทร์	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารและจัดการทรัพย์สิน
3. ดร.นิตยา	ศรีสุข	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์
4. ดร.ปุณยวิทย์	หนูประกอบ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
5. นายมีศักดิ์	ภักดีคง	อดีตอธิบดีกรมประมง (ศิษย์เก่า)

6. นายกิตติศักดิ์	นาคกุล	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 บ้านห้วยทราย ตำบลทรัพย์ทวี อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
7. นายวีรภัทร	แช่ด่าน	นายกองค์การนักศึกษา ภาคปกติปี 2565
8. นายณัฐนันท์	ศรีวารินทร์	ประธานสภานักศึกษา ภาคปกติปี 2565

❖ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

1. รศ.สมเจตน์	ดวงพิทักษ์	อธิการบดี
2. ผศ.ดร.วิชัย	พัชรุโรจน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
3. ดร.จักรกฤษณ์	พงษ์อินทร์วงศ์	รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน และกิจการพิเศษ
4. อ.สุธาสินี	ธนัฐปิตินันท์	รองคณบดี คณะครุศาสตร์
5. ดร.กิตติ	ตัวเมืองปัก	รองคณบดี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. ผศ.ศรัณย์พัชร	จิตพิไล	รองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
7. ดร.ศศิธร	กกฝ้าย	รองคณบดี คณะวิทยาการจัดการ
8. ผศ.ดร.วัลลภ	ทาทอง	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
9. นายภาณุพงศ์	มาดา	ตัวแทนนักศึกษา
10. นางสาวนิภาศิริ	บุรณจินดา	ตัวแทนนักศึกษา
11. นายธีรศักดิ์	ศุภพิทักษ์ไพบูลย์	ผู้แทนชุมชน (เกษตรกร)
12. นางฉวี	นันทะคำ	ผู้แทนชุมชน (เกษตรกร)

❖ ผู้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น ๆ ตามคำแนะนำของผู้ให้ข้อมูล

1. ผศ.ดร.บุญสิทธิ์	ไชยชนะ	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. ผศ.ดร.เกสรี่	ลัดเสียด	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

รายนามผู้ให้ข้อมูลเพื่อการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงาน
ตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน SDGs

1. ผศ.ชล. บุณนาค ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Move) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. ดร.ภูมิศรีธัญย์ ทองเลี่ยมนาค รักษาการผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (วสศ.) กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)
3. นายอภิรักษ์ ธรรมเสนา ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารสังคมและขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา (จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ)

1. รศ.ดร.ฤๅเดช เกิดวิชัย
 - นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 - อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ดร.ธนอม อินทรกำเนิด
 - อดีตเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ
 - อดีตรองอธิบดีกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการอุดมศึกษา

1. ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
 - สมาชิกวุฒิสภา
 - ประธานอนุกรรมการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ ด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา
 - อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.สุภัทร์ จำปาทอง
 - ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
 - อดีตเลขาธิการสภาการศึกษา
 - อดีตเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รายนามผู้ร่วมสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณา
“(ร่าง) รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
โครงการวิจัย เรื่อง “โครงการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา โดย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วันจันทร์ที่ 18 กรกฎาคม 2565 เวลา 13.30 น. ในรูปแบบออนไลน์

❖ **ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา**

1. รศ.ดร.ภาสกร นันทพานิช รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2. รศ.ดร.วิทยา เมฆขำ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. รศ.ดร.กันต์ อินทวงศ์ คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
4. รศ.ดร.ธวัช พะยิม คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

❖ **ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน**

5. นายพัฒนาพงษ์ สุขมะดัน ผู้ช่วยผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)
6. อ.นันทินี มาลานนท์ รองผู้อำนวยการฝ่ายเครือข่ายศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Move) คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
7. อ.ดร.สุทธิพงศ์ วรอุไร อาจารย์ประจำสำนักนวัตกรรมการเรียนรู้ (สาขาวิชาศิลปวิทยาศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายนามผู้ให้ข้อมูลเพื่อการสัมภาษณ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
ในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา (อธิการบดี)

1. ผศ.ดร.ลินดา เกณฑ์มา
 - อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 - ประธานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ทปอ.มรภ.)
2. ผศ.ดร.คณิศรา ธัญสุนทรสกุล
 - อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
3. ผศ.ดร.สมบัติ โยธาทิพย์
 - อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา (รองอธิการบดี/คณบดี)

1. รศ.ดร.เจษฎา มิ่งฉาย
 - รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. ผศ.ดร.ดวงใจ ชนะสิทธิ์
 - รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
 - อดีตคณบดีครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิรับผิดชอบในการกำกับและดูแลดำเนินนโยบายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

1. ศ.(พิเศษ) ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์
 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
2. นายพันธุ์เพิ่มศักดิ์ อารุณี
 - หัวหน้ากลุ่มภารกิจบริหารยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ภาคผนวก ข

ภาพบรรยากาศการเก็บข้อมูลในระยะต่างๆ

❖ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ❖

❖ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ❖

❖ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ❖

❖ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ❖

การศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ กลุ่มผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ❖

ผศ.ชล บุนนาค

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและสนับสนุน
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Move)
คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดร.ภูมิศรัณย์ ทองเลี่ยมนาค

รักษาการผู้อำนวยการสถาบันวิจัย
เพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (วสศ.)
กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา
(กสศ.)

นายอภิรักษ์ ธรรมเสนา

ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารสังคมและ
ขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
(องค์การมหาชน)

❖ กลุ่มผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏ) ❖

รศ.ดร.ฤเดช เกิดวิชัย

- นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา
- อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา

ดร.ถนนอม อินทรกำเนต

- อดีตเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ
- อดีตรองอธิบดีกรมการฝึกหัดครู

❖ กลุ่มผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการอุดมศึกษา ❖

ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ

- สมาชิกวุฒิสภา
- ประธานอนุกรรมการติดตาม
เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ
ด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรม วุฒิสภา
- อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

ดร.สุภัทร จำปาทอง

- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- อดีตเลขาธิการสภาการศึกษา
- อดีตเลขาธิการคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา

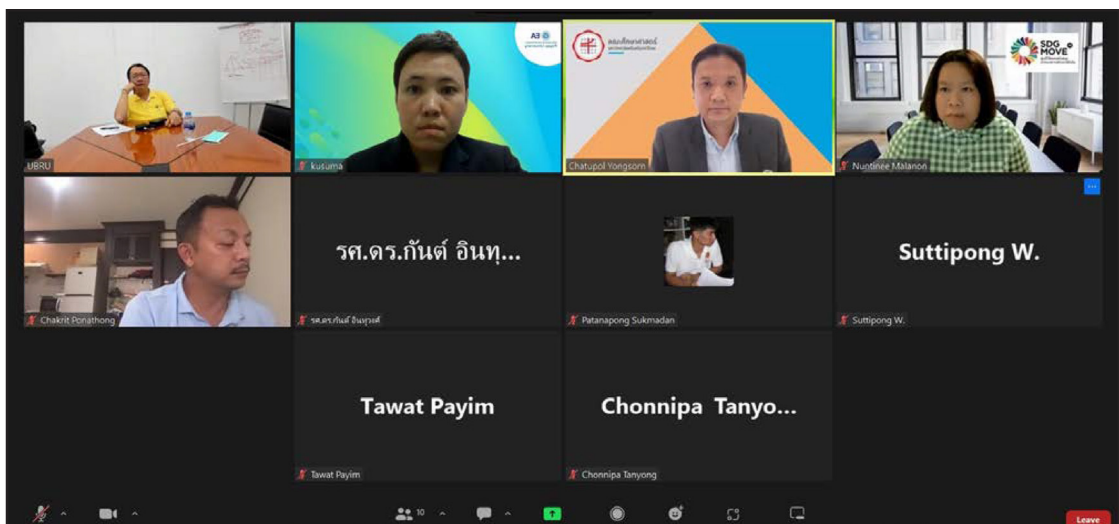
การสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณา

“(ร่าง) รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

โครงการวิจัย เรื่อง “โครงการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา โดย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วันจันทร์ที่ 18 กรกฎาคม 2565 เวลา 13.30 น. ในรูปแบบออนไลน์

การสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณา
“(ร่าง) รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
โครงการวิจัย เรื่อง “โครงการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา โดย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วันจันทร์ที่ 18 กรกฎาคม 2565 เวลา 13.30 น. ในรูปแบบออนไลน์

การให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา (อธิการบดี) ❖

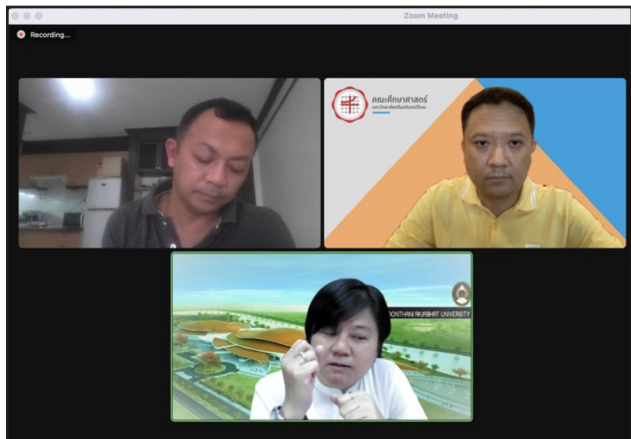
ผศ.ดร.ลินดา เกณฑ์มา

- อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ประธานที่ประชุมอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏ (ทปอ.มรภ.)

ผศ.ดร.คณิศรา ธิัญสุนทรสกุล

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

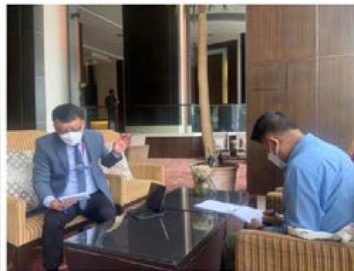
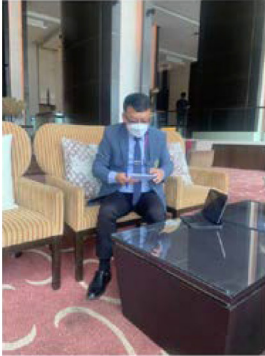

ผศ.ดร.สมบัติ โยธาทิพย์

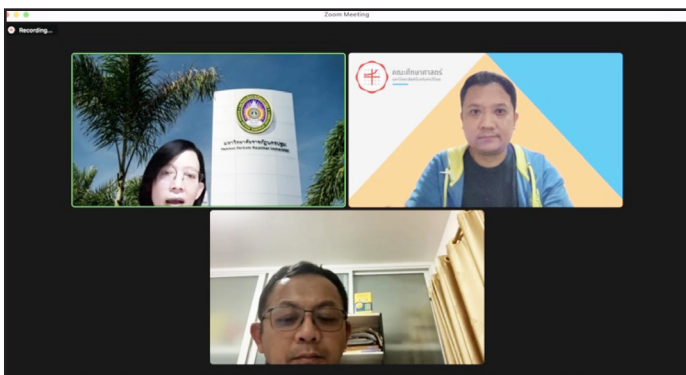
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถาบันอุดมศึกษา (รองอธิการบดี/คณบดี) ❖

รศ.ดร.เจษฎา มิ่งฉาย
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุตรดิตถ์

ผศ.ดร.ดวงใจ ชนะสิทธิ์

- รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- อดีตคณบดีครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

❖ ผู้ทรงคุณวุฒิรับผิดชอบในการกำกับและดูแลดำเนินนโยบายการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ❖

ศ.(พิเศษ) ดร.เอนก เหล่าธรรมทัศน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
(ส่งเอกสาร)

นายพันธุ์เพิ่มศักดิ์ อารุณี
หัวหน้ากลุ่มภารกิจบริหารยุทธศาสตร์
สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

การสัมภาษณ์เพื่อให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

- ข้อเสนอแนะต่อพันธกิจ
 - ด้านการผลิตบัณฑิต การจัดเรียนการสอน
 - ด้านการวิจัย
 - ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
 - ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- ข้อเสนอแนะต่อยุทธศาสตร์

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)
เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

โครงการวิจัยเรื่อง

การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ให้ข้อมูล.....ตำแหน่ง.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ประเด็นการสัมภาษณ์

บริบท (ผู้บริหาร/อาจารย์)

บริบท ความเป็นมา และลักษณะเด่นเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัย
มีอะไรบ้าง (ผู้บริหาร/อาจารย์/นักศึกษา/ชุมชน)

1. ความเป็นมาของมหาวิทยาลัย ลักษณะสภาพทั่วไป บริบทต่าง ๆ เช่น ชุมชน นักศึกษา คณาจารย์
(จากความเป็นมาเอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร)
(ผู้บริหาร/อาจารย์/นักศึกษา/ชุมชน)

.....
.....

2. จากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้ง 17 เป้าหมาย ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัย มีความโดดเด่น
ด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด (ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ Ranking ที่มหาวิทยาลัยได้รับ) (ผู้บริหาร)

.....
.....

ปัจจัยนำเข้า (ผู้บริหาร/อาจารย์)

1. นโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัยที่สนับสนุนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีอะไรบ้าง (มหาวิทยาลัยมีนโยบายหรือแผนงานที่มุ่งต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มาก่อนหรือไม่ ถ้ามีมีตั้งแต่เมื่อใด เหตุใดจึงมีนโยบายหรือแผนงานนั้น ถ้ายังไม่มีหรือเพิ่งมีเพราะอะไร) (ผู้บริหาร)

.....
.....

2. ถ้ายังไม่มีหรือเพิ่งมี ขอความกรุณาท่านเล่าถึงที่มา กระบวนการที่ได้มาซึ่งนโยบายหรือแผนงานการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ว่ามีกระบวนการหรือเงื่อนไขเป็นอย่างไร (ผู้บริหาร/อาจารย์)

.....
.....

3. นโยบาย หรือ แผนงาน หรือ การดำเนินงาน เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ท่านได้มีการกำหนด/เลือกการบรรลุเป้าหมาย หรือ ดำเนินการแบบภาพรวม เพราะเหตุใด (ผู้บริหาร)

.....
.....

4. โครงสร้างการบริหารงาน หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ ที่สนับสนุนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างไร (ในการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัย ได้มีการกำหนดหรือมอบหมายให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงหรือไม่อย่างไร/ถ้าไม่มี มีการมอบหมายความรับผิดชอบอย่างไร) (ผู้บริหาร)

.....
.....

หน่วยงานที่รับผิดชอบ (ถ้ามี) มีอำนาจหน้าที่อย่างไรบ้าง (ผู้บริหาร)

.....
.....

นอกจากเรื่อง การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หน่วยงานที่รับผิดชอบ (ถ้ามี) ดังกล่าวมีหน้าที่อะไรซึ่งสัมพันธ์กับ SDGs อยู่แล้วหรือไม่ อย่างไร (ผู้บริหาร)

.....
.....

มหาวิทยาลัยมีโครงสร้างของการกำกับ ติดตาม ควบคุมหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่อง การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) นี้อย่างไร (ผู้บริหาร)

.....
.....

กระบวนการ (ผู้บริหาร/อาจารย์)

1. มหาวิทยาลัยได้มีการกำหนดกระบวนการดำเนินงานเพื่อบรรลุต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไว้หรือไม่ อย่างไร (ผู้บริหาร)

.....
.....

2. หากมีการกำหนดกระบวนการดำเนินงานดังกล่าว มีความสัมพันธ์หรือสอดคล้องกับพันธกิจหรือยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้านอย่างไร (ผู้บริหาร)

.....
.....

3. การดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่สนับสนุนเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีอะไรบ้าง (ผู้บริหาร/อาจารย์)

3.1 พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอน

.....
.....

3.2 พันธกิจด้านการวิจัยและนวัตกรรม

.....
.....

3.3 พันธกิจด้านการบริการวิชาการ

.....
.....

3.4 พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

.....
.....

3.5 พันธกิจด้านการบริหารจัดการ

.....
.....

4. ตามที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ไว้ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนาครู ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ นั้น

ในการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ท่านเห็นว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวสามารถช่วยขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้อย่างไรบ้าง (ผู้บริหาร)

.....
.....

5. มหาวิทยาลัยนำยุทธศาสตร์ หรือ นโยบาย หรือ แผนงาน ในเรื่อง การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างไร (ผู้บริหาร)

.....
.....

6. กระบวนการสร้างการรับรู้และการสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นอย่างไร (ผู้บริหาร/อาจารย์)

.....
.....

7. การบูรณาการการทำงานของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นอย่างไร (ผู้บริหาร/อาจารย์)

.....
.....

8. การจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยที่เอื้อต่อการให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นอย่างไร (ผู้บริหาร/อาจารย์)

.....
.....

9. การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นอย่างไร (ผู้บริหาร/อาจารย์/นักศึกษา)

.....
.....

ผลลัพธ์การดำเนินงาน

1. ผลที่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยภายใต้เกิดการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นอย่างไร

1.1 ผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา (ผู้บริหาร/อาจารย์/นักศึกษา)

.....
.....

1.2 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร (ผู้บริหาร/อาจารย์)

.....
.....

1.3 ผลที่เกิดขึ้นกับชุมชน (ผู้บริหาร/อาจารย์/ชุมชน)

.....
.....

1.4 ผลที่เกิดขึ้นกับสถาบัน (ผู้บริหาร/อาจารย์/ชุมชน)

.....
.....

2. แนวคิดหรือองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีอะไรบ้าง (ผู้บริหาร/อาจารย์/ชุมชน)

.....
.....

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อมจากการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยมีอะไรบ้าง (ผู้บริหาร/อาจารย์/ชุมชน)

ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในทางตรง มีอะไรบ้าง

.....
.....

ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในทางอ้อม มีอะไรบ้าง

.....
.....

ปัจจัยความสำเร็จ (ผู้บริหาร/อาจารย์)

ความสำเร็จจากการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยจนได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติมาจากปัจจัยอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)
 เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามพันธกิจและการกำหนดยุทธศาสตร์ของ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
 (การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)/
 ด้านการศึกษา/การอุดมศึกษา)

โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและ
 ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
 โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ให้ข้อมูล.....ตำแหน่ง.....

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ประเด็นการสัมภาษณ์

ด้านบริบท

ในมุมมองของท่าน ท่านเห็นว่า “บริบท จุดแข็ง โอกาส ทิศทางการพัฒนา และลักษณะเด่น” ของ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อที่จะไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มีอะไร และประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

.....

ด้านปัจจัยนำเข้า

1. การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงาน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่จะสามารถช่วยสนับสนุน
 การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในภาพรวมควรเป็นอย่างไร

.....

2. โครงสร้างการบริหารงาน หน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ ที่จะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรเป็นอย่างไร

.....
.....

ด้านกระบวนการ

3. ในมุมมองของท่าน “หากมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะดำเนินงานตามพันธกิจได้ประสบความสำเร็จและสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏควรดำเนินการโดยคำนึงถึงเรื่องอะไรบ้างตามพันธกิจ” ที่ประกอบด้วย

3.1 พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอน

.....
.....

3.2 พันธกิจด้านการวิจัยและนวัตกรรม

.....
.....

3.3 พันธกิจด้านการบริการวิชาการ

.....
.....

3.4 พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

.....
.....

3.5 พันธกิจด้านการบริหารจัดการ

.....
.....

4. ตามที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ไว้ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น
- 2) ยุทธศาสตร์การผลิตและการพัฒนาครู
- 3) ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ในมุมมองของท่าน ท่านเห็นว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรมีการขับเคลื่อน ปรับ หรือเพิ่มเติมยุทธศาสตร์ดังกล่าวเพื่อให้ไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้อย่างเป็นรูปธรรมได้อย่างแท้จริงอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ผลลัพธ์การดำเนินงาน

5. ในมุมมองของท่าน หากเมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถขับเคลื่อนตนเองไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้ประสบผลสำเร็จแล้ว ท่านคาดหวังหรือต้องการเห็นผลลัพธ์ของการทำงานดังกล่าวในมุมใดอย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่อ นักศึกษา ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร ชุมชน

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามความคิดเห็น

“รูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ

ผู้บริหารมหาวิทยาลัย (อธิการบดี / รองอธิการบดี / คณบดี หรือ ผู้อำนวยการ)

อาจารย์

บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ

นักศึกษา

เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้าราชการเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ

เจ้าหน้าที่ภาคเอกชน

อื่นๆ (ระบุ)

มหาวิทยาลัยที่สังกัด / หรือมหาวิทยาลัยที่ท่านเกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบฯ ที่พัฒนาขึ้น โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ด้านบริบท 1. การเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและการผลิต ครอบอย่างยาวนาน มีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นจนเป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี										
2. การเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนา ชุมชนท้องถิ่น										
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องครอบคลุมกับ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน										
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์หลากหลายสาขาวิชาและมีการจัดการเรียนการสอนที่ตอบโจทย์ความต้องการของ บุคลากรท้องถิ่น สังคม และตลาดแรงงาน										
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของการพัฒนา ชุมชนเชิงพื้นที่ (Area – Based and Community) ตาม การแบ่งกลุ่มของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม										

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ด้านปัจจัยนำเข้า 1. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 กำหนดให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อความเจริญก้าวหน้ามั่นคงและยั่งยืนของปวงชน 2. น้อมนำพระบรมราโชบายในพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราชภัฏได้ทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม 3. มหาวิทยาลัยมีต้นทุนการทำงานกับสังคม ชุมชน และท้องถิ่นมาอย่างยาวนาน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่ 4. มียุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยควบคู่ไปกับการรับใช้ชุมชนและท้องถิ่น 5. มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ มีความรู้ที่แม่นยำ ทุ่มเท เสียสละ และทำงานเป็นทีม 6. มุ่งเน้นการดำเนินงานในทุกพันธกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 7 และมาตรา 8 ที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)										

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ด้านกระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์</p> <p>1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน</p> <p>1.1 จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ใช้พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นเป็นฐาน นักเรียนจะไม่ได้เรียนเพียงแต่ในห้องเรียนอย่างเดียว แต่การเรียนรู้จะถูกจัดในพื้นที่ชุมชนโดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปกับปัญหาของชุมชนและคนในชุมชน มุ่งเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในคุณค่าคุณธรรมและจริยธรรม ความกตัญญู การมีจิตสำนึก จิตอาสา การเป็นคนดีและรักท้องถิ่น ตลอดจนความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของประเทศชาติ</p>										
<p>1.2 รายวิชาต่างๆ ถูกออกแบบให้ทั้งอาจารย์และนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ในชุมชนด้วย เน้นกระบวนการแสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล</p>										
<p>1.3 การเรียนการสอนที่สามารถเสริมเติมความรู้ให้กับคนในชุมชนที่หลากหลาย เน้นการเรียนรู้ทุกช่วงวัย เปิดโอกาสให้ประชาชน ประชาชนชาวบ้าน เจ้าของภูมิปัญญา เจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าของกิจการ สามารถเป็นภาคีเครือข่าย มีสถานะเป็นผู้สอนให้ความรู้ในหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้</p>										
<p>1.4 ใช้กระบวนการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง</p>										
<p>1.5 คณาจารย์นำความรู้ที่ได้จากการไปทำงานกับชุมชนและท้องถิ่นมาเขียนเป็นเอกสาร ตำรา และนำไปสู่การออกแบบหลักสูตรใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>										
<p>1.6 สร้างกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยใช้กระบวนการ Localization เช่น การใช้ข้อมูลพื้นฐานจากชุมชนและท้องถิ่น การใช้คนในท้องถิ่น จนนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือการจัดกิจกรรมหรือโครงการ เป็นต้น</p>										

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ด้านกระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ (ต่อ)</p> <p>2. ด้านกระบวนการวิจัย</p> <p>2.1 เน้นกระบวนการวิจัยท้องถิ่น เลือกประเด็นโจทย์วิจัยที่คนในชุมชนท้องถิ่นต้องการจะค้นหาคำตอบร่วมกัน โดยงานวิจัยต้องมีลักษณะที่เห็นผลเร็ว การนำไปใช้ประโยชน์มูลค่าของการดำเนินงานต้องไม่สูงนัก และขั้นตอนวิธีการที่ไม่ซับซ้อน เน้นอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปลอดภัย</p>										
2.2 มีคนในชุมชนท้องถิ่นร่วมเป็นนักวิจัยและร่วมในกระบวนการวิจัยเพื่อค้นหาคำตอบ										
2.3 เน้นการศึกษาวิจัยหรือสร้างนวัตกรรมที่แสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน										
2.4 ลักษณะงานวิจัยที่ทำเป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหาและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงใน 2 รูปแบบ คือ 1) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นที่มุ่งเน้นให้ชาวบ้านใช้งานวิจัยเป็นเครื่องมือตามแนวคิดและวิธีการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ทั้งในเชิงเนื้อหาและกระบวนการ ภายใต้หลักการว่า “เป็นปัญหาของชาวบ้าน ชาวบ้านเป็นที่วิจัย และมีปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหา” และ 2) การวิจัยเพื่อสร้างทางเลือกของท้องถิ่น ซึ่งจะเสนอทางเลือกให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการและศักยภาพของท้องถิ่น										

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ด้านกระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ (ต่อ)</p> <p>2. ด้านกระบวนการวิจัย (ต่อ)</p> <p>2.5 การทำวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน การบริการวิชาการ มีการบูรณาการข้ามศาสตร์ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือการสร้างหลักสูตรใหม่ๆ</p>										
<p>2.6 เน้นผลผลิตงานวิจัยที่ “กินได้” กล่าวคือ ก่อให้เกิดการผสมผสานความรู้ใหม่ เทคโนโลยีชาวบ้าน ภูมิปัญญาเพื่อเพิ่มคุณค่า/มูลค่าให้กับท้องถิ่น ทั้งนี้จะเป็นการยกระดับทั้งคุณภาพชีวิตและรายได้ ชจัดความหิวโหยและยากจนให้กับคนในพื้นที่ได้รับผลประโยชน์นั่นเอง</p>										
<p>2.7 การศึกษาวิจัยเพื่อการส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น</p>										

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ด้านกระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ (ต่อ)</p> <p>3. ด้านกระบวนการบริการวิชาการ</p> <p>3.1 ใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560- 2579) ที่ได้กำหนดขึ้น ดำเนินการประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลให้ความรู้แก่ปวงชนและสร้างความเชี่ยวชาญกันระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนานาท้องถิ่น</p>										
<p>3.2 มีโครงการบริการวิชาการที่มุ่งพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูผลิต อันเป็นพื้นฐานสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีส่วนร่วมในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง</p>										
<p>3.3 คณาจารย์ นักศึกษาและบุคลากร บูรณาการงานในหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นการสอน การเรียน การวิจัย ไปให้บริการกับชุมชน เป็นการเอาความรู้ที่มหาวิทยาลัยมีไปเติมให้กับชุมชน และเป็นการเรียนรู้ปัญหาและหาความรู้ใหม่จากการบริการวิชาการในชุมชน</p>										
<p>3.4 การบริการวิชาการจะเน้นไปที่การเพิ่มมูลค่า/และคุณค่าให้กับทรัพยากร สินค้า อาชีพ วิถีชีวิตในชุมชน โดยการสร้างเครือข่ายประชาชนชาวบ้านและบุคลากรในชุมชนมาเป็นผู้สอน เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ตามที่ชุมชนต้องการ</p>										
<p>3.5 ผสมผสานสร้างความร่วมมือโดยการเป็นหุ้นส่วนกับชุมชน วิสาหกิจชุมชน และหน่วยงานอื่นๆ คิดค้นแสวงหาแนวทางร่วมกัน โดยคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยจะมีบทบาทในการให้ความรู้ ทักษะ และความรู้แบบแฝงฝัง (Tacit knowledge) อันเกิดจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนมาอย่างยาวนาน</p>										

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)</p> <p>4. ด้านกระบวนการเพื่อไปสู่การจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education) Impact Rankings ด้านเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)</p> <p>4.1 ผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญ ประกาศเป็นนโยบาย มีแผนการดำเนินงานและเป้าหมาย และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงานอย่างชัดเจน</p>										
4.2 ตั้งคณะทำงานและบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน										
4.3 การให้ความสำคัญกับการสร้างระบบนิเวศการทำงาน (Ecosystem) ที่ดี โดยเน้นระบบที่มีความเกี่ยวข้องกันและการเชื่อมโยงและเกื้อกูลซึ่งกันและกันของทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัย										
4.4 การมอบหมายผู้รับผิดชอบศึกษาเกณฑ์วัดความสำเร็จเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างลุ่มลึก										
4.5 วิเคราะห์ข้อมูลงานต่างๆ ทั้งจากโครงการวิจัยและโครงการบริการวิชาการที่มหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการอยู่และผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ควบคู่กับการพัฒนาโจทย์ใหม่เพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไปด้วย										
4.6 มีวิธีการ “กวาดต้อนและคัดเลือก” “การนำเข้าข้อมูล” “การคัดสรร” จากการดำเนินงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ชัดเจน โดดเด่น และเป็นรูปธรรมที่สุด เพื่อผลส่งข้อมูล (Submit) ไปยังการจัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับโลกของ THE (Times Higher Education)										
4.7 ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกัน มีอุดมการณ์เดียวกันเพื่อเป้าหมายเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หรือที่เรียกว่า การทำงานในเชิงอาสาสมัครร่วมมือ (Collaborative Volunteer)										

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.8 มีขั้นตอนการประเมินผลติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินงาน เพื่อนำมาปรับปรุง เสริมสร้างความเข้มแข็งการดำเนินงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในรอบปีต่อไป										

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : เงื่อนไขความสำเร็จ (Conditions Success) 1. ผู้รับผิดชอบและผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษค่อนข้างดี รวมทั้งจะต้องเข้าใจหลักสำคัญของตัวชี้วัดและเกณฑ์การจัดอันดับเป็นอย่างดีด้วย										
2. เป็นการทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องที่มาจากหลากหลายหน่วยงาน จึงจำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือที่ดีในการทำงานเป็นทีม										
3. มีระบบการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลที่ดี ใช้ระบบสารสนเทศมาช่วยในการดำเนินงาน เพื่อให้การทำงานเป็นระบบมากขึ้น										
4. การดำเนินงานทำให้ทราบถึงจุดอ่อนในการทำงานของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาเพิ่มเติมให้มากขึ้นและต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยไม่ได้นำผลการจัดอันดับ (Rankings) มาเป็นตัวตั้งไปสู่วิธีความสำเร็จของการดำเนินงาน										

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ผลลัพธ์และผลกระทบ</p> <p>1. ผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน นักศึกษาได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาหรือโครงการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัย จัดขึ้น นักศึกษารับรู้และรับทราบด้านการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ มีความภาคภูมิใจ จนนำไปสู่การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) เกิดผลจากการดำเนินการ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วประกอบ อาชีพได้และมีงานทำ มหาวิทยาลัยสามารถใช้ประโยชน์จากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาว่าจะมาช่วยกันพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน และการพัฒนาท้องถิ่น</p>										
<p>2. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากร มีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจกับการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น และร่วมกันกำหนดเป้าหมาย แผนพัฒนา สร้างผลงานทาง วิชาการ จัดทำโครงการบริการทางวิชาการเพื่อทำให้ มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับให้มากขึ้น ตลอดจนได้รับ โอกาสในการขับเคลื่อนสิ่งใหม่ ได้เครือข่ายความร่วมมือ ประสบการณ์การเรียนรู้สิ่งใหม่ และมีความสุขกับการทำงาน ในมหาวิทยาลัย</p>										
<p>3. ผลที่เกิดขึ้นกับชุมชน ชุมชนได้รับการพัฒนาโดยใช้ความรู้ และเทคนิคทางวิชาการจากคณาจารย์ นักวิจัย และ นักวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ลงไปพัฒนาพื้นที่อย่าง ใกล้ชิด ชาวบ้านประชาชนรอบข้างมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผลผลิตของชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพและยกระดับ มาตรฐานจนทำให้เกิดเป็นรายได้ ผลจากการทำงานกับชุมชน อย่างหนักของมหาวิทยาลัยราชภัฏทำให้ชุมชนได้รับผลจาก การมุ่งพัฒนาเพื่อความยั่งยืนของมหาวิทยาลัยที่มีเป้าหมาย ชัดเจน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น และ ครอบคลุมในหลายมิติของความเจริญของชุมชน ช่วยลด ความเหลื่อมล้ำ เกิดพลังการมีส่วนร่วม เกิดภาคีเครือข่าย เพื่อความยั่งยืน</p>										

รูปแบบการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม					ระดับความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : ผลลัพธ์และผลกระทบ (ต่อ)</p> <p>4. ผลที่เกิดขึ้นกับสถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏมียี่ชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น มีโอกาสในการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนจากทุกภาคส่วน เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี การสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และได้โอกาสเรียนรู้จากมหาวิทยาลัยชั้นนำอื่นๆ เกิดแนวปฏิบัติที่ดีในการขับเคลื่อนเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)</p>										

ข้อคิดเห็นอื่นๆ

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)
เพื่อศึกษา “ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
โครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ให้ข้อมูล.....ตำแหน่ง.....
วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....เวลา.....
สถานที่สัมภาษณ์.....

ประเด็นการสัมภาษณ์

ด้านบริบท

ในมุมมองของท่าน มหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรปรับเปลี่ยนบริบทอะไรบ้าง เพื่อที่จะไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตามเจตนารมณ์เพื่อการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อชุมชนและท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

.....
.....
.....
.....
.....

ด้านปัจจัยนำเข้า

ในมุมมองของท่าน การกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะสามารถช่วยสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....

ด้านกระบวนการ

ในมุมมองของท่าน หากมหาวิทยาลัยราชภัฏจะดำเนินงานตามพันธกิจได้ประสบความสำเร็จและสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏควรดำเนินการตามพันธกิจในแต่ละด้านอย่างไร

พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอน

.....
.....

พันธกิจด้านการวิจัยและนวัตกรรม

.....
.....

พันธกิจด้านการบริการวิชาการ

.....
.....

พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

.....
.....

พันธกิจด้านการบริหารจัดการ

.....
.....

ผลลัพธ์การดำเนินงาน

ในมุมมองของท่าน หากเมื่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถขับเคลื่อนตนเองไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้ประสบผลสำเร็จแล้ว ท่านคิดว่าผลลัพธ์ของการทำงานดังกล่าวควรเป็นอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- ข้อเสนอแนะต่อคณะวิชา (มหาวิทยาลัยราชภัฏ)

.....

.....

- ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ

.....

.....

- ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานต้นสังกัด (สป.อว.)

.....

.....

- ข้อเสนอแนะต่อภาคีเครือข่าย (ภาครัฐ เอกชน อปท.)

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คณะผู้ดำเนินงาน

ที่ปรึกษา

ดร. สุเทพ แก่งสันเทียะ
ดร. อรรถพล สังขวาสี
ดร. สวัสดิ์ ภู์ทอง
นางรัชณี พึ่งพาณิชย์กุล

เลขาธิการสภาการศึกษา
เลขาธิการสภาการศึกษา ตุลาคม 2564 - กันยายน 2565
รองเลขาธิการสภาการศึกษา
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนการศึกษา

คณะนักวิจัย

ดร.นงรัตน์ อิศโร
ผศ.ดร.จตุพล ยงศรี
ผศ.ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง
ดร.ปรีชัช ดาวอุดม
ดร.กุสุมา แยมเกตุ

ที่ปรึกษาโครงการ
หัวหน้าโครงการวิจัย
นักวิจัย
นักวิจัย
ผู้ช่วยนักวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์รายงาน

ดร.กาญจนา วานิชกร
รศ.ดร.ภาสกร นันทพานิช
ผศ.ชล บุนนาค

รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.)
รองคณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางโชติกา วรรณบุรี
นางสาวสายรุ้ง แสงแจ่ม
นางสาวโรจนา ถัดทะพงษ์
นางสาวจอมทยาสนธิ พงษ์เสฐียร
นางสาวชรินทร์น ฟูมเกษม
นางสาวสุธิดา ผาพรหม
นายวิทยาศาสตร์ ดลประสิทธิ์
นางสาวณัชชาพัชร์ เจริญทรัพย์

กลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ
ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ
นักวิชาการศึกษาคำนาถการพิเศษ
นักวิชาการศึกษาคำนาถการพิเศษ
นักวิชาการศึกษาคำนาถการพิเศษ
นักวิชาการศึกษาคำนาถการ
นักวิชาการศึกษาคำนาถการ
นักวิชาการศึกษาคำนาถการ
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

บรรณาธิการ

นางโชติกา วรรณบุรี
นางสาวสุธิดา ผาพรหม
นางสาวณัชชาพัชร์ เจริญทรัพย์

ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ
นักวิชาการศึกษาคำนาถการ
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

หน่วยงานรับผิดชอบโครงการ

กลุ่มนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
โทร 0 2668 7123 ต่อ 2430, 2431 โทรสาร 0 2243 2787

แบบสอบถามการนำรายงานการวิจัย
เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ไปใช้ประโยชน์

ขอความร่วมมือจากทุกท่านที่ใช้เอกสารนี้
ตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นข้อมูลให้สำนักงานฯ นำไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาต่อไป
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
99/20 ถนนสุขุทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0 2668 7123 โทรสาร. 0 2243 2787
Website : www.onec.go.th

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

สิ่งพิมพ์ สกศ. อันดับที่ 50/2565

ISBN : 978-616-270-399-7

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
99/20 ถนนสุโขทัย เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0 2668 7123 โทรสาร. 0 2243 2787
Website : www.onec.go.th